உ

பரமபதிதுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞான மென்று வழங்குகிற

அமுத கலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

ஓலேயேட்டுப்பிரதியின்படி,

சரிபார்த்து,

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இராம.

குருசாமிக்கோனர்

அவர்களால்,

சென்னை

வாணி விலாசம் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1928

இதன்விலை] — [ரூ 1--8--0

உ

குமாகுருபரன்றுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞானமென்று வழங்குகிற

அழுதகலைக்ஞானம் 1200.

காப்பு.

ஆதிபரா பரத்தினுடகிருபைகூர்ந்து-அப்பனே மதிஞன்மணியை த்தொழுது போற்றிச், சோதியெனுங் கமலமலரமுதங்கொண்டு- சுந்த ரம்போல் வாதத்திலட்சங்காப்பு, நீதிபெறவைத்தியத்திலிரண்டுலகும் நிலைத்ததொருசூத்திரத்திற் கோடாகோடி, வாதியென வந்தோர்க்கும் பெரியோருக்கும் மனமகிழ்ந்து கருக்குருவாய்வசனித்தேனே. 1

நூல்வகை.

வசனித்தேதன் காவியந்தா னுயிரத்திருநூருக்குள் வண்மையுள்ள சகலகலைக் ஞானமெல்லாம்,·நிசனித்தேதனுயிரத்தி யிருநூறுக்குள் நிச் சயமாய்க் கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன், திசனித்தமந்திரங்கள் சக்கரங்கள் தீட்சையொடு சுறக்குவைப்புச் செந்தூரங்கள், பசனித்த பற்பவகை மெழுகுஜயநீர் பாங்கானதாம்பிரமும் சிமிட்டுப்போக்கே.

போக்கானயந்திரமாமமேந்திரசாலம் புதுமையுள்ள அஞ்சனமும் வசியப்போக்கும், நீக்கான பறைப்போடு திலதப் போக்கும் நே ரான மோடியிலே யனந்தப்பொக்கும், வாக்கான பலிதமுள்ள கருவி ன்போக்கும் வஞ்சனைகள பில்லியுட மார்க்கப்போக்கும், தாக்கானசரி யையொடு கிரியைப்போக்குந் தன்மையுள்ளயோகமுடன் ஞானமாமே.

ஞானமுடன் தேகசித்திக்கற்பக்கூறு நலமானதீட்சைமுதல் தியா னப்போக்கும், ஊனுன காயாதி கற்பப்போக்கும் உண்மையுள்ள மூப் பூவின் கருவின்போக்கும். தேனுனமதியமுதஞ் சமாதிகற்பஞ் சிந்தை மன தொன்றுன அஷ்டபந்தங், கோனுன குருவிலட கருணைபெற்றுக் கூறினேன் பன்னிரண்டுநூறுந்தானே. 4

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே சகலகலைக் ஞானமெல் லா மடக்கிப்பாடித், தேனென்ற மொழிபோலே விந்தநூலைச் சிக்கெ னவே சமாதிதனில் வைத்தேதனப்பா, நானென்றஆணவத்தால் சித்தர் கூடி நலமாகவந்தார்க ளொடுக்கந்தன்னில்,, கோனென்ற என்குருவே தூணேமெஜயா கும்பமுனி சாணெமன்றுகூறினாரே. 5

கூறினசொல்லெதனவே யென்றுநாலும் குணமாக வந்தோர்க்கு ஆசனங்கள்போட்டு, மீறினதுவதினவே கேட்டேனப்போ வின்பினது ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள், தேறினது செகத்தோர்கள் கண்டாராலுல் சிவசிவாணகலாச் பிடங்கொள்ளாது, கோறினது னன்னவை யாவென்றுகேட்டோர் குணமானசித்தருக்கா மென்றுசொன்னேன். 6

சொன்னவுட னழிபணிந்து சித்தெல்லாந் தன்மார்க்க ருலகத்தோர் கண்டாராலுல், என்னவையா வுலகமெலாஞ் சித்தாய்ப்போகும் இதற்குநீசாபமது ஈவாயீவாய். உண்டையுள்ள இந்நூல் சித்தர்கேயாம் உலகிலுள்ளோர்க் கிந்நூலச்சித்தரீந்தால், நண்மைபெற வுதறி னுல் செந்தீப்பற்றி நக்குமுடனவன்சாசு தெறித்துப்போமே. 7

டொவென்று சொன்னவுடன் சித்தெல்லாம் புகழானஇந்நூலப் பதனம்பண்ணி, நாவென்ற ஆனைவந்தை ஓடிக்கிக்கொண்டு நலடானஇந்நூலெக் குகைக்குள்வைத்து, தேனென்ற அழுதப்போ லெடுத்துப்பார்த்து சிவசிவாமறுபடியுட் குகைக்குள்வைத்துக் கோனென்ற குருனவ்ப்போ லிந்நூலெக் குருநாள்போலவரவர்கள் பணிந்திட்டாமே. 8

நூல் பதனஞ்செய்ய.

பணிந்திட்ட இந்நூலெப் புலத்தியாகேள் பார்தனிலே யொருவருக்கும் பகரவேண்டாம் கனிந்திட்டபூஷணம்போ லிந்நூல் மைந்தா கருவான பொருளெனவே கருத்துள்வைத்து, துணிந்திட்டமனப்போலே குருனைவக்காரு சொல்லாத பூரணதில்சொக்கியேறு, அணிந்திட்டவாசியிரு லறிவைப்பற்றி அகாரபூரணத்தி லருள்தான்பாரே.

அருளான குருபதத்தை யழுத்திப்பாரு அழித்திருவின பார்க்கையிலே யருள்தான்காணும்; இருளான மாயைதனையறத்தூரியும் இன்பமுள்ளபூரணத்தை யியல்பாய்க்கொண்டு, மருளானபுத்திதனை யறுத்துத்தள்ளு மதியானசந்திரனே கருத்திற்சேரு, உருவான பூரணத்திலு ரிடமைவைத்து உண்மையுடன் பூரணத்திலுன்னிப்பாரே. 10

பூரணமகிமை.

உண்ணுவது எவ்விடமென்றுகந்துகேளு உண்மையுடன்சொல்லுகிறேனுனக்காய்மைந்தா, நண்ணுவது அகாரமடாஐயாஐயா நலமானஅகாரமொடு உகாரம்வெண்டும், சொன்னபொரு ளிவையுமடான்றுய்க்கூடும்போது தேருவமுள்ளஓங்காரம் நீதாஞச்சு, இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள் இரவிபதிபற்றவிடம் நீதாஞச்சே. 11

தெனன்ற சொல்லதுதா னெனன்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள், கோனென்றருருவாகுங் திருவுமாகுங் குருவிருக்குமாயிதத்திதட் டுகூமாகும், தேனருகுமிர்தரசப் பூரணமேயாகுஞ் சிதம்பரத்தின் குகதாதிருக்குமாகும் ஊனென்றநாதமுடன் விந்துவாகுட் உண்மையென்ற பொருளாகும் ஊமையாகேம. 12

ஊமையென்ற பொருளேதுஜயாஜயா உண்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைக்கவேணும், ஆமையென்ற அகாரமடா உகாரம்ரண்டும் அருள் பெருகிக் கூடினது மவுனமாகும், சீமையெங்குந்திரிந்ததனல் மவுன மாமோ சிவாயகுரு தேசிகனேக்கண்டாற்காணும், தாமையென்றசொல் லதிலுல் ரோஷம்பெற்ற தூரோகியிடஞ்சொல்லாதேதாலப்பாரே.

நால்பார்த்தால் பூரணநால்தன்னைப்பாரு நுண்மையுள்ள தீட்சை யதி னுணுக்கப்பாரு, கால்பார்த்துனுதந்குக் கருவைப்பாரு கருத்து வைத்து இந்தூலக்கருவாய்ப்பாரு, சேல்பார்த்துக் கொள்வதற்குஆயி ரத்தைதப்பாரு சிவசிவாளந்தனுட பட்சணியைப்பாரு, நாள்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஜோஸ்யப்பாரு நன்மைபெற வேணுமென்றும் குருவை க்காரே. 14

குருவான பதியறிந்து குருவைக்காரு குருவறிந்துபூரணத்தைக் குணமாய்க்கொள்ளு, திருவிருந்துபூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டால் சிவசிவாகயிலாசதேகமாகும், மருவிருந்த ஆபிரத்தினண் டலருக்குள் ளே மகத்தான அழுதபது கசிந்துகாணும், சருவானஅழுதடனைக்கொ ண்டால்மைந்தா காயசித்திதேகமுடன் வாதமாமே. 15

வாதத்திற்குக் கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பாபிலப்பதற்கு கருவைக்கேளு மகத்தானபூரணத்தைமரு விப்பாரு; சேதமப்பா வொருநாளுமில்லைபில்லை சிவஞ்சத்தியிரண்டை யுமே தினமுமோக்கி, பேதமப்பா ஒருநாளும் நினைக்கவேண்டாம் பில த்தபுத்தி அறிவதனல் பேணிப்பாரு, நாதமப்பா நின்றநிலை தன்னைப் பாரு நயமாக இந்தூலக் காருகாரே. 16

இந்நால்நா னுபிரத்தி யிருநூறுக்குள் இன்பதுன்பமிரண்டையு நானெழுதிவைத்தேன், சொன்னதொரு நால்களுக்கு இந்நால்தானுஞ் சுத்தமுள்ள குருநூலாய்த் தொழுதுபோற்று, நன்னயமடா யிந்தூலைய ச்சுத்தமுள்ள குருநூலாய்த் தொழுதுபோற்று, நன்னயமடா யிந்தூலைய ர்க்கிந்தானும் நான்சொன்ன சாபமது பலிக்குமப்பா, தன்மையுள்ளபுல த்தியனே யோகவானை தகையிலிந்தூலைப் பதனப்பண்ணே. 17

பண்ணப்பா அடிமூலமேலாதாரம்பாங்கானகுண்டலியி லங்கென் றிட்டு, விண்ணப்பாமேல்மூல மாறுதாரம் மெய்யானமவுனத்தைமேவி யோட்டு, கண்ணப்பாசுழிமுனையில் கடுகவுண்ணுகற்பூர தீபமதைக்கரு த்தாற்சேவி, உண்ணப்பா அழுதத்தை யுண்ணுவுண்ணு உன்தேகம் விளக்கொளிபோற் சித்தியாமே. 18

சித்தியப்பா அடிமூலமேலாதாரஞ் சென்றங்கேசதாசிவத்தின்தீட் சைகூடிப், பத்தியுடன்சேச பூரகம்பண்ணிப்பதியான குப்பகத்தில் நின்றுயாளல், எத்திசையிலுள்ள அதிசயங்களெல்லாம் வசமாகமாக நீபறிந்துகொள்வாய், புத்தியுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளும் போ தகமென்னபூரணமேசத்தியமாமே. 19

சத்தியமேதவறுமல் நினைக்கவேணுந் தன்மையுண்டாய்த்தருமந் திற்றியமேவணும், பத்தியுடன் பெரியோரைப்பணியமேவணும் படிறு மற்காபசித்திபண்ணமேவணும், புத்தியுடன்பூரணத்தைக்காணமேவணும் பூரணமேடைசெல்லுமென்று புகலமேவணும், சித்தியுள்ளசிதம்பரமேயும்ம யமாய்த்தோன்றுந் சிவசிவாவென்னசொல்மேவன் பூரணத்தின்செயலே.

சிதம்பரச் சக்கரமகிமை.

செயலானசிதம்பரத்தின் மகிமைமேகரு சிறக்கவேஆறுவரை நே சேகீறி; மயமான ஆறுவரைகுறுக்கேகீறி மைந்தனேயிருபத்தைந்தரை யுமாக்கு. தயவானநமசிவய வென்றுபோட்டுத்தன்மையுடனுருவணைப் ப்பிடித்துமாறு, சுயமானசிதம்பரத்தி னடனங்காணுங் சொல்லுவார் நடனசபை யென்றுபாரே. 21

பாரப்பாசிவாயநம வென்றுபோட்டுப் பாங்காகநடுவணையைப்பிடி த்துமாறு, சேரப்பா நின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்க் கனகசபை சேர்ந்தாற்று, காரப்பா அதில்மனைதை வைத்துக்காரு கனகமது உனக்குநிகருண்டோபிள்ளாய், கூரப்பா யநமசிவ வென்றுபோட்டுக் குணமாக நடுவணையைப் பிடித்துமாறே. 22

மாறப்பா யான்சொன்னபடிபேபார்த்து மகத்தான புலத்தியனே சொல்லக்கேரு. ஆரப்பாஉனக்கிடுதில்லைராஜர் அன்புடனே யெதிராக நிற்பார்பாரு, காரப்பா அவர்பதத்திற் றுண்டுடண்ணிக் கனிவாகத் தியானித்தாலப்பாகேரு, கூறப்பாவுன்மனதில் நினைத்ததெல்லாங் கூர் மையுட னீந்திடுவார் குருவைவப்போற்றே. 23

பஞ்சாட்சரமாற.

போற்றப்பா நமசிவய வென்றுபோட்டுப் புகழாக நடுவணையைப் பிடித்துமாறு, நீற்றமுள்ள சிதம்பரமே நீயேயாவாய் நின்மையுடன் மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி, வாய்த்திரிவுஇல்லையடா மனமேமெச்மை வசியமுதலஷ்டசித்து மகிழ்ந்துஆடும், பூத்தமலர்வாசனைபோல் பிரகா சிக்கும பூரணத்தைப் பிறவாதே புனிதமாமே. 24

புனிதமாய்வயநமசி யென்றுபோட்டுப் பூரணத்தில் பற்றிமனதறி வில்நின்றால், இனிதமுள்ளகாயசித்தியாகுமாகும் இன்பதுன்பமிரண்டி னுட இயல்புகாணும், அனிதமுள்ள பீடையெல்லாம் விலகிடபோகும் அரனருஞ் சிவஞானமையு மன்பாலீவார், மனிதனென்ற பேர்போச்சு மகாத்மாவாச்சு மாநிலத்தில்நீயுமொரு முனியாவாவே. 25

முனியான அஞ்செழுத்தும் நடசிவயமாகும்முதன்மையுள்ள அஞ் செழுத்துக்குபினைக்கேரு. தனிவானசிதம்பரமே அல்லாதுண்டோ தானவனய் நின்றதொருபூரணமேயாகும், கனிவானபூரணத்தைக்கண் டால்முத்தி கற்பமெனக் கொண்டாக்கால் காயசித்தி, மனியானமேனி ன்மணியாம் நடசிவயமென்று மைந்தனே மாறினதால்சித்தியாமே. 26

ஆமம்பா சிவத்திஜட கூறுசொன்னேன் அப்பனேசத்தியுட மார்க்கங்சேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேறு மூக்கோணவட்டம் நன்மையுடன் நாற்பத்து மூன்றுமாச்சு, தாமப்பாகாலுபத்து மூன்றுக்குந்தான் சங்ணைகயுடன் சிதம்பரத்தை நன்றுய்நாட்டி, காமப்பால்கானற்பாவிரண்டுங் கொண்டு கருவேவற வருவேவறக் கருத்திலுணே. 27

ஊணப்பாசத்தியுடபூணைசயாச்சு ஓமோகோகா சிவத்திஜடபூசையாச்சு, பூணப்பாசிவசத்தி இரண்டுங்கண்டு புனிதமுடன் மனதறிவால் நின்றுகொண்டு, காணப்பா காலசிவ மாலசத்திக் கருணையுடனிருவணையும் பூசித்தாக்கால், நானப்பாசொல்துகிறேன் சித்திமுத்திநன்றுனேயோகமுதல் வாதமாமே, 28

ஆமப்பா அகமறியார் சண்டிமாண்பர் அறுசுவையின் விவரமதை யறியாமூடர், நாமப்பாவெண்றுஅகப் புகுதாமாண்பர் நன்மையுள்ள பூரணத்தையறியாமாண்பர்; காமப்பால்கானற்பால் காணுமாண்பர்கண்டவினை தீராதகழுதைமாண்பர், வாமப்பால் வகையறியா மடையர்மெத்த வஞ்சருடன் சொல்லாதே மனதைம்பாரே. 29

பூரணதரிசன மகிமை,

மனமானபூரணத்தை யார்தான்காண்பார் மகத்தானகுருசொல்ல அறிவேயணும், இனமானவாசையத்தா ரார்தான்காண்பார் இயல்பான யோகிசொல்ல அறிவேயணும் குணமான குண்டலியைக் கண்டால் மைந்தா குருவானபதிதலத்திற் கூடலாகும், கனமானகண்டமதி லங்கென்றேறுட்டுக் கருத்திறவே குறியைமெள்ளக்கருதிப்பாரே. 30

பார்க்கவென்ன தீபவொளி பளிக்கென்றேறதான் பண்பாக காணுமம்போ கண்தான்கூசும், மார்க்கமுடன் கண்கடுத்துக் கூசிற்றுலல் மருட்டிமெள்ளவருட்டியே குறியிலேறு, வற்கையுடனிப்படியேயபழக்க மாலல் என்னசொல்லவே நந்திப்பிரகாசாப்பா, சேர்க்கையுடன் அகாரம்உகாரம்ரெண்டுந் தினந்தோறுஞ் செபித்தவனே சித்தனுமே. 31

காலவளவுகூறல்.

சித்தனு யிருப்பதற்கு அகாரதீட்டை செபித்திடுவாயாண்டொன்றிற் றவறுமற்றுன், முற்றுதலாய்த் தினந்தோறும் பழக்கடானல மூலத்திலக்கினிதான் முயன்றுகாணும், பற்றுதல்விடாதபடி நின்றுபானல் பாலனேமூலவன்னி அகன்றுபோகும் அற்றுகடா அசதியெல்லாமகன்றுபோகும் அறுசுவையின் வீரெல்லாமகன்றுபோமே. 32

போனபின்பு உகாரத்தை மருவியேறு புத்தியுட ணண்டொன்றியதின்மேல்தானும், ஆனபின்பு நீர்கடுத்து வெட்டைமீறும் ஆக்கைதனில் வாய்வுநின்று பித்தமீறும், ஊன்சுவையில் மனம்வெறுத்து திகைத்துக்காட்டும் உத்தமனேயிப்படிநீ யிருக்குதென்று, நோணருனைப்புலத்தியனே விட்டிடாதே கொண்டுமெள்ளவற்றிவிடு வினைநில்லாதே;

வினையான பீடையது பிலத்துதானுல் வேணபடி கற்பமதை விரு
ம்பியூட்டு, சுணையான சுனையெல்லா மோடிப்போகுஞ் சுந்தரம் போலு
ன்தேகந் துலங்கும்பாரு, முனையானசுழிமுனைமேல் வாசியேற்று மூவு
லகுங்காணுதற்கு முனைமேல்நில்லு, துணையானசற்குருவைத்தொழுது
போற்று தொழுகைவிட்டுத் தொழுதாக்கால் மனமேபாமே. 34

பேய்பிடித்துச் சாத்திரத்தை யுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்தி
டுவார் குருவைக்காணார், வாய்பழுத்த நாய்போலே யுலகத்துள்ளே
வணக்கமறியறியாமல் மாண்டுபோனார், நோய்பிடித்த சித்தர்கள்தான்
நலந்தமுண்டு நோக்கியேயவர்களிடம்பேசவேண்டாம், தாயறியாப்பிள்
ளையிடஞ்சேரவேண்டாம் தன்மையுடன் பூரணத்தை போக்குவாயே.

சடாட்சர மகிமை.

தன்மையுடன் சடாக்ஷரத்தின் மகிமைகளு தயவாகஅறுகோண
மிட்டுநன்றாய், உண்மையுடன் ஓம்நமசிவாயமென்று வுறுதியுள்ளகோ
ணமதி லுகந்துபோடு, நன்மையுடன்சரவணபவவென்றேதான் நாட்ட
டாகோணமதின் சுற்றில்தானே, உண்மையுடன்வட்டமிட்டுச்சூலமிட்டு
உள்விந்துதானெழுதி யோகம்போடே. 36

போட்டவுடன் ரசகபூரகமும்நண்ணிப் புனிதமுடன் கும்பகத்
தில் நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன் மனதுரைத்துச் செபித்தாயானுல்
நலமானமுருகனுமே பிரகாசிப்பான், தேட்டமுட னவர்பதமேபணிந்து
போற்றுச் சிவாயகுருசுகமேசிவமேஜயாபூட்டுமுனைத் திறவுகோல்
திறக்கவென்று புனிதமுடன் தாவெனவே தருவார்பாரே. 37

விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பா கணபதியுன் திறத்தைக்கேளுபாங்கானமுக்கோண மிட்
டுக்கொண்டு, நேரப்பா அதினடுவே ஓங்காரம்போட்டு நினைவாக அதி
ன்நடுவேயோகம்போட்டுக், காரப்பாசதாசிவத்தை கருத்திலாணிக்
கருணையுள்ள கணபதியே நமாவென்றேதான் கூரப்பா குருபதத்தில்
நின்றுகொண்டு கூர்மையுடன்செய்திடவே வருவார்பாரே. 38

பாரான கணபதிதான் பிரகாசித்தால் பாங்காக அவர்பதத்தைப்
பணிந்துபோற்றி, நேராகநின்றநிலை தன்னைக்கண்டு நினைவுடனேகேட்
டதெல்லா மீவார்பாரு, கூரானகுண்டலிதான் பிரகாசித்தால் குணமா
ன அஷ்டதிக்குங் கைக்குள்ளாகும், வீரானபுத்திகளுஞ் செம்மையா
கும் வேண்டுவதுக் கிவர்திறந்தான் வேணும்பாரே. 39

மானதபூசை.

பாரப்பாமானதமாம் பூசைகேளு பருவமுடன் கால்முகங்கள் சுத்
திபண்ணிச், நேரப்பாவிபூதியைத்தான் உத்தளமாய்ப்பூசிக சித்தமன
தொன்றுக அறிவிற்பூண்டு, சேரப்பாநின்றநிலை தவறுமற்றுன் சேசக
மாய்ப் பூரணத்தை நினைவாயோட்டிக் காரப்பாகும்பத்தில் நின்றுயா
னல் கருணையுள்ள சிவபூசை கோடியாமே. 40

கோடியென்றுலகத்தினோபோ கோடிகாணுங் -கூர்மையுள்ள மானகமோம் பூசைநேர்மை, பேடிகளாய்த் திரிந்ததினல் வருவதேது-பெண்மயக்கங் கொண்டதிறற் காண்பதேது, நாடினதாய் நன்றுக நாடுவேணும்-நாட்டிலுள்ள தபோதனரை வணங்கவேணும், வாடினசிந் திரிந்ததனை லொன்றுகாணப்-வஞ்சரிடம் சொல்லாதே மவுனம்பாரே.

மவுனமென்ற பொருளதிலே மனத்தையூணு-மனதாகப் பூரணத்தை வணங்கிநில்லு, கெவுனமுடன் பூரணத்தில்நின்றுபானல்-கேளடாஅஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும், பவுனமென்ற குண்டலியின் நன்மையோலை-பாரபரத்தின் திருபபிறப் பரிவாய்க்காணும், அவமான புத்திதனை நினைத்தாயானல்-அதுமுடியும் அம்பரத்தை அகன்றுபோமே.

இரவி மண்டலம்.

அகலாத சூரியன்றன் மண்டலத்தைக்கேளு-அகாரமுடன் உகாரமதை யினைத்துக்கொண்டு, பகலான வுதயமதில் மகாரந்தன்னைப்-பருவமுடன் கும்பகத்தைப் பணிந்தாயானல், ஜகமுழுதும் மாடிவருஞ்சூரியன்றன் - சிவசிவாபிரகாசங் கோடிக்கொப்பாம், இகலான மனதுகந்தாற் சித்தியாகும்-இருளகன்று வெளியாகும் மனைதப்பாரே. 43

மனதாகச் சந்திரன்றான் சூரியனிற்சென்று - வருவதுவும் போவதுவுமப்போதாணும், இனமான சந்திரன்றான் சூரியனையாகும்-இன்பமுள்ள சூரியனை சந்திரனையாகும், கனமாகநிலைத்தது சூரியனையப்பா-கண்டதொரு சந்திரனே யெங்கேயென்றால், தனதாகச் சந்திபிடிபா-தானவனுய் நின்றதுதான் ரவியுமாச்சே. 44

பஞ்சபூசாதிவகை யுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதவிதா னைப்பைக்கொல்லும்-அப்பதுதான் மீனியல்லோ தெருப்பைக் கொல்லும், பேச்சப்பா தெருப்பதுதான் வாய்வைக்கொல்லும்-பேரான வாயுவுதா னெங்கேயென்றால், பேரச்சப்பா ஆகாசந் தன்னில்நின்று - புகழான விந்துவென வளர்ந்துகையா, நீச்சப்பா விந்துவது நாதமாச்சு-நிலத்துதடா நாதமென்றுபாருன்தான்ஆச்சே.

பாங்கான நாதமதில் விந்துசேர்ந்து-பரப்பிரம ரூபமெனப் பாரீன்மீதே நீங்காத மாயைபொடு வளந்துதப்பா - நிலத்தினிதாரு பருத்தநிலை னிலைவிளுலே, தீங்கான மாயையெல்லா மறுத்துத்தள்ளி - தெளிந்திட்டசை யேறுதற்குக் குருவைவத்தேடி, ஓங்காரக் கம்பமதில் மனத்தை வைத்து-ஓருமித்தேதன் குருபதத்தி லொருமித்தேதனை. 46

மூப்பூ விவரம்.

ஓருமித்த மூப்பூவின் விபரங்கேளு-உண்மையுடன்பூமியுட னாதம் வாங்கித், தருமித்த நிறுநீரும் பாண்டத்திட்டுத்-தயவான வுவர்ப்பூனை யதிலேபோட்டு, கருவுற்ற பாண்டமதைப் பதனமாகக்-கருவாக வாயி

றுழுன் வைத்திடப்பா, மருவற்ற வுவர்ப்பூவைக் கரைத்துநீயும்- வார
டா மறுபாண்டஞ் தன்னிற்றூனே. 47

தானைதான் பத்தழுறை யிற்தவீதம் சமர்த்தாக மூடிந்தவு
டன் சொல்லக்தேரு, வீணைதான் திரியாதே யிற்தவுப்பில் வீபர
மூடனிடக்கிடைதான் வீரம்பூரம், தேனைதான் மூப்புவு மொன்
றுய்க்கூட்டிச் செம்மையுடன் கறுநீரால் கல்வத்தாட்டி, சோணரு
ளா துருட்டியதை வட்டிப்பண்ணி கொதுமையுள்ள ரவிழுகத்தில்
வைத்திடாதே. 48

வைத்திடுவாய் ரவிழுகத்தில்நீறுமட்டும் வைத்தனே பத்தைரு
வீற்புடத்தைப்போடு, மெய்த்திட்ட சுண்ணமா மென்னைசொல்வேன்
மெய்யான சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்ட மாகதே
சவுக்காரத்தைதக் கருவாக எடுத்றவத்து கலைசத்திட்டு, மைத்திட்ட
மானைநிறீரைவிட்டு வைத்தனே ரவிழுகத்தில் வைத்தப்போற்றே.

போற்றியே ரவிழுகத்தில்வைத்தபின்பு பூரணத்தை யுடன்சே
ர்த்தப்பூரம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்தகல்லை யுடுப்பிலேற்றிக் குழு
றுவே வைத்தெரிப்பாய்வற்றுமட்டுஞ், சாத்தியமாய்த்திரியாமலெடு
த்தப்பாரு தண்மையுள்ளசவுக்காரஞ்சுண்ணமாகும், காற்றினையுமெ
ய்க்குமிக்கச்சவுக்காரத்தை கண்ணமையுடன்பதனமாய்வைத்திடாதே.

வைத்தபின்பு நிறுரீரைப் பாண்டத்திட்டு வைத்தனேரவிபீசங்
கூடச்சேர்த்து, வைத்தபின்பு அடுப்பேற்றித் தீவைமூட்டிநன்மையு
டன் நீர்வற்றி உப்பாய்நிற்கும், வைத்தசொரூருப்பையபதனம்பண்
ணுஞ சுடருட வீசருணலைக் கருதிவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோ
ரைத் தொண்டுபண்ணிப் பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவில்நில்லே.

நிலைப்பாசுழிமுனையில் வைத்தென்றேறி நிலையாணமூலமதில்நின்
றெண்ணிரு, செல்லப்பர கன்டமதில் அங்கண்சேறதான் திறமான சா
ரமுமடங்கும்வீட்டில், அல்லப்பர்சொல்லுங்கேளிரசமுந்தான் மே
ன்றிருக்கும் குருபதத்தி லருளாப்போற்றி, வில்லப்பரைவணற்றிச்
சரந்தொடுத்தாற்போல் விசையான சுழிமுனையில் மேவிப்பாரே.

பாரப்பர இரவிமதி சுடர்மூண்முப்பில் பண்பாக வகைக்குரு
பலத்தை தவாங்கிச், சோரப்பாகலவத்திலிட்டுமைம்தாசீக்கிரமாய்மூன்
றுமொன்றுய்ப் பொழுத்தக்கொண்டு, வாரப்பர செயதீரை விட்டு
மைம்தா வார்த்தநீர் வற்றுமட்டுங்கல்வத்தாட்டு, காரப்பர யீரமு
சாமமட்டுங் கனிலெழும்ப ரன்றுகூட்டித்தீரே. 53

தூட்டிபதோர் மூப்பூவை வட்டிப்பண்ணி ஆதித்தன்மூன்பாக
உலாப்போட்டு, வாட்டறவு இல்லாம லெடுக்கவேண்டாம் வரைத
யுள வட்டதிவுந் தனிரிட்டாரக்கால், தாட்டிகமாய் வட்டதிலைவைப்
படுதனம்பண்ணாசமாசமாய்க்காற்றிலாவிடத்திற்றுணும், மூட்டாடாது
மறுவுஞ்சுடத்தான்போட்டுமுக்யமுள உப்பதுவுஞ்சுன்னமாக்கி:

பூநீர்ஜாக்கட்டு.

ஆச்சப்பாயிவ்வையமருஷிபாற்கேஞ அருளானபூநீறு அப்பா
ய்வரஞ்ஞி, பேச்சப்பாவொரய்ஞமுறில்லை சுத்தசலத்தன்னிற் பேணியே
கவைத்திரத்தி ரணிழுகத்தில்வைத்து, காய்ச்சப்பா இப்படியேபத்
தழுவைமட்டின் கருவாஞபூநீறு வட்டுப்போராஞ், போச்சப்பா வர
லை போச்சுப்போச்சு புதுவையுள்ள பூநீரைப்பற்றவைத்துச்சொல்லக்கேளு.

பதமானகரமுடன் சாரத்திரஞ்சிம் பத்ருவையாக பொரஞ்ஞுக்கி
ரவித்திற்போட்டு, சதமாகக்காய்த்துறிப்பு சாரஞ்சேரு சாதகமாய்
ரவிழுகத்தில் பின் ஞெம்வைத்து, நிதமாகவிப்படியேபத்தழுவைறையப்
பான நிச்சயமாய்ச் சொல்லுவிற் பிரவையாய்த்தாணும், விதமாகக் கட்டிய
பதுவேப்பாய்ப்போகுஞ்சிறுதுபெற்றவுப்பதுதான்சொல்லக்கேளு.

கேளப்பா கட்டியதைதான் பூநீரென்ற இருவையுள்ள களிச்சு
வ்வைமிடையேசேர்த்து, கேளப்பாவீரமொடு பூரஞ்சுட்டிக் கெடியா
கக் கலவத்திலிட்டுக்கரவேண்டு, நீளப்பாசெயநீரால் விட்டு ஊட்டி நிச்
சயமாய் சாரமுசமமாட்டி, நீளப்பாகட்டியதைபோலேவகுத்
திவரிவர வன்னைசொல்லுவேன் வட்டிப்பாயன்னே. 57

பண்ணப்பா வட்டகலயும் கண்முப்பப்பாலை பரிதிமுக முப்பா
கப்பதியவைத்து, கண்ணப்பா சூரியனைப் பணிக்குபோற்றி கண்மு
க்காய்த்துறிப்பு வொட்டிவ்வைத்து, மண்ணப்பா மேலான வுபா
கக்காய்த்துறிப்பு வொட்டிவ்வைத்து, மண்ணைப்பா பத்திருவி
தியிலமுடி மக்கினை மண்சீலை எழுந்தரப்பு, உண்ணப்பாபத்திருவி
ற்புடைத்தனைப்போது ஓகோகோ கும்காரஞ் சுன்னைமக்கே. 58

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பா இவ்வையமருஷிபாற்கேஞ அருளான சவுக்காரக்
கட்டிவாங்கி, மூச்சப்பா ஓடாமல்கலசத்திட்டிமூக்கியமுள்ள சாரமு
டன் சாரஞ்சேர்த்து, காய்ச்சப்பா அதிற்போற்றி கண்முய்க்காய்ச்சு
கருணையுள்ள சவுக்காரத் தானன்னைப்போகும், பேச்சபாவொரன
றுமில்லை சவுக்காரத்தான் பிலமாகக் கட்டியதை சொல்லப்போக்கே.

கற்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பா கற்பூரக் கட்டிவாங்கிப் புதுவையுள்ள செயநீரில்
தோய்த்துத்தோய்த்து, காய்ச்சப்பாரவிமூகத்தில்கண்முய்க்காய்ச்சு
கருவாக இப்படியே பத்திருமுறைகாய்ச்சு, மூச்சப்பாதிங்கியதைதெ
ப்போகும் முக்கியமுள்ளவிளக்கெரவினில் பிடித்தாயாலல், ஆச்சப்
பாதீபமது அதிலேவிட்டாதுஅன்பாகக் கட்டியதைமூழுக்கட்டாமே.

தாரிசுக்கட்டு.

கட்டான தாரிசுவொரு கட்டிவாங்கிக் கருவான பாரையுப்பை
யதின்மேற்பூசி, மட்டாகச்செயநீரால் தோய்த்துத்தோய்த்துவைமச்

தேவை யடுத்தினிதிருந்து வாட்டிவாட்டி, இட்டமுடை னிப்படியே பத்தாமு
றைவாட்டி இனியதுர தனிசுகமும் வெளுத்துணக்கட்டிலும், சட்டமுட
னெரித்தனிசுகப் படுவம்படுன்ற துறு சுவைட்டளர்க் கிந்தருணமு சமர்முக்கி
வைட்டிடும். 61

மூக்குட்டுச்சுன்னம்.

சமர்முகத்தேகன் மவுக்கடலுக்கற்பூரக்கடல் கயவரனை தனிசதுவுமூன்
றுங்கேளு, படர்த்தல்லோல மூன்ற தேமன நிலைபயர்ச்சேர்த்துப் படி
ருவமாய்ச் சுன்னத்திட்டிலிட்டிலைமந்தர, வரர்த்தனைக்கடலுவனைகடுக்
தேய்ந்தலைவட்டி வைமந்தரனை மூப்படத்திலைன்னிசாமம், சாற்றுலே தா
னைமந்த வட்டிப்படுன்னனி தளாலே மதிமுகத்தி னுலர்த்திடாதே:

உளர்த்தமிக்கை ஓட்டிமுன்னைவத்து ஓதிமூழு உத்தமதேனை மன்சிலை
யேறுத்தெய்து, வுலர்ந்தகொரருளருவிக்கிப்புடத்தைதப்போடுப்
படினை ஒருமித்துச் சுவ்னைமாகும், வளர்ந்தகொரரு தியோறி எடுத்து
ப்படாரு வடிசுணங்கும் தனைபதிக்கும் பூனைபடுன்னனி, மலர்தூப் சுன்
னைமப்பட வெகுடாலைகம் மாசற்றசுன்னைமையைப் படுனைம்படுன்றனை.

படுன்னைப்பட வெழுப்புச் சினைக்காரம் பாங்கனைகல்லுப்பு மூ
ன்று மெனவழுப்பி, தன்னைப்பட தல்வத்தி லிட்டுக்கொரண்டு கருவனை
வெழுப்புரசலட்டி, தன்னைப்பாசாகுகமமாட்டு சமர்த்தாகக்
கனைலெழும்ப கன்முயட்டி, விண்ணைப்பட ரவிதனிலே காயவைக்க
வீதமாக உருட்டியைதை வட்டுப்படுன்றனை. 64

படுன்னனிபதோர்வட்டதனை யேவட்டில்லைவத்துப் பக்குவமாய்க்
காயவைப்பாய் பருத்திதன்னில், புன்னனியதேனைவட்டதனைவுங் கனீலிட்
டாரக்காரல் புதனைமயுடன் ஓட்டில்லைவத்துச் சிலைசெய்து, கன்னதேவ
ஆஞ்சுபத்தி னெருவீற்முனும் காட்டியேபுடம்போடு வெளுத்தகீறும்
தனைமையுள்ள சுன்னைமதாய் கீறிப்போருக் தயவான சுன்னைமதைப்
படுனைம்படுன்றனை. 65

கருவங்கச்சுன்னம்.

படுமான இன்னைமாரு சுன்னப்போக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்
லுகிறன் புலத்தியோகேள், இதமான கருவங்கம் மசமுஞ்சேர்த்து
இன்பமுள்ள வித்தவுடனைதங்கூட்டி, சதமான வீரமுடன் பூஞ்சே
ர்த்துச் சாதகமாடுய்க் கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு, விதமாகவுறுவகை
கீர் தன்னலாட்டி வினையுடனே பீராறு சாமமாட்டே. 66

ஆட்டியதோர் வட்டதனை வட்டுப்பண்ணி அப்பனேவிழுதத்
தில் கன்முய்வைத்து, காட்டியேகாய்த்ததொரு வட்டத்தாணம் கன்
மையுடன் சாய்த்துகணீ லிட்டால்லைமந்த, காட்டிகமா யோட்டில்
லைத்துச் சிலைசெய்து தன்மையுடன் நாறெருவிற்புடத்தைப்போடு

பாட்டதிகஞ் சொல்லவில்லை அப்பாகேளுந பண்பாக நிலபதி சுண்ணை மதிச. 67

கற்பூரச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளுந அன்பான கற்பூரக் கட்டு வராங்கி, பாச்சப்பா ரஸிமதியுங் கூடச்சேச்சுத்துப் பசிகடைய வீர முடன் தூளாங்கூட்டி, காய்ச்சப்பா கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கனிலை மும்ப யீராறு சாமமாட்டி, மாச்சலுந செய்யாமல் வட்டுப்பண்ணி னைமந்தின ரஸிமுகத்தி லுலர்த்திடாதே. 68

உலர்ந்தபில்லை தன்னெயெடுத்து ஓட்டில்வைத்து உத்தமனே டை லொரு பதியழுதி, களர்ந்தநவும் போகாமல்மண்ணுறுஞ்செய்து சு ணைதனில் ஒருமுழுத்திற் குழிதான்வெட்டி, உலர்ந்தவொரு எருவு க்கிப் புடத்தைப்போட்டு உத்தமனேபுடமாறி எடுத்துப்பாரு, ம லர்ந்தவொரு தூப்போலே சுண்ணமாகும் மாசற்ற சுண்ணமுனை லைக் கப்போற்றே. 69

கெந்தகச்சுன்னம்.

போற்றுவே யின்னமொரு புனைமதேகளு மெல்லாத கெந்தக த்தான் பலமும்வாங்கி, காட்டியதேசர் விந்துவுட னதந்கூட்டிச்சரு வரன வீரமுடன் தூஞ்சேர்த்து, வாட்டமிலாக் கல்வத்திலிட்டுனை ந்த வலகாயாக வுதிவனைகரீர் தன்னலாட்டித், காட்டிகமாய்வளித் துனைத்துபில்லை நட்டிக் கண்ணமுடன்ரஸிமுகத்திலுலர்த்திடாதே.

உலர்ந்தபத மெண்ணவெண்ணூல் கணிலிட்டாக்கால் உத்தமனே ஓட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க் குருபதத்தைதந்தா ண்டுபண்ணி யுளவுடனேபுடம்போடச் சுண்ணமாகும், மலர்ந்தசுண் ணந்தனையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி வாசமுள்ள சுண்ணமடா ணமந் தாசேரு, சலந்தமிகவாடாதே பதனம்பண்ணு சதாவித்தஞ்சா வத்தைப் பணிந்தேபோற்றே. 71

போற்றவெது யானைவெண்ணூல் தானைத்தனைமந்த புனைமபு ள்ள தானைமே லெய்வஞ்செய்வம், காட்டிவதசுழிமூனையில்வாசினை த்தான் கண்ணமுடன் தாகமே செய்பவேணும, தேட்டமுடன்சுழி மூனையில் சேர்ந்தால்வைமந்த சிவசிவா சிவபோகி சீவனமுத்தன், காட்டிகமா யிடமூல மூலாதாரம் கண்ணமுடன் சார்ந்தவனே தவ சியாமே. 72

பூமிநாதம்.

ஆமப்பா யின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பான பூமியுடநாதம் வாங்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறேரும் விந்துரோல் கண்ணுகக் கலந்தி லுத்து ரஸியிலபோடு, சாமப்பா கண்ணுகக் காய்ந்துதாலல் கருவர

சப் பத்முறை யிப்படியேகாய்ச்சு, வாமப்பா தண்ணூலை கட்டிப்
போகும் மகத்தான பூவப்பா சிவமதாச்சே. 73

செயநீர்.

ஆச்சப்பா சத்தியென்ற பூரணத்தாண் அருளான பிங்கானில்
வாங்கிவைமந்தா, பாய்ச்சப்பா சிவந்தனிலே எட்டிலையன்று பக்குவ
மாயிந்தவுடன் பருவம்பாரு, பேச்சப்பா வொண்முயிலைச் சலமாய்
ப்போகும் பலமான செயநீராவ்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயனீரில்
பொடியைத்தூவி சிவசிவா வீழ்முகத்தில் வைத்திடாயே. 74

வைத்தவொரு செயனீரில் காரமேறி மகத்தான கொழுதாக
னீறதாகுவ் வைத்தவொரு செயனீரைப்பதனம்பண்ணிக் கருவான
காசியென்ற குப்பிதனனில், புத்தியுடன் குருபதத்தைப் பூசைபண்
ணிப் புனமையுள்ள வடுகனுக்கு வடமாலைசாத்தி, பத்தியுடன்பூசை
பண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவாய்ச் சென்தொழிலைப்பகரக்கேளே.

கேளப்பா இச்சலத்தில் தரிசனிக்கம் கவுரிசிலை தாரவெள்ளை
பூரம்வீரம், நாளப்பா வைவத்தரவி மூகத்தில்வைமந்தா நாளாறுதின
த்திலது கட்டிப்போகும், மாளப்பா இச்சலத்தி லெச்சரக்குமாரு
வைமந்தனை இந்நீரி லின்னங்கேளு, கோளப்பா ஒன்முயிலை செய
நீர்தன்னைக் குணமாகப் பிங்கானில் வார்த்துகைகொள்ளே. 76

கொள்ளப்பா நாகமொடு வங்கபீபம் குருவானாசமூடனைகா
ந்தந்துத்தம், மெள்ளப்பா வோட்டில்லைவத்துச்சுருக்குத்தாக்க வே
கமது தானடங்கிக் கட்டிப்போகும், வில்லப்பா தனக்குநா னேற்றி
னுப்போல் வெகுவேனதைச் சனவேனதவிதமாகும், வல்லப்பா
செசல்லுகிறேன் மனதடங்கிநில்லு அன்பாகக் குருபதத்தி லருள்
தாலேக்கே 77

கோக்குவது பூரணத்தால் கோக்கவேணும் நன்மையுடன்மன
தடங்கி நிலைக்கவேணும், வாக்குமன தொன்முகிநிற்கவேணும் வஞ்
சமனைக் கசடகற்றி மனதவூண்டு, ஆக்கைநிலை தானபறிக்குருவை
க்காரு ஆனந்தமதியமுதம் மன்பாய்க்கொள்ளு, காக்குநனி பதிவு
மிக கண்முப்பாரு நாதாந்த பேரொளியைக் காருகாரே. 78

யோகமுறை கூறுதல்.

காரப்பா மயேந்திரமாங் கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரண
த்தில் கருத்தைவைத்து, பாரப்பா சக்கரத்தில் நின்முகொண்டு பால
னை கந்திகண்டால் வாதங்காணும், வீரப்பா சொல்லுகிற வார்த்
தையினலென்ன விருதாவிற் சுடுகாட்டுப்பினமாய்ப்போவார், சே
ரப்பாமூலஒளிகாணுமட்டுஞ் சேர்த்துநீசுழிமுனையில் சிறக்கில்லே

நிஷ்றதிஞல் டுணைதாடுக்குங்காற்றூடாது கோறிக்குருபதத்
ணைதநிணைவாய்க்காரு, பண்டிவிணை தாணைகலும் பயமேயில்லை பார்க்
ணைகயிலே ஆதாரம் தோணுந்தோணுஞ், செண்றுகீபவ்விடத்திற்செ
ண்றுகொண்டு சிவசிவா சித்திபெல்லாம் திறமாயாடு, கண்றுணை மனை
ணைகவிட்டுக் காத்தாயாஞல் கலமில்லாச் சூழுத்தியுள்ளே யழுத்துக் 80
தாணை.

தாணென்ற வாதியிஞல் சூருணைவக்காரு தண்ணமவிட்டு இருந்த
திஞலொண்றுபில்லை, உவணைவுவாவறிந்து வண்ணதிவஞ்ஞம் உண்மைம
யுள்ளசத்திசிவங் காணதிவஞ்ஞம், தினுணை அழுதமது தொள்ளதிவ
ஞ்ஞம் தெளிந்தங்தேயோகழுடனிருக்கவேஞ்ஞம், தோணுண குருஞா
ணந் தெளிந்துணைமந்தர கூர்மையுடன்ன் சுழிமுனைபைக் கூர்ந்துபாரே.

பாரான மண்ணுணைச தள்ளிஞலும் பண்பான தினியுட ணைச
யாலும், போரான பெண்ணுணைசதள்ளிஞலும் பிலத்தகொரு திரோ
தாயின் கூற்றிஞலும், கூருண மண்ணுணைசக் கொடுணைமயாலும் கூற்
ருண காமத்தின் கொடுணைமயாலும், தினுமலித்தாகைசக் கொண்ட
போர்கள் சிவசிவா சீவகலைத் திறக்காணுரே. 82

சீவகலை தனையறிந்தால்பாடிவிக்குந் சிவசிவாவரிணைபுட ணண்
ணைப்பண்ணும், சீவகலை தானறிந்துளட்டுகாலுந் சிவசிவாபுறப்பட்டு
காலும்பாழாய், சீவகலைமதிபோலே சீரணித்துச் செகத்திலேமானி
டர்கள் மாண்டாரய்யா, சீவகலை யான தேவ மூலமூலஞ் செம்மை
யுள்ள கதிரான வண்ணிதானே. 83

தானென்றபாத்தினிட அடிதானென்பார் தண்ணையுடன் அகா
ரமுதல் சோடசமாய்நிற்கும், வானென்ற காதமது கண்டத்திற்கா
ணும் மகத்தான வாயுவுக்கு வுகந்தவீடு, உளனென்ற பஞ்சகர்த்தா
னிருக்கும்வீடு உற்பனமாஞ் சத்திசிவ மொடுங்கும்வீடு, தேனென்ற
மதியமுதஞ் சொளிக்கும்வீடு சிவசிவா சிவகலை யிருந்தவீடே. 84

கொள்ளும் பொருள்.

வீடறிந்து மந்திரத்தை தறியுத்தவேஞ்ஞம் வீட்டிலுள்ளபோர்களை
யும் விரும்பவேஞ்ஞம், காடறிந்து நல்லபதங்காணவேஞ்ஞம் கண்ணை
யுள்ள சத்திசிவபூசைசவேஞ்ஞம், கூடறிந்துகுருபாதங்காணவேஞ்ஞங்
குருடனைப்போலிருந்தாக்கால்குணமோணமந்தர, தேடறிந்தால்சற்
குருணைத்தேடவேஞ்ஞஞ் செகசாலமாணையெல்லாந் தள்ளுதள்ளே.

தள்ளும் பொருள்.

தள்ளுஞ துபாரணைபெண்ணுல்குணமிலாணைச்சற்குருணையறியா
தசமயத்தோணை, தள்ளுஞ அறிவ்சாராயங்கொண்டோபணைக் கஞ்சாவு
மீனிணைறச்சி கலந்தோபணை, உள்ளுணர்ந்துபாராத வுலுத்தமாண்பர்
உத்தமணைத் தூஷணித்த வுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வு இல்லாத
அசடர்மெத்த காட்டிலே யுலர்க்கினீ யறிக்துதள்ளே. 86

ஆகாச லைபரூப்படி.

ஆறிக்ஞாகரன்றி இக்காரிலை ரணியபங்கட்டி ஆக்காரவி பூரணத் திலக்ஷணமாய்ப்போகும், முறிக்காரவி பூரணத்திற் பட்டபோகே முக் கியமுள்ள ஜலமாகி லையபீரமாகி, சொறிக்கிகாருசெயநீரைப் பிக்கா ன்முள்ளிற் சோகவிட்டாரவி முகத்திலிணைத்தால், பொறிந்த வியாரு பொறிபோலே யுப்பாய்ந்திற்கும் புதுணையுள்ள உப்பதசீனப் பதுனம் 87
பண்டீனை.

பதமானை வுப்பெடுத்தக் கொண்டாலிணைத்தா பக்குவமாயறு சுணையுங் கழன்றுபோகும், சதமானபூரணத்தைபப்பால்பாரு கருவானைகற்பகம்போல் கப்பமாகும், அதமானை வியாதிலெல்லாமதமா ய்ப்போகும் ஆனைக்கமயமானை அருபமாகும், மதியான மானையெல் லா மற்றுப்போகும் மற்றிரபஞ் சாட்சாரத்தை மருவிப்பாரே. 88

பஞ்சாட்சர மகிமை.

மருவினின்ற ஜனங்ளுக்கு மந்சபூகம் வாசானை தேவனைக்கு மந்சபூகம், கருவானை யோனியல்லா மந்சபூகந் தாக்கானை அன்ப டோல்லாணைமந்தபூகம், குருவானைசதாசிவத்தாக்ஞைந் தபூதந் கூரு னையந்தெழுக்கா லெல்லாமாச்சு, தருவழுடன்வேடமிட்டு நீயுசா ற்றிந் தன்பவினீரமல் குழலென்டாரே. 89

மூப்பூவின் பெயர்.

குழிகொண்ட மூப்பூவின் விபரங்கேளு சோதியுப்பு தந்தீனைச் சொல்லக்கேளு, முழிகொண்ட வழலீலையென்றும் கல்லுப்பென்றும் முறினாபரனசுறினாவென்றும் வன்ணனென்றும், படியாரனபடிகியெ ன்றுங்குருகுடாரினப்பங்கயத்தின்பூவென்றும்பாருப்பென்றும், வடி வானை ஆகாசபுரவியென்றும் மகத்தானை மலனைமென்றும் வயங்குஞ் சேதே. 90

சேர்கொண்ட வடியாரனை விக்காலென்றும் பிலத்தாரீ ருப்பென் றும் வாரிதிதானென்றும், கார்கொண்ட மேகமென்றுங் கன்னை யென்றுங்கருவானை வூசிதீருப்பதென்றும், சீர்கொண்டவெள்சாரை சாரமென்றுஞ் சிவமென்றுங்கருவேம்பின்சாரமென்றும், வார்கொ ண்ட சயிலமென்றுஞ் செயரீயென்றும் உத்தமனே திராவகத்தி லு ன்னைமதானே. 91

உண்ணையுள்ள குடியென்றுஞ்சத்தியென்றும் உவரானவுவரை ன்றுஞ்சருகதென்றும், தண்ணையுள்ளபூமியுடாரதமென்றுஞ்சங்கை யுள்ளபிருதிவியின்காரமென்றும், புண்ணையுள்ளபூரமென்றும்புழுக தென்றும் பொல்லாதவிஷமபியென்றும்போதமென்றும், பண்புள்ள சிவமென்றுங்கனியுப்பென்றும் பாங்கானபூரணத்திலுப்பின்பேரே.

மூப்புமதிலை.

உப்படனை மூப்புனிடங் விடமுருவினாண்டெனண் உகமையிலனை மூப்
துவு மூண்முறமூப்பு, அப்படிகன் மூப்புவும் பிரமவித்துறை அகஸ
முந்திமறையாகினிவ்வுறீ, நப்படிந்த மூப்புனை யாவர் கவ்வபாண் ணுண்
ணையுள்ள பெரிதேயர்க் னறிலைர்ப்பரு, மூப்படனை மூப்புவுமாக திரி
கேழுருவாய் மூழுந்தியுற்ற வகஸ்றறியாண் மூடந்தாரே. 93

சுரனைம் முடைக்கள் நர வாய்படிக்கவனைறு நையாக மூப்
நூனை பேருனைபெய்யார், வாவிலைம் மூப்புனை பறியார் மூடிர்
மனிதிர்நனிறங்கையுந்து மவிதிலைகையப்பார், நிழலைம் முநுவாக்கள்
மையுங்கிப்பாழுஞ்சிவரிலையாகாரைமன்னவுந்துநிழலாரும், மாலை
வ்றமுநுப்பார்த்தால் மையுங்கிப்பாலையல் மலைமடந்தும் நூனையார்
மூழுப்பார்கொல்லை. 94

கொல்லைவ மூப்புநூனை யுலைத்திரர்கள் வெரழுதுகோ யதிவ்
விபரம் நிலைகமாட்டார, அல்லைனை நுச் செய்நுனைநுத்து அறிலைந்து
போலைர் அழுதுலைவ மூடம்நுவுந்துவுந்து மாரவ்வுந்து கவ்வபார், உலைவ
செயும் பாவிகலை நரவ் லொவ்வாவுப்பு கனிலைதுரிக்க கோறுலைவ
முழுலைகமென்பார், முல்லைவ்வுப்பாய் மூழுந்திடிகச் செந்தெரிபாலைனை
நூலைமலை வைப்பி நுனை ஏவாய்கலை. 95

கொலைறியாய் பாவிபாகிலைர் கோர்த்தகோலைவ்பாடர் கொல்லிலை
திரர நுழுலைகமென்பாவ் மாலைவலை நுத்தினைவ்பிழுத்து வரகமாச்சம்
மரநுத்தலைவ்பாவ்பாவ்பாவ் நிலைவ்பாவ்வ், நுலைவலை நல்நுவ்பாவ
கொரழுந்திவ்பாவ் நரவ்பாவ் நுலைவ்பாவ்பாவ்பாவ்பாவ் நுவ்பாவ்பாவ்
நிலைத் நுலைவ்பாவ்பாவ். 96

நரநுவ்பாவுலை.

இத்நுவ்வ் நர முறிலைரநுந்து இவ்பாவ்பாவ் எனிறுலைவ் மாலை முழுலை
நுத்தாவ்பாவ், நுவ்லைவ்பாவ்பாவ், நுவ்வ்பாவ்பாவ் நுவ்பாவ்பாவ்பாவ்
நுவ்பாவ்பாவ் நுவ்பாவ்பாவ்பாவ்பாவ்பாவ் நுவ்பாவ்பாவ்பாவ்பாவ்பாவ்
நுவ்பாவ்பாவ்பாவ்பாவ்பா

காணுத பூரணத்தின் கருவிலுலே கருணையுள்ள கைலாசமேமருத
ன்னைக், கோணுதே நின்றநிலை குறித்துக்கொண்டு குணமாக நேசகுரு
சகழும்பண்ணி, வானன கும்பகத்தில் மனதுபூண்டால் மகத்தானசிவ
யோகமாகுமாகும், தேனன மதியழுதச் செயல்தன்னுலே சிவசிவா
சிவயோகத் திறந்தான்பாரே. 99

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாருன பிருதிவியு மப்புங்கூட்டிப் பங்கயத்தின் மேலேறிப்படிவு
மாகித், தேறுகத் தேய்வுடனே வாய்வுரண்டுஞ் சேர்ந்தாக்கா லெந்து
ருவு மொன்றுய்ப்போச்சு, கூறுத ஐந்துருவு மொன்றுப் நின்றால் குரு
வானபோதமடா யார்தான் காண்பார், மாறுத மனமுடையசித்தர்க்கெ
ல்லாம் வகையாக ஐந்துருவும் வணங்கும்பாரே. 100

வணக்கமுள்ளஐந்துருவு மைந்தேயுப்பு வரிசையுடனிதையறிந்து
கல்வத்திட்டு, இணக்கமுட னைசக்கையிலே மெழுகாய்ப்போரும் என்
னசொல்லே னிம்மெழுகி னியல்புதன்னை, மணக்கமுடன் மெழுகெடு
த்துப் பதனம்பண்ணி மார்க்கமுட னிம்மெழுகை வைத்துப்போற்றிக்,
தனக்குமிது கிடைத்தபொரு ளென்றுசீயுஞ் சதாகாலம் அம்மெழுகை
ப் பூசைபண்ணே. 101

பூசையது செய்ததிறற் பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தை மறந்ததிரு
லொன்றுமில்லை, நேசமுடன் பூரணமே தெய்வமென்று நிலைத்துமனது
றுதியிலே நிறுத்தவேணும், ஆசையென்ன பூரணத்தி னுசையாசை,
துரைவிட்டால் வேறுபொரு ஆசையுண்டு, பாசமறைத்தானகற்றியறி
விற்சேர்ந்து பாவெளியில் நிலைந்ததிறற் பாலனுமே. 102

பாலனுப்ப தறிவுறு பிராயமாவாய்ப் பாபரைத்தாப் பூரணத்தாற்
பலிக்குஞ்சித்தி, காலனென்ற காலனவ ணுடிப்போவான் காலனென்று
சொன்னதுதான் பாசம்பாசம், ஆலமுண்ட சிவனுரும் விஷத்தையுண்
டார் அவ்விஷந்தான் பாபபரத்தி னருளேயாகும். சிலமுட னுலகென்ற
விஷந்தான்போதஞ் சிவசிவா பூரணத்தின் செயலேப்பாரே. 103

கெந்தகமெழுகு.

பாரப்பா மூப்பூவு மொன்றுய்ச் சேர்ந்துப் பரையின்றநாதகெந்தி
சசமும்வீரம், சோரப்பா கல்வத்தி லாட்டினுக்காற் சிவசிவா மெழுகது
போற் சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திப்போக்கு அறிந்
தவர்கள் சதாசிவத்தை யறிவாரப்பா, நேரப்பா நின்றநிலை தவராமற்
றான் நேசமுட னிம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே, 104

பண்ணப்பா பூசையிறற் பலிக்குஞ்சித்தி பாசமறைத்தானறுத்து
நேசம்வைத்து, உண்ணப்ப பாபரமே செயல்தானென்று உற்றுமெ
ள்ள ஆறுதலழுசோசென்று, விண்ணப்பாதீண்டாதே சுடரைப்போற்று

வேதாந்த பூரணத்தில் விரும்பிநில்லு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கரு
த்தாயூணு கருவான பன்னிரண்டு மடங்குந்தானே. 105

தாளகமெழுகு.

தானென்ற சற்குருவாழுப்பூவோடே தன்மையென்ற தாளகமும்
வீரம்பூரம், தேனென்ற பசுமுடனே கல்வத்திட்டுத் திறமாக ஈராறு
சாமமாட்டு, கோனென்ற மெழுகாகு மப்பாகேளு குருவான மெழுகது
வைப்படுகனம்பண்ணு, நானென்றஞ்ஞவத்தைப் போக்கிக்கொண்டு நன்
மையுடனிம்மெழுகைப் பூசைபண்ணே. 106

பூசைபப்பா தினந்தோறும்பூசைபண்ணு புலத்தியனே உனக்காக
இந்நூலை, நேசமுடனயிரத்து யிருநூறுக நிலைத்தனடா கருவெல்
லாமிதிலேயப்பா, பாசமதைத்தானறுத்துப் பதியிலாணிப் பாய்ச்சடா
மெழுகையுந் - தவலோகத்தில், மாசியது தானறுத்துப் பழுப்பாதியறி
மகந்தான சிவகூத்தாய் மகிழ்ந்துகாணும். 107

மகிழ்ந்தெதாரு சிவகலையைக் கண்டுநீயும் மகிழாதேபுலத்தியனே
மனம்வேறுகும், நெகிழ்ந்தமன மிருக்குமடா வெகுநாட் செல்லும் நே
ரான பூரணத்தைநெஞ்சிற்றுக்கு, பகுந்தெதாரு சிவயோகப் பண்பில்
நில்லு பாபபுண்ணியமெதியெனவே பணித்துவேம்பாற்று, தகுந்தமன மூறு
தியுடன் வலுத்துப்போகும் தன்மையுள்ள பாபபாபத்தைதாக்கிப்பாரே.

விங்காசமெழுகு.

பாரப்பா மூப்பூவும் விங்கஞ்சேர்த்துப் பஞ்சுடைய வீரமூடன்
புழுகுபூரம், சேரப்பா கல்வத்தி லொன்றுப்சேர்த்துத் திறமாகவுரை
க்ஞையிலே மெழுகாய்ப்போகும், வீரப்பாசெய்யாமல் மெழுகுதன்னில்
விஷமில்லா ரசமதிலே நாவிலொன்று, காரப்பாகல்வத்திலிட்டுநன்றாய்
கருவிட்டு அரைக்கையிலே சேர்த்துபோமே. 109

சேர்ந்தெதாரு விங்காச மெழுகுதன்னைத் திறமான சிமிழ்தனி
லே யடக்கம்பண்ணு, கூர்ந்துமெள்ளக் குருபதத்தை தொண்டுபண்
ணிக் கூர்மையுள்ள மெழுகதிலே குன்றிவாங்கி, சேர்த்துகொண்டு இடம்
மெழுகைக் கொண்டாயாலல் நிலைத்துதடா சடலமென்ற கூடுதானும்,
சேர்ந்து இந்தமெழுகதிலே மண்டலமே சொண்டால் சிவசிவா கவுனை
மென்ற சித்துக்தானே. 110

ஆனைக்கல் சத்துமெழுகு.

சித்தான சித்திலொரு விபரந் சொல்லவன் திறமான ஆனைக்கல்
சத்துவாங்கி, முத்தான பூரணத்தை யதிலேசேர்த்து மூர்க்கமுள்ளரச
முடனே பூரங்கொந்தி, கர்த்தாவைத் தான்தொழுது ரவியில்லைக்கக்

கருவினையுட னுதயமது வொன்றுப்சேர்ந்து, வற்றுத மெழுகதுபோலி
ருக்கும் பாருலாக்க இம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே. 111

பதனமுட னிப்பெழுகிற் குன்றியுன்ன நவ பாஷாணம் மூலமதில்நின்
றுபோலும், விதனமெல்லா மேபோடிவிடும் பலக்குக்காயம் மேன்மையுள்ள
கற்போலே வினாங்குற்றகம், மதனன்போல் வடிவாகும் பிலமுண்டா
கும் பலத்தான அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும், அதமான கருவிகள்
தான் பேத்தவுண்டு அசடரிடஞ் சொல்லாதே பறிவைப்பாரே. 112

அறிவான பூரணமே தெய்வத்தெய்வம் அருமையுள்ளபூரணத்தை
யார்தான்காண்பார், குறியான குறிபறிந்து பெரியோர்காண்பார் குண்
டலினையச் சத்திபென்றுங் கூறுங்கூறும், நெறியான சிவமாக மார்க்க
மெல்லாம் நேர்மையுட னறிவிக்கும் பூரணத்தின்கூறு, பரியானதேசிய
டா தரசாபிடம் பரதெரி தனையறிந்து பணிருவாயே. 113

அடக்குவர்க ளிவரனல்.

வாய்திறந்து பேசாதடையர்மெத்த வானறிந்துசோராத குருடர்
மெத்த, தாயறிந்து இணங்காத கழுதைகமான்டர் தலைவலியு மறியாத
சண்டிமாந்தர், காயறிந்து கனியறிந்து கொள்ளாடமாண்டர் ஞானியில்
மெத்தவுண்டு கருத்தில்லார்கள், தீபறிந்து அனல்மூட்டத் தெரியாமா
ன்டர் சிவசிவடத் தனையறியார் திருடர்தானே, 114

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமூட்டர் தன்மையென்ற மனமடா
தங்குஞ்சிலையுங்காணர், தானென்றகுருபதத்தின் குறியுங்காணர் குரு
டரவர் காயாசங் குறுமிட்டு, தானென்ற ஞானவித்தை மெத்தப்பேசி
நலமிக்லா அஞ்செழுத்தை யுபதேசித்து, வீனென்ற வீண்மதங்கள்
மெத்தப்பேசும் வெள்ளாட்டிடப் பயல்களுடன் சோராதையா. 115

சோரதகுருவறிந்து கள்ளமனமர்டர் சிதத்தினம் போற்றினார்
சிவனேயென்று, கூறுத பொருளையெல்லாங் கூருவென்றார் கூறறிந்து
சோரத குருடர்மட்டை, ஆறுதாசத்துவத்தின் சடலக்காணர் அகண்
டபரி பூரணத்தி னறிவைக்கண்டு, சேறுதசித்தர்கள் தான் சோடியுண்டு
சிவசிவா தெறினேபர் கோடிக்கொண்டே. 116

ஒன்றுன மூப்பூவிற் காரஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ள சாரமீ ரதுதா
னப்பா, பன்றுன சேதியித காரசாரம் பருவமறிந் தலைகடஞ்சிற்பரமா
ட்டார், நன்றுன புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன் கலமறியாக் கா
மனைநச்சாரமென்பாரீ உண்டான சோதியடாஞ்தியபத்தம் உனிமையுள்ள
பூரணமென் றுகந்திலில்லே. 117

நில்லென்று முன்சொன்ன சாரமீரில் நிசமான வீரமுடன் பூரஞ்
சேரு, கொல்லென்று பொங்கியது அரைநாட்பாரு வொருதான மீரப்பர
கூரப்போடோடா, சொல்லென்ற அங்கீரைக் குப்பிதன்னில் சாருக்காக

அனைத்துரீ பதனம்பண்ணி, வல்லமைகள் மேசாமல் டனை தடங்கி மகத்
தான செயமீராம் தொழுகிலேப்பாமே. 118

விங்கக்களங்கு.

பாரப்பா விங்கமொடாரு சட்டிவாங்கிப் பருவழுடன் செயநீரைச்சரு
க்கிக்காக்கு, வீரப்பா கட்டியதரி அடங்கிப்போகும் விசையான முப்பூ
விற் செயநீர்விட்டி, காரப்பா கல்வத்தி லாட்டிரைக்கால் கருணையுள்ள
மெழுகாரும் விங்கத்தப்பி, சிரப்பா டண்சீலை யேழுற்செய்து சிவசிவா
காடைதனில் மணிபோலாமே. 119

ஆமப்பா விங்கடணிதனைபெடுத்து ஆதிபென்ற தங்கமதில் நா லு
க்கொன்று, நாமப்பாசொல்லுகிறேங் கொடுத்தாபாரல் நன்மையுள்ள
விங்கதங்க மொன்றுப்சேர்த்து, தாமப்பா விங்கமென்ற களங்கதாகுந்
தபவான களங்கடரை யுடைத்துக்கொண்டி, வாடப்பா தனையறிந்து
கொண்டுமைமந்தா மகத்தான மதிதனிலே பத்துக்கொன்றே. 120

ஒன்றான களங்கமரை வெள்ளிக்கிழந்தால் உத்தமனே வபதுபதி
றைதாகும், நன்றான வெள்ளிசெம்பி லிந்தாபாரல் நன்மையுடலென்
டதனை தப்பாரைதாபா, கன்றான ருடலனிலே யிந்தாபாரல் கருவான
எறுவையுங் காணுங்காணும், வுண்டாம்பிரான் தொண்டனென அருளைப்
பெற்று அதகரா சிவபோக அருளைப்பாமே. 121

நாகக்கட்டி.

பாரப்பா முன்சொன்ன சாரதிரம் பக்குவமாய் நாகமதை யுருக்கி
ச்சாய்த்தால், காரப்பா ஐந்துமுறைசாய்த்தாபாரற் கன்மமுள்ளகுடில
டலாங் கழன்றுபோகும், சிரப்பா அடங்கியது மணிபோலாகுஞ் சிவ
சிவா நாகமணி யென்னசொல்வேன், ஆரப்பா அறிவார்கள் நாகப்போ
க்கு ஆதியந்தப் பொருளதிரு லடங்கிப்போச்சே. 122

அடங்கினதோர் நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டி அப்பனே தங்க
மதிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்து, நடங்கலில்லா மணியெடுத்து வடை
த்துலைத்தாதயவாகவெள்ளிசெட்டிலிந்தாபாரல், முடங்கலில்லா ஆறே
முவையேதாபாரும் மூடருக்கும் இக்கருவைச் சொல்லாதையா, திடங்க
னித்த அருமதமுண்டி குருவைக்காரு தேசதிட்சை பதினலிலே சேர்த்து
நில்லே. 123

நில்லென்று சொல்லுதா னெங்கேயென்றால் நிருமலமாங் குரு
டதந்தீர கோர்த்துநில்லு, நன்னென்று சொல்லுதா ணைபென்றால்
தன்னைபோலில்லா வண்டனைதீ தன்முருகள்ளு, கொல்லென்று சொல்லது
தா ணைபென்றாற் குருவைநிதினம் துருகாதகுறும்பர்தன்மேல், செல்
லென்று டண்டதனைக் கொல்லவென்றாற் சிவசிவா குருவருளைத் தின
மும் போற்றே. 124

துருசிசுன்னம்.

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ளதுரி
சினுட சுன்னஞ் சொல்வேன், மாற்றுவது வழலையுட னினைங்கன் கூட்
டி மாறுமை விடைகதைதான் துரிசிகூட்டி, தாட்டிகமாய் கல்வத்திலிட்
டுக்கொண்டுசரசமாய்முன்னீரைவிட்டுஆட்டி, வாட்டிடுவாய்பில்லைதனை
ரவிமுகத்தில் மைந்தனே நன்முக வுலரப்போடே. 125

உலர்ந்தபில்லை தனக்குமேல் சிலசெய்து உண்மையுடன் காயவை
த்துக் குருணைவப்போற்றி, அலர்ந்த எரு தனையெடுத்துப் புடத்தைப்
போடு அரகரா புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே
நீறிநிற்கும் மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், தளர்ந்ததொரு
ரசந்தன்னைப் பழியாய்க்கொல்லும் தன்மையுள்ள சுன்னமனைத்தும்
னம்பண்ணே. 126

ரசமணி.

பண்ணியதோர் சுன்னத்தின் மார்க்கங்கேளு டாலகனே ரசமதை
னைச் சுத்திபண்ணி, கிண்ணியென்ற தாம்பூரக் கிண்ணிதன்னிற் கிரு
மையுள்ள ரசமதனை அதனில்வார்த்து, நன்னபமாய் ரவிதனிலே ரசந்
தைவைத்து நன்முன சுண்ணமதை மேலேதூவி, கன்னிடவேஸ் வரிதனை
க்குப் பூசைபண்ணிக் கையாலே மத்திக்கத் திரளுந்தானே. 127

திரமான ரசமதனை யெடுத்துமைந்தா சிவசிவா வண்டைபோல்
திரட்டிக்கொண்டு, உறமான முப்பூவின் முன்னீர்விட்டு உத்தமனே
குப்பிமணி தனக்குப்பூசி நிறமான ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா நிச்ச
யமாய் விளக்கொளியில் வாட்டிணுக்கால், பரமான பரமகுரு அருளி
னாலே பக்குவமா யிறுகியது மணிபோலாமே. 128

ஆடப்பா யிம்மணிக்குச் சாரணைகள்தீர்ந்து அருள்பெருகுஞ் சிமி
ழ்தனிலே யடக்கம்பண்ணி, நாமப்பா சொல்லுகிறேரும் நாவிலிட்டு நன்
மையுள்ள அழுதமது கொண்டாயானல், தாடப்பா வனதுருவம் நிர்ம
லமாய்க்காணுஞ் சச்சிதானந்தவெளி தானேதான்றும், காடப்பாகொ
ண்டதொரு திறத்தால்மைந்தா கபிலாசமேருதன்னைக் காணலாமே.

வழலைநாதமுப்பூச்சுன்னம்.

காணப்பா இன்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன் கருவானவழலையுட
நாதங்கூட்டி, பேணப்பா இந்திடைக்குப்பூருஞ்சேர்த்துப் பெருமையுள்ள
கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா, தேனப்பா முன்சொன்ன செயநீர் விட்டுத்
திறமாக அரைக்கையிலே காரமேறி கோணப்பா தன்னருளால் சுன்ன
மாகிக் கொடுடையுள்ள சுன்னமதாய் நிற்குந்தானே. 130

அரிதாரக்கட்டு.

தானென்ற சுன்னமதை யெடுத்துக்கொண்டு நாகமென்றவரிதா
ரக் கட்டிக்கப்பா, வானென்ற செயநீராலரைத்து மைந்தா மகத்தான

தாரத்துக் கங்கிபூட்டி, பானென்ற ரவிமுகத்தி லுலர்த்திவைந்தா பக்குவமாய் மண்சீலே யேழுஞ்செய்து, தேனென்ற பூரணத்தை மனதில் வைத்து சிவசிவா காடையென்ற புடத்தைப்போடே. 131

போட்டபுடந் தனேயெடுத்துப் பார்த்தாயாலல் புதுமையுள்ளதாரமதுகட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்க் கட்டியதேதார் தாரந்தன்னைத் தயவானசெம்புவெள்ளிக் கீந்தாயாலல், நாட்டமுடனீராறு வயதுபெண்தான் நாயகிபோ லனதுமுன்னேநாடிநிற்பாள், தேட்டமுடனவள்பதத்தைதப் பூசைபண்ணு தெவிட்டாதே பூரணத்தைத் தினமும்போக்கே

நோக்குவது பூரணத்தைதோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளலட்சணத்தைதப் பார்க்கவேணும் தாக்குவது ஒருநிமைக்கு ளிருளையெல்லாந் தட்டழிந்து போகவேதாக்கவேணும், மார்க்கமுடனிம்முறைகள் பார்க்கவேணும் மந்திரபஞ்சாட்சரத்தில்நிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறைகளோ சொன்னயாலல் அப்பனே யுனதுசிரம் வெடித்துப்போமே.

போமப்பா சகலசித்தும் பொய்த்துப்போகும் பொல்லாத சண்டாளர்க் கீந்தாயாலல், நாமப்பா சொல்லுகிறேனுமிந்தச்சாபம் நம்மாலே தீர்ப்பதற்கு முடியாதையா, ஆமப்பா சொல்லிவிட்டோமிந்தநூலை அடக்கமப்பா வெகுபதன மடக்கம்பண்ணு, தாமப்பா அடக்கம்விட்டு வெகுளியாலல் தன்னுடலெக் காணுடற் றயங்குவாயே. 134

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காம வின்னமொருவிபாங்கேளு தயவான நாகரசஞ்சரியாய்ச்சேர்த்து, மயங்காம லடிமுடியுந் தரிசிபூரம் மகத்தான வீரமுடன் சினங்கூட்டி, நியங்காமற் கல்வத்தி லாட்டிவைத்தா தேவியென்னு மால்தேவிக் கங்கிபூட்டி, நயங்காணு டென்றுநீ மண்சீலைசெய்து நன்றுக ரவிமுகத்திற் காயவைபே. 135

வையப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றுய்க்காய்ந்தால் மயங்காமல் புடம்போட வைத்தாகேளு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேனும் நன்றுய்க்கேளு மேன்மையுள்ள ரவிபோலேகட்டிநிற்கும், கையப்பா வுதவுவதுபோலே மக்காள் கனமான ரவிபதிபி லீய்த்தாயாலல், பொய்யப்பா சொல்லவில்லே பதுமாற்று பொன்போலே யிருக்குமடா புகழ்ந்துகாணே.

காணப்பா உப்புடனே புளியுஞ்சேர்த்து களிப்பான குடவனைத்தான் தகடாய்த்தட்டி, வீணப்பா சொல்லவில்லே தகடுதன்னில் விசையான வனாமருந்தை வினவிக்கொண்டு, பேணப்பாபூம்போடச்செம்டாய்ப்போகும் பிலந்தனிதாரு செம்படுதனே உருக்கிக்கொண்டு, ஊணப்பா கட்டினேதார் தாரந்தன்னே உகந்துநீ கொடுக்கின்ற வரிசைகேளே.

கேளப்பாவருகினேதார் குடவன்தன்னிற் கிருபையுடன் வெள்ளியதிலீந்துகொண்டு. கோளப்பா வாராமலிரண்டுஞ்சேர்த்துக் குள்ளென்றவுருக்கையிலே மைந்தாகேளு, வாளப்பா கட்டினேதார் தாரந்தன்னே

வினைசயுடன் கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொள்ளும், தேளப்பா கொட்டினதோர் விஷந்தான் சென்று சிவசிவா படிப்போறித் தங்கமாச்சே.

சீனமாதிரும்புச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு முப்புச்சொல்வேன் அகாரா ஆதி உப்படிக்கிடைதான்கேளு, காய்ச்சப்பா காய்ச்சினதோர் கம்பிஉப்புங் கருவான சீனமுடன் மூன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை யிடைசரியாய்க்கொண்டு பெருடையுள்ள சாராயீர் விட்டுஆட்டி, மாச்சலென்று நினையாமல் கல்வத்தாட்டி மக்கின யுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணை.

பண்ணியதோர் வட்டதனை ரவியில்வைத்தா பாங்காகக் கனிந்திடவே காய்ந்துதானுல், புண்ணியசீன மண்சீலை செய்துகொண்டு புந்தியுடன் புடம்போடு சுன்னமாகும், கன்னிமதிபேஸ்வரிதனக்கு தூசைசெய்து கருவானசுன்னமதிற் களஞ்சிவாங்கி, தன்மையாய்த் தாரத்துக்கங்கிதட்டித் தயவான சாராயீர் தன்னுற்றீனை. 140

தானென்ற கவசடதை நன்றுய்ச்செய்து தன்மைபுடன் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து, கோனென்ற குருபதத்தைத்தாண்டுபண்ணிக் குணமாக ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, மானென்ற அரிதாரங் கட்டிகல்லை மகத்தான தன்னிறமா யிறுகநிற்கும், தானென்ற ஆணவத்தைப் போக்கிமைந்தா தயவான தாரமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 141

கொள்ளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னைக் கூசாமல் ரவிமதியிலீந்தாயானுல், விள்ளக்கே ளாதேறடி மாற்றுக்காணும் விசையான தாய்சேர்க்க எட்டுமாற்று, சொல்லக்கேள் புலத்தியனே தகடாய்த்தட்டிச் சொல்லடங்காப் புடந்தனிலே யிறங்குந்தங்கம், சொல்லப்பா சிவயோகமார்க்கந்தன்னிற் சிவசிவா மனதறிவாற் றினமும்நோக்கே. 142

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும் நன்மையுள்ள குருபதத்தைப் பணியவேணும், நாக்குரிசை தனையகற்றிக் கனியேதின்று நன்றான கங்கைதனை நவடாய்க்கொள்ளு, வாக்குமன தொன்றுகி மனத்தைக்காரு மகத்தான சோசகபூ ரகும்பண்ணு, தாக்குவது கும்பகத்திலறிவைமூட்டுத் தன்மையுடன் யோகமதைத் தாக்கிப்பாரே. 143

பாரப்பா மூலமதைப் பூசித்தாக்கால் பாரபரத்தின் செயலவனைக் காணலாகும், சோரப்பா பிறப்பிறப்பு ரெண்டுங்காணும் சீடலகில் மகத்துவமே தெய்வமேன்பார், ஆரப்பாசொன்னலுமூலகமேமயாம் அருளான பூரணத்தை யறியாமூடர், கூறப்பா உலகமெல்லாஞ் செனித்தவாறுங் கூர்மையுள்ள நாதவிந்து ரெண்டுந்தானே. 144

ரெண்டான பொருளறிந்து பூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள் கோடானகோடிபட்டும், வண்டானதுசென்றுமதுவுண்டாப்போல்மகத்தான பூரணத்தை மருவிப்பாரு, அண்டர்கோனருள்பெருகி உலகமீதில்

ஆஞ்டமா சித்தனது மாடிநிற்பான், பண்டான பாப்பிசம மகிமேய
தான் பாருலகிற் குருவடித் தலைப்புவாதே. 145

நாகபசமுப்பூச்சுன்னம்.

தலக்கமதாயிவ்வை மொருமுப்பூச்சொல்வேன் சோகியுள்ள
புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, வலக்கமதாய் நாகமுடன் பசத்தைச்
சீசருமத்தானை யழிமுடியுங் கூடச்சேரு, பழுக்கமதாய் விரமூட
ன்புழுகுசேரு பஞ்சயமாங் கல்வத்தி லிட்டுக்கரன்தி, மலக்கமில
ராசிலையனைத்தயாரஞ் லைமந்தினமழுகாகுய் வட்டிப்பன்தினை.

பண்ணியதேரர் வட்டதனை காயப்போட்டுப் பக்குவமாய்மண்
ணிலை செய்துக்கொன்றி, உண்ணியதேரர் முழுமளவுபுடத்தைப்போடு
உத்தமனைபுடமாரி யெடுத்துப்பாரு, வெண்ணையுள்ளசுன்னமதாய்
நீறினிற்கும் வேதாந்த ஞானமுங் குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனே
யிந்தநீ ரதிகச்சுன்னம் பூணைத்தின் செயலதிறற் சுன்னமாச்சே.

ஆச்சப்பாயிச்சுன்னந்தானத்திலப்பி ஆடைவாகமண்சிலேயே
முஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில்கண்முப்காய்ச்தால் கருகா
மல பத்தெருவிற் புடத்தைதப்போடி, மூச்சப்பா ஓடாம லிருகிற்
கும் மூவுலகுபெச்சுமடாஇந்தத்தானம், தாட்சியொண்முவில்லையடா
ரவிமதியிற்றாக்கித் தயவாக வாய்தோல் கல்வத்தாட்டி, மூத்தானமெ
முகதுபோல் நிற்குமப்பா மோசமொன்றும் நினையாதே வட்டிப்
பண்தினை.

தாளிசமுப்பூச்சுன்னம்.

சித்தானை தாளிசப்பூச் சுன்னஞ்சொல்வேன் சித்தமுள்ள புலத்
தியனே சொல்லக்கேளு, பத்தானை சவுக்காரஞ் சீனாங்கூட்டிப் பசு
ணையுள்ள தாருசதாவு மிடைபோசேர்த்து, சத்தான இணைக்கனுடன்
நாடன்சேர்த்தாத் தயவாகவாய்தோல் கல்வத்தாட்டி, மூத்தானமெ
முகதுபோல் நிற்குமப்பா மோசமொன்றும் நினையாதே வட்டிப்
பண்தினை.

பண்ணியதேரர் வட்டதனைக் காயப்போட்டுப் பக்குவமாய்க்
காய்த்தபின்பு மண்ணைநீர்செய்து, தன்னையுடன் பத்தெருவிற்புடத்
தைதப்போடி தினைலாறி யெடுத்துப்பார் சுன்னமாகும், புண்ணியவா
ருரைக்கால் நனைப்போரும் புலத்தியனே யங்கீற்றைப்பதனம்பண்ணு,
கண்ணியில்லாத் தினைகளிலேபோட்டுப்பாரு தயவானவாருதேபா
ற்செலைபோமச்சே.

சலமான நற்சலத்தை தியொன்றில்வாங்கிச் சிலப்பான தரமம் திற் சுருக்கித்தரக்கு, அழலான வுறலது அற்றுப்போரும் அதின் பிறகு சன்னமறைதக் கலசம் பன்னுவை, உலகளந்த அரியிதுவுட தேவி தரணம் உன்னமையுடன் கலசமாயுகந்தருளிற்பாள், கலகமதுசெய்யாமல் மனிமதியிற்தரக்கு கருணையுடன் பதிஞ்சுமாற்றுப்போன்றும்.

பொன்னைபொன்படைத்தால்பொன்னேயாரும் பொல்லாதபாவிபென்றால் மண்ணுப்போகும், கன்னனை செயலறிந்தாலெல்லாமுண்டு கருவானை குருவறிந்தாலெல்லாங்காணும், வின்னுரனை பதியறிந்து அடியுங்கண்டால் வேணுமிதங்கருவாகச் செய்யலாகும், பெண்ணைச் சொன்னடவேறு டணங்கானதாபொருளானசென்னடவனைச் சினந்தான். 153

சினந்துடிகத் தள்ளுவது சன்னவென்றும் செயலில்லாப் புனி யுடனே பெண்ணைப்தள்ளு, உன்னற்கலகு மீனிறைச்சிக் கருசாவா தா உணர்வழிக்கும் கள்ளுசாராயமாக, மண்கமழும் தூணைத்வை பண்றியொன்றுவாய்க்கடங்காமதம்பேசின்றுயாலால் இணங்குவை தூணைத்தான் கடினமாகும் எண்மகனே புலத்தியனே யிந்தாறாமே. 154

இந்தாறாயிரத்திருநூறுகும் எகாரத்தமானகருவதிலேதர தும், அந்தமுட னதிபென்ற பொருளை தோற்றும் அலைபடக்கு தும், அந்தமுட னதிபென்ற பொருளை தோற்றும், ஈர்ஞதையுள்ள விதையுமெல்லா வெண்றதல்லா மிதிலேதோற்றும், ஈர்ஞதையுள்ள விதையுமெல்லா மிதிலேதோற்றும் வேழத்தை சிவிட்டிகரு மிதிலேதோற்றும், தக்கி ரங்க ளென்றதெல்லா மிதிலேதோற்றும் சாயுட்சிய பதவிதரு மிதி லேதோற்றும். 155

தோற்றுத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றுத் தூபருமுதல் பரி ணமுமிதிலேதோற்றும், ஆத்தமத்தின்கருக்களெல்லா மிதிலேதா ற்றும் அருள்பெருகும் தூணைத்தி னருணமதோற்றும், பாட்டனை பரிபாஷைஷ மிதிலேதோற்றும் பக்குவத்தில் செயல்களெல்லா மிதி லேதோற்றும், சுடட்டதுகருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றுங் கபட மிட்டு வெகுளிதனில் நில்லாதையா. 156

ஐயனே புலத்தியனே யுமக்காய்தரும் அருள்பொருது மாயிர த்து இறுநூறுக்குள், மெய்யான கருக்களெல்லா மிதிலைசொன் னேன் மேட்டியாய் நிலயமற்குருவைக்குரு, வையமெல்லாந்தரி ந்து அலைந்தாலுந்தான் வாய்க்குமோ இக்குருக்கள் வாயாதப்பா, கையான கையினைல்லிக் கனிபோல்வமந்த குருவாக இந்தாறாம் டதனைம்டன்னேனை. 157

பதனைம்பான வெகுபதனைமிந்தாறாலப் பாத்தனிலேமாந்குருக் ந்தாயரால், விதனைம்பான சொன்னாலே யதிகதாபம் சேவண்டிரு துண்ணிலை தீர்க்கமாட்டாய், மதனைமாய் மனைமூட னிருந்தாலொரு ன்டு மகத்தானை அஷ்டமாசித்தமாடு, இதமானதூணைத்தைத்தினை மூன்போற்று இன்பமூட னின்னைமொரு மூப்பூச்சொல்லேன். 158

வழலைமுப்பூச்சுன்னம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே வழலைதன்னை சுத்தஞ்சங்கை தன்னை
ஞிலை சுத்திபண்ணி, வின்னக்கே ளஞ்சுசரஞ் சுத்திபண்ணவு லெண்ண
மமவியன்ன சொல்லனாடர் வகையையிலை, கல்லானவழலைதனை வெ
டித்தணைமந்தர கருவாக இடைசமஞப் வீரம்பூரம், வல்லமையரப்பூ
கல்வமதிலிட்டுனைமந்தர வரிஞசுபுடன் வெழுப்புத்தன்ஞலாட்டிட.

ஆட்டிநன்ஞப் பிலேசெய்து வட்டிப்பண்ணி அருள்வடிவு
மன்சீலை யதிலேற்றிசெய்து, காட்டானை எருவைதனிற் புடத்தைதப்
போடு கனலாறியெடுத்திடோசுண்ணமாகும், தீட்டானதேட்டாகு
மிந்தச்சுன்னந் திருவான டிரிதியுந் தாரந்தன்னில், பூட்டாதகவச்
மது ணன்ஞய்ச்செய்து வொருந்தவே மண்சீலை யேழுஞ்செயுமே.

செய்தகொதாரு கவசமைதக்காயப்போட்டுச் சிவசிவாவென்றட
ருவிற் புடத்தைதப்போட்டு னுய்தாறுள்ள தாரமதனட்டிநல்ல சோதி
யுள்ள அருணைனைப்போல விருக்குமப்பா, மையேவ கட்டியேதான்
ரந்தன்னைப் பாய்ச்சடா வெள்ளிதனிற்பத்துக்கொண்டு, அப்பனே
புலத்தியனே சொல்லக்கேளு ஆன்பாகப் பண்ணிவென்று மாற்ற 161
மாச்சே.

இச்சப்பா குடவளிலே யெட்டிமாத்தி அரகரா செம்புதனிலள்
ளமாத்தி, பேச்சப்பாவெள்ளிசெம்பு தன்னிலீத்தால் பிசகாதனட்
டளைதான் பேணிப்பாரு, கீச்சப்பாவெருகீச்சதாரக்கட்டி சர்வமு
சொல்லசல்லுலே கூடாதைபா, காய்ச்சப்பா மூலமென்ற தீயில்
தன்னைக் கருவினவிற மேல்மூலச் சுடரிஸ்திரிச்சே. 162

சதைக்காரப்போகம்.

நில்லப்பா சதைக்காரன் செய்யுமார்க்கம் நிலேபெறவே சொல்லு
துகிறேன் மையக்காகேளு, வல்லதொருகுளக்கையவழ்ந் தினடத்தா
னை மகத்தானைநிப்பியடா கும்பிடானை, வின்னாமல் வின்னுகிறேம்
பூமிகாதம் வினையுடனை யுழுதுழுதியும் நிப்பிப்போகாது, சொல்லாதற்
சொல்லுகிறேம் மாதியங்காந் தொருபாலுள்ள வல்தூலையுரீ வணங்கிப் 163
போற்றே.

வணங்குவ தூ வெப்படித்தர வெனஞ்சுல்லைமைக்கர மையாணை மதினிரி
சேவின தன்னிற்செல்லுவ, இணங்குவ தால் ருத்திரனேட்டாணைக்
ற்றி இண்டழுடன்னை யவசதேமஞ்செய்தாக்கொண்டு, குணங்கவளாகுமன
தாக வயிரவனேட்டாற்ற குணமான தூள்வள்ளிக் திருங்குதன்னை,
முணங்காமல் கருக்கியணைத்துப் பான்டாத்திட்டி முன்னீர தூப்பிட்டு
அரித்திடாதே. 164

அரித்தகொதாரு திருங்கதனை யெடுத்தணைமந்தர அழகனத்த வர
ள் தனிலேயிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோகா நிருப்புலக்ணைதன்னுற்

ஞத்திருமுறமெ னஞ்ஞகயிடித்தணைமந்தர, தவித்தியமாய்திஜ்ஞாயாமல் யாண்டதந்திட்டி தயவான ரவிபீசம் கூடப்போட்டி, பவித்திரமானையை ம்தோலத் தயிலம்விட்டுப் பதனமாய்க் கிண்டியெயுண்டைடசெய்யே.

செய்யப்பா வுண்டைடதனி வினாசங்கரம்போலே திடமாக வருட்டை டையிலே யிறுகிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்லுறேரும் சவுக்காரத் தென்னை டை யிருதிபெற்ற சித்தர்சொன் செய்வாரப்பா, பொய்யப்பா செல்லுதிலுல் புலையனுரைப் புகழான பூரணத்தைதத் தினமும் நோக்கு மையப்பாவதுவுதி போலேமக்காள் குருவாசலிண்ணமென் ருகாரஞ்சொல்லேனே. 166

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே சவுக்காரக்காள் சுயம்பாக இரு க்குமிடம் அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள் வுஸ்தாவாய் நின்றுமெகா ண்டு வினக்கொளிபோல் நின்றுவிரிதப்பா, வல்லதொரு மரிய ந்திரமேச் சாற்பதண்ணில் வளர்ந்துநிற்குஞ் சவுக்காரம்புற்றுப்போ லில, சல்லாபமானதொரு சவுக்காரத்தைதத் தானதாகக் கொண்டுவெ ந்து சொல்லக்கேளே 167

தொடுக்கியதை பாண்டமதி லிட்டுமைமந்தர தண்ணிமையாகக் காய்ச்சிப்பு ப்பூசிட்டு, குழுக்கிவஞ்சுப் வற்றுமட்டு மெளிப்பாயப் பார குழம்பான பருவமதில் தயிலம்வார்த்து, கருகியிதப் போகாத மற் கிண்டுகின்று கருகாத பதம்வார்த்து எடுத்துக்கொண்டு, உருக் கமுடன் குட்டோடே யுருட்டிப்போ டுத்தமனை பாறியமின்னி ஞகிப்போச்சே. 168

போச்சென்று விடுகாதே யின்னமொன்று புணைமையுள்ள சவு க்காரஞ் செல்லக்கேளு, மச்சலொன்று மில்லைபாரா ஆதிபந்தம னைமந்தனே சமூலமுல்லை வசமேமசெய்து, போச்சொன்று சொல்லா மல் கொதுக்கிக்கொண்டு பெரிதான பாண்டத்தி லிட்டுமைமந்தர, காய்ச்சதற்குச் சுத்தலம் தீரம்பண்டிக் கசகாமற்கின்முவரிற்தனை த்துபோமே. 169

கலாந்தமிகக் குறுகிநஞ்சுப்பக் கொதிக்குமேபாக காருகபத ம்பார்த்துக்கிண்டுகின்டு, தினாத்தமிக்கு தயிதத்தின்மே லென்னெய் நிற்குஞ் சிலசிலவ வென்னெய்தனை யடித்துக்கொண்டு, ருணாந்து நின்ற கடுகதனை வெடித்துனைமந்தர கூரமற்சுத்தல மதனில்லார் த்து, வலாந்தமிகக்கையாலே கலாக்குலமந்தர வட்டோடு தனி லுாற்றி தயிதில்லையே. 170

லையப்பாரவிழுகத்தி லுளர்த்தமிஞ்சு மக்களெபிஞ்சுபோருகால் சுத்தசலம்விட்டி, லையப்பா ரவிபீசம் கூடப்போட்டு கலாருகு அடுப் பேற்றித்தினையழுட்டி, மெய்யப்பாசொல்லுதிறன் பதமாய்க்கிண்டு.

வெற்கவரும் பதந்தனிலேதமிலம்வார்த்து, செய்யப்பா திரண்டு வரும்பதத்தைப்பார்த்து சிவசிவாவருட்டிடுவாய்த்திரமாய்த்தானே.

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்ற சவுக்கார மின்னமொன்று தண்ணமபுள்ள புலத்தி பதனே சொல்லக்கேளு, வானென்றதற்சுன்னம்படிதானென்று வளமையுள்ள தூளைத்தின் சுண்ணமொன்று, தேனென்ற வித்தப்பு சுண்ணமொன்று திருவான ரவிபீசஞ் சுண்ணமொன்று, மானென்ற அருகீரிற் கரைத்துக்கொண்டு மகத்தானபாண்டத்தில் வாருவாயே.

வார்த்தபாரு பாண்டத்தை அடுப்பிலேற்றி வாகாகத் தீயெரிப்பாய் வற்றுமட்டும், பார்த்தமிகப் பதனமாய்க்கின்றுகின்று பாலைபோலே திரண்டுவரும் பதத்தைப்பாரு, சேர்த்தமித ஒண்ரூகத்திரட்டிக்கொண்டு சிக்கிரத்தில் தமிலமதில் வார்த்துக்கின்றி, போர்த்திடுவெயுண்டைசெய்வாய் வினாங்காய்போல புசுபுசுகெனவே யிருப்பாயே. 173

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

ஆமப்பா இன்னமொருகாரம்சொல்வேன் அகார குரும்பிடற் கண்ணத்தோடு, நாமப்பா காரமொடு சாரங்கூட்டி நண்ணமபுள்ள வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்து, காமப்பால் கானற்பால் தண்ணலாட்டி கருவான அழுவகையிற் கரைத்துக்கொண்டு, வாமப்பால் பாண்ட மதில் விட்டுமைமந்தார வண்ணமபுள்ள அடிப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

எரித்தமிக வருகையிலே குழம்புபோலே இருக்குமே நன்ரு கக்கிண்டுகின்று, சுரித்தமிகப் போகாமற் கின்றும்போது கருவான தமிலமனைத அதிலேலவாரு, உருத்தமிச அதில்வார்த்துப் பதத்தைப் பாரு உருண்டிவரும் பதங்கண்டிவுருட்டிக்கொண்டு, திருத்தவங்கள் பண்ணுமல் விளாங்காய்போலத் திரளபுட ஆருட்டையிலே யிரு கிப்போமே. 175

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

போமென்று சொல்லாம லின்னமொன்று புதனமையுள்ள சவுக்காரந் சொல்லக்கேளு, நாமென்ற ஆனவத்தாற் சொன்னேனைய யாகல்லைல்லுப்புடனே கரியும்போடி, கோனென்ற வெடியுப்பு இக்காப்போடி குருவான பூரீது வகையுதுப்பு, மானென்ற வீரமொடு தூங்கூட்டி. மகத்தான அழுகையால் கரைத்துப்போடே. 176

கரைத்திறுத்தப் பாண்டமதிலிட்டுமைமந்தார கருத்தறிவே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி, மூரைத்தமிகப் பொங்கியது போகாமற் ரூன் மூர்க்கமுடனேகாண்டியதாற் கின்றுகின்று, உரைத்தமிகக் கின்றிலைகயில் திரளுமைமந்தார உத்தமனே அப்பதத்தி லாருட்டிப்போடி,

கருத்தறியே சவுக்காரமதிகமாங் காணத்தால் தூணைத்தனைக் கரு
த்திலையே. 177

கருத்தமிக வுண்டாஞ லெல்லாமுண்டு கண்கெட்ட சூருடனை
ப்போசனிருந்தாயாஞல், உருத்தவுடன் திடத்திரு லிராஜாகண்டூர்
ஊடாடும் வாசியைநீ காணமாட்டூர், மனித்தாமொரு காரணங்களை
டமாட்டூர் மகத்தானை சற்குருவை யறியமாட்டூர், சினித்தமிகக்கொ
ண்டதிறல் வருவதேது சிவசிவா சிவயோகத் திறத்தைதப்பாதே.

வெண்சாரைக் கற்பம்.

பாரப்பா மயேந்திரனி தன்னிற்சென்று பக்குவமாய் நீயிருக்
கும் போதுணமைத்தா, கோப்பா வெண்சாரை அதிலேவைதூம் நிச்சி
யமாய்ச்சாரை கண்டாயாஞல், கூறப்பா உம்மென்று கும்பித்தே
தான் கூர்மையுடன் பதிஞறு வருவேவைசெய்து, காரப்பா அச்சாரை
வருகும்பாரு கண்டவுடன் நமஸ்கரம் பிடித்திடாதே. 179

பிடித்தவுடன் பொசிக்கையிலே பொருந்தியோடும் பின்பொ
ருக்க லைதப்பிடித்துக் கொள்ளுகொள்ளு, படித்தமிக அஞ்சுதாம்
பிடித்துக்கொள்ளு பக்குவமாய் இணக்கதாறு மிப்படியேகொள்ளு,
அடித்தமிகத் திணக்கதாறுங் கொண்டாஸ்லைமந்தா அலைபாய்தி யா
க்ஷகதனைக் கழிவேயில்லை, கமித்தினமாய்த் திணக்கதாறுங் கொண்
டாஸ்லைமந்தா கலைமாக வதுக்கடியிற் கனிவாரண்ணுதே. 180

கருநெல்லிக்கற்பம்.

கனியான கருநெல்லி யுந்சாறுண்டு சருவாக அவ்வனத்தில்
நிமமேதவண், தனியாகத் தவசிருப்பா னவலைப்போற்றித் சுருவா
ணை ஐந்தரு கற்பகமேமெயென்று, பனியான பொருளறிந்து பணிந்தா
ஸ்லைமந்தா பாலகனே யென்றவருங் கருதானீவார், இனியாதகசப்
பென்று இருந்தாஸ்லைமந்தா ஈடேச்ச மில்லையடா ருசிபாராதே.

ருசியான கருநெல்லி கற்பங்கொண்டால் நடங்காது காயமெ
ல்லாம் வஜ்ரத்தப்போச்சு, நிஷியான நிஷிமூல மிதுதானப்பா சே
ணமவென்ன சாணைநந்தி மூலமாகும், உதிதமுள்ள நிஷிமூலம் நந்தி மூ
லம்மென்று உண்மையுடன் திணக்தாறும்பூசித்தாக்கால், பசியாகவ
தீபனங்க னிஷ்டீஸ்லைமந்தா பாபாபத்திண் திருவடியினல் தூணைத்தை
ப்பாதே. 182

சவுக்காரக்கற்பம்.

தூணைமா யின்னைமொரு காரஞ்சொல்லேவன் புத்தியுள்ள புரை
தியுனே புசும்துதேரு, காரணமாய் நீசேரு வட்டாங்திங்கள் கன்
னெயடி மூலமடாகருணைவாங்கு, மாரணமாய்வாங்குதற்கு வகைதெய

க்கேகரு மருவிலேவெல்லைதிரி ரவிபீசங்கூட்டி, வாரணமா மூக்கணை
கின் கொண்டிகாலன்று மடைக்கொசுடிக்கு சாந்திலவாய் வரிசைபாகே.

வரிசையுடன் மூன்றுகா ரூப்பைவாங்கி மகத்தான வெந்நீரிற்
போட்டுணைமந்தர, பரிசமுடன் மறுகாள்தர ரூப்பைவாங்கிப் புண்
ணியநேன தண்ணீரிற்கலசத்தைவைத்து, பரிசான பாண்டமதி லிட்
டுணைமந்தர டக்குவமாய்ப் ரவிபீசங் காரசாரம், உரிமையுடன் பாண்ட
மதிற் கலசத்தைமந்தர உள்ளமையுட னெடுப்பிபற்றி யெரித்திடாயே.

எரித்தவிளைள்ளப்பதம்பார்த்தைக் கின்டுணைமந்தர இன்பமுடன்
தினன்டுவரும் டருவைத்தன்னில், குறித்தகொதரு தயிலமதை விட்டு
மைமந்தர குருகிவை கின்மிடயதை யெடுத்தக்கொண்டு, பருத்துமிகப்
போதாமை துவன்னைடைசெய்வாய்ப் பக்குவங்கள் தப்பிவிட்டா லுதிர்த்து
போதரும், வருத்திமிக ளரிப்பதுவுங் குறைந்துகாலுல் வைமந்தனே
மினருமை வணங்யாய்ப்போதே. 185

பாரப்பை வெளிப்படதுவு மிஞ்சிற்றுலுல் பாகவு முங்கியது
வதிர்ந்துபோரும், சீரப்பா வெளிப்பதுவுங் குறைந்துகாலுல் சிவ
சிவா வினையது போகும்போகும், கூரப்பா காவனர்க்குப் பதற்
கோடப்பா குணமாகவருட்டிவைக்க இறுகிப்போகும், ஆரப்பா
அறிவார்க ளிந்தச்சாரம் அதிதமுள்ளகாரமடா அருணைப்போற்றே.

அருளான போதமெல்லா மடங்கும்வீடு ஆயிதிரோதாயி இரு
ந்தடங்கும்வீடு, இருளான காமியந்தா னிருக்கும்வீடு இச்சையுள்ள
மாயமது இருந்தவீடு, மருளான பேய்க்கூத்த ஆடினின்று மாயை
யெல்லாம் குடியிருக்கு மகத்தாம்வீடு, கருவான கருவிகளும் நிறை
ந்தவீடு கருவழிந்த நினைதத்தனின்ற காலண்வீடே. 187

வீடறிந்தபதனியுட னிருந்தமாண்பர் வீட்டிலுள்ள பேர்களைத்
தான் விரும்பாமாண்பர், தாடறிந்து தாடறிந்து கருதாமாண்பர்
கருவான தூரணத்தைக் காணுமாண்பர், கூடறிந்து குடியிருக்க மா
ட்டாமாண்பர் குருவருளை போற்றுத குருட்டிமாண்பர், பாடறி
ந்து பயனறிந்து ஓகாள்ளாமாண்பர் பாவிகள் தான் மெத்தவண்டு
பார்த்திடாதே. 188

கல்லுப்படிக்கட்டு.

பார்த்தாமிகப் தூரணத்தைப் பணியுமேவு மறும் பணிந்தமிக ளில்
லாட்டால் பண்பாய்ந்தாமறும், கூற்றுவனுக் கிறையாகப் போவாய்
மைந்தர கூறுடனை கூற்றுவன்தர ணுரொண்ணுக்கால், தாற்றினையுங்
கினிக்கலோங்கு பொருள்கள்தேதும், கண்ணமையில்லா திரோதாயி கண்
ணையப்பா, தூத்தமலர் வாசனை தான் கல்லுப்பாகும் தூமிவளர் தூவ
தாகா ணுதமாச்சே. 189

ஆச்சப்பா பிரிதியிபி ணுகத்தாலே யடங்காத கல்லுப்பு கட்டி
ப்போதாச்சு, மாச்சலா வில்லாமற் கட்டிச்சென்று மகிழாமலந்தை

க்குங் காரசாரம், பாய்ச்சலாய் சீனமுடன் தரிசுகூட்டிப்பதறுமல் வீரமூடன்பூஞ்சேர்த்துத், காசுஷியொன்று மில்லாம லொன்றுய்ச் சேர்த்துத் தலறுமல் முன்னீரிற் கரைத்துக் கொள்ளே. 190

கொள்ளப்பா பாண்டமதி லிட்டுமைத்தா குருபாணத் தொழு திறஞ்சி அடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் தீயைமூட்டி அடித்தூரிற் பற்றுதினின்டினின்டு, வல்லமையாய்க்கின்டிவரும்போ திலேதான்வைத்தூமிகக் குழம்பான பருவத்தன்னிற், சொல்லக்கே ளோரண்டத் தெண்ணெய்விட்டுச் சருதியுடன் கின்டிரல் திரளும் பாரே. 191

பாரப்பா திரண்டிவரும் பருவத்தன்னிற் பதறுமல்விளாங்காய் போ லுண்டைசெய்து, போப்பா சவுக்கார மென்றுசொல்லிப் பிச காம லுண்டைதனைப் பதனம்பண்ணி, தீரப்பா நின்றதொரு குரு வைப்போற்றி நிச்சயமாய் சவுக்காரவுண்டைதன்னை, வீரப்பாபோ வதற்கு சுத்திசெலு விசையான காரமுடன் சாரஞ்சேரே. 192

சேர்த்தமித ரணிமில்வைக்கச் செயநீராகுஞ் சிவசிவா அந்நீரில் வீரம்பூரம், பார்த்துமிகச் சேர்த்திடவே செயநீர்தானும் பக்குவ மாய் குருநீர்போல் பசுமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாத சவுக்கா ரத்தை வெகுளாமல் செயநீரில்தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடானண் ணெயெல்லாம் வழிந்துபோகும் மகத்தானகாரமது சுத்தியாச்சே.

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த காரமொன்று அத்திலைடக்கு வீரமொ ன்று பூமொன்று, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை கல்வத்காட்டி பிசகா மலீராறு சமமாட்டு, பாய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா காட் டெருவிற்புடத்தைப்போடு கருணையுள்ளசுண்ணமதாய்தீறிப்போமே.

தாரக்கட்டு.

போமப்பா தரித்திரிய மென்றேபோச்சு புதுமையுள்ளசுண்ண மதை வாய்நீராலே, சாமப்பாசொல்லுகிறேன் குழைத்துக்கொண்டு நலமையுள்ளதாரத்தைக் கல்லிலூட்டி, தாமப்பாமண்சீலை எழுஞ்செய் து தலராமல் ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, ஓமப்பா காரமது புருக்கிக்கட்டும் உத்தமனே அருணனேப்போ லிருக்கும்பாரே.

பாரப்பா சிவந்ததொரு தாரத்தன்னைப் பாய்ச்சடா வெள்ளி லேபத்துக்கொன்று, சோப்பா வெள்ளியது பழுக்கும் பத்தாய் சிவசிவா தாய்சேர்த்துத்தகடுதட்டி, காரப்பா மூன்றுதரம் புடமே போடு கருணைபெறப்பதினாறு மாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பா அகற் பியதோர் செம்புதன்னில் விசையாக பத்துக்குஒன்றுபோடே.

போட்டசெம்பு எடுத்திடவே ஆறுமாற்றுப் புனிதமுடனிருக் குமடா அப்பாகேளு, தாட்டிகமாய் தாய்சேர்த்துத் தகடுதட்டித் தன்மையுடன் மூன்றுபுடம் போட்டாயானால், காட்டதனில் விலை

யரசும் பத்தமர்ற்றாய் நம்மையுட னின்னாலெமர்ற்று நமிலம்தீரை,
கூட்டானைகுடவீரைத்தான் சத்திப்பன்னாவி தொடுத்திலாவிடம்டில்
லானம் வெள்ளிதாடேனை. 197

தாலைஞ்றருடலவரியை வெள்ளிமீசத்தாத் தன்னையுடனம்பதி
னைறுக்கொளன்தீறபீத்தால், தேதிலைஞ்ற யபதிதர னெட்டிமாற்றாய்
தீர்க்கமாய்பிற்குமடை தாலையத்தீசத்தா, மாலைஞ்ற தாதிதட்டிடப்
புடத்னைதப்பீடபடி யைமத்தீனை யபதுடனி லென்னிமாற்றே, தேதலை
ஸ்ற திருவருனை வளைந்திப்பீடாற்றிச் குருவாலைபதிபதிர்த்து அழுதங்
கொள்ளை. 198

அழுதுவிமன்ற தாதுமடை வாயுவாச்சு அப்படினை சன்னிலதேய
விக்துவஷிச்சு, குழுதுழுடைய் லென்டஸ்னை லொலஸ்றப்பச் சேர்ந்தால்
குருவாலை டதிகாட்டிம் வாசியாச்சு, உமிருறை வாசிபது னங்கேவிடை
ஸைறல் உத்தாமேனை அடபாலை மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துலொளன்தி மூலத்
னைதச் சன்ன லைதீடாரு தேலாலை குரிபக்தேடால் லட்டமாச்சே. 199

ஸட்டமா தித்தாதளு மதிலுன்டாச்சு அருன்திபருகும் தேய்த
தேயதிலுன்டாச்சுதிவ்வடலொளன்தி மாலதிளுந்மதிலுன்டாச்சுவீர்த்
னையந்திரறுமதிலுன்டாச்சு, குட்டிச்சன்னதீர்குரிகறியதிலுன்டாச்சு
லொன்லெலாளன்லை லெரிகலொளன்மதிலுன்டாச்சு, சுட்டுதுசாக்தெ
ல்லாமிதிலெகட்டின் கலைலெயன்ற ருளினகடுதீய மிதிலுன்டாதேமே.

அகவல் திபர்டலத்திபருக் குத்தமத னுடபவழுலைத்தல்.

உன்டாலை தேசதிபடாள இன்னலெமன்ற உலாகம்திறன் புனத்
திபேலை புன்னமைபோச, அவன்டர்தொழுந்த செபதேசாதி கன்னீலக்தா
னை வூரதுங்கூடிமைபடாள வப்படாதேனை, பன்னடிடிலெ விட்டருனைறக்
காரலெனைஞ்றும் பாமருது படைம்பாற்றிப் பனிருவராய்தேன், கன்ட
னாடாருபதத்னைதலென்ற தேசன்வாரன் காதினிளில் வாப்பி துக்காப்
கருதிபாடாதேனை. 201

வாலெனைஞ்ற படிபழுதி படிபாடாலை வாழுற வுழுதமென்ற
லொளன்ருபாடாய், தேதலைஞ்ற தூனைத்தாதுச் தீதீலெனைஞ்ற தொருத்
தேதழுங்காலைலைம்தந்திருபாடாய், தேவலெனைஞ்றருவருனோப்பனி
பாபாலெனாடாய் ருவலைபுத்திற் ருபாலை லெரிபாபாலெனாடாய் வலெனைஞ்ற
வுலெலைபாள் லெமத்தப்தேபதி வாலெதாதழுந்த தீரவழித்தப்தேபாளார்
படாதே. 202

படாப்பட வுதிபிலே படாழுலை தேசர்வாரன்டம் படாள்னிரன்தி வுழி
பாமாய்ப் படாழுத்லெகாளன்று, வீரப்பட லெசப்பாமடம் லடாச்தாளிள்ற வீரா
படாதேம தேவதாயிலே தேவதிவிளாச்தா, தேரப்படாதின்றவருந் தொழுவா
தின்ற பேசழுலாடாள் படாளிச்தாடிய தின்ருளைப்தேபா, வுரப்பட சன்னதி
பிலங்கு தேட்டேவாயட வுப்தேபாதி தேவதிவிதிலென்ருளு ருதேவா, 203

வேதகிரிவாவென்னவே அழைத்துக்கொண்டு வேதாந்த மூலமதை
வுபதேசித்து, போதமுள்ளபூரணமு மவனுக்கீந்துபுகழுடைய நாதரிஷி
யென்றுசொல்லி, நீதமுள்ள புத்தகத்தை யவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப்
பன்னிரண்டுங் காத்தாயாலல், பேதமில்லா நாதரிஷி நீயாயாமே பெரு 201
மையுள்ள இந்நூலைப் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியபேதா ரிந்நூலின் பயனைக்கேளு பார்மீதிலுரையாதேமகி
ழ்ந்திடாதே, நன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி நானென்ற ஆண
வத்தைஅகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன் பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு
தவராமல் சிவயோகந் தானைசெய்து, சென்னிதனிற் றீயைவைத்துத்
தியமேத்தி தெவிட்டாத பூரணமே தினமுநோக்கே. 205

நோக்கென்ற பூரணத்தை நோக்கிக்கொண்டு நொடியென்ற வொ
ருநொடியிற் குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்ற பூரணத்தைவாகியேபறி வந்த
னடா மூலகிரி மலையிற்றுணும், பூக்கின்ற பூஞ்சோலை வனத்திற்றுணும்
போகமுள்ள ரிஷிகளிடம் வந்தேணையா, தாக்கென்ற தபோதனரைக்
கண்டுகொண்டு தயவாக சுவேதகிரிக்கேகினேனே. 206

ஆமப்பா சுவேதகிரி தன்னில்வாழும் அகாரா சித்தர்கள்தா னென
ந்தங்கோடி, காமப்பால் கானற்பா லிரண்டுங் கொண்டு கருணையுடன்
தவசிருப்பா ரனந்தங்கோடி, நாமப்பா அவர்களிடம் சென்றேனய்யா
நன்மையுடன் நாதகிரி எங்கேயென்றுன், தாமப்பா சகலோருங் கூட
வந்து தன்மையுள்ள நாதகிரி அதோவென்றுரே. 207

என்றவருங் வேதகிரிக் கேகினர்கள் என்மகனே நாதகிரிக் கேகி
னேனென், குன்றுதரிஷிகோடி அதனில்வாழ்வார் குறையாத வாயுவை
த்தான் பகுதிப்பார்கள், நன்றுன தபசதிலே மிச்சமிச்சம் நான்சென்றே
னவர்களிடம் மைந்தாகேளு, பண்பானகுருவே யென்றுசொல்லிப்
பணிந்தார்கள் அகஸ்திகிரி யெங்கென்றேனே. 208

எங்கென்று அகஸ்திகிரிமுடிவிற்சென்று இன்பமுள்ள ரிஷிகளிடஞ்
சென்றேணையா, அங்கென்று நற்கனியின் ரசத்தையுண்டேன் அதிலிரு
ந்து அகிலகிரிச் சருவிற்சென்று, நங்கென்று அகிலகிரி முடிவிற்சென்
றேன் நாதாக்கள் வெகுகோடி யதனில்வாழ்வார், வங்கென்று அவர்களி
டஞ் சென்றேணையா வருந்தியவர் கனியீந்தார் வாங்கினேனே. 209

வாங்கியொரு நொடிக்குள்ளே சென்றேணையா வரிசையுள்ள சோ
திகிரி முடிவிற்சென்றேன், தீங்கில்லா குருதேசி சித்தர்கோடி தீர்க்க
முள்ள மவுனமதாயிருப்பாரையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ்சென்றே
னப்போ பரமான அகத்தீசர் வாவென்றார்கள், மாங்கனியி னமுதரச
மீந்தாரையா வரிசையுடன் போதகிரி யெங்கென்றேனே. 210

எங்கென்று கேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லோரு மடிதொழுது
ஏதுசொன்னர், அங்கென்றே போதகிரி காங்கள்காணும் அகஸ்தியலே

வாசமதா யதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகிரிக் கேகவென்றால் நாதமென்ற கெவுனாசக் குளிகைவேணும், சிங்கென்ற என்குருவே கும்பமூர்த்தி சிக்கிரத்தில் நீவரவே தொழுதோம்பாரே. 211

பாரப்பா போதகிரிக் கேகவென்றுற் பஞ்சகண தீட்சையிறற் குளிகைசெய்து, நேரப்பா நின்றதொரு சாரணைகள் தீர்த்து நிமிஷத் திற் கெவுனாசக் குளிகைசெய்வாய், வீரப்பா செய்யாமல் ரசத்தைவா ங்கி விசையான பஞ்சகண தீட்சைசெய்து, நீரப்பா நொடிக்குமுன்னே திரண்டுபோச்சு நிலைபெருகக் கெவுனமணிப் குளிகையாச்சே. 212

குளிகைதனை யனைவோரும் வாயிற்போட்டுக் கும்பித்துப் போத கிரிதன்னிற்பாய்ந்தார், பலிதமுள்ள போதகிரி யென்னசொல்வேன் பா ய்ந்ததொரு சித்தரெல்லாம் போதமானர், அழியாத போதமயமாகி நின்று அனைவோரு மிலிங்கமய மாகிப்போனர், நெளியாத போதை யிலே நிலையில்நின்று நோான பொதிகைகிரிப் போனேனே. 213

போான போதகிரி யென்றும்பேரு பெருமையுள்ள பொதிகைகிரி என்றும்பேரு, வாான சதுரகிரி யென்றும்பேரு வளமான சூரியகிரி யென்றும்பேரு, கூரான மேருசிகரகிரி யென்றும்பேரு குருவான கும் பகிரி யென்றும்பேரு, பாரான பாமகிரி யென்றும்பேரு பரமகயி லாச மென்று பேருமாச்சே. 214

ஆச்சப்பா லிங்கமய மாகிப்போன அனைவருக்கும் பூசைநைவேத் தியங்கள்செய்து, மாச்சலென்றுஞ் செய்யாமல் அறிவிற்கூடி மகத் தான கும்பகத்தில் மருவிச்சேர்ந்து, மூச்சதுதா னடங்கிநின்ற பொதி கைதன்னில் முக்கோடி காலமட்டும் வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக் காட்சிகளு மதிலேகண்டேன் கண்டதொரு காட்சியிலே முழித்தேன் பாரே. 215

சித்தர்கள்குலமும் - அவர்கள்பாடிய நூல்களும்.

முழித்துமிகப் பார்த்ததொரு ஞானதிஷ்டி மூனையான சுழிமுனை யிற் கண்டகாட்சி, அழித்து மிகப் பார்த்ததினல் வேதமுனி செய்த அத்தியத்தால் நீலகிரி தன்னில்வந்து, பழித்தனமாய் நின்றகிரிதன்னை க்கண்டேன் பரமான புலந்திடனே கேளுகேளு, கழிததஞரு பன்னிர ண்டாயிரத்தைப்பார்த்துக் கருவெடுத்து வெகுநால்கள் கட்டினனே.

கட்டினது மல்லாமல் ஜாலவித்தைக் கருவெடுத்து செகத்தோர்க் குக்காட்டினன்பார், திட்டமுடன் கருஞரான் தனக்குச்சொல்லி நிரமா கக்குடிமகன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிலைமக ளில்லாதசந்தபதம் வரி சையுடன் சிலதால்கள் பாடினன்பார், கட்டினன் கொங்கணவன் பளி ங்கசாதி காவியமாய் வெகுநால்கள் கருதினனே. 217

குருநிலன் சட்டைமுனி யனந்தன்கோடி குருவாக அவன் குலந் தான் சேணியனுமாகும், உருவியுள்ள போகநாதம் சூசலமுகும் ஓங்கா சோக அவனபாட லிலக்கோகவில்லை, பருதியுள்ள சந்திரசேரு பெட்டியா மே பக்குவமாய் முன்பின்னும் பாடிப்போட்டான், அருணையுள்ள மச்ச முனி யென்னசொல்வேன் அவன்குலந்தான் செம்படவ னுரைத்தனனே.

தானென மச்சமுனி யனந்தன்கோடி தெளிவாகு வெருநூல்கள் பாடி. ப்போட்டானன், பானுக மலைமுனி கன்னகுருபும் மாறுட்ட மாகதை பா டிப்போட்டானன், உலகன இடைக்காட்டா னினடியனுகும் உண்மையில் லாக் கல்விகளை யுலகத்தானப்பா, தெளிவ நந்தியதோ பிரமகுலமப்பா திறமாக வெருமறைப்பாய் பாடினனே. 219

நாதநிலையை யடைதல்.

பாடினர் கவிதந்த மனம்பின்சோரு, பக்குவமாய் நாதனிலையை தானே, நாடியே நாதனிதி முன்னைக்கவி நானெனதுத்து காண்டமை வெளியிற்போட்டு, கூடியபெண்ண காரியத்தைக்கொடுத்தானென்ற கடுரு மையுடன் நூல்வாங்கிக்குகைக்குள்ளைத்து, சாடியே யுனைசொல்லாக்குரு சாபமீங்கிதன் சமூசயம்மன் றிமாமற் சபித்தேகண்டாரே. 220

பாரப்பா கவிதந்தர் பதினெட்டாகிப் பாருலகில் பதினெட்டிச்சித் தாரானர், ஆரப்பா யிவர்வெருமை யறிகுவாரிகள் அறிந்துமிகுந் தெளிந் தவன்றே னீயுமாகும், சேரப்பா பாடினதிதான் பன்னிரண்டு நிலைத்த தொரு ஆயிரத்தைக் குருக்கினைக்கா, சீரப்பா தப்பாமல் பன்னிரண்டு நூறுந் திறமாகப் பாடியதே நிற்நூல்பாரே. 221

இந்நூல்தா னாயிரத்து இருநூறுக்குள் எளாந்தமானதரு வெல் லாம்பாடி, முன்சொன்ன பன்னிரண்டு ஆயிரத்தை மூர்க்கமுள்ள புத் தகமாய்ச் சேர்த்துச்சுட்டி, வன்னமுள்ள பலவகையாய்ச் சிலர்க்குரைவ தெனிதென்று காவிரி தன்னிலேதான், தன்னையுள்ள சங்கமென்ற பல வகையாக சூழ்ந்திடம்போய்ச் சேனன்முந்து சபித்திட்டேனே. 222

நாதநிலையைச் சபித்தல்.

சபித்திட்ட நாதனிதி தனையழைத்துச் சற்றியினித் சாபமிதுவிடு வென்றேதான், குபித்திட்டி நாதனிதி யென்னசொல்வாகம் குருவானை வென்குருவே தீர்வைதப்போ, சபித்திட்டி லெருநான்தான்சொன்றபின்பு சங்கமென்ற பலன்களிடம் சேர்வாய்நீயும், வருத்திட்டுச் சாபமது நீக் தேனைப்போ வழுணைமிகுக் கொண்டவரு மதுத்திட்டானே. 223

நாதனிதி வாலாறு.

மறுத்துமிக வெருகோடி காலந்தானும் மகத்தான நாதனிதி பலுக் தானைப்பா, நிறைந்துமிகுக் கைலங்கிரி வடக்குச்சென்று நிலைத்துமிகுப் பவுத்திரகுல மாரூரப்பா, கனைந்துமிக வேதனிதி என்னசொல்வோடம்

கருத்தில்லாப் பவத்தினானப் போர்கொண்டோடம்நாம், உரத்தருகு சா படமது தீர்வதற்கு ஓதோதோ பலனைபிடந் தேடவென்றார். 224

தேடனென்று சொன்னவிடமறி தப்பாமற்றான் சிக்கதனில் நினை த்தவரு தியிற்சென்றால், கூர்மனென்றபலனைபெதிர் நோக்கிவந்த குறி ப்பறிந்து வேதாதி குருவைநோக்கி, டோற்செய்த பலனைகதீனபெத் தான்சொன்ன டனைந்துரைத்த அதிலிருந்து வதுடைடதுண்டு, தீர்வதற்கு வதானைசெய்வையனென்று திடமாகப் புரானவிடமென்று பாடினானே.

பாடினன் புரானவிடமரு காசினான்டம் பக்குவடாய்ப் காலடியுங்கா த்தவிடமன்று, நாடினன் வேதவிடமி சாத்திரம் மைத்தா கலமான பற் சலட்சணமுந்தொன்னூர், தேடினன் காவியபங்களனத்தும்தேர்டி தெகத் தோர்க்கு ஏட்படினாயாய் வெதசாய்ப்பாடி, மூடினன் சருவமத மென்ன றப்பிடாக லூர்க்கமுடன் வெதசங்கை பாடினனே. 226

ஆடப்பா வெதசங்கைபெதிந்தப்பாடி அதனை தட்டைமவிடஆத் தாதனந், நாடப்பா வன்றமத மோலைவத்தால் நாசையெல்லாம் வேதடய டாகக்சொன்னூர், தாமப்பா வேதருரு தானைபாதி சங்கைபில்லா மந் திரத்தைதந் தானண்டாக்தி, வாடப்பால் கொண்டதாருவெறிபிரனே வணபான அண்டவனை பாண்டான்பாதே. 227

ஆண்டவனும் வேறல்ல நானைதானன்ற றுயிரத்திதட் டண்டமெ ன மடக்கிணமந்ர, தூண்டவனும் வேதடபடல்லால்வேறே தூதலத்திற் சினேனைது நான்தானென்ற, தின்டாத மதநேமாடு இருந்தான் வேதன் தீதிலாவேதனை டடக்குவென்றே, கண்டவனந் தானெரித்துக் கபா லநேமந்திக் கருணையுன்ன சுந்தரனே நோவென்றேனே. 228

நோவென்று சொன்னவுடன் சுந்தானுஞ்சென்று பொல்லாத பவ த்தினன்ற சாபந்தீர்த்து, ஆவென்ற அழுதகமது அவனுக்கிந்து அரு ளான பஞ்சகண தீட்சைவைத்து, மானன்ற மவுனாசதீட்சைவைத்து மகத்தான நோரானினை யவனுக்கிந்து, நோனனறபொதினைகிரிதன் னில்வாழுந் தும்பழுனி பாகமதில்வாவென்றானே. 229

வாவென்று சொன்னவுடன் வேதழுனிதானிடம் மகத்தானபலகை யனைதன் கையிலேந்தி, ஓவென்று சாத்திரத்தை போதிக்கொண்டு ஒரு கொடியிற் பொதினைகிரி தன்னில்வந்தான், கூவென்ற வேதழுனி தன் னேட்பாரத்துக் குருவான பலனைபடைதந் தாவென்றோனான், உவனென்ற சுந்திரபுட் தானரிதன்னில் ஒளித்தனடா சங்கமென்ற பலனைதானே.

சவுக்காரவழலை.

தானென்ற பவத்தார்மதம் ஒழிந்துபோச்சு சதாசிவமே யெங்கு நிறைந்திருக்கலாச்சு, நோனென்ற தும்பழுனி கருணையாலே கொள்கி னின்ற விருளீங்கி வெளியாய்ப்போச்சு, தேனென்ற வழுதடது பெருக லாச்சு சிவசிவா வுட்சாரங்கள் தொனிக்கலாச்சு, தானென்ற தத்துவங்க ளற்றுப்போச்சு நலமான சவுக்காரக் குருவுண்டாச்சே. 231

உண்டான சுவுக்காரம் வழலையாலே உலகமெல்லாஞ் சித்துமயமா
னதாலே, பண்டான சோதியடா பரப்பிரமமாச்சு பரமகுரு வானதா
ருவழலையாகக், கண்டாருஞ் சொல்லார்கள் நாவோயில்லை கயிலைவளர்
வழலையடா காணப்போமோ, விண்டாருஞ் சொல்லில் தலைதெரித்துப்
போகும் வேதாந்த பூமியுட னதங்கேளே. 232

பூமிநாதம்.

நாதமென்றுல் வெகுநாதம் பூமிநாதம் நாதாக்கள்பூசித்த வளர்த்த
நாதம், நீதமென்ற சகநாதம் தேசிநாதம் நிலைபெருகிப் பூரணத்தில்
நின்றநாதம், பாதமென அடிமூல கணேசநாதம் பராபரமாம் பரமகுரு
நாதம்நாதம், பூதமென்ற பஞ்சகணம் பொருந்துநாதம் பூவான நாதம
னைப் புகழ்ந்துகாணே. 233

புகழ்ந்துநின்ற பூமியுட நாதம்வாங்கிப் புரிசடையோன் சிரசில்
வருங்கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்ற நாதமதுக் கென்னசொல்லீவன்
னையடா தசதீட்சை யார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்து தசதீட்சைவை
த்துப்பாரு அருளான நாதவெளி யென்ன சொல்லீவன், சகபகிழுந்
தசதீட்சை வைத்தாயானுற் சிவசிவா நாதமது விந்துவாச்சே. 234

விந்துநாதம்.

ஆச்சப்பா நாதவிந்துக் கப்பாற்கேளு அருளான தசதீட்சைவை
த்தாயாலுல், போச்சப்பா நாதவிந்து என்றபேரு புகழான தீட்சையி
லுல் மைந்தாகேளு, தாட்சியில்லா விந்துவுட னுதடாச்சு தன்மையுடன்
விந்துவுட னுதங்காணர், மாச்சல்செய்து நாதவிந்து தன்னுல்லைமந்தா
மாண்டார்கள் வெகுகோடி சித்தர்தானே. 235

தானென்ற விந்துவுட னுதங்கண்டால் தவறுது வாதசித்தி போக
ந்தானும், ஊனென்றவாசியது பிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ள பூரண
த்தைதக் காணலாச்சு, டானென்ற டவுனமது கலந்துபோச்சு மகத்தான
கற்பமதுவறலாச்சு, தேனென்ற அழுதமதுசொல்லலாச்சுதேகமென்ற
யாக்கையது சித்தியாச்சே. 236

சித்தியுள்ள நாதமது விந்துவாங்கிச் சிவசிவா கல்லுப்புக் கிடை
தான்சேர்த்து, மூத்தியுள்ள வெடியுபடு ரசிதஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன்
கல்வத்திலிட்டுமைந்தா, பத்தியுடன் செயநீரை விட்டுஊட்டிப் பருவமு
டன் காயவைத்து வட்டுப்பண்ணி, புத்தியுடன் மண்செய்துபுடமிட்தைப்
போடு புதுமையுள்ள சுண்ணமதாய் நீறிப்போமே. 237

நவச்சாரக்கட்டு.

போமென்று விடுகாமல் சாரம்வாங்கிப் புகழ்பெருகச்சுண்ணமதை
க்கீழ்மேல்வைத்து, நாமென்று காரோட்டில் வைத்தெரித்தால் நலமா
னசாரமது கட்டிப்போகும், ஆமென்று இப்படியே பஞ்சுநாரம் வைத்

தால் அரகார சாரமது படிகம்போலே, தாமென்று சாரநீர் கட்டிற்று
னல் சகலசாரக் கத்தனையுங் கட்டிப்போமே. 238

நாகக்கட்டு.

போச்சென்று விடுகாமல் நாகம்வாங்கிப் புகையடங்கச் சுத்தியது செய்துக்கொண்டு, உச்சமறக் குகையிலிட் டருகும்போது குருவான சாரமதைப் பத்துக்கொன்று, மாச்சலது செய்யாமற் கொடுத்துப்பாரு மகத்தான நாகமது கட்டிப்போகும், காட்சியில்லாக் காட்சிகளுங்காண லாகுங் கருணையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 239

கேளடா கல்லுப்பு வளையலுப்புக் கெடியானசாரமுடன் மூன்றுங் கூட்டி, மாளடா கல்வத்தில் நன்றுயாட்டி மகத்தான சாரமதுக் கங்கி பூட்டி, கோளடாவாராமல் மண்சீலைசெய்து குருபாதத் தியானித்துப் புடத்தைப்போடு, பாரடா சாரமதுகட்டிப்போகும் பசுமையுள்ள நாக மது சாரும்பாரே. 240

பாரப்பா இன்னமொருகட்டுச்சொல்வேன் பச்சையுடன் பூரீரஞ் சரியாய்த்தூக்கி, சாரப்பா வென்றுசொல்லிச் சாரஞ்சேர்த்துத் தயவா கக்கல்வத்தி லாட்டுப்போது, வீரப்பா அடங்கியது மெழுகாய்ப்போகும் வினையான சாரமதுக் கங்கிபூட்டி, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ் செய்து சிவசிவா காடையென்ற புடத்தைப்போடே. 241

போடப்பா இப்படியே புடமேயஞ்சு பொருகாமற் சாரமது கட்டி ப்போகும், நாடப்பா நவச்சாரங் கட்டிப்போலுல் நாகமென்ற வஸ்து வுக்கு வயிர்தான்போச்சு, கூடப்பா குலையாது குலைந்தாலுந்தான் கூட்டி விக்குஞ் சாரமென்ற வஸ்துவஸ்து, வீடப்பாபிலத்துதடாவஸ்துவாலே வேதாந்த சாரமென்ற வித்தைதானே. 242

தானென்ற சாரவித்தை யார்தான்காண்பார் தன்மையுள்ள பூர ணத்தைக் கண்டோர் காண்பார், ஊனென்ற வுண்மைதனை யார்தான் கா ண்பார் ஊணமையென்ற பொறிளறிந்தோன் காண்பானப்பா, தேனென்ற மதியழுத மார்தான்காண்பார் திடமான மவுனியவன் காண்பானையா, மானென்ற மவுனமதை யார்தான்காண்பார் மகத்தான யோகியவன் காண்பான்பாரே. 243

காணுத மடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளே கன்மவினை தீராத கருக் துள்ளோர்கள், தேனுன மதியழுதங் கொண்டோமென்பான் திடமான வாதினைக் கண்டோமென்பான், தானுன தன்மைதனையறியாமட்டை தனையறிந்து மனைபுகுதத் தெரியாமட்டை, கோனுன குருவேட மறி யாமட்டை குணமறியான் மனமறியான் குசவன்றானே. 244

குசவனென்ற பிரமகுல மறியாவம்பன் குறியறியான் நெறியறி யான் குருட்டுமாடு, அசைவதனை யறியாத சித்தரெல்லாம் அருளான தூணைத்தை யறிவேனென்பான், பிசகான மாந்தரிடஞ் சொல்லமேவண்

டாம் தேரின்ப மறியாத வுலுத்தர்தேகாடி, நிசமில்லா டாந்தரிடஞ் சொ
ல்லசீவன்டாம் நிலையான குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணே. 215

பாலையுப்புக்கட்டி.

பண்ணப்பா நிசமுரு வாகின்ற பாலையுப்புக் கொண்டுவந்து
பதனமாக, வுண்ணப்பா தண்ணீரிற் கலரத்துக்கொண்டு வுத்தமனே
டானவுப்பதுவுங் கட்டிப்தேபாகும், பொன்னப்பா வுண்டாகு முப்பிணி
லே போக்கொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளே. 216

கேளப்பா சட்டியவுப் பிடைதான் மைந்தா கெடியான கல்லுப்புக்
கூடச்தேர்த்து, ளனப்பா பின்டமதுக்கிந்திடைக்கு மைந்தா லமாக
ழேன்றுமொன்றுப்க் கல்வுத்திட்டி, கேளப்பா வாராலையுரீராலேயுரு
றுவாயிராறுசாமமாட்டி, டாளப்பா வுலரத்துருட்டி ரவியிற்தேபாடி மனை
டங்கப் காய்ந்துபின்டி தொல்லுக்தீகதீனா. 217

தேளடா காய்ந்துதிநாரு வட்டிதன்னிற் நிருடையுடன்; டண்டீலை
வலுவாய்ச்செய்து, வாளடாதேநியுட சருநிற்நூலம் வளமாகப் புடம்
போட்டு மைந்தாபாரு, தேளடா கொட்டியுது போலே மைந்தா சிவ
சிவா முப்பூவுந் சுண்ணமாச்சு, தேளடா வாராமற் சுன்னந் துன்னுக்
குருவாகப் பணிந்துபிதச் சுன்னம்பண்ணே. 218

பண்ணியதேநார் சுன்னமதில் வீரம்பூரம் பக்குவமாய்க் கல்வத்தில்
வாய்நீராலே, உன்னியே தானரைத்து தாரத்துக்கு வுத்தமனே கலச
மது நன்றுய்ச்செய்து, நன்னயமாய் மண்டீலை யேழுஞ்செய்து லமாக
ப்புடம்போடச் சட்டிம்பாரு, புண்ணியனே இப்படியே நாகங்கட்டிப்
பூரணமுடன் றொண்டுவென்றுப் வேதைதபோ. 219

பூசுண்டருக்குச்சொன்னதாரக்கட்டி.

பாரப்பா இன்னமொரு வகையைக்கேளு பரமான பூசுண்டருக்
குப் பகர்ந்தவித்தை, நேரப்பா நின்றதொரு கல்லிவாங்கி நினவாக வுற்
றிடைக்குக் காலுங்கூட்டி, சீரப்பா வுற்றிடைக்குட் சீனருசேர்த்து
சிவசிவா மூன்றுமொன்றுப்க்கல்வத்திட்டி, வாரப்பா வுறுவகையினீரா
லாட்டி மைந்தசீன வட்டாக வுலர்த்திடாயே. 250

உலர்ந்ததொரு வட்டிக்கு டண்ணுருச்செய்து வுத்தமனே தானற
ருவிற் புடந்தித்தீபோடி, அலர்ந்துபிதத் தீபாறி யெடுத்துக்கொண்டு
வுப்பசீன கவசமது பிட்டுப்பாரு, டலர்ந்ததொரு பூப்போலே நீரிற்
கும் மகத்தான சுண்ணமடா வென்னசொல்சீவன், கலந்ததொரு சுன்ன
முடன் வீரம்பூரம் கருவான வாய்நீரா லரைத்துக்கொள்ளே. 251

அரைத்ததொரு பருந்ததனைத் தாரத்துக்கு வுத்தமனே கவசமது
வுன்பாய்ச்செய்து, விரைத்துசமமண்டீலை யேழுஞ்செய்து விளைக்க
வே ரவிமுன்னே காயப்போட்டு, டறைக்கமன மறிவாலே புடந்தைதப்

போதி னைமத்தினை படைமரறி யெயித்தனப்பாரு, தனைச்சடைந்த ரணி
போலை மேனியுசித் தண்ணையுடன் கட்டிடை தாமத்தானே.

தரத்தின் வேலை தனை யோர் தரன் தரன் தரன் தரன் தன் னிலையுத்
தனை நிற்கிதன் தரன் பாவேயுட, பொதரத்து சித்தர்கள் தரன் கலம்
டரரனல் வெருவை தரிலை தனை டரனை மன்னிலோ, பாதரத்
தத்தூபியுட ரத தரன் டரன் பதித்தூடன் வரதலூடன் போதகத்த
னம், தரத்தின் வேலை தரிலை யோர் தரன் தரன் தரன் தரன் தூனைபுள்ள தூ
வனத்தி தரன் தரன் பாவே. 253

போதனித் தூறுதறித்த தூனைத்தைதத்தரன்றி டலமரனை வித்தனதபறி
பாவன்பாட்டனை, கூறனித்த தூதுவறித்த வனைக்யாப்பரனி தூனைமில்லைச்
தன்டரனர் மெத்தவுன்றி, தேவரித்தரபோசத்த உறுத்தரோடை தீம
தனைசாம்லைதேத பாவைம்பாவனம், தூரறித்த தேயறித்த தெரம்லைப
த்தனன்றி தூனன்டரத மனிதினொத்தனைத் தன்றிபோதற்றே 254

தேபற்றனை தூ பாவைபெற்றுறம் தூனைத்தனதமத்த புதனைபடி
ன்ன தூனைதோ பெதப்பாவத்தெரட்டனம், தேதற்றுவரதத்தம் மனைத்தறி தினை
யிற்றின்றுறற் சிவரினைர பாறியரபத் தித்தனத்தே தரனம், தூத்தலைர்வரசினை
னைய பாவர்த்தரன்டரன்பாவர் பதித்தனைபுள்ள தூனைத்தனைதத் தன்டரனர்
தரன்பாவன், தரத்தறினித்த தூனைடன்றுறம் தூனைத்தனைதத்தரன்றி தூதனைபறித்
னைபறத்த தரபாதரே. 255

தரன்பாதிறத்து.

தித்தரனை தரன்பாத்தனை பெறதித்தறத்தரன்றி சிவரினைர மதரத்த
றுறம் பெனத்தினகட்டிறு, றுறத்தரனை தன்னைத்தினிட்டித்தரன்றி றுறசிவரமறன்
சரதீர் விட்டிறுட்டிறு, பத்தரனை தறிலைமதிறற் பிற்புதுட்டி சதரசிவனர்
பாபன் பெறுதரனுற் தன்னைமரதத, பத்தரனை மதினிலைபோல பித்தரன்
னைமத்தர பாபன்தபோனை பதினைறுபு னைபதரபோ. 256

தூபப்பாத தூடனைபோல பித்தனபாரனுற் தூப்பரனை தூறனைத்தூ
றுறித்தன்பாவத்தரம், தரமப்பாபதனைன்னிதரம்பி பித்தரபாரனுறன் தன்னைமபறி
தூனைட்டிவரப தன்றுற்பாரபாறு, தரமப்பாப தினைனைத புதனைபாடர்போனைத
தன்னைமபறிட னைவறுனைடத தும்பற்போறு, தரமப்பாபல் தரனைற்பரம் தூ
னைன்றுற்தூதரன்பா தூறுவரனை தூனைத்தைப் பெதறித்தரபாபர. 257

புதனைபாதிறறி தும்படம்.

தூனைதனை றுறனைத்தூ தூறறிபறினரதரன் புத்தியுன்ன புலத்
தினரனை பெரன்னைத்தறபோ, தரனைத்தினை தூறுவறுனைறுற தரனைபோனைறுவ
தூறுவரனைதரனைத்தனை தூனைடன்றுற, சீரனைத்தூ தேதரனைதனை றுறபி
னைறுவரனைதரனைத்தனை தூனைடன்றுற, மரனைத்தூக் தூனை
னைறுபெரனை தூறுவ மதினரபதி, மரனைத்தூக் தூனை
னைறுபெரனை தூறுவ மலனைமதிற் தரறபுப்பை வனைதரபாய்தேரனை
னைறுவத்தூ தூபரதேறுவ மலனைமதிற் தரறபுப்பை வனைதரபாய்தேரனை

சேர்ந்தபின்பு கணிமுகத்தில் வளர்ந்தபோது கிளிவர மொழிக
ளோபர விருக்குமப்பர, பார்த்தபின்பு கனிமுகத்தில் நகைகள் காய்ந்
தால் பாலகனேயுப்பாருஞ் சகலமென்பாரத், தாய்த்தெருவுகாகாசுர
த்தால் பூலைபோலே யோடிவந்தார், மூன்
றிரண்டைபக்கமுடனே நீலங்கிளர்கண்டமோகினிவி மூலைநா
த்தங்கர மூண்டோதித் தோகைஞிக்கும் மூகனோடை காதிவி 250
னைப்பார.

ஆயிரஞ்சிறப்பு.

ஆயப்பர இன்னதொரு விபரத்தென்பவர் அருள்பெருகுத்
தாழனிக் கருவாய்வார்த்தை, காலென்ற விந்தைபையுடன ஆதியுப்பு
னிலைமானை வுப்புடனே தருக சேர்த்து, வாய்ப்பாரம் வெடியுப்பு நி
சாரனை வுப்புடனே தருக சேர்த்து, சாய்ச்சுப்பர அங்கீரில்லீரம்பூரம் கருவிட்டு
சாய்ச் சேர்த்துக் கல்வத்தில் தூள்பண்ணிசாரம்பூரம் கருவாலாட்டி,
வாலைப்பாரம் வீட்டோடிப்பு டூத்தாறப்போபர மகத்தான ரூபமுடன 260
நிறைந்தோனே.

நீறிபதேவர் சன்னதியில் விளம்பூரம் தோய்பர தேர்பாதி சே
ர்த்தாக்கென்னை, ஊறிபதேவர் வாய்நீரால் சல்வத்தாட்டி உத்தம
ரத்தாக்கென்னை, காரியமாய் சதிமுகத்தில் காலனைப்
னை வன்முக அரைத்தபின்பு, காரியமாய் சதிமுகத்தில் காலனை ஐட்டிப்பன்னி, ஊறிபதேவர் மன்னிலை
பாயும் கருவாகவுருட்டியன்ற ஐட்டிப்பன்னி, ஊறிபதேவர் மன்னிலை 261
யிருந்தெரிப்பு அப்படியை புடம்போடச் சன்னமாச்சே.

ஆச்சப்பர சன்னமது வாய்நீரில அப்படியை தூரத்தக் கண்டி
ட்டி, பேச்சப்பர வொன்றுபில்லை மன்னிலையிருப்பு பிசகாமற்புட
ம்போடை நீறிப்போகும், சாய்ச்சுப்பர அங்கீரில்லீரம்பூரம் கருவிட்டு
மத்தித்தத் தருசுக்கப்பி, பாய்ச்சுப்பர மன்னிலை யேழுஞ்செப்ப
மத்தித்தத் தருசுக்கப்பி, பாய்ச்சுப்பர மன்னிலை யேழுஞ்செப்ப 262
மாய்ப்புடம்போடச் சன்னமாச்சே.

சன்னமென்ற தூரிதமுட சன்னசந்நியாசத் தருசாலை சந்த
னக்குப் பத்தரக்கென்னை, புலன்னரியாகை சன்னதொத்த வாய்நீர்
விட்டுப் புனமையுடன் மத்திக்கத் திரன்றிபோகும், சன்னமையுடனு
நூட்டிபமை சன்னத்தான்னை சன்பூழத்திற் புடம்போட வருதிற்
கும், உன்னமையுடன் பரிபதாகை யுருக்கிக்கொண்டு உருண்டின்ற 263
சந்தொடுக்கச் சன்னதாச்சே.

சன்னதில்லாச் சன்னதாகை யெடுத்துக்கொண்டு கருவாகபெற
த்தொம்புனி ஊற்றுக்கொண்டு, மலங்காமல் கொடுத்தாடனை மாற்
றுப்பதாம் வகைபெறக் காலுமாடை வெள்ளிக்கிரந்தால், உள்ள
விரத பதிலை மாற்றுக்கரலும் உத்தமனை குடவனிலை யிருந்த
தால், தெளிந்தனிந்த ஆறிலொன்ற மகற்றம்பல்ல நிர்க்கழுடனை 264
ட்டிலை தருப்போலே.

பாரப்பர சகசுரைகை தொறுத்திக்கொண்டு பழுதில்லாக்கை
ந்திதனை யிடைபோகச்சாத்தி, சாரப்பர விரலுடன் பூரம்லிங்கம் தய
வான மூலிகையும் கூடச்சேர்த்தி, நேரப்பர கலயத்திற் பொடிய

கற்கி கோண்மையுள்ள ருப்பிதனி லைசமட்டிட்டு, சிறப்பை மன்சிஜ்ஜ
யிழுந்தெய்தி சிலசிலர வரலுலகையில் வைத்துப்பிபோற்றி. 255

போற்றியேருருபசிசைத் தெரழுகொரள்ளி புணைமயுள்ள சரு
ருகம்பு விறகரல்லைமத்தை, நிற்றிரிதே நியெரிப்பை வரஜதமும் சிவ
சிவர செத்தூர டெய்வரெசமத்தேயுன், சுற்றிரைதயும் போற்றயிந்தச்
செத்தூபந்தரைல் றைமாடப் பனைதீரைடுதர்ச் தெரசன்னுரையை, பர
ச்தந்திபதிரை பாதைகொணைத் சுறிரியிடிகேப் பனித்நிரைவாய் ருருபர
நெப் பனித்துரிபோற்றி. 256

பிணிநிலைக்கிடம்.

பினிக் தபிக ரெய்கை ரெரரு றரைவைத்தெரு பரத்தினிரை பிதய
நிலைக் கரை ரெரரு றரைவைத்தெரு, கரிக் தரைநப் பரைதைக்கைக் கரிக்தெரிக
வெரி நிலை ரெரரு றரைவைத்தெரு, கரிக் தரைநப் பரைதைக்கைக் கரிக்தெரிக

பாதப்பா ஞாகமதில் தோஞ்சேறு பாபாதத்தி னருள்பெருகியி
ருந்தஞ்சேறு, தோப்பா திற்றிபாருள் ஞானசேலுலும் திருமலைமாம்
பிரகபற்பம் தொன்னசேலுலும், காப்பா அழிழுலம் காக்கசேலுணும்
காராட்டோம் சுலைதித்துக் காணுதோடும், ஆப்பா அறிவார்கள்
ஞாஞதாதம் அடங்கிற்ற பொருளுணர்ந்து அறுசோப்பிபாற்ற. 272

அருளாண டூணைபோ தோதம்பிபாதம் ஆதிபன்ற பிரமகுரு
வானதோபாதம், காருளான மயக்கிலைல்லாஞ் தீர்த்தோபாதம் மனதட
ங்கி பொருளைபோய் மதிழ்ந்தோபாதங், திருவாலட்சுமிப்பெண் வா
ழ்மானத் தோதிபென்ற குருதனி திற்றிபாதம், உருளான அவ்வுரு
வாயமர்ந்தோபாதம் உன்னைபென்ற தோபாதமதி லுதங்தானில்லை.

திற்றென்ற தீலபதித்ற திற்றுஸ்ளைமர்ந்தா தீலபாளை தோபாதமை
ஸை தீதாஸன்னாசம்பாய், கற்றென்ற சுடுச்சுரக்கல்லைமர்ந்தா சுஞினி
தோபாதாதநிலைச் சுருதிப்பாரிக்க, அற்றென்ற அருவிகளோ டாசற்றிணுக்
கால் அருள்பெருகும் பிதமநிலை யருளோக்காளன்பாள், திற்லைகடோரஞ
ருட தெபலஸண்டோக்கால் சிவசிவா பிரமநிதி யாலாய்பாதோ.

பாராசரிவதிகற்பம்.

பாதப்பா இஞ்ஞைமொரு புணைமதோலரு பாராசமுனி தான்செய்
ஞ பகர்ந்தனித்ணை, ஆப்பா அறிவார்க ளதிதனித்ணை அன்பான
துலத்தியதோனை யுணக்குச்தெல்லுவேன், தோப்பா பிரமகுலத் தணித்த
திறஞ்றி நிச்சயமாய்முமுமனை சமூகஞ்தொன்று, வீரப்பா செய்ய
மல் ரணியிற்ருக்கி வீறடங்கிக் காய்க்கபிஞ்பு வித்தைதோளை. 275

தோனப்பா கன்றாவி விட்டுணைமந்தா திருணையுள்ள இருப்புலக்
ணை தச்சுறுத்தி, தோளைப்பா வாரமல் தெழுதித்தாக்தெரண்டு
கூர்மையுட வீழுத்திதிடமாய் தவிடதாக்கி, வாளைப்பா இழுத்தணைதாதீ
சமூலஞ்தெரண்டு ணைத்தறினை யன்னரீதிப் பிணைசந் தணையத்தா, நீளப்பா
மிந்தாரமல் பிதரிக்தெரண்டு தோனை யவிழுதத்தில் ணைத்தப்போ
ற்றிற. 276

போற்றுவதை தாதிட்ணை முதிந்தாதரஞல் புதுணைமையுள்ள வுப்ப
தாதா ணைன்னதெல்லோன், தாட்டிதமா யழுதாச வுப்பணைமந்தா
தாதாரணியிலுற்ற பிரகரணியிட்டுக்தெரண்டு, தூட்டுவாய் சூடுணைன்று
தாதரணியிலுற்ற பிரகரணியிட்டுக்தெரண்டு, தூட்டுவாய் சூடுணைன்று
இணைந்தெனுன்ற பொல்லாத வீரமாஞ்று தருவுப்பிபான்ற, நாட்
டுதோ ஞன்றாகத் தோர்த்தாக்தெரண்டு லமான பாதினவாய் சில்லுப்
போதோ. 277

தோட்டபிஞ்பு மஞ்சிலை எழுஞ்செய்து புதுணைமையுட னீடுப்பள
ளில் குழியிஞ்ணைத்து, மாட்டுவா யாதினையுட தட்டம்போட்டு ணைமந்
தோதை யணைஞ்தெரட்டி, ணைத்தாக்தோரு, தாட்டிதமா யதிஞ்மேலை
ணை யணைஞ்தெரட்டி, ணைத்தாக்தோரு, தாட்டிதமா யதிஞ்மேலை
தினினை போட்டுத் தண்ணையுடன் தாணிருந்து தண்ணைப்போற்றி,
தாட்டினாய் ஏட்டுரு நீலதண்டம் தண்ணையுடன் தினைந்தொழுக
தண்ணையோத. 278

நன்மையுள்ள எண்ணெவென்றால் மைந்தரே ருலமான மெழு
குமண்டலத்திலப்பா, உண்மையுட னம்மெழுகுவெடுத்துக்கொ
ண்டு, ஒட்டுவாய்நினைந்தூறு மெழுகுபோல, நின்மையென்ற சுடு
லமதுகன்மையோருந் சிவசிவ வுத்மைகுய துபிலத்துப்போகும், நன்
மையென்ற மெழுகினுட பொருண்மதுவ்னைச் சுதரகாலம் போற்றிப் 279
பூணைத்தை நோக்கே.

பூணைமாய்ன்றிதாரு மெழுகுதன்னில் புனைமையென்றுகொ
ல்லுநிறும் புலக்கேரு, காணைமாய் நின்றளிப் பாணைசெம்பில்
குருத்தடினை றூற்றுக்கு ஒன்றுபோதி, மரணமாய்ப்போகுமடை
வெம்புதாறும் மற்றென்ன வெண்ணெவென்றால் மைந்தரேகளு, காணை
த்தின் பொருளதிரைல் றூறுமாற்று நன்மையுடன் காறுமடை நாம் 280
சொன்றிருமே.

அருதாரம்.

சொன்னதாரு மூலத்தைக் கப்பால்பாரு தலைக்குமடாஆறுத
லம் பிர்மாவீடு, நன்னயமாய் நகாரமென்றபூமிக்குள்ளே நாடின்ற
வாசியிரைல் பிறப்புமாச்சு, தன்மையுட னதின்மேலே மாலின்வீடு
ளமான பத்திதழும் பிறையுமாகும், உண்மையுடன் ஜெகத்துக்கு
த்தாயாய் நிற்பாள் ஓங்காரமாயத்துக் காதிதானே. 281

ஆதியாந் திரோதாயி யமர்ந்தவீடு அருளான போதமிருந்தா
ரம்வீடு, ரீதியான் காமியத்தை நிமிர்த்துமவீடு நினைவில்லா மாயமை
ல்லாம் நிறைந்தவீடு, பேதியாமனமுழன்று பெண்ணினைத்தேடிப்பே
ப்க்கூத்தாயாட்டுவிக்கும் பிலத்தவீடு, சோதியென்று வாமனித்த
னைச்சிவீடு, சுகமாகக் கண்டுறிந்து மேலேபாரே. 282

பாரப்பா அதின்மேலே பனிரண்டிக்குள் பாலுவங்கேயீராறு
மூகமாய்நிற்கும், கோரப்பா கோவென்றால் கண்கொள்ளாது நோக்
தாலும் நடுமனையில் நினைகோணைமாகி, சீரப்பா சிகாரமென்ற எழுத

நரனென்ற மூன்றெழுத்மையிடுந் தாரகையுமுங்கூடித் தமையாக வொ
ன்பதுகுறி யிருக்குமாப்போல, நரனென்ற நான்றெழுத்தான் மோதற்றிசையி
லுள்ள வன்னமடந்தைபிரமையினி மருதிப்போலவு, மரனென்ற மூன்று
நந்தி யிருக்குமெழுத்தினு மேற்றுக்கோலை யிருக்கையுமுடைய மெற்
பி னென்ற வருவெழுத்தினு மென்ற நிலமகளி னிருக்கை வருகின்றவுங் கூடுங் வ
ரச்சே. 236

ஆச்சப்போர வுலகத்தில் சர்மதர்மம் ஆறுதாரு தனையுமுங்
கிரகபோலவு, நரட்சியுந் தாந் தேசதருமமும் நாலுமெனவே நினைவுமாக்
சுலிமலைக் தேசன்றுந்சாக் திரமாகி, தேச்சாரிப் பொருளுடை
மெல்வழிணைக்காட்டப் பெருமையுள்ளவருபதுத்தைதப்பு நிப்பவரே.

சாமானியவிலைதை.

பூரித்த கருமாண மொன்றுதேரு புத்தியுள்ளசோமனிவி புகழ்
ந்தவித்தை, சேசித்த கருவானை வப்புரிபட்டி திருமலைமான் வல்லுப்பு
கூடச்சேர்த்தை, பூரித்த மணிபீடம் நாலுக்கென்ற பலகைமாகுமா
லமைவுழுப்க் கல்வத்திட்டி, பரித்த விக்காரீர் தன்னுலைட்டியப்
படத்துலமர யுருட்டியதை வட்டிப்பவன்சோனை. 233

பன்னப்பர வட்டகற்கு மன்சீலுசெய்து பத்துவமாய் கானட
பெரு புடத்தைதப்போல, கன்னமாய் நீறியதை கன்னம்பர்க்கு
ரடகத்திலைதிறை குருவித்தப்பர, தன்னமமென்ற சன்னமுடன்வீர
ம்பூரங் தாக்கிகன்றுப் பத்திப்பரப் வாய்சோசுலே, உன்னமமென்ற
தாருசுற்குக் கலசம்பன்னனி உத்தமசோனை மன்சீல யுகத்தாசெய்தே.

செய்யப்பர கனசமனை யுபாலையத்தைத் திரளைத்திரள் தனல்
சோதனை வைத்தாரையால், செய்யப்பர சென்னுறிற மீறிசோதருப
சோன்மமுள்ள சன்னமமை தெரித்தாரென்று, வையப்பர தன
சுத்தைக் கன்னிபூட்டி வினைசெபறுத் தனசமனை வழியாய்த் செய்தை,
வையப்பர வன்றெடருவிற் புடத்தைதப்போல பசுமையுள்ளதாரமாஞ
கட்டிப்போசுசே. 200

சோச்சப்பர தனகத்தி வாறிலல்லைம் புதழனைவிசோதனை
யிலுகித்தாரும், சோச்சப்பரதென் முடிவில்லை வென்னிவாற்றில் பிலமாசன
தாரமெனவே சுத்தாயாரைல், தாட்சியிலைப் பதினைது மாற்றுத்தங்
கச் தனைடியுடனே கானுமடாத தலைக்கபில்லை, மாச்சுசெய்யுங் குட
வளிபில வாற்றுக்கினைவு மக்கசினையொன்றிடுவ வெட்டிமாற்றே.

வட்டிதனவி வென்னிசம்பையுருத்திச்சென்னவே இன்பழுன்ன
தாரமெற் சுதிறுயிலாய், மாட்டில்லை அற்சாறு மாற்றுக்கானுறைம்
மெற்றுனை சோலைபோட தாரத்தாரம், அட்டியில்லை தாரமுக் வ
தாரத்தான் ஆரணியப் சோதிறுர் ஐயாறுப, திட்டமுட னிம்முறை
தாரவ் கல்லிமதியாரத் திடமான சோதனிவி கற் பங்கோன. 213

பிரமாதிகற்படம்.

கற்பமென்ற வொல்லைதல்லாஸ் காயாதிகற்படங் கருவறிக்க வுருவறிக்க கருவைப்பாதர்த்த, அற்பமென்ற நிசாயாகம வாதிபுப் வைட அதிகாலைபோட வொடிந்தாவத்த அறிக்விட்டு, மெய்ப்பாக அப் படுப்பு வொலக்குறிக்கிசர்த்த விலகபாலை சவிழுகத்தில் வைத்தப் பாது, உற்பனைமைய் கயப்பேறி கற்பமைதும் வடக்கிலை வுலவறி ற்ற வுட்வொலகே. 293

வொட்டிவை தீவை குறி அரைவிகவ்வி வடிதிபெறக்க வெகவ்ட் திக்பேறம் கழிந்தவிகளவ்வு, காட்டிவை தூவைத்தில் மலை காட்டி மக்குறைபேபாலிபில் நிக்குறுவ்வைமந்தா, வாட்டாவு வெளாக் குமிச்சீ நவைத்தினாயமாதுவம் மகத்தாவை காபமதை வலிக்கப்பேபாருக், காட்டி மாமாய் நிக்றிதாருக காபாதிவற்பம் தீவையறிக்க வொவ்வடவுகினை சித் தவைசே. 294

சித்தாவை காபாதி கற்பம்தவ்வினச் வொகத்திறுவ்ள மலிடுகாக காவைப்பேபாறர், பூத்தாவை மவிவைமதீவை பாத்தாக்காவ்பாட் பூச்சு கறாவ்ள சத்தினிறி பூவினாச்சவ்பேபாட், வற்றுத தூவைத்வைதச் சவ்ள டாவ்வைமந்தா வறுவைசக் காவைசித்தி பேபாவ்சுகாறுவம், பத்தாவை தகி திட்வைசடாருவாவ்சவ்டாகம் பலிச்சாமடா சவலிச்தும்பலிச்சுந்தாகே வை.

தாவொவை வெ றை தத்தாவைத்வை தை பாறிச்தாவிசவ்வி தவ்ளமவியவ்ற தூவைத்வைதப்பேபாலிச்தாவிசவ்வி, சோவைனவ்ற குருவாருவைசப் பேபாறம் றிச்வொசவ்வி ருப்பாறுவினி தாருவிமவ்ற நிக்றுவ் வைமந்தா, மவொவை வ்ற பதிபாறுதாவ் சவிச்தாவைசாறுவம் மாச்சாறுள்ள சுவ்டவிபிவிச்ச மவி வைமறிதாற்றுவம், வவைனவ்ற வுவைறிச்தா வெவ்வாவைருச்சிச்தி வாடாதிம் வாதிருவை பாற்றுவப்பாகே. 296

பாவொவ்றவொவைவ்வினிச சும்பாறுவளிவப்பாச பாவைபாத்திவ்ள வைவைக பாருவை பாச்தாவ்ள் சவ்வப்பாச், சோவ்றிவ்ற வாதிருவை பாற்றுவற்பற்றி நிவ்வைபாவை சுருபாருத்திவ்ள சோச்சாவைத் வொசவ்வைடால், தாவொவ்ற அபாறு வ்ள் சவொவைவ்வ சோவைவ்ளில் பாவைக்காடாச சற்பாருத்திவ்ள சூட்டபாவ்வைபல்வைவைட, சோவைறவ்ற மவைபாவ்சவிதிறி பாறுபாறுவ விருவைபவ்வ பாவுவைபாவைத்திவ்ள மிவ்ற சவ்வைடாகே. 297

தூவிபாப்படிமவிவைவை.

பாசருப்பு மவிவைவைதவ்வை வொசவ்வைச்சோசரு பாரிவ்ற தூவிபாடாசாதுவ ப்பாச, பாருப்பு மவிவைவைதவ்வைச் சவைவைப்சோபாறுச் பாருவைாவை விச்தாறிச் தவ்ளவிசவ்வைட்டி, சோசருப்புவைவ்ள திவைாவைவ்ளாய்ச் சோச்தாவைக்விசவ்வைச் சோவ்வைவிச்சோவைவ்ளி சவ்வைவைவ்ளாவைத்திவ்ள வைவைத்தாப்பாசரு, சசருப்பு இப்பாறுசோபாபத் தாருவைற வொசப்தாவ்ள சசருபாவை வொவ்ள்திவைாவைவ்ளாய்ச் சட்டிம்பாகே.

பாசடப்பாச சட்டிபாசோச ருப்புவைவ்ள் பாசசாதுவ சவ்ளாப்பு ஏவ்ள வ்ளிசூட்டி, சோசடப்பாச சவிவைதிசம் வொபவ்டிவைலாவ்ற சோச்தாவைபவ்ளிவ்ள சவ்ள

வமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, வாசப்பா மூன்றிலொன்று கருகுசேர்த்து வாரிதியை மறுவலைகையின் தண்ணுலாட்டி, வீரப்பா யுடங்கவுசேர்ந்து
ணுலாட்டி வில்லுபோல் பிடித்துதங்ஙாத் தாயம்பிபாடே. 299

காரீயக்குட்டு.

போட்டதொரு வட்டதற்குக் கலசஞ்செய்துப் புனலையையுடன்
புடம்போடச் சுண்ணமாகும், தேட்டரை சுண்ணமது பதனமடன்
னைச் சிவப்பானை வெடிகளைக் கண்டிபூட்டி, மாட்டடர மன்சீலை பே
பூஞ்செய்து மண்மறைவில் புடம்போட்டு வாங்கிக்கொண்டு, காட்
டடர காரீயத்துள்ளேளைமத்தா கருவானை காரீயங் கட்டுத்தானே.

தானென்ற காரீயக் கட்டைடதாறுத் தன்னையென்ற காமதார
றுத்துக்கிக்கொண்டு, தேதனென்ற பாதனரிலை யிடைடந்தெடதாண் தே
ர்ந்யத் தெளிவானை செம்புதனில் நூற்றுயக்கொண்டு, தேனென்ற
குருவுளால் கொடுத்தாள்ளைமத்தா குறையாது ஏண்டதனை குனை
மோனமத்தே தேனென்ற பூணைத்தில் செயல்தன்னுலே நிமமாகுன்
னையுமாரு கருவைவக்தேளை. 301

சாதிலிங்கக்குட்டு.

தேளப்பா மூன்குருவிற் கழுந்திவாங்கித் திருவைபுள்ள சாதி
லிங்கந்தழுந்திவாங்கி, நீளப்பா வாய்நீரால் குருவைமத்தி நிச்சய
மம் வீரமுடன் பூரந்தோர்த்து, தேளப்பாவாரமல் லிங்கத்தக்கு
குனமாகக் கலசமது நன்றுய்ச்செய்து, வாளப்பா மன்சீலை யேழு
ஞ்செய்து மண்மறைவிற் புடம்போட வலியுந்தானே. 302

சாதிலிங்கக்களாங்கு.

தானென்வலித்திருந்த லிங்கத்தன்னீனத் தன்னையுடன்மூன்
றுபுட மிப்படியேசெய்து, வீனைதனன் தினியமல் னைமந்தாகுரு
வினங்கினின்ற சாதிலிங்கந் தன்னீனவாங்கி, தேனைநீரிதமென்ற தங்
கத்தன்னீனப் பிலமாகச் சுற்றிமுன்பின் குருவைப்பூசி, தேனைவெ
ன்சீலைசெய்துக்கொண்டு சுகமாகப் புடம்போடதளங்கமாச்சே.

நூச்சப்பா சாதிலிங்கத் தளங்கைவாங்கி அருள்பெருகுந் சற்று
ருவி வருனைப்போறறி, கூச்சமிலாச்செம்புதனில் நூற்றுயக்கொண்டு
குருவானை தளங்கமதை யீர்தாயாலை, தாட்சியில்லா பதினாறு மா
ற்றுயக்தாலுத் தினையறதே வெள்ளரியிலை யிய்தாலைமத்தா, மாச்
சலிலா நூப்பத்திரண்டுமாற்று மகத்தான குடவுனுக்கு ஈந்தடாதே.

பாரப்பா குடவுனிலை நூத்நூற்றுக்கொண்று பக்குவமாய்கொ
ந்திருக்க மாற்றிறட்டாகும், காரப்பா வெள்ளிசெம்பு தனைக்காய்ச்
சோர்த்து குருவானை தளங்கமதை நூற்றுக்கொண்று, சோரப்பா குட
வுனிலை யுருக்கிப்பாரு சிவசிவா சரன்சமாற்றேறகாணும், தூப்பா
யிறிவார்கள்வன்னிதெறும்பம் அடக்கத்திலாதினின்ற அருளமதாசே.

காரீயபற்பம்.

காவெனன்ற வுப்புடனே காஞ்சேர்த்துச் சம்பழத்தின் சாற்றி
லல் காக்கியாட்டி, வீவெனன்ற காரியத்துக் கங்கிபூட்டி வீறடங்கச்
சீலமண்விளைசயாய்ச்செய்து, காவெனன்ற காட்டெருவிற் புடத்தைப்
போடு கனல்மீறி காரீயம்பற்பமாகும், தேவென்றபற்பமதைப் பத
ணம்பண்ணி சிவசிவா மூப்பூவுங் கூடச்சேரே. 306

சேரப்பாவீரமுடன் தூளுஞ்சேர்த்து சிவசிவா சம்பழத்தின் சா
ற்றுலாட்டி, வீரப்பா கொண்டுநின்ற பாஷாணத்தான் வீறடங்கக்
கவசமதை விஞ்ஞையாக்கி, பாரப்பா மண்சீலை பேழுஞ்செய்து பக்
குவமாய் மூன்றுபுட மண்மறை வீற்போடு, சீரப்பா மூன்றுபுடம்
போட்டபின்பு சிக்கெனவே காடையொரு புடத்தைப்போடே.

பாஷாணபற்பம்.

போடப்பா காடையென்ற புடத்திற்றானே புதமையுள்ள பா
ஷாணம் நீறாய்ப்போகும், கடப்பாபாஷாண நீற்றில்லைமந்த கா
லொன்று சொல்லுகிறேறும் கண்ணாய்க்கேளு தேடப்பா வெள்ளீயம்
உருக்கிக்கொண்டு சேர்த்திடுவாய் பற்பமதைதானாக்கொன்று, பா
டப்பா வொண்ணுமில்லை வெள்ளீயத்தான் பதையாமல்மாண்டதவுக்
கெனிக்குப்போமே. 308

போமப்பா கெனிக்குமின்ற வெள்ளீயத்தைப் புகழ்பெருகு
மதிதனிலே யிடைதான் சேர்த்து, நமப்பா குகைதனிலே யுருக்கி
ப்பாரு லேமானசாரைரென்டுமொன்றாய்ச்சேர்த்து, வாமப்பாதன்
னருளால் குருவாய்ப்போகும் மதத்தான குருவினுட வகையைக்
கேளு, காமப்பா பூரமென்ற காம்பிரத்தைத் தண்ணையுடன் குகை
தனிலே யுருக்கிப்பாரே. 309

உருக்கியதேசார் பூரமதில் தானாக்கொன்று உத்தமனே கொடி
க்குருக்கு மாற்றுப்பத்தாம், குருக்குவனென்ற வெள்ளியிலே ஐநூற்
றுக்கொன்று குருவாக்கிச் சொடுத்திருக்கு யுத்தமமாற்றும், திருக்க
னை பாஷாணப் போக்குத்தன்னே சிவசிவா வென்னசொல்வே னின்
னைக்கேளு, குருக்காணவழியென்று சொல்வேண்டாமந்த குருவான
மூப்பூவின் குருவைவாங்கே. 310

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய்மூப்பூவிற் காரசாரம் வரிசையால் திருசிறுடசுண்
ணஞ்சேர்த்து, பாங்குபெறக் கல்யுமதி விட்டுணமந்த பழச்சாற்று
லைத்தெடுத்துப் பருவமாக, தீங்கில்லாப் பாஷாணத் தனக்குணம
ந்த திருக்கறிவகவசமது திறமாய்ச்செய்து, காங்கையதி லேழுதி
ற்று மண்மறைவில்லைமந்த குருக்கறிபுடம்போடக்கட்டும்பாரே.

பாரப்பா இப்படியே மூன்றுபடம்போடி பக்குவமாய்க் குருக் குடத்தி லிருக்கும்போது, சாரப்பா வருகின்ற பாஷாணஞ் சுண்ணாக் குருத்தூறவே தானெடுத்துக்குருக்கத்தகுன, சாரப்பாவென்னிலக்க மூருகும்போதை சாற்றுடன் இடைக்கிலைடுத்துப் பாஷாணத்தூ சத்தை, வீரப்பாசெய்யாமலிருந்திப்பாரு வென்னீராக்கட்டியதை வுடை யும்பாரே. 312

வெள்ளீயபற்படம்.

உடைந்திருந்த வெள்ளீயக் கட்டிவாங்கி உண்மையுட னிடைக்கி டைதான் வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்தெதாரு குணகுனிலே யுருக்கிப் பாரு கமலமென்ற வெள்ளியதுவொருங்குமப்பா, அடைந்தெதாரு கல் வமதிலிட்டுமைந்தா அரகரா இடைக்கிடைதான் ரசத்தைச் சேர்த்து, நிஜடம்வலுத்த ஜெயசீரா னைரத்துமைந்தா சிவசிவா வுருட்டியதை வட்டிப்பண்ணே. 313

பண்ணியசேதார் வட்டதனேயாட்டில்லைத்திப் பக்குவமாய் மண் சீலை யெழுந்செய்து, புண்ணியபடா யெருவடக்கிப் புடத்தைப்போடு துணையுள்ள ரசானம் பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப் புடமாறி எடு த்துப்பாரு தபவானபற்பமாய்ப் நீறிநிற்கும், வெண்மையென்ற குருநீற் றைப் பதனம்பண்ணு வேகமுள்ள வன்னிகற்பம் இதுதான்பாரே.

வன்னிகற்படம்.

பாரடா வன்னியுட கற்பந்தன்னைப் பாய்ச்சடா வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொன்று, சேரடாகற்பமது தங்கிற்குலுல் சிவசிவா சோதியுட நிரமோமைத்த, ஆரடாஅறிவார்கள்வன்னிகற்பம்அறிந்தவனேசிவயோ கிஅதுதான்மைந்தா, கூரடா குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணிக் குருவி ருக்குஞ் சந்நிதியைக் குறித்துப்போற்றே. 315

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றவேணும் புதுமையுள்ள குரு பதத்தைப் பணியவேணும், நாட்டுவது சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி நாலான பூரணத்தை நாட்டிப்பாரு, தாட்டிகமாய் மனதுருதி யாகநின் றும்பு சடாதாரக் கோவைமிகத் தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்கும் வாசி யுட குருவைக் கண்டால் ஆதியந்தப் பதிதோற்று மாதிதானே. 316

ஆதியென்றசோதிதனைக் கண்டால்மைந்தா அரகராமமேலுன்மணி யை யற்புதமேமசெய்து, நீதியென்ற ரவிதனிலே சேர்த்தால் மைந்தா நிச்சயமாய்ச் சித்தியதாம் நீதான்பாரு, சோதியென்ற தொடுகுறியை யென்னசொல்வேன் குருவழுள்ள மேமருவதில் ரவிமதிதான்சேரு, வா தியென்றமனமொத்து நிலையில்லைவத்தால் மகத்தானகுருவருளால் மை ந்தாபாரே. 317

பாஷாணக்கட்டிருக்கு.

பாரப்பா சற்குருவைத் தொழுதுகொண்டு பாய்ச்சடா வெள்ளி யென்ற பாஷாணத்தில், காரப்பா பஞ்சகுண தீட்சைபண்ணு குருவான

பாஷாணக் கட்டுதானிடம், கோட்பா நின்றகுரு சூட்சத்தாலே நிச்சய
மாய்க் கட்டியதிவருகும்பாரு, ஆப்பா அறிவார்க ளிந்தபோக்கு அரி
சனிய மாச்சரிய மருளாக்கிகேளே. 318

கேளடா கட்டிநின்ற பாஷாணத்தைக் கிருடையுள்ள செம்புதிலை
தாற்றுக்கொன்று, வாளடா குகைதனிலே யிருகும்போது மாட்டட்டா
மதிபோலே யாருஞ்செம்பு, கேளடா வாசாமல் தினையத்தேசு குணா
பாஷாணத்துக் கசையாதப்பா, ஆளடா கபிலாசத் தடித்தமென்ன
ஆதியென்ற பசாபாத்தி னழியைப்போற்றே. 319

அழியென்ற அட்சரத்தை யார்தான் காண்பார் அப்பனே அகா
மென்றவருளாக்காணர், முழியென்ற மவுனமதில் முதலெக்காணர் மு
லறிந்து தினம்பணிய முடியைக்காணர், படியான படியறிந்து ஏறமாட்
டார் பாவிகள்தான் வெறும்பிலுக்காய் பகருவார்கள், வடியான ரூபம
தை யறிந்தால்லைமந்தா வுந்சமற வுலகமதில் வாழலாமே. 320

வாழவே மதியமுதங் கொண்டோவென்று மகத்தான தூணைத்தை
யறிவோவென்று, ஆழவே அழிதானைக் கண்டோவென்று அப்பாலே
மவுனமதை யறிந்தோவென்று, வேலான வழிவேலை யறிந்தோவென்று
வேதாந்த தூணைத்தைக் கண்டோவென்று, மாளவே அழுதமென்றுங்
கடலத்தூரிற் மகத்தான சேத்துமத்தைக் கொள்வான்பாரே. 321

அழுத சஞ்சீவி.

பாரப்பா அழுதசஞ்சீவி பகருகிறன் புலத்தியனே பண்பாய்க்
கேளு, காரப்பா பிருதிவியாம் பூமிதாதுங் கருவான மணிமணியாங்
கருவினைப்பூதி, ஆரப்பா அறிவார்கள் சுவையின்பாகம் அருளான திரு
மையா ணிந்தகாரம், வீரப்பா செம்பிதானை அடக்குங்காரம் வேதா
ந்த டனென்மணியை விளக்குந்தானே. 322

தானென்ற தண்மையதிற் பொருந்திநின்ற தபவாகப் பாரின்ற தா
தம்வாங்கிக், கோனென்ற குருவருளால் தண்ணீர்தன்னில் குருவான
தாதமனைதக் கரைத்நிறுத்து, பானென்ற பாஷவின்றன் முகத்தில்லைமந்
தா பாங்காக வைத்துலாத்திப் பதனமாக, ஊனென்ற அழுதமதில் மு
றைபத்தப்பி உற்பனமா யருசுபத்து முறைகள்செய்பே. 323

செப்பவே பூமியுடதாதுந்தானுந் சிவசிவா என்செல்வை னழுதப்
போக்கு, மெய்யானசத்திசிவ மிரண்டுமொன்றுய் விரவின்ற கருவுத
னை வின்னலாமேடா, ஐயனை யுனக்காகச் சொன்மேணைமந்தா அறுசுவை
பின் பாகமனைதயார்தான் காண்பார், வையகத்திற் கோடியிலே யொரு
வனுண்டு மகத்தான தூணைத்தினை வளங்காண்பாரே. 324

பாரினிற் பிருதிவியு மப்புங்கூடி பற்பான தேயுவிலே சடாதிகா
ன்று, வாரின்ற வாயுவைமா காசங்கூடி மகிழ்ந்துநின்ற அழுத சஞ்சீவி
தன்னை, ஆரின்றயாரறிவா ரழுதப்போக்கு அகரா அழுத சஞ்சீவி

கண்ணில், நேரின்று குன்றியிடை கொண்டால்மைமந்தா நிச்சயமா யாக்
கையது சித்தியாமே. 325

பொரிக்காரகற்பம்.

சித்திபெற இவ்வையமரு விபரங்கேளு சிவசிவாபொரிக்காரம்
கொண்டுவந்து, பூத்திபெற தூவிலிட வெய்யில்மைமந்தா மூர்க்கமு
டன் தானம்பொரித்துக்கொண்டால்மைமந்தா, அத்திதனிலுள்ளவிரு
பித்தமெல்லாம் அகன்றுவிடுத்தேகமதிலழகுண்டாகும், வெற்றி
பெறக்காயசித்திக் கிதுதான்மூலம் விள்ளுகேனினவையமருசித்த
னே. 326

நத்தியுப்பு.

சௌபாக்கிய சித்தியென்றசரம்தானும் கிருஷ்ணபட்சமுள்ள ஜலமதான்
றை சாரத்தூட்டி, வளப்பமதாதீட்ணை மூன்றைபத்தப்பா வளவை
பெறச்செய்துகொண்டு லயம்தாகேளு, கோளப்பா வாராமம் சொ
ல்லக்கேளு குருவானை ரவிபீசம் கூடச்சேர்த்து, னேப்பாதனிற்கலை
த்து ரவியில்வைத்தால் நிசமானநத்தியென்றுவப்பதாச்சே 327

உப்பானநத்தியுப்பைப் பதனம்பண்ணி உண்மையுள்ளமந்தி
ரத்தைதந்தியானஞ்செய்து, அப்பான தினங்கழுஞ்சி கொண்டாபா
லல் ஆச்சைதனிலுள்ளவுப்பு அகன்றுபோகும் தப்பாமல் தினம்
தோறும் கொண்டுபேறு சதானந்தியுப்பிலிட தண்மைமைந்த, செ
ப்பாதே கருவிதுதான் மைமந்தாமைமந்தா சொதத்தோர்க்கு விள்ளா
தே சித்தர்க்காமே. 328

ஆமப்பா நத்தியுட மூலாதாரம் அழகான பிருதிவியினருமை
மைந்த, நாமப்பாசொல்லுகிறேனுஞ் சுத்தகங்கை நலமறியாச் சித்தர்
களோடு காணப்போறார், காமப்பால் காணற்பால் கருவைக்காணர்
கருவுணர்ந்து வுறுதிபெற்றுற்காயசித்தி, நாமப்பா வென்றபின்பு தான
பறிந்துதவறுமல் கொண்டுமொன்றுய்த் தாக்குத்தாக்கே. 329

உப்புமெழுகு.

தாக்கியதோர் ருப்பிடைக்குப் பூஞ்சேர்த்துத் தவறுமலந்தி
னைடக்குக் கெந்திசேர்த்து, வாக்கியந்தான் தப்பாம லொண்ணுய்ச்
சேர்த்து வைத்திடுவாப் ரவிழுகுத்தில் மைந்தாமைமந்தா, பாக்கிய
மாயுப்பாகி மெழுகாய்நிற்கும் பாமருரு மெழுகதனைவப் பதனம்
பண்ணி, தூக்கையுடதிடமறிந்து வுளவாய்க்கொள்ளு மாகாவாத
மென்ம புனிப்புப்போச்சே. 330

ரஞ்சிதமெழுகு.

போச்சென்று விதகாமந் சொல்லக்கேளு புதுமைமையுள்ள வுப்
பிப்பு நீரில்சேர்த்து, காச்சென்று வீரமாடி பூரம்மெய்கம் கருகேள

பெற வொன்ஞுகச்சேர்த்துக்கொண்டு, டாச்சலில்லா ரவிழுகத்தில் கா யணவப்பாய் மகத்தான மெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, தாட்சியில்லா மெ ழுகிலுட பேரேதென்ஞல் ரஞ்சிதமா மெழுகெனவே சாற்றலாமே.

சாற்றியதேதார் மெழுகதனை மைந்தாமைந்தா சடத்திலுட செய லறிந்து தாயைப்போற்றி, வூட்டுவாய் கழஞ்சிபிடை பூட்டிக்கொண்டு உறுதிபெறப் பருதிமதிச் சுடரில்நில்லு, தாட்டிகமாய் வாசியது பணி ந்துமைந்தா தன்னிலையைத் தானறிந்துதனதாய்நிற்கும், பூட்டியதேதார் வாசியுட கருவைக்கண்டால் பூரணத்தை யலுதினைழும் போற்றலாமே.

ஆமப்பா வாசிதிரோ மணியைக்கேளு அரகரா டீலண்டணியை யன்பிற்கண்டு, காமப்பால் தன்னுடனே கரைதிறுத்துக் கருவான பூர முடன் காரஞ்சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறுங் கருவாப்க்கேளு ஞாயிறுமுன் பத்துநாள்வைத்துப்பாரு, சோமப்பா லென்னசொல்வேன் மெழுகதாகுஞ் சுருதியுள்ள மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே. 333

பண்ணியதேதார் மெழுகெடுத்துத் தியானஞ்செய்து பக்குவமாய்க் கழஞ்சியிடை கொண்டாயாஞல், கண்ணிடையில்நின்றதொரு தோஷ மெல்லாங் காணுதே யோடிவிடுஞ் சிரோமணியைக் கண்டால், புண்ணி யவா ஞஞுக்கால் கூணைத்நிற்சித்தி பூரணதைதக் காணுர்க்குச் சித்தி யில்கூ, வண்ணியென்ற சிரோமணியின் மெழுகிலேல மகத்தான சித்தி யெல்லாம் வாய்க்குநாதேனே. 331

சதாசிவவுப்பின்மெழுகு.

தானவனுய் நின்றதொரு கன்மைகேளு சகலபிணி போவதற்குச் சதாசிவத்திலுப்பு, கோனருளாற் கொண்டுவந்து அறுநீர்தன்னில் குறி ப்பாகச் சுத்திசெய்து எடுத்துக்கொண்டு, கானற்பால் காடப்பால் தன் னிலேதான் களங்கமறப் பத்துவிசை சுத்திசெய்து, வீனப்பா என்றுநீ நினைத்தால்மைந்தா வேதாந்தஞ் சிதறிவிடு மெய்சொன்னேனே.

மெய்யாகச்சுத்திசெய்த வுப்பைவாங்கி மேனியுட சாறுதனி லைக் கூமைந்தா, ஐபடிலா மெழுகாகு மென்னசொல்வேன் அப்பனே யிம் மெழுகைத் தேனிலூட்டி, தூய்யமதி யானசதா சிவனைப்போற்றித்தொ ழுதுகொண்டு கழிஞ்சியிடை கொண்டால்மைந்தா, வையமதில்கலங்கு கின்ற ஐயந்தானும் மாறிவிடுஞ் சிலேத்துமங்கள் மாண்டுபோமே.

போமப்பா தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாம் பொல்லாத அத்திசு மூலச்சூடு, காமப்பா லிதனத்தால் வந்தசூடு கருவழிக்கு மேகமொடு கபாலசூடு, தாமப்பா சருவாங்க வாயுவெல்லாந் தட்டருந்து குஷ்டமெ ல்லாஞ் சாந்தமாகும், நாமப்பாசொல்லிவந்த கற்பமெல்லாம் நாள்தோ றுங் கொண்டுவரில் நமனுடாதேனே. 337

நாடாமற் போவதுதா மெதிரலென்ஞல் நகாரமொடு மகாரத்தை நயந்ததாலே, தேடாம லோடிவிட்டா னமன்தானேயா சிவசிவா நமனென் ஞல் வேறேயில்லை, வாடாத கல்வினையுந் தீவினையுமப்பா வந்சூழ்ள்ள

மமனைவே மகிழ்ந்துகாணும், ஊடோடு ரவிதானு மதியிற் சேர்ந்தால்
ஓசோசோ இருவினையு மோடிப்போமே. 338

ஓடப்போம் சகலபிணி யெல்லாமைந்தா உறுதியுள்ள சாபமது
நிவர்த்தியாக, நாடிப்பார் சாபமது நிவர்த்தியாகும் நாமென்று சொல்
லுயிதே னன்றுப்க்கேளு, சாடிப்பார் பூரணத்தைப் பூரகமேபண்ணிச்
சமயத்திலே சேசகமாய்க் கும்பகத்தில்நின்று, பாடிப்பார் நம்முடைய
மந்திரத்தைதணமந்தா பாவமென்ற சாபமது பறந்துபோமே. 339

நவக்கிரகசாப நிவர்த்தி.

போவென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு பொல்லாத நவக்கிரக சா
பந்தீர, நாவடோன்று சொல்லுகிறேரு மைமந்தாமைந்தா நாலான பூரணத்
தை நாட்டிப்பார்த்து, ஓமென்றுபூரித்து சேசகமேபண்ணி ஒருமொழி
போல் கும்பகத்தில் நின்றுல்லைமைந்தா, ஆமென்ற நவக்கிரகசாபமெல்லாம்
அப்போதே அகன்றுவிடு மறிந்துபாரே. 340

பிரமசாப நிவர்த்தி.

பாரப்பா பிரமனுட சாபந்தன்னைப் பக்குவமாய்த் தீர்வதற்குப்பக
ருவேன்கேள், காரப்பாகருணைவைத்து அகாரத்தன்னைக் கருவானமகா
ரத்தின் கூடச்சேர்த்து, சேரப்பா சேசகத்தால் பூரகத்தைப் பற்றிச்
சிற்பெருகுகும்பகத்தில் நின்றுல்லைமைந்தா, நேரப்பா நின்றதொரு பிர
மன்சாபம் நிமிஷத்தி லோடிவிடும் நிலைமதானே. 341

விஷ்ணுசாப நிவர்த்தி.

தானையுய்ந் நின்றதொரு விஷ்ணுசாபந் தடையறவே போவதற்
குச் சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன் உகாரமதை அகாரத்தூட்டி
முனையான சுழிமுனையில் சேர்த்தப்பா, கோனருளாற் குருபதத்தில்
நின்றுல் லைமைந்தா குணமான விஷ்ணுவுட சாபந்தானும், வானவர்கோ
னறியாத பூரணத்திலே வஞ்சமுள்ள சாபமது மாண்டுபோச்சே.

ருத்திரசாப நிவர்த்தி.

போர்சென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு புதுமையுள்ள ருத்திரன்
டமேயஸ்பரத்தின்சாபம், கார்சென்ற ரவிமதியு மொன்றுய்ச் சேர்த்துக்
கருணையுள்ள சதாசிவத்தைக் கருத்தில்வைத்து, தாட்சியில்லா மதித
னிலே பூசித்தப்பா தருவான சேசகத்தால் கும்பகத்தில்நின்று, மாச்சு
பில்லா மமேனண்மணிபைத் தியானித்தாக்கால் வஞ்சமுள்ள பஞ்சகர்த்
தான் சாபம்போச்சே. 343

ஆருதாரசாப நிவர்த்தி.

சாபமென்ற சடாதாரசாபம்போகத் தன்மையுள்ள புலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, தீபமென்ற சுடரொளியில் மனத்தைதோய்ப்பி தீர்க்க

மூடன் சோசகபு சகமும்பண்ணி, வாமமென்ற மதியமுதங்கொண்டால் மைந்தா வைரமின்ன சடாதார சாடந்தானுங், தாபமுடன் தயங்கிமிக வோடிப்போகுஞ் சடாதார வணிவைத்த தன்மைதானே. 344

தத்துவசாப நிவர்த்தி.

தானென்ற தத்துவத்தின் சாபம்போகத் தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் தாழ்ந்தோகளு, கோனென்ற சிவசுத்தி தன்னைப்போற்றிக் குறிப்பாக சோசகபு சகமும்பண்ணி, மானென்ற கும்பகத்தில் நின்றுல்லை மைந்தா மார்க்கமுள்ள மூலத்தின் மேலேசாடி, ஊனென்ற தத்துவத்தின் பாசம்போகும் உறுதியுள்ள தேகமது காந்தியாச்சே, 345

காந்திக்கருச்சுன்னம்.

காந்தியென்ற கருவிலொரு விபரங்கேளு கமலமல சமுதமனைதக் கருவாய்வாங்கி, சாந்தியென்ற மதியமுதந் தன்னிற்சேர்த்து தயவாக்ப் பத்துமுறை தானேசெய்து, பாந்தியமாய் பத்துமுறைசெய்தபின்பு பக்குவமாய் பூரமதிற் பாதிசேர்த்து, சிந்தியென்ற தயிலமதைச்சேர்த்தால் மைந்தா சிவசிவா பொங்கியது கறுப்பாப்போச்சே. 346

கறுப்பான மையெடுத்து தியானஞ்செய்து காயாதி கற்பமனைக் கருத்திற் கொண்டு, குறிப்பான மையெனவே கொண்டால் மைந்தா குண்டலியின் சத்தியது மேலேசாடி, வெறுப்பான சாபமெல்லாம் வெருண்டேபோகும் மெய்ஞ்ஞானஞ் சித்திக்குந் தேகந்தங்கம், முறுப்பானதேகமதுவுறுத்துப்போகும் மூற்றசிவசற்றிரென்டுமுறுதியாமே.

ஆமப்பா வச்சிரமோ பலமோபத்து அதுக்குநிகர் வீரமது ஆன்பாய்ச் சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் துருசுபூரம் நன்றான வெவ்ளையுடன் லிங்கஞ்சேர்த்து, தாபப்பா சாரமுடன் காரஞ்சேர்த்துத் தயவான அறுவகையால் கல்வத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொரு நாள் தானுட்டிக் கருவாக வருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 348

பண்ணியதேதார் வட்டதனைப் பதனம்பண்ணி பக்குவமா யின்னமொன்றுபகருவேன்கேள், உன்னியதேதார் நாகமுடன் சமுஞ்சேர்த்து உண்மையுள்ள பூரமதுங்கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்சமுன்று இடைசரியாய்ச் சேர்த்து நாட்டியே கல்வமதிற் பொடித்து மைந்தா, தன்னிமையாய் முன்செய்தவட்டுச்சேர்த்து தயவாகவிந்துநீர்தன்னுலாட்டே.

ஆட்டுவாய் விந்துநீர் தன்னுல்மைந்தா அரகாரு யிராறு சாமமாட்டி, நாட்டுவாய் சவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி நன்றுகக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு, பூட்டுவாய் மண்சீலை நன்றுய்ச்செய்து போடுவாய் கரடையென்ற புடத்திற்றானும், மாட்டியதேதார் புடந்தானு மாறவிட்டு மைந்தனே எடுத்துப்பார் சுன்னமாச்சே. 350

ஆச்சப்பா சுன்னமதின் குறிலக்கேளு அடங்காத குடவனிலே பூறலேலும், காய்ச்சப்பா செம்புதனையுருக்கிக்கொண்டு கருவான சுன்னமதிதூற்றுக்கொன்று, பாய்ச்சுப்பா செம்புதலும் பழுத்துப்போகும்

பக்குவமாய் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, காட்சியில்லாச் சுண்ண
மது சேர்ந்தால்மைக்கா கடையறவே வயதுபதிறைதாமே. 351

எமரசக்களங்கு.

ஆடம்பாதுருசிஇவ சுன்னத்தன்னை அழகான சம்பழத்தின் சாற்
றிற்றூக்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறேனுஞ் சம்பழத்தின்சாறு நன்றுகத்தெ
ளிந்ததவுஞ் செயநீராகும், தாமப்பா செம்பழத்தின் செயநீராலே கய
வாக அரப்பொடியை சுத்திபண்ணி, காமப்பால் கல்வத்தில் விட்டுமை
ந்தா கருவான அரப்பொடியை யரைத்திடாதே. 352

அரைக்கையிலே வீரமொடு பூரம்பாட்டு அழகான தரிசிலெறு
காரஞ்சேரு, வினைக்கவே சம்பழசுதி னீராலாட்டி விசையாக வருட்டி-
யதைத் காயப்போட்டு, கரைக்கவே குகைதனிலே காரமிட்டு கல்மசங்
கள்தானறவே ஆதுஆது, மறைக்கின்ற கிளாசையு மகன்றுகல்ல மணி
போல வருக்கியது செம்புமாமே. 353

செம்பான அயக்செம்பு கிடையாதப்பா செகத்திலுள்ள வாதிக
ளுங்கேடமாட்டார், நம்புவது என்னவென்றால் அயத்தின்செம்பு நாத
மென்றுஞ் சத்தியென்று பிதுக்குநாமம், சுப்புசிவ நாதமென்ற அயத்
தின்செம்பில் தாக்கடா இடைக்கைதான் தங்கந்தன்னை, வம்பில்லா
நாகமதில் கூடச்சேர்த்து மணிகாணைக் காரமிட்டு வருக்கிப்பாரே.

உருக்கையிலே மூன்றுமொன்று யுருக்கிப்பாரு உத்தமனே வம
ரசக்களங்குடாகுந், தரைக்குளுளவாதிகளா காணப்போறார் தயவான
அயக்களங்கின் வீறுமெத்த, உரைக்கிற னயக்களங்கின் ஒளியை மை
ந்தா ஓகோகோ செம்புதனில் நாற்றுக்கொன்று, கரைக்கின்ற குகைய
தனி லுருக்கிப்பாரு கருவான செம்பதுவும் பழுப்பதாமே. 355

பழுத்ததொன்று மகிழாமற் குடவன்தன்னில் பாய்ச்சடா அன்ப
துக்கு வொன்றுதானும், அழுந்தமுள்ள குடவனது ஊறலற்று அழ
கான பொன்மாற்று அதிகமாகும், முழுத்தமுள்ள அயக்களங்கை வெ
ள்ளிசெம்பில் மூர்க்கமுடன் கணக்காக நாற்றுக்கொன்று, தழுக்கறவே
குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு தாயான தங்கமது அதிகமாற்றே. 356

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிகமானதொரு களங்குதன்னில் மாட்டடா இடைக்கிடை
தான் கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய் வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்துத் தய
வாகக் கலுவமதில் பொடித்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய் குப்பிதனில் பொ
டியைமைந்தா புகழான மண்சீலை யாறுஞ்செய்து, வாட்டுவாய் ரவிமுக
த்திலுலர்ந்தபின்பு மைந்தனை தாழியரை உப்பைவையே. 357

வையப்பா மேருதனைவைத்தபின்பு வைத்துமொரு கழுத்தின்மே
லுப்பைகொட்டி, பையவே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு பக்குவமாய்
சருகுகப்பு விறகாய்மைந்தா, செய்யப்பா தீயெரிப்பா யாருசாடம் சில

சிவன் தாழ்சடை மிதக்கிப்பிடித்து, கொப்பளிப்பா கங்கையை நாச்சினை
தேவிசெய்து முருவனை மேருவைவீ ஆயிக்கிப்பாதே. 358

எதிர்தாமிகப் பாச்சைகையிலை மேருக்குள்ளை மிருக்குதடாசெ
ந்தூர மென்னைசொல்லிசெய்ய, தொரித்தவிரு செந்தூரச் சொக்கங்
தூடி தொல்லுலகிறைய புலத்தியரின தொரக்கமாக, அதிக்கவிரு
செந்தூரம் பனைவிளைதாளை செருக்கடாய் ஆச்சைகயத்த பிலத்திதடா
அரிச்சையிலை, வடிக்கவிரு திசுகிலை செந்தூரத்தேச்சுக வள
மானை தேலை நிலாரு குடியாயிக்கிசெள்ளை. 359

தொள்ளேவ வரிபத்து பிலத்துப்பேரரும் குருவான திருகட
னைய் குறிப்பாய்க்காணும், அல்லைத தாளிலகு மழுதஞ்சிக்கம்
அஞ்சடாங்க தேயாகமதி லெதித்திக்காணும், வின்னாக தசதீட்ணசியை
னிதேயாகணும் தேவதாந்த சூரணத்தின விலாசத்தேதாணும், வல்லபா
மானருரு பதியிலிங்கின்று வளையமயுள்ள செந்தூரமகிழ்சிபாதே.

பாரப்பா கரீயம் வருக்கிக்கொண்டி பாய்ச்சடா செந்தூரம்
டாத்திக்கொளை, வீரப்பா தாளடாங்கி வெருத்தப்பேரரும் வெள்
ளீயம் தூளையுருக்கி றாற்றுள்ளொன்று, தேரப்பா செந்தூரஞ் தேர்த்
தாயாலெ திரிசியா தங்கமென்ற அதிகமாற்று, ஆரப்பா செந்தூர
மறியப்பேரரும் அறிந்தவர்கள் தூளக்காளை அறிதாம்பாதே. 362

அறி தாளை செந்தூரம் றாற்றுக்கொன்று அப்பளைசெம்புதனி
லீர்தாயாளைல், பொரிதாளம் தங்கமடா புழுப்புமெத்த பேசாதேதிரித்
தேதாடியினைவேகளை, குறிதாளைசெந்தூரம் கழிந்தெவாங்கிக் குளை
மானை வாய்ச்சால் மதித்திக்தாளை, களியாளை களிம்புசேர் குடவை
றுக்குக் கங்களைமாய்த்தடதிலை பூசிப்போதே. 362

தோடப்பா புடம்தனிலை களிம்புசேர்த்தப் பொன்லெவிவு
அதிகமதாய்ப் பூண்டிதாளும், தேடப்பா வென்னிசெம்பில் தளைக்
காய்ப் றாற்றிச் செந்தூர மொன்றிடவே செம்மையாதி, வாடப்பா
தாய் றாற்றிக் செந்தூரம் பாய்ந்து வைமேக்க உலகமதி லதிகமா வெளினியவீசம்,
தொந்தூரம் பாய்ந்து வைமேக்க உலகம்தி லதிகமா வெளினியவீசம்,
தாடப்பா வெந்தூரம் கல்லி பிதோகம் கலமாலாயிக்ளைமாருசேதி 363
தேதென.

தோளப்பா மிந்தூறாஞ்சகலகலீபீடஞ் செயமாக ஆயிரத்து இரு
நூறுகும், தோளப்பா இந்தூலைப் பதலைம்பண்ணி அடக்குடன்ன கரு
வெடுத்து ஆயிளைமாக, நீளப்பாதருரும்புவத தோலேளைமாத்தாயின்
றுக்க வுலகமதில் திசுங்கொள்ளாத, தாளப்பாஐம்புலனு மொன்
நுப்பினை பூசுவை தாளை தூணைம்தோகல் நூலாக்காதே. 364

சாமமல் புத்திலெட்டி இருந்தால்லைமாத்தா கருவிகாளைதிசுரங்
கலத்தாதோகும், கூருதகருளைலையெல்லா மிந்தூலில் கூறினை தாவித்த
லத்தாதோகும், தோளை குருவிலுட பாதம்போற்றி மினா
நூல் தன்னைப்பாரத்தி, தோளை குருவிலுட பாதம்போற்றி மினா

வாக இக்தநூல் தன்னைப்பார்த்து, தேராத சித்தகளையாமெனமக்க
ளெவிட்டாத பூரணத்தைத் தினமும்தேராக்கே. 365

தேராக்குவது பூரணத்தை தேராக்கலேனும் தோக்காதே போ
ரைக்கா லென்னசென்மமடா, தாக்குவது பூரணத்தைத் தாக்குதாக்கு
தன்மையுடன் குருபதத்திற் றொண்டுபண்ணுவு, வாக்குமன மொன்
றுகி யுறிவினில்லு வஞ்சனிட மிக்நூலை வழுத்தவேண்டாம், தாக்க
ணமும் படபடத்து மில்லாதே தணமந்தா னன்மையுடன் மவுனமைத
நாடிப்போதே. 366

நாடிப்பார் மவுனமென்றால் பூரணமேயருளும் நலமான பூரண
க்தானே விளங்கிக்கு, நீடிப்பார் விக்தமில்லை யணைமாட்டார் சிவமா
னை மதியழுதச் செயலைக்களைவர், கூடிப்பார்த் தறிவிலாதே குண்ட
லினையக்கண்டால் குருவானை பதிதலத்தி லுறுதுணர்க்காளுறும், வாடுமனோ
ன்தளாராதே மலைதக்கண்டு வந்தருகும் பூரணமாய் மனதிற்காணை.

காணவே மதியழுதங் கொண்டால் ஞமத்தா சர்ப்பூரத்தே தருளு
மாய் கருணையாருளும், பேணவே தேனினை நு தன்னைவரிற்காளுறும் பிர
ணவத்தே தாடுதலைப் பெருமைகாளுறும், தேணவே தேனினை நு
தேணத்தே தாளுந் தோதியிலேசகதேசாதிகுருவரிற்காளுறும், ஊணை
னை யுந்சுபஞ்சலனைத்தாலே உலகமெல்லாக்தன்னையுபதியாதேம.

நாகக்கட்டு.

உறுதியுள்ள நாகமதிற் கட்டுச்சொல்வேன் ஓதேகாதே வெடி
யுப்புக்காரமுந்தேர்த்து, பருதிமதிதன்னுலே வங்கதீற்றி பக்குவமாய்
மூன்று பலமானுப்பு கல்வத்தாட்டி, திருமதியும் நீராலே ஆட்டிணமை
ந்தா தித்தனையே நாகமதைக்கண்டிபூட்டி, குருதிணையத்தியானித்துப்
பூடந்தனப்போதே குருவான நாதமது குருவுமாதேம. 369

ஞமப்பா குருவானை நாதந்தானும் அடங்கிடுது மான்டுதாடா
யுருணமையாக, வாமப்பா தன்குலே யடங்குகின்று மகாசத்தின்
டெருணமதனை வழுத்துதேறன்தேள், ஓமப்பா வென்றபரி சயிதாவெனு
ன்று உறங்குகின்று நாகமதி லினைடுபோதேர்த்து, தாமப்பாருணைதா
னிலே யுருக்கிப்போரு தவளநிறு மானதொரு மணிபோலாதேம.

மணியான நாகமணி பார்தான் கண்டோர் மதத்தானைபூரணத்
தை யறிந்தோர்கண்பார், கனியானைநாகமணி தனைபூடைத்து குரு
வான செம்புதனில் நூற்றுக்கிதசத்து, வலிதானை மதனீ யுருக்கிப்
பரு வஞ்சிவெனும் பானஞ்சி யானதன்னும், மணியான பலைதாழி
னுக் கிறுவேதன்னும் பராபரமாய் நின்றதனைத் தன்னுந்தானே. 371

தானென்ற நாகமணி யொவ்வெறித்துத் தானான வெள்ளி
தனி லீர்த்தால் வைரம்தான, தேனென்ற குருவருளால் வேதாதசால்
வேண்டு குருவான நாகமணி தரத்தால்லையாந்தா, தேனென்ற மொழி

யுடைய கமலமாகு ஜகஜோதி யானதிருவானமாகி, மானைன்ற
மதியழுக மானமாகி மகத்தான பூரணமாந் தங்கந்தானே. 372

தானான பூரணமே தான்தானாகுந் தலமான பூரணத்தின் தல
மேமதன்றால், உயர்வான தேகமிடாச சத்திசத்தி உள்ளூபிராஞ் சிவமே
னமே யுகந்தானென்றி, தேகமான சத்திசிவ கூத்தென்றான குறி
யறிந்து அழுகமனைக் கொண்டால் ஐமந்தா, தேனான தேகமிட
திப்பியமாகுந் சித்திபென்றால் பூரணத்தின் சித்திதானே. 373

பூரணத்தயிலமழுகு.

சித்தித்த கருவிலான்முகசால்லக்தேகுந செயலானபூரணத்தின்
தயிலஞ்சேர்த்தால், சத்திசிவ மானமதியுப்பேபென்ற சாரமென்ற
வுப்புடனே சாரங்கூட்டி, மூத்திபிறக் கல்வமதில் ஈட்டிமுக்கால்
மூர்க்குமுள்ள மெழுகாகு மமைத்தானமைந்தா, பத்தியுடன் மெழுகெடு
த்து தானத்தரக்குப் பக்குவமாய்க் கவசமது பதியச்செய்பே. 374

செய்தபெதாகு கவசமனைத் நீபச்தல்லில் திரும்பிமெள்ள வா
ட்டினதால் மைமந்தானே, செயப்தபெதாகுதாமது கெட்டியாகச்
குருவான மெருகதிறற் கட்டிப்போகும், பையவே யிப்படியே ஈ
துரைறசெய்தால் பால்போலே சுத்தவெள்ளோ யாகுமாகும், வை
யகமல்லாத்தரிக்கு மிந்தத்தாரம் மகத்தான தாரமதின்தொழிலை
த்தானே. 375

நாகக்களங்கு.

சோளப்பா நாகமனை யுருக்கிக்கொண்டு இருனையுள்ள தாரம
னை யீய்த்தால் மைமந்தா, சோளப்பா தானைகலும் நாகத்தண்ணில்
கொதிமையுள்ள புளையதாவு மடங்கிக்கட்டும், சோளப்பா எரித்த
நிலண் தன்னல்கட்டும் வெள்ளாமணி சோளனைவே வெருணமைய
ருந், தளப்பா தங்கமினடைத் தினடைதான் சேர்த்தால் தயவான நாக
மணி களங்கமாமே. 376

ஆமப்பா களங்கமனை வெள்ளி தண்ணில் ஈரங்பாக அன்பது
க்கு வொன்ஸ்ரிபோடு, காமப்பால் தண்ணருளால் பழுக்கும்வெள்ளி
தயிலத்தனில் பாமருரு தண்ணல்லமைந்தா, வாமப்பால் கண்டவினை
வாதரோபரி வாலுவானசிவரோபி வாசிரோபதி, காமப்பாவென்றருரு
தண்ணற்சன்றி நடுவானை பூரணத்தை நாடுதானே. 377

நடுவான மூலமுதலாரூதாரம் கண்மையுள்ள குருபாமாமேலா
தாரம், கூடுவது புருவமையம் தூவாதசாரந்தங் குறிப்பறிந்த இடக
லேயைப்பின்கலையிற்சேரு, வாடுவது வெண்டோங்கான் புகுந்திய
னேயைபபோ வினையுடன் சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி, நீதுவது
பூரணத்தைத் தேடுதேது வெளிட்டாதமதியழுதந் வொண்டுதானே.

தேறலை தூணைத்தான் தேறலை றுஞ்சி சிற்ணதமனை தான்றுஞ்சி சிற்கலை றுஞ்சி, மாறுஞ்சி அற்செழுத்தை யறிந்றுமை றுமக்கானை தூணைத்தை மறுஞ்சிக்கூடி, சேருஞ்சி பிரமஞ்மன்ற படிஞிற்சேரு திரு ம்படிறற்றூப் தூணைத்தை காழிபூத்த, கூறுஞ்சி அகத்திசெலன்ற றுகூறு ரும்படிழனி தஞ்சமெனைக் குறித்துஞ்சி சிலை. 379

சிஞ்சென்ற து சொன்னீர் தூணைதேமையபரீலென்ற றும் தானை ச்ஞ்சி சேவறிஞ்சி, சொன்னென்ற றுந் தப்பாத னெஞ்குருசீனையை ய சேசமஞ்சி சூரியஞ்சி யரற்சன் கண்பாசர், கல்லென்ற கயிலாச சுங் கண்டீபர்கள் குருவானை றிருஞ்சியுங் கண்டீடுசான்வார், வீஞ் ஞெஞ்ற னெஞ்சினிலை விதங்கள்ளம்தந்த தேவதாத்தசாத்திரமே மறி வார்டாகிர. 380

பாரப்பா ஆகாசப் பரமெஞ்சிலிசைதான் பருஞ்சிமதி சிஞ்றிலங் ஞும் பாத்தைப்பாரு, சோரப்பா சிஞ்றிடத்தை சிஞ்றுபாரு திருவிஞ் ம்ப சபாதிலிசைதன்னைப்பாரு, சோரப்பாமதிகளிசைசுடனைச்சேரு சேர்ந்தறிந்து கூடிம்மதியாய் சிஞ்றதப்பா, வாரப்பா சிஞ்றசூட்மறி வையீதானஞ் சலங்கவிடி சூரியனிற் கருவாய்த்தானே. 381

அஞ்சனம்.

சருவசரை மையபஞ்ற சொல்லக்கேரு, சகிலரிற்பணிதான் ஞ்சு கரத்தழு, மருவானை திலகப்பூடி பாச்தானஞ் சுவண்பாசர் மதந் தானை யப்பூவன்லைடக் குருந்திக்கானஞ்சு, உருவானை ஏவன்டந் தெனம்பண்டி தேவனிட்டு ஓடினனேவ தியானஞ்சித்து மந்திக்கேதானான், குருவானை பதிநேரத்திக் குருணைபட்சோற்றிக் கும்படிழனி தஞ்சமெனைச்சிமிழில் வைபேர. 382

வைத்திருஞ்சு சிமிழதித்தைக்கரத்திலேந்தி வசிகரத்தைதேமை னைத்தான் தியம்மைதேமைசெய்து, மற்றவரு ணையெடித்தாத்திரைதம் சோரடி மணிமந்திரம்பூரணத்தைத மைநிற்பாரு, உப்புருதொரு வுல கதேமல்லை ழுண்வசமேயாகும் உண்வசனை மேலாக வுலகில்வாழ்வாரம், வைத்தவிதாரு அரிதார ணையைக்கேரு கயிலாச சின்மயத்தின் கரு சீனாரசரே. 383

அரிதாரமை.

கருணைதரதேவனுமென அரிதாரத்தைதக் கவலையுடன் பாலதி றற் கல்வத்தாட்டி, மருவுகந்த மலர்வாச மாகத்தினீரைக்கான பாய் வையர் தன்ருங்குமத்தில் வரிகசையாக, உருவமையுடன் ஒன்றுந் தினவன வைப்பாரயில் ஓரெச்சரிகை சூர்ணமத்தி னரிதாரமையாரும், வரிவையு டன் பீங்கானில் வடித்துலையத்தா வைன்மதினிற் சூன்வைகாட்டுவ வாக டையப்பாரே. 384

வையாரை வையகத்தைத் தினமூலமந்தர வரிகையுடன் பருதிரு கந்தினமூம்வைத்தால், வையப்பாரை வெய்யதுறதி வைன்னதொரால்வினவ

மதியுட னிமிர்ந்தனிலை பதனம்பண்ணு, லையகத்தில் மனிடனை மயக்கும் மைதான் மாற்றமென்ற வுருமாற்ற மானமைதான் கையு னர்ச்சி யைக்கெடுக்கு மைதான் தானிதனில் வைத்தபொரு ளெதிர்க்கும்மையே. 385

மைபோதம்வகை.

பொருளான பொருள்வெகுக்கும் போதனையே போதிற விருளாகத்துப் புலக்கிதரு, இருளான அகத்தேறிக் குருவைதரத்து இருகரத்தில் மைபோட்டு இலையதேசாக்கி, குருவானபதத்தேபார்த்தி யிருக்கையாகில் குணமாக, உன்னுருவைப் பார்போர்க்கெல்லாம், உருவான ருபமது ஆன்பெண் போலே உலகுதனில் தோணுமடா வன்னமைதானே. 386

உன்னையுள்ள மைபெறித்துத் திலதம்போடு உருமையுடன் மேருவானமனையைத் தியானஞ்செய்து, கண்மைபெறத் தீட்சையிலே யிருக்கையாகில் சரான மனிடர்க்கு ருவைக்காணார், தன்மையு டனே நிதத்தழிவேச் செய்தாலாகில் தானிதனிலைதியமாய்த் தானே தோற்றாயம், விண்ணிலையமையச் சதாகாலம் பிரமுதேபர்க்கு சிவ னென்டமாய்மையடியாரியில்க விடமுண்டோ 387

சிவப்பான மைபெறித்து இடங்கரத்திற்சிறுவையுடனே மையேற் றித் தியேபாரு, சிவப்பான னிர்த்தகடர் தன்னலைமைத்தான சிவனே யுருத்திரனுமடா விடமாய, ஆன்திரியைப் பூனைத்திரு மேல் அருளைத்தியம் விடாமொளிறன்பாய்க்கேரு, கோள்ப்பா வென் னுயிலே அன்னைபேதி குறிப்புடனே சதகோர் தன்மலைட்டே.

அன்னைபேதிமை.

ஆட்டினது ரணைத்துகாள் தானெட்டு அன்பாகப் பீக்கானில்வழி த்துலைத்து, பூட்டிவாய்க் கடுக்காயை யிடித்துக்கொண்டு புனைமையு ள்ள சுதகோர்னிற்லைக்கி, காட்டிவாய்ப் தெனிவிழுத்தபேதிதன்னில் நன்மையுட னே விட்டுடி முழுமிழுக்காள், தாஷ்டிகமா யிருக்குமடா மையிலைபோதத்துக் தயவான சுதம்விட்டுப் பதனம்பண்னே.

பதனமுள்ள மைபெறித்துத் தியானஞ்செய்து பக்குவமா யஞ் சனஞ் தனிழலம், விதனமது இல்லாமல் செவிப்பாய்நோ யு வேண்டி யே மைபெறித்துத் திலதம்போட்டு, மதனமுள்ள மவுனமதா யிரு ப்பாயாகில் மானிடலை ருஷ்டினாவல் மதிழ்ந்து சேட்பார், சுதமான சுதினைதிரில் லமையத்தீறறிச்சூழ்வினைகளி லீத்திவாய் சுருக்சுரம் பாகே. 390

சுருக்கான மைபெறான்று னன்னிற்றிற்றிக் தாம்தூலி பார்த்தி டசுத்தமாய்க்கா ணும், இருக்கிமுள்ள னன்திறத்தால் காசப்பார் க்க இருளகன்று வெளிதான்றி யின்பங்காணும், உருக்சுடனே விடையமாய்ப் பார்த்தாயாகில் ஓகோகோகா கயிலாச முகந்தாகாணும்,

திருக்கறிவு புண்மனைப் பணிந்துபோற்றித் திருவானலட்சுமிப் பெண்ணை சுமாரவரே. 391

சுமானை இந்நூலரயிரத்திருநூறும் வாக்கியங்கள் தப்பாமல் சுமரப்பாத்தால், நிசமாகத் தோணைமடை மறைப்பே யில்லை நின்னிணை வுதும்மறுத்தால் நிசுங்காணை, நிசமானை நீட்ணசுவிதி கண்ணுப்பக்கணுக் நிடஞ்சுத்தி யாவதவுக் நிடந்தானப்பா, சுமானை மானிடர்க்கு இந்நூல் காட்டில் கண்மருண்டு பொருளிருளாய்க் காணுந்தானே. 392

செம்புமை.

காணேவ இன்னமொரு கருனைச்சொல்வேண் களிப்பாண செம்பிணுட ணைமணைக்கேளு, பேணறிவு தாய்பிரத்தால் செம்புபண்ணி பிலமான காதநீர் நிரம்பவிட்டு, தோணேவ துரிசுதுணப் பொடித் தூத்தூவிச் சுண்டியிதின் மேல்பேதி துலங்கத்தூவி, காணேவ முழு முகத்தில் வைத்தப்பாரு காலைத்தா காணேயிலே பைபோலாமே.

மையான தாம்பிரத்தின் மையிலேதான் மாதாத்தசுந்சிவியை மதிம்தாபாரு, வையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானைமை யுறுதி யென்னசொல்வேண், மெய்யான மேதியுட சிமிழில்வைத்து மேண்மையுடன் தினந்தோறும் மயில்வைத்தால், தொய்யாத தாம்பிரத்தின் மையின்வேகஞ் சொல்லுவேண் புலத்தியனே கலங்கேளே. 394

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து கெணிதமுடன் கேசரித்து முரும்பண்ணி, மேலப்பா கும்பகத்தே நின்றுயாரணல்மை தினியி லுவைதேவல் கிரும்பித்தேசுட்பார், வாளப்பாவுலகத்தோடொ த்துவாழ்ந்து வர்ணசபெற வுஷ்டசித்து மகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பா குருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி அஷ்டமா சித்தவினோயமடலாமே

அறிவகைச்சரக்குமை.

ஆடுதற்கு இன்னமொரு கருனைக்கேளு ஆநிபத்தமென்றதா ருவப்போடொக்க, போடுதற்குலவணத்தைச் சொல்லக்கேளு பொ ல்லாத வெயக்காரம் வினையதுப்பு, காடுமெய்த் தவுவருப்பு காருசெ ரடை நலமான தேயுட னறுங்கூட்டி, தேடுதற்குக் கலயத்தில் பதி டனைவத்துத் திரமான காதநீர் விட்டுவூட்டே. 396

ஆட்டியே யக்கினணி தன்னிலேதான் வுடுப்போற்றித் திவெளி க்க வுடனதிவேகும், மாட்டியே கருவெடுத்துக் கல்வத்திட்டு மாதா த்த சுந்சிவியை விட்டுவூட்டி, காட்டியே மூன்போலே யெரித்துப் பாரு கண்மையுறுதி யென்னசொல்வேண், காட்டியே மயி மூகத்தில் மூறையுத்தப்பா கருத்துறவே வைத்தமிகக்காருகாரே;

காத்தகொரு மையெடுத்துக் கல்வத்திட்டுக் கற்பூரமிக்கலி
றும் கலவவாட்டி, சேர்த்தபின் சாஞ்சு கள்தானெட்டிருச் சிவசிவா
னண்ணைசொல்லேவண் மையிப்போக்கு, பூத்தமலர் சமாதியிலே செய்
கணமையப் பொண்ணை சிமிழ்தனிலே வைத்தக்கொள்ளு, கற்
றினைசயு மெய்க்கவொரு திலதம்போடு காடுகை முனைக்கிடாச் சொல்
லக்கேளே. 398

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ் செய்து கிருபையுடன்
கண்ணிலிடக்குருகுமப்பா, நீளப்பாகனித்தமிக வழக்குபிழை நினை
யாட்டமில்லாமல் நிற்கும்பாரு, வாளப்பா ராக்காலம் பகற்காலம்,
போல் வரிணையுடன் காணுமடா வளமையாக, சாலப்பா தினமும்
கொண்டுநடந்தாயாளல் காதகலறிவினைமப்பொழுதுகாத்தாளுக்கே

காணவே மையெடுத்துக் கண்ணில்தீற்றிக் கருஞ்சமலர் பூமை
தனைக் கருத்தில்வைத்து, பேணவே ஓங்காரம்பார்க்கும்போது மிள
மானகட்சத்திரம் பகலேகாணும், காணவே சோமனிரு கூறிடினி
ரண்டும் நிலைமுடன்தோற்றுமடா நினைமாக, பூணவே பூமிதனி
லுள்ள பொருளெல்லாம் போக்கிடாடா காணுமடா புகுமை
காணே. 400

காணென்ற மையெடுத்து அடக்கம்பண்ணி தங்காத குண்ம
மொடுமூர்ச்சைசவாய்வு, சோகமென்றஞ்சுவாய்வுகண்டபடுடல்
பிரட்டி சருவாங்கும் குத்தழுலம், ஊதனென்ற சீழலந் தொற்குழு
லம் ஒடுங்காத சூதழுலம் வாய்வுழுலம், பேணவே குண்டுமணி யள
வுகண்டால் பேசாதே யோடிவிடும் பெருமைதானே. 401

போண்டமை.

பெருமையுள்ள மையொன்று சொல்லக்கேளு போண்டத்தின்
மூலம் வராகண்டத்து, உருமையுள்ள பேதியது வராகண்டத்து வெ
ளரூக்கி ரவிமுகத்திலுலரப்போடு, கருமையுள்ள கடுக்காயைத் தயி
லம்வாங்கிக் கண்டிடைடக்கு ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து, தருமை
யுடன் மூன்மருந்தோ டொடக்கால்ல சஞ்சீவித் தயிலமதை சாற்றி
டாயே. 402

சாற்றிமிக்க கல்வமதி லாட்டும்போது கையுங்காதே மையுறுதி
யுருமைமைத்து, போற்றிமிகப்பூசித்துச் சிமிழில்வைத்துப் பூசனை
தை யறுதினமும் புகழ்ந்துதோக்கி, காத்தருள்வேலனெம்மை
யெடுத்துக் கருஞ்சமலர்த் திருமுகத்திற் திலதம்போட்டு, மற்றவெம
ன்ற அஞ்சுமுதேவிதேவி மானிடருக்குண தருளைக் காண்பியாதே.

காண்பியா தேயிருந்துண்ணக்காரு காத்தாரெயொருவருக்குங்
காட்டவேண்டாம், காண்மையமாய்த் தானுதத் தானைதானைப் தா
னினினி லஷ்டமா சித்தாடூட, கோண்மையமாய் வந்தருரு உமைபோ
லெண்ணு கும்பிட்டு தோசமது ணைமும்பண்ணி, வாண்மையமாய் வந்
தருருதாவென்ணு வணங்கியே கும்பித்துத் திலதம்போடே.

சோட்டவுட னுண்ணுணர்வை யொருவர்கானர் புத்தியுட னீயி
ருந்து சித்தபன்னை, தட்டியசய் விதையூட சித்தாசய்தால் தர
மாக வேணவொருள் சோழிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து மருவலைச்
சொற்தால் பூலோகமண்ணவர்கள் புத்திசெட்பார், வட்டமினைச்சிற்
றைதயா யிருந்தக்கானல் வளைகயுடனே அடிக்கடிங்க வரிணசடாசே.

வரிணசயதுபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு வண்ணமடிப்ள்ளசிதரினா
ரீமைத்தக்கொண்டு, உரிசையுட னவகுசித்தில் திலகமிட்டோட்டி
யுண்ணமையுட னாசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, தானதமூடன் கொண்டி
வாகுட்டிச்சாத்தான் சொல்லிபேயுவ்டமாகசம்பன்னனி, பரிசுரு
டனீயிருந் தவ்டசித்தாடப் பாருலகமண்ணெல்லாம் பணிவார்
பாரே. 406

பாரப்பா சடர்மதிணைப் பாருபாரு பார்க்கையிலே பலிச்சொ
ன்ன வொளிபோல்வீசும், சோரப்பா வொளிபோடே சோர்ந்தாடூ
சோறறிந்து கூடுவதால்பிரமம்தான்றும், காரப்பா பிரமனிட தித்தி
யிற்சென்றால் கனிந்தமிக அழுகமதச்சித்தாகானும், சீரப்பா அழு
தமணதக்கொண்டாள்ணமத்தாதின்றையடையேதகமது அழுகமாம்
னைத்தசம்மே. 407

அழுகனிலை தனையறிந்து பதனம்பன்றை ஆதிபரா பரமெனை
வே அருளாசேசக்கு, குழுதவொலி தனையறிந்து குருவைக்காருரு
வான பதியறிந்து கண்ணாக்காரு, திமிர்தவுரு வானபதி பருதி தன்
னாச் நிதமான பூணைத்தில் தினழுஞ்சேரு, சமாசமாய பூரணநிலை
தன்னாக்காரு தனமனையுண்மனையில் தாக்குதாக்கே. 408

தாக்குவதி பூணைத்தால் தாக்கவேணைர் குருவானைழுலமனைதப்
பார்க்கவேணும், சோதக்குவதி னும்பாதத்னை சோதக்கவேணைர்ம் நின்
னினமையால் தன்னினமயி லணைகவேணும், நாக்குநுனி கனையபூ
தங்ள் வொன்னவேணும் சாதகத்தப் சோலொளியை நறைகவேணும்,
சோதக்குவாத் தறிந்தழுதங் வொள்ளவேணும் சோதமைய மாயபூர
னைத்னைதசம்மே. 409

நம்புவ தெசோதிபாதத்தன்னை நாடறிந்து நகையறிந்து நா
ட்டங்கண்டு, தம்பிலத்னைத் தானறிந்து தானைதாழுய்த் தானறி
ந்தவ் தனிபறிந்து தனைதாய்தில்லு, வெம்பிமன நிலையாமல் தானை பல
த்னைப்பாரு மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்சேரடி, அம்புவியிற்மை
த்தவுண்டு அறிந்தசோத அடக்கமூட ஞாலெதித்து அன்பாய்ப்பாரே.

அண்பறியா மனடையர்மெத்த வுலகத்தன்னை அணைபடக்கந்
தீனபறியா சட்டிமாரண்பர், வெம்பிமனைந் தாதுழன்று சேவடம்பு
ண்டு விந்னைதீனபறியாமல்வெருளும்பாவி, வெம்பறிந்து தாவுநிற
மந்திபோலே குரியறிந்து தாவுவ தாகுணமாமப்பா, சிம்புவன ஆ
தாரசினமாகாது சிவசிவா மதியழுதச் செய்கைபாரே. 411

பாரப்பா குருவினுட பதினைநோக்கிப் பார்க்கையிலே கீழ்மூலம் பதிந்துபாரு, ஆரப்பா அறிவார்க ளழுதப்போக்கு அழுதாசசந் தான றிந்து அழுத்திப்பாரு, வீரப்பா செய்யாமல் விண்ணப்பாரு விண்ணி றைந்த போதமதை மிகவும்வேண்டு, சாரப்பா சதானந்தந் தன்னைக் காரு தனையறிந்து காராட்டால் தவறிப்போமே. 412

தவமான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு சந்திரபுஷ்க் காணியிலே ஸ்தானம்பண்ணி, சிவமான செபதபங்கள் செய்யும்போது தென்பொ திகை தனில்வாழும் சித்தர்கூடி, நவமான கருவெடுத்து ஆதிங்கூத்தை நாங்கள்மிக அதிசயித்துப் பார்க்கவந்தால், உவமானஞ் தெரியாமல் செ ய்தாயாலுல் ஓடுமணி கவுனமதை யுரைபென்றுரே. 413

உரையாத கவுனாசமணியையிந்து உருமறைக்குங் கருவொன்று வுகந்துகூறி, திரையான திரைதீக்க வலுவுகூறி திரைதீக்கிப் குருபதத் திற் சேரக்கூறி, வரையான ஆறுவரை தாண்டக்கூறி மகத்தான மேல் வரையின் மார்க்கங்கூறி, குறையான அழுதமது கொள்ளக்கூறி குரு விருக்கும் பதிகூறிப் போவென்றேனே. 414

போவென்று சொன்னவுடன்சித்தர்கூடிப் பொதிகையென்றபோ தகிரி தனிற்சென்றார்கள், ஆவென்ற டந்திபறிந்து அதிதசித்தர் அவை யடக்கங் கேட்டவுட னறிந்துபோனார், கோவென்ற குருமுறையாய் சொன்னல்லைமைந்தா, கொள்கையுடன் தனையறிய மாட்டாதது, நாவெ ன்ற ருசியதனை யறியாதாலே நல்லருசி தனையறிய மதிபோலுரே.

மதியொடுங்கி வளருகின்ற சூட்சுந்தன்னை வணக்கமுடன் தானி ருந்து வணங்கிணுக்கால், பதிதலத்தி லெட்டிரண்டு மொன்றுய்க்கூடி. பத்தான தசவாய்வு அகாரபீடம், விதிபெழுத்தை யாரறிந்து கூட்டப் போறூர் விடலனை புலத்தியனே அந்தம்பாரு கதிமுகத்தில் காயசித் துக் கடுத்தவாறு கண்டுகண்டு கொண்டவனை சித்தனைமே. 416

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தான அறுபத்து நாலுக்கும்போர் செப்புகிறேன் புலத்தியனே தெளிந்துகேளு, முத்தானபிரவதிகசித்துவொன்று முழுக்கருள்ள இதமி தெச் சித்துவொன்று, சுத்தானகுக்கிலத்தின் சித்துவொன்று சுகமான பிரமகுலச் சித்துவொன்று, பாத்தான பிரையதிகச் சித்துவொன்று டா ங்கான அங்கிசத்தின் சித்தொன்றுச்சே. 417

ஒன்றுன பெண்மயமாம் சித்துவொன்று ஒடுங்காத பவழுனிசித் துவொன்று, பன்றுன ஈசர்குலச் சித்துவொன்று பாபமாந் தாதுவெ ஞம் பாமசித்து, குன்றுத அசுரமெனுஞ் சித்துவொன்று குறையாத தானியமாஞ் சித்துவொன்று, சென்றண்ட பிரமாதிச் சித்துவொன்று நிரமான அஜடமாதி சித்தொன்றுச்சே. 418

ஆச்சுப்பா விருர்தகுலச் சித்துவொன்று அடங்காத சித்திரமாஞ் சித்துவொன்று, மூச்சுப்பா சிவநிதியாஞ் சித்துவொன்று முறையான

தருணவலு சித்துவொன்று, காய்ச்சப்பா பருகியெனுஞ்சித்துவொன்று
கணாகாண அதிரூபச் சித்துவொன்று, பாச்சப்பா பண்பான மோகினி
யாஞ் சித்துமாமே. 419

ஆடப்பா விசோதமடையச் சித்துவொன்று அசையாத விருந்தினலு
ஞ்சித்துவொன்று, நாடப்பா காரூபச்சித்துவொன்று காதமெனு மன்பு
நிலைச் சித்துவொன்று காமப்பால் விஜயமெனுஞ் சித்துவொன்று கரு
ணைபதுஞ் செயரூபச் சித்துவொன்று, தாமப்பா மதன்கெனிச் சித்து 420
மொன்று தருகாத துப்பினைச் சித்தொன்றுச்சே.

சித்தான பரிசூலச் சித்துவொன்று திடமான நரிடமியாஞ் சித்து
வொன்று, வித்தான வகாரமாய்ச் சித்துவொன்று விதமான சந்துவித்
தித்துவிமான்று: கந்தான தாம்பிரமாஞ் சித்துவொன்று தூலபாது சல
டெறிச் சித்துவொன்று, பூத்தான அகடதியாஞ் சித்துவொன்று பூரை 421
யான சின்னருகச் சித்துவொன்றே.

சித்திக்கும் நிஷ்டையாகச் சித்துவொன்று சிவசிவா சித்தமாக சித்
துவொன்று, பத்திக்கும் பரம்பரச் சித்துவொன்று பசர்பஞ்சி காணசி
த்து அதிகவித்தை, உத்திக்கும் உத்திசரு வருணடையிச்து உருவான
மகாநட்டமிலை யுணர்த்துச்சித்து, வெற்றிக்கும் வெற்றிமுகினச் சித்துவொ 422
ன்று வேடிக்கை மதுரகெனிச் சித்துவொன்றே.

மதுரமாதி மாதேமானச் சித்துவொன்று மங்கைபாகளதிரேமாகச் சித்
துவொன்று, வீரனைமுடன்னிதனடன்வருந் சித்துவொன்றுவேடிக்கை கா
லத்தி லதிகசித்து, சுகமான சலதம்பச் சித்துவொன்று சுருக்கான அரு
னினிபி லனந்தஞ்சித்து, அதமான மாரணத்தி லனந்தஞ்சித்து ஆக்கை 423
யுறு மாறுட்ட மானசித்தே.

மாறுட்ட மானமே தனமாஞ்சித்து வைபகத்தோர் தூணமபக்கு
வானடித்து, நீராட்டமான திலேகனபாச்சித்து நிச்சையடியிலை தும்பிக்
கும் வாயுஸ்தம்பம், கோராட்ட விதேஷத்தி லதிகசித்து குமாரிவினையா
திறை கோலச்சித்து, பாராட்டம் பண்ணுகிற அரவின்சித்து பகைத்த 424
வா தமதியற்றும் பாரிசித்தே.

பாரப்பா பூத்திதாப் பனைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலே நியாரி
ந்து பறக்குஞ்சித்து, கோப்பா யொளித்தநி யவிக்குஞ்சித்து நிமைக்கு
மூன்னே காதவழி யெருக்குஞ்சித்து, வீரப்பா செய்யாம லடங்குஞ்சி
த்து லெகுகோடி சித்துகணன் விபரமாக, ஆரப்பா அறிவார்க ளறுபட 425
த்துவாதுவ மடக்கறுட னுறுது நீதான்பாரே.

நீதானு யாருகிற வகையைக்கேளு நீள்புவியி லிக்குருவைச் சொ
ன்னையாஞல், கோதறவே வாயுவிறை லடக்கப்பட்டு கொடுப்பினைகள்
சூழ்ந்துமிகக் கொடுமையாகி, வேதாளம் பூதகணை மயமாய்ப்பே யாவாய்
வேதாந்த சத்தியடமாய் நின்றுயாஞல், தாதாவா யுலகிலுள்ளோர்க்கா
வாயப்பா தன்னையுள்ள புலத்தியரே கேளுகேளே. 426

கோளப்பா சித்துவகை யோசொட்டெட்டுங் கிருபையுடன் போய்வ
ணகயுங் கெணிதருஞ்சொன்னேன், வேளப்பா எனித்தகிவன் கிருபையாலே
வெளிதோணைக் கருக்குருவாய்ப் விபாங்கேளு, ஆளப்பா இந்நூல்தான்
சாலஞ்சாலம் ஆயிரத்து இருநூறுமதிகஞ்சாலம், கோளப்பா ஜூலமதி
லடக்கமாஞல் வொள்ளின்ற சாலவித்தை நிசமதாமே. 427

நிசமான தெரிதிலெத்தனீதாஞடி நிச்சயமாய்ச் சாலவித்தைமனை
திற்காணுப், பசமான மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்தால் மகத்தான சால
வித்தை யெளன்னவொல்லென் நிசமான தசதீட்சை மனதிற்கொண்டு,
நித்தமநி தூணைத்தைப் பணிந்தாயாஞல், ருசியான பால்போலே சகல
நித்துப் பொருளுன்னே ஆதிதற்கு நோக்குண்டாமே. 428

பிரவதிகச்சித்து.

உண்டானை சித்துவகைக்குவனைகேளு உறுதியுள்ள புலத்தியனே
யுனக்காய்ச்சொன்னேன், மெண்டாட ஊர்க்குருவி பிச்செடுத்துச் செங்
தேணுங் கருந்தேணும் விட்டுணைமந்தா, நன்முகமத்திக்கும் போதில்லை
ந்தா நன்மையுள்ள மைபோலே நலமாய்க்காணும், குன்முத சிமிழ்தனி
லே பதனப்படன்னிக் குருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 429

போட்டுடனே சசாது ரகமும்பண்ணிப் புனிதமுடன் கும்பகத்
தில் நின்முல்லைமந்தா, காட்டமுடன் காலுதிக்கி லுள்ளேசதி நலமாகத்
தேணுமடா நலமாய்மைமந்தா, தேட்டமுட னிந்தமுறை சித்துதாஞக்
நிமமான பிறவதிகச் சித்துமாகும், வாட்டமில்லா மனதடங்கி நில்லு
நில்லு மைபந்தீன யின்னமொரு வரிசைகேளே. 430

இதமதிகச்சித்து.

வரிசையென்ன இதமதிகச் சித்துசொல்வேன் வால்மீண்ட தருக்
குருவி பிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ள வாண்டத் தெண்ணெய்விட்டு ஓமை
னமேவ மந்திக்கு ரவியில்லைவக்க, மூசதிரத் திருவேலுமையாய்ப்போ
கும் மூர்க்குமுன்ன மெய்யுதனைத் திமிதில்லைத்து, குருபதியைத் தீன
நோக்கி மடமையடி போட்டின் குப்பித்து நின்முதில்லுகுணதனைதக்கேளு.

கோளப்பா நாலிரு ஜனங்கள்கூடி கெம்பீர மாயிருக்குங் கூட்டத்
தேகி, கோளப்பா பிகுப்போலி சண்டைசெய்வார் குணமாக நீயடக்கிப்
போகும்போது, வேளப்பா மதன்மதிபோ வினைங்கிற்பார் வைடிக்கை
பாச்சுவிட்டீ பின்புசென்முல், தாளப்பா பிகுவாக்கி பிரித்துக்கொ
ண்டு கடனைமுன்ன சண்டையிட்டு வோடும்பாமே. 432

பிரையதிகச்சித்து.

பாரப்பா இன்னமொரு சேதிகேளு பண்பான பிரையதிகச் சித்து
சொல்வேன், தாரப்பா திகைபடுன்டு தீனக்கருக்கி கருவான வாண்டத்
தெண்ணெய்விட்டு, வீரப்பா செய்யாமல் கலவுக்காட்ட விபரமுன்ன

மைமேலே வெளிச்சங் காணுஞ், சோரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம்
பண்ணித் திருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்லைமந்தா போக்குடனே நாலு
திக்கும் பார்த்தாயாணல், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும்
நாளான டானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்சினை
மூடிப்பார்த்தால் வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே
யுலகத்தி லிந்ததூலக் கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டுகாட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான அங்கிசத்
தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாதமின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப் பொ
ருக்கியொரு சிறங்கைதனை பீங்கானிட்டு, கூட்டுவா யோரண்டத் தெண்
ணெய்விட்டு குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடு
வருகிநல்ல அறக்குநிற மைபெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து அண்டமெனுங் கும்ப
மூனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு நின்றிடந்
தைக் கும்பித்து அருளைநோக்கு, சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது
தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க்
கும்போது மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன் பாங்கான சுக்கிலத்
தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சுரதநீர் பீங்கானிலிட்டு நிறையாகப் பெருங்
காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாருகாரமது
தானேறி புளிபோலாகும், சோரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணிச்
சிந்தைதமன தொன்றுக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து நிசமான கடுகளவு புளி
தான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால் சுருக்
கான சுரதநீர்மேலேறுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான்
கழலாது சுரதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடி
டான்மின் மதனவெளி சத்தமதுசொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணு கலத்தலிலே மதன்போலாடும் சுகிர்தமின்
மான் மனம்மேவுறுஞல் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற
புனிலையத்தூப்பு நலமானசுரதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்ல
ருக் கிந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம், வல்லென்ற
சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பா செம்பருந்துப் பிச்தெடுத்து கிருபையுடன் சுரதனீ
ரொன்றும்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் கூர்மையு

டன் மத்திக்கும் போதிலேயா, கூழப்பா போலாகி யிறகிமையாய் குண
மாக இருக்குமடா சிமிழில்வைத்து, நாளப்பா மூலமதிற் றிலதட்போ
ட்டு நன்மையுடன் குப்பகத்தில் நின்றுபாரே. 440

பாரப்பா வனதுருவைக் கண்டோரெல்லாம் பாப்பிரம சொரூப
மெனப் பணிவாரையா, காரப்பா மவுனமதா யிருந்துகொண்டு காசினி
யோர் செய்தொழிலைக் காணுகாணு, போரப்பா பிரமகுல மெனறே
சொல்வார் பேசாமற் றிலதமதை யழித்தாயானல், சீரப்பா வனதுருத்
தான் சுபமதாகச் செகத்தோர்க்குத் தோணுமடா தெளிந்துபாரே.

பாரப்பா பிரமகுலச் சித்துச்சொன்னேன் பதிவான பெண்மயத்
தின் சித்துகேளரு, ஆரப்பா அறிவார்கள் காமரூபி அசுபதியி லுள்தனி
லே கொண்டுவந்து, நேரப்பா கருவிலல் பித்துருச்சேர்த்து நினைவாகத்
தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பா தாரமது கூடச்சேர்த்துத்
திடமாக ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கே. 442

வாங்கியே கல்வத்திலாட்டும்போது மயங்காமற் தயிலம்விட்டு மா
ட்டியாட்டி, ஓங்கியே ஆட்டிவரி லென்னசொல்வேன் ஓகோகோ அரு
ணநிற மைமேயாகும், தீங்கில்லாச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்செ
ங்கதிருந் சோதியுமே சேர்ந்தநாளில், பாங்குபெற எமலியிட்டுப் பூசி
யேதான் பதிவாக சேசகபூ சகமும்பண்ணே. 443

பண்ணியே கும்பகந்தி னின்றுயானல் பாருளோ ரதிமோகசனி
கையென்று, சண்ணேயொடு சயிக்கினைகள் பேசுவார்கள் தன்மனைதத்
தானடக்கிக் குஞ்சிரிப்புகொள்ளரு, கன்னிகையுன்மனது என்றுபோ
ற்றிக் கால்தனிலே விழுவார்கள் கருவாய்நீயும், உன்னியேளமலியதை
யழித்தாயானல் உடனின்ற மான்தேடி யேங்குவாரே. 444

எங்கியே மனந்தளர்ந்து பெருமூச்சேறி என்னசொல்வேன் மத
ரதியோ மோகினியோ போபோ, மாங்குயில் போல் நின்ற பெண்ணை
நிமைக்குமுன்னே மறைந்திலல் மனிதரொல்லா மாயமாயம், தூங்கு
வது சொற்பனம்போ லாச்சேயென்று சொல்வார்க ளனேவோருந்
துயரம்வைத்து, பாங்குடனே பெண்மயத்தின் சித்தைநீயும் பகாதே
யொருவருக்கும் பண்டாய்த்தானே. 445

பவமூலச்சித்து.

தானென்ற பெண்மயத்தின் சித்துச்சொன்னேன் தவமான பவ
மூலச்சித்துகேளரு, கானென்ற கானகத்தில் வாழும்நல்ல கவரியெனு
மானினுடக் குளம்பைவாங்கி, பானென்ற பாண்டமதி லிட்டுநல்ல பசு
மையுள்ள தருசதுவுங் கெந்திசேர்த்து, ஊனென்ற அழுரிவிட்டு எரித்
தாயாகில் உடன்சேர்ந்த நீர்வற்றித் தயிலமாமே. 446

ஆமப்பா தயிலமதில் வீரம்பூரம் அன்பான புழுகிட்டு மத்தித்தே
தான், நாமப்பா சொல்லுகிறேரும்மரியில்லைக்க நல்லதொரு மெழுகாகி

னடுதோலாகும், காமப்பா வென்றதொரு னடையுமீயும் காட்டிடருணைமக்
கொம்படுதனில் பதணம்பண்ணி, காமப்பா தண்ணிலையை யறிந்துகொ
ன்று தடங்காடல் சோசகபூ சகழுஞ்செய்மீப. 447

செய்தபின்பு ரும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு செப்புதனில் பைபெ
றத்து சாலவியிட்டு, உய்தமுள்ள புடனிதனிற் றடவினைக்கா உண்டீன
லைபத் தானென்றதழுத நின்றுபாகில், துய்தமுள்ள காலவழி வாகத்தீர
ற்றிய வினல்லுலகு விங்காலை யாள்மாடென்பான், னைதலை யறிவோரு
டதிசயடைப்கூடி பதிந்தொரு கயிறெடுத்துப் பிடிப்பார்பாசே.

பிடிக்கையிலே கண்மறைப்பாய் அப்பியதிகப்த்துப் பின்பாக நின்றி
டல்லி சென்றுபர்லல், அதிக்கின்ற பயிதலர்க ளதிசயித்து அதித்து
நின்ற காலைபது மாடமாக, கொடிக்குநினைமக் குள்ளாக மறைத்தகாலை
தூசோகோடாடாடுக மென்றுசொல்லி, றுடிக்கியை சோடிலொர்பாருபாரு
டூர்க்குமுள்ள சாலவித்தை யறிதற்காசே. 449

சாரூலெச்சித்து.

தானென்ற பலறூலைச் சித்தச்சென்சேனல் தவமான சாரூலெச்
சித்தசோகனு, காலென்ற கவிபோன் பிந்துகன்னை யருவான சாரூலை
தயிலமென்னாங்கி, ஊலென்ற தயிலமதிற் பிந்துப்சோபாட்டி உருவான தச
டுடன் டிடுதுசோர்த்து, டானென்ற கலைத்தில் படித்திந்தாக்சால் மகத்
தான தருக்குருடும்பாடம் மைபையர்பாசே. 450

மையான தருணைபைப் சிரிதில்லைத்து மதந்தான தருவினசை
படிழந்துபாரு, விடப்பாகச்சொல்லுமிதன் டுரணைத்தைதோக்கி விளை
பாக சோசகபூ சகழுஞ்செய்து, அப்படினை படைத்திபினை சூம்படைத்தில்
லிந்து அறிவினசை குருபடினை அன்டாற்கொண்டி, மடபதலைல் வாடம்
டிருடு மடசியபென்று டனைநிலறிதி மைவைத்துக்காசே. 451

சகாப்பா வகாத்தினைவியிசே தகான் குரினைடன்மடுசகபா யிரு
ந்தான்சொன்னு, சோகப்பா நின்றபிசே குவினைப்பிபாற்றிசோகனை படுவைத்
தில் எடமெயியிட்டி, கூகாப்பா அன்றெழுத்தை சோயாதிக்கொன்னு குருவை
என்று சீயிருந்தக்குணைத்தைதக்சோகனு, ஆகாப்பா கண்டாலும் குருசோவிட
என்று ஆர்ங்கட்டம் வொரம்பவைத்தான் கூறிந்தாசோன. 452

தானென்ற ஆட்கூட்ட மிகவைங்கூடிச் சதாசிவசோ தவமுனிசோபா
தம்பிராசோ, சோதனென்ற வசனமதாய்த் தொழுதுசோபாற்றிச் சொகத்தி
லுள்ளோர் கூடியோநிற்கும்போது, மானென்ற மடையதனைக் கண்மறைப்
புப் பார்த்து மார்க்கமுட னருந்திடவே மனிதனுகும், வானென்ற மா
முனிதா னெங்கேயென்று மார்க்கமுடன் மயங்கிமிக மருளுவாசே.

மருண்டுமிக இருந்தபர சோதசியெங்கே மாயமாய்ப் போனதிலல்
மனிதனல்ல, நிரண்டகுரு சோதசிகசோ சிவசோநெல்ல சித்தசோலமாமுனி
சோபர ஆசோவென்று, வெருண்டுமிக சோவாடிவிர ராய்யாஐயா சோவதாந்த

ச்சித்திரியிலே அதிகரித்து, மூண்டெரிகடப் பண்ணுமற் றன்னைக்காரு
மூனையான சுழிமுனையை முயன்றுபாரே. 454

விஷ்ணுரூலச்சித்து.

பாரப்பா சுயாரூலச் சித்தாகென்னென் பண்பாக விஷ்ணுரூலச்
சித்தாகேளு, ஓரப்பா அறிவார்கள் மூளமான்தன்னில் அடவான பித்
தாடனை யெழுப்பவாங்கி, சீரப்பா வெழுப்பிலே நெய்வடித்தாக் கொ
ண்டு நிரமான பித்தாடனை சேர்த்தாக்கொண்டு, காரப்பா கல்வத்தி
லிட்டுக்கொண்டு கனமான பேதியுடன் பூரணமுஞ்சேரே. 455

சேர்த்தாடிக மத்திரத்தாப் பார்க்கும்போது நிரமான கருவாலே
யையாய்ப்போச்சு, காத்தாடிகச்சிமிழில்லைத்தப் பதனப்பண்ணு கண்
ணெனிக்காள் வின்னெனியைக் கருதிப்பார்த்து, போற்றிபிகக் கும்ப
த்தில் நின்றுக்கொண்டு புனிதமுள்ள மையெடுத்தாத் திலகம்போ
ட்டு, பார்த்தாடிகவாயுவெனுடம் பீசந்தன்னைப் பருவமுடன் தொழுதா
னல் வருபங்கொன்னே. 456

கோளப்பா அதனடனட முப்போலே கெடியாகக் காணுமடா கண்
சோடாலல்லாப், கோளப்பா மிகப்பயத் தோடுவார்கள் கொக்காரித்து நீ
ழுஞ் சுருத்தாப்பாய்ந்து, காலப்பா மிகவுணி நின்றுபாரல் கண்டவர்க
ளெதிரபடாய்ப் பார்ப்படாப்போ, நீளப்பா மிகத்தாட்டித் திலதந்தன்னை
நினைமத்தாமென்னை யபூரித்திவாய்ப் தாரன்பாரே. 457

பாரப்பா மதன்போல வுள்ளங்காண்பர் பார்த்தாதின்ற அவிய
லும் சுரங்கைக்காதேனம், வீரப்பா செப்பதழகு தூகந்தாலே வொருவ
ரிற பிரசாதோடாதேயாவென்று, ஓரப்பாவறிகுவார்டாயாகுபம் அவ
டனல்ல தேவனைதவென் றுதிசயிப்படார், சிலாப்பா டனதடங்கி அறிவித்
தோர்ந்தால் செகசால டானவித்தைதத் திரமிதாமே. 458

அகாரரூலச்சித்து.

நிரமான விஷ்ணுரூலச் சித்தாகென்னென் தீர்க்கமா யகாரரூலச்
சித்தாகெல்லேன், உரமான ஐந்தகாலத் தயிலம்வாங்கி உற்பனமாய்
த்தயிலமைதப் பதனம்பண்ணி, நிரமான சுரதநீர் தன்னைச்சேர்த்தா
நிறமான பச்சோரந்திப் பிசுந்தங்கூட்டி, சரமான கல்வத்தில் மத்திச்
தாக்கால் கருவானகருசேர்த்து யையாம்பாரே. 459

மையான அயமெடுத்தப் பதனம்பண்ணி வசமான புழுகெடுத்தா
யதத்திற்சேர்த்தா, கையாலே மத்திரத்தாச் சிமிழில்லைத்தாக் கருனை
யுடன் ஜாதிஜாதி பாதந்தன்னை, மெய்யாக வேதொழுதா குருவைவ்
காத்தா வினைசயாக சேகதூ தகமும்பண்ணி, செய்யவே குபயதத்தில்
நின்றுகொண்டு நறையான மையெடுத்தா எமனிபோரே. 460

போட்டவுட னினதுருவை யொருவர்கண்டால் புதுமையுட னதி சயமாய்ப்! பார்ப்பார்களுந, நாட்டமுள தேகமலி போலத்தோற்றி நலமான தேகமது முன்பின்னாக, தோற்றுது தோற்றுமது வெவ்வேறு கத் தொல்லுலக ரதிசயமாய் பார்ப்பாரப்பா, காட்டாது நிலதடனை நிலைமக்குமுன்னே கையாலே துடைத்தீ யப்பால்போவே. 461

போனவுடன் கூடிநின்ற பேர்களெல்லாம் பொல்லாதருபமது மாயமாக, காணுமற்போனதுகா னென்னசொல்வேன் கண்டவர்க ளதிசயமாய்ப் பேசுவார்கள், தானன இக்கருவை தானதானுய் தனதாகப்பார்த்தநினல் பனிக்குஞ்சித்தி, சோனன குருவருளாலி ந்தவூலப் குணமாகப் பரத்திலுட சித்தப்பாரே. 462

தானியசித்து.

சித்தான அகாகுலச் சித்தசொன்னேன் நிமான தானியத் தின் சித்தசொல்வேன், முத்தான அட்சயமாய்மூனிதன்னை மூர்க்க மூடன் கொண்டுவந்து தயிலம்வாங்கி, வித்தான ஏரண்டத் தயிலத் தோடே வினையான ஓங்கோலத் தயிலங்கூட்டி, வற்றுத தயிலமது மூன்றுமொன்றாய் வார்த்துவிடு பிங்கானில் வகையாய்த்தானே.

வகையான மூன்றுவகைத் தயிலந்தன்னை வான்கதிரில் வைத் திடநீ வன்மையதேகளுந, பகையாகவொன்றைப்பயான்று கொண்டுதல்லை பருவமுள்ள மெழுகாகி யிறுகிநிற்கும், தகையாமல் மெழுகைகரீ யெ டுத்தக்கொண்டு தாமென்ற செம்புதனி லடக்கம்பண்ணி, திகையா மல்தேகத்திற் சஞ்சாரஞ்செய்யில் திடமாகச் செய்கிறதோர் சித் தகளை. 464

களைப்பா ஓடெடுத்த வட்டமாகக் கிருனையுடன்தானலாத்த தெடுத்தகளுந, வேளைப்பா எரித்தசிவன் தன்னுல்செய்த வினையான தயிலமதைக் கிண்ணத்தப்பி, கோளப்பா ரவியில்லைவக்கக் கிண்ணத் தானும் கூர்மையுள்ள தயிலமதை யுண்டுதல்ல, தேளப்பா சிவந்த நிறம் போலேகானுங் திறமான பாத்திரத்தின் செய்கைகேளே.

கேளப்பா புலத்தியனே தர்மவானே தேசரமா மட்சயத்தின் பாத்திரமாகும், வேளப்பா எரித்தசிவன் கையிலேந்தி வெகுதோடி ஓடிதெந்தக் கண்ணமீந்தார், காளப்பா தினம்பார்த்து பாத்திரத் தன்னை நலமாகப் பூசித்து அர்ச்சனைகள்செய்து, ஓளப்பா அட்சய மாம் பாத்திரத்தன்னை அணுதினமும் பூசித்து அருளைப்போற்றே.

போற்றியே குருபாதனியானந்தெய்து பொருத்தமது தான் பார்த்து கழந்திகட்டி, தாற்றினையிலுள்ளவை தானியத்தன்னை நல மான களஞ்சியத்திற் போட்டுக்கொண்டு, வாட்டமுவு இல்லாத பா த்திரத்தன்னை வாங்கியே குருபாதமகிழ்ந்துபோற்றி, தேட்டமிலா தேகொடுக்குந் தெய்வமென்று சிக்கதமனம் ஒன்றுகப் பூசைப ண்னேனே. 467

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலெந்திப் புகழ்பெறுஞ் கனகுசியத்தின் வாசல்சென்று, ஓசையுடன் மந்திரத்தைத் தியா னஞ்செய்து ஒன்றட்சரை மாய்வளர்த்தி வருதியாக, தேசமுடன்பா த்திரத்தை வையத்தியரஞ் நிச்சயமாய்த் தரணைசெய்தத் தேசியோக ப்படி, வரதரூள்ள பூசைத்திவ் மெனைமடந்தை வளர்த்தே தரணிய 468
ம்செய் வளமாய்த்தரினை.

தரணைசெய்ற பாத்திரத்தை யெடுக்கும்போது தனதரனை களுத் தியழும் வற்றிப்போகும், தேவலொற்று குருவருளாய் சித்தணித்து குருவுறுத்து கருவுறுத்து வளர்த்தரையும், தருணத்து தெய்வமய தியுத்தாயருக் தீபமிதரும், வீரமுற்ற பிரத்தாயை நிருவாருஞ் சுருவாருந் தீபமிதரும், வீரமுற்ற பிரதோபமஞ் வீரஞ்சுரப்படைத்து தேவதரத்தப் படிவிம்மனம் நிரத்தி 469
டதே.

பிரமாதிசித்து.

சிரம்பாத தரணியனைய சித்தரத்தெரன்தேவர் அப்பாரை பிர மாதிசித்தரேனரு, சமயப்பாத தெரன்துவிதிரு டத்தினடிவரும் கல மாதிசித்தரேனரு, சமயப்பாத தெரன்துவிதிரு டத்தினடிவரும் கல டாரை அவ்வினையுஞ் சுடைத்தெரத்தை, சமயப்பாத சூரித்தயில மிரத்தி த்தெரன்றி தரை தரை டுரைதரும் சுடைத்தெரத்தை. சமயப்பாரன்னிட்டா 470
ட்டி தரணியில்வரைத்தத் சுருவினையுள்ள பிரமாதி வையபாரத்தெ.

ழுத்சப்பாத வைவெடித்துரத் திபிழிர்வைவத்து அடக்கழுடனைவை யடக்க மன்பாரப்த்தெரப்து, மாச்சல்தெயும் பாயல்களுட தேனிதத் னில் வருசமாய்த்தடனிதிட மருட்டித்தரனும், தேச்சப்பாத தேசத னில் தினைபோரம் நிற்பாரன் பிலமாரன வெறிபிழுத்தப் தேய்தேபாலர மல் தினைபோரம் நிற்பாரன் பிலமாரன வெறிபிழுத்தப் தேய்தேபாலர வரன், மாச்சல்தெய்தர நிரமத துன்துனட்டத்தில் தொன்னல் மாசத்ன 471
ழுடன் தன்னரீரால் தனடத்தப்தேபாதே.

தனடத்தவுடன் மருன்றீர்த்திப் தேதனரன்தென் சதமருகப் தே தெயன வினருப்பரன்தெரு, மடத்தனமாய்ச் சுருவெளரிபிற் தொன்று தேயர மாத்தரனை ருற்றம்வெரு மனனதத்தரரு, அனடத்தினவத்த ரெபரருள்களொல்லர பிதனிற்தொரன்தேனன் ஆபிதத்த இருறாறு ஆண் தரன்தரன்பாரன், இடத்தில்வெரு சுருவறிற்த இடத்தில்பாரு ஓன்ப 472
ழுன்ன றூல்தன்னோட் டதனம்பண்ணினை.

அனுமாதிசித்து.

பன்னப்பாத பிரமாதிசித்தச்சொன்னைன் பதரவரனு அதுறு மாதி சித்தரேனரு, வின்னனிணறுத் தூரனைமா பலத்தரவாங்கி விப ரழுள காரோட்டில் வைத்தனமந்த, தின்னரழுள ரவிபீசன் சுடைச் சேர்த்த சென்கதிரோன்ழுன்னிலெரய்தயிலம்வாங்கி, சுன்னையமாய் ஐங்தோனைத்தயிலம்வாங்கி சுல்லதிதரூபிங்காளில்படனம்பண்ணினை,

வைக்க வேண்டுமென்று மையாய்நிற்கும், வாளப்பர ஜன்
மகோலத்துயிலஞ்சேர்த்து வினைசையுடன் மத்திக்கச் சிமிழ்வில்லையே.

வைத்தவொரு மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து வளமையுட
சன்வசனிவின் சோவிவ்வாசல், வைத்தவொரு படியதனி லெங்குஞ்சே
ய்த்து கயவாக வுதயிருந்தவொள்ரு, உற்றசன்வசனச்சே
ய்த்து கயவாக வுதயிருந்தவொள்ரு, உற்றசன்வசனச்சே
ஷிக்கல்ல உலகிலுள்ளோர் படிமித்தாள்ளேசெல்வார், வைத்த
வொரு மைசெலிப்பட்டுபோது கணலெழும்பித் கண்மயக்க மாகும்
தானே. 487

தானென்ற கண்மையக்கலகியுள்ளே தாங்கென்ற பாத்தவிட
மொன்றுந்தானேய், பிதனென்ற சன்வசனிப்போற் கண்களிலிதாத்து
விலகினால வென்றுசொல்லி தெளிப்பார்கள், வானென்ற ருபுக்கள்
வந்து பிச்சேவையாடு உருவாசனை நிச்சயிருக்கு வென்ற சன்வசன்,
வானென்ற வருவாசனை விக்கன்றானேய் வைத்திருப்ப பாவனைவே
சொல்வசன்பாரே. 483

சொல்லனவேவ யுங்சருக்குப் பயித்தியமே, வெண்பாசன் சனை
கெட்ட சூருக்கினாதீ சொல்லல் டாயித்தியப், நில்லடா வென்றனவே
யிருக்குஞ்சன்னை நிலமக்குழுஞ்சேன மழிபிழப்பாய்வெளிவருவார்
கள், சல்லாசனபழ்தினாதீ ரால்லனைடத்துக் கடக்கப்போய்வென்றார்
கள் சோபில்லருவர்சன், உள்ளசா கலமயக்கந் தீர்ந்தனின்ற உரு
வாசனை யில்லாதினாச்சிதப்பாரே. 480

அருளைசித்து.

பாரப்பர வினிதியின்ச் சித்தக்கிரன்சினாப்போன்ற வாசனை அருளை
சித்த பாசக்சேரு, காரப்பர அறிவினை கற்கதிக்கு வாக்குரைக்க
சித்த சகியில்லைக்கு, தீரப்பர வொன்றுபற்று வாக்குரைக்கு வை
சின வென்னைவெகல்சினால் கருவாயடிக்கும், தூரப்பர மறிவாக்கள்
சின வென்னைவெகல்சினால் கருவாயடிக்கும், தூரப்பர மறிவாக்கள்
ஐங்கரனத்தால் அழுத்தமிக மத்திக்க வையாரப்பாரே. 490

வையான அரவணையின் சித்தக்கொல்ல வையகத்தி லொருவ
ருன்சோடனைமந்தரேகரு, பொய்பாவனமனிடர்க்கு விதங்கள் தீர்வழி
சோதழித் தீரியாமல் மயனஞ்செல்வார், வையாதே வையெடுத்
தடக்கம் பன்னிக் கரத்திருக்கும் ஜனங்களோதீ அடக்கச் சொல்லி,
வேய்பாவன வையெடுத்தல் சன்னனிந்தீர்வி வையாகரத்தலையிலொரு
ருட்டுப்போடே. 491

சோபட்டவுடன் விதமிறங்கி சொழும்பிலிற்பாரன் புதுவையிலொரு
புதுவையின்ற சோபாதுவார்கள், சேதட்டுமடலுவா னாபதங் கரக்க
லென்ற தீரையிலுள்ள மரவிடதன் சேதுக்காரன்பார், காட்டழு
டன் மாற்றினின்ற வையெப்சோபாட்டால் நற்குருவையுக் காரலின்
சேதுவென்றுசொல்லிக் கயற்குவாரே. 492

பருதிவிம்பச்சித்து.

தாய்கர்ம லருணித்து விபாஞ்செய்வேன் தயவான பரி
விம்பச் சித்தரே, மயங்காமல் சேர்வாளத் தயிலஞ்செய்ய ணைம்
தனை பிங்கானிற் பதணம்பண்ணி, தயங்காமலுரைத்துமாச் செய்து
கொண்டு கண்மையுள்ள மாலதனில் தயிலஞ்சேர்த்து, மூயங்காம
லேற்றிகாலைக் கருவுஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன் பினைசத்துருட்டிப் பத 493
ணைடபன்னே

பண்ணியதேரர் மாலதனிற் கருகுபோலே பார்மிசில் தேய்ச்ச
ருக்குப் பதர்த்தாயாரைக், உன்னியதேரர் சேர்ப்திரும லைகளைச்
சேரை ஒதிங்காதகுண்மமைமாடு மதோகாதரங்கள், செண்ணியிலே பற்ற
நின்று சூலதோசமெ செவியடைப்பான் மூக்கடைப்பான் திண்டவா
ய்வு, சூன்னியதேரர் சூணமெல்லாஞ் சூழ்கெட்டோடுங் சூணமாண 494
டாணிடதேபாத்துத்தானே

மதிருபச்சித்து.

தானமென்ற பருதிவிம்பச் சித்தச்செரன்னேவ் தயவாண மதி
ருபச் சித்தரேசுரு, ஓமமென்ற வூமத்தா மூலயப்பா உருமையுடன்
சொன்னுவெர்த்தமதனைடமாத்தி, நாமமென்றபான்டமதிலிட்டுமைமன்தர
நன்மையுடனே தவத்தாரம் கூடச்சேர்த்து, ஆமென்று செபித்தாமே
சூழித்தயிலம்வாங்கி அன்பான மேருதனில் பதணம்பண்ணே.

பண்ணியதேரர் தயிலமதில் சேரும்வகைதேன் பாங்கான கிரீ
தாரம் சொல்லியாடு, உன்னியதேரர்பாகுணம் பெலவரிதாரணய் கூரி
மையுள்ள சாக்ஷதத்தில் தயிலத்தாரே, கன்னிகா மதேபஸ்வரிச்சுட்
டுசபண்ணிக் கல்வமதி லாட்டிசஞ்சூய் வழித்தக்கசரண்டு, பூங்
கொடிவேரை மூக்செய்த தயிலத்திதாடே புகையையுட வைரக்தசோ 496
கூடச்சேரே.

தேர்த்தசஞ்சூய் ஐந்தேரலத் தயிலத்தேர்த்த திமரை பிர்
காக்ஷ தாரை தரிபுள்ளே, தேபாற்றிசஞ்சூய் சேர்த்தாரமி மூசத்திர்
லைக்க தாரை தத்திங் கிருவையிரற் தயிலஞ்சொட்டி, பர்த்தாரிக
மூடியா தை ஐயாதேரரு பர்தனிலே மனிதருக்குக் கொடுக்குதேர
தே, காரத்துமிகச் சுன்னிசிட்டுப்பர்க்குமதேபாதை கயிலைசமிதே 497
லைதேவ் கருதாவாரதே.

வாழ்வைன்ற ரசவிசிட்டுப் பாரத்தச்சொன்று மதிதேகாடி அவன்
கன்னிதில் மதிழ்ந்தகாதாரணம், தேவைன்றலாடமதில் தேபாட்டுப்பா
ரு திடசிவா லெண்ணாதொல்தேவ்ச் மன்றும் விண்றும், சோவைன்ற
குருவருளால் துவே சுதேறின் குருவானபரத்திரூடவீருத்தகாலம்,
ஏவைன்று தேபமடா தேபய்பூதங்கள் சுற்றதொல்தேவன் மதியிரூட 498
இயல்புதாதே.

சருவகுலச்சித்து.

காணவரு யிச்சையுமரு சித்துகேகரு தயவான பதிரூபச் சித்
தாலாம்பேனன், தேகனருளாற் சருவகுலச் சித்துகேகரு ருருவாகவே
பூவுற்பவனே தோவேலவா, மாதவ ஓமத்தை மாருவாமென்று
லோகமாகனேகோசத்தர் ழுலிலையென்று, தேவன அஞ்சடுமென்று தின
வுற்பவன்று தினிவாக நிலைத்தும் தேவம்பூகூட்டே. 499

கூட்டிவாகையுற்றுமோரு நிலைடையாய்த்தாலும்கூர்மையுடன் கண்
டமதாய் சருக்கிக்கொண்டு, காட்டிவாய் பான்டமதி லிட்டுகண்ருப்
கண்ணையுடன் ழுழித்தபின்பு கண்ருய்யாக்கி, தேட்டமுடன் சாதிக்
காய் சாதிப்பதற்கு நிடமான மதனப்பூ ஒருந்தம்காலுற், காட்டியா
ய்ப் பொடித்து கல்ல தயிலத்தூட்டி தயங்காமல்விழுகத்தில் வை
த்தூட்டோற்றே. 500

போற்றுவதா பிங்காளிக் தாணிதன்னில் பூதுணையுடன் வை
த்தா கல்ல குருவைவப்போற்றி, சற்றுவதா பூணைத்தைதத் தியானம்
பண்ணித் தயவாகக் குன்றிவேறு எடுத்துக்கொண்டு, பூட்டிவாய்
தான் திறத்து பதியைப்போற்றி பூணைத்தை தேகத்தீ லென்டா
யாலும், மற்றுமுள்ள வருப்போதமே வகையாய்த் தோற்றும் மானி
த்தில் வெருபுதனமாமனதிற்கானை 501

மோகினிசித்து.

தானதேவ சருவகுல சித்தாசான்தனன் கருணைபெறு தோகி
னியின்சித்தாதேகரு, தேவனதேவ ஏழுவானை சூலைக்கொண்டு பிரியமுட
னேயின்சித்தாதேகரு, தேவனதேவபான்டமதிலிட்டுகல்ல குரு
வாலர்த்தியதா தன்டமாக்கி, தேவனதேவபான்டமதிலிட்டுகல்ல குரு
த்தாகன தாரமுடன் சாரம்போட்டு, ஏவனதேவ கன்றாய்ப்புச் சாத்தப்
போக்கோ தாரமுடன் சாரம்போட்டு, ஏவனதேவ கன்றாய்ப்புச் சாத்தப்
போடு உடன்தேசர்த்தாக் குழிந்தயிலம் வாங்குவாங்தே. 502

வாங்கினதோர் ஐந்தோலைத் தயிலஞ்சேர்த்து வைத்தானை பிற்
காண்தன் பரணிதன்னில், பாங்காண புழுகுடனே சதனசேர்த்தப்
பதிவான தயிலமதில்சேர்த்துக்கொண்டு, தீங்கிலைக்குருபதத்தைதத்
தானழுதுபோற்றிச் சிவசிவா சதிழுகத்தில் வைத்துப்பாரு, ஆங்வ
னே தயிலமதனிறுகிடல்ல அதகாவாசமென்ன சொல்லப்போதோம.

வாசமுள்ள வைமையெடுத்தாத் தியானஞ்செய்து வைத்தினலா
டமதில் திரைதட்டோபோட்டு, தேசமுள்ளாளனைக்களத்தில் போரையோலும்
கின்றவர்க்க ளெல்லோருங் குருவேயென்று, பாதமுடன் - வணங்கி
நல்ல வணக்கஞ்செய்து பருவமுடன் புத்திகள்தான் கேட்பாரை
யா, தோஷமுள்ள மனதனுதோம மோசஞ்செய்வார் தீயமான சந்
தாருவும் வசியமாதோம. 504

விரோதமபச்சித்து.

ஆமப்பா மோகினியாஞ் சித்தச் சொன்னேன் அங்பில்லா விரோதமபச் சித்தறிந்தே, காமப்பா சொல்லுவிதிறங் குறிைக் குளம்பு கன்றுக எடுத்துவந்து அடியுஞ்சேர்த்து, தாமப்பா பாண் டமதில் சூழித்தயிலம் வாங்கித் தயவான பீங்கானில் பதனம்பண் ணி, வாமப்பா ஐம்தாலங் கொஞ்சம்விட்டு மைமத்தனை தணிழுகத் தில் வைத்தப்பாயே. 505

பாரப்பா தயிலமதனைபோலவருங் பக்குவமாய்த் தயிலமதை ப்பதனம்பண்ணி, ஆரப்பா அறிவார்கள் மைமைத்தொட்டு அரச பாலைாடத்தில் போட்டாயாலுங், காமப்பால் விரதத்தில் மருவும் மிண்மான் கருப்பாகிமனவிருப்பக் காணுங்காணும், சேரப்பா வம யிணுடவீரந்தண்ணெஞ்சுதத்தோர்க்குச்சொல்லாதெளிக்காயேனை.

விருத்தரசச்சித்து.

காணவே விரோதமபச் சித்தச்சொன்னேன் கருவான விருத் தரசச் சித்தகேளு பேணவே சிவன்வேம்பு சுழலைச்சொன்னி பிரமு வே சோக்கி பதில்வகையைச் சொல்லுவன், தோணவே ஆண்டமை வ்று மிண்டங்கூட்டிச் சுருக்காகப் பாண்டமதி லிட்டுச்சொன்னி, காணவே குழிக்கயிலம் வாங்குவாங்கு நன்மையுள்ள தயிலமதில் 507 வகையைக்கேளே.

வகையென்ன கற்பூரச் சுண்ணம்போடு மத்தித்து ரவிமுகத்தில் வைத்தப்போற்றி, திகையாதே தயிலமது காத்தில்திற்றி செப்பக் தேன்திண்பண்ட மெல்லாந்தின்க, நகையாதே தின்னதெல்லா மினி க்குப்பாரு நன்மையுள்ள சலங்களெல்லாமுதமாகும், பகையான பகைகளெல்லாம் நன்மையாகும் பக்குமமா யிக்கருவைப் பகரா 508 ண்ணுதே.

காருபச்சித்து.

ஏண்ணுண விருத்தரசச் சித்தசொன்னேன் உத்தமனே காரு பச்சித்தகேளு, கண்ணுன கருதெல்லிப் பட்டைவாங்கிக் கருவான ஆவாரைப் பட்டைகூட்டி, விண்ணுன அழிமுழியுங் கூடச்சேர்த்து வினையாகப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு, பண்ணுனகுழித்தயிலம் பதமாய்வாங்கிப் பக்குவமாய்ப் பீக்கானில் பதனம்பண்ணே.

பதனமுள்ள தயிலமதில் வகையைக்கேளு பக்குவமாய் புழுகு டனே சாணைகூட்டி, வினமில்லா தயிலமதை காவில்திற்றி வேண் டியதோர் பதார்த்த மெல்லாந் தின்றுயானால், அதனமாய் பளிப் பாகு மப்பாசொன்னேன் அதிக இனிப்பானதும் புளிப்பாய்போ 510 கும், இதமான தயிலமப்பா பதனம்பண்ணி இந்திரசாலத்தைதாழி லேயிடாயே.

அன்பு நிலைச்சித்து.

இயம்பிடுவ காரு பச் சித்தரென்னேனென் றின்பமுள்ள அன்பு
நிலைச் சித்தரிகளரு, நம்பியதோர் கஞ்சாவின் வித்தையங்கி கன்னூலை
மதனைப்பூ சுரலுக்கினாண்டு, செயம்பெறவே மந்திரமுட னித்தலிக
மாய் செப்புகிறன் சுதந்திரமாய் பத்தனுக்கென்று, மயம்பெறவே
மாய் செப்புகிறன் சுதந்திரமாய் பத்தனுக்கென்று, மயம்பெறவே
ற்றிடம்பெற்று நிலையிடம் ஏன்று மகத்தான கற்பூரம் பத்தனுக்கென
வே பெற்று. 511

ஞானமுதக் கூட்டிடுவதோர் சமத்துவ்வுரல்லாரம் உடன்தேசு கரு
வாயின் பட்டைடதன்னை, கன்னூலை பரன்டமதி லிட்டுனன்னூப் கரடுவி
லையத் திகழுதிருமுத்தி, தயிலம்வரவ்வி, ஞான்னூ ஐந்தாலைத் தரி
லையத் திகழுதிருமுத்தி தயிலம்வரவ்வி, ஞான்னூ ஐந்தாலைத் தரி
லைப்பாகவ் குப்பியதனிலை யடைத்தும் பதனம்பண்ணவி, மன்னூலை
தினந்தோறுமசைபடியின்றன்று மனதினுடனெடுபலநிற்ன தயிலத்தென்பாள்.

ஒருவர்வரவுக்குருவாரை அன்பிடம்வரவுங் குறிப்பானை அன்ன
டமதி லன்பு புரிற்குரும், வின்னூறுத்துக் குலமையில்லை அன்பிடத்தூ
தினை தானத்தி சிவதுமடா விமலன்காணுன், தொல்லுகிற சொற்களால்
லாம் தினைதானத்தி சிவதுமடா விமலன்காணுன், தொல்லுகிற சொற்களால்
தினைதானத்தி சிவதுமடா விமலன்காணுன், தொல்லுகிற சொற்களால்
லாம்

திற் கவடறித்து கருவறித்துகொண்டு, சோப்பா அச்சிஷ னினைக்க மாறல் தேட்டமென்ன வலவிடம் பொருள்தான் சிக்கும், கோரப் பா வெருகோடி சித்துதானுல் கொண்டாடி யவன்குருவாய்க் குறித் 517
த்துக்கொள்ளே.

குருவென்ன அண்ணமது கொடுப்போனுசான் குணமான தந் ததா யவனேயாகும், உருவான குலதெய்வ மவனேயாகும் உரு வொண்றுக் தோற்றத பரமேபரகும், திருவான லட்சுமியுமவனே யாகுக் தேட்டமுள்ள பலருதிபு மவனேயாகும், தருவான தருக்க வெல்லா மவனேயாகுஞ் சதாசோடி மற்றமும் மவன்தான்பாரே.

செயலுபச்சித்து.

பாரப்பா விசையபாச் சித்தவசான்னேன் பாங்கான செயலு பச் சித்தகேளு, ஆரப்பா அறிவார்க ளண்டங்காக்கை அண்பாக அதிஷ்டையுடைய முட்டைதானும், சோரப்பா அழுதமுள்ள நிலத்திற் றனும் மீமகளே நிலதமிட்டுப் பார்த்தாயானல், சாரப்பா கருநிறம் போல் முட்டைதோன்றுக் கருவான முட்டைதனைக் கருவாய்வை 519
ங்கே.

வாங்கியதோர் முட்டைதனை யுடைத்துப்பாரு மகத்தான நீர் ப்பா எண்ணசொல்லேனண், தாங்கியதோர் நிலமல்லாக் தயிலமப்பா தடிப்பானபீங்கானில்பதனப்பண்ணி, ஓங்கியதோரவிழுசத்தில்லை த்துப்பாரு ஓகோகோ தயிலமது என்ன சொல்லேனண், தீங்கில்லாத் தயிலமதில் கோழிவித்தை சித்தமிக ஆடினதோர் செயலுக்கேளே.

கோளப்பாபுலத்தியனேஜபாஜபா கெடியான தயிலமதில்வைக் கைக்கேளு, கோளப்பாஒளமுமிலுல கண்ணுடிகண்ணில் குணமான ரவிமதியுங் காந்தியுண்டு, ஆளப்பா சந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்ப னே கண்ணுடியுண்டு, காளப்பா காளறிந்து கண்ணுடிவாங்கி நன்மையுளத் தயிலமதில் பூசிப்பாரே. 521

பாரப்பா சூரியகாந் தத்தைதப்பார்த்து பலவாக நினைத்தவ ரைங் கண்ணிற்றோன்றும், சோரப்பாபார்த்துவிடி சந்திரகாந்தத்தை தோர்மையுள்ள சிவதலங்கள் கண்ணிற் காணும், காரப்பா வெண்டி கண்ணுடிக்குள்ளே காரணமாங் கோழிவித்தை யதனிற்காணும் கூரப்பா வித்தைதனண்ண வென்றுகேட்டால் கூர்மையுள்ள புலத்தி 522
யனே இன்னங்கேளே.

கோளப்பாகூடார மொன்றுபோட்டு கெடியானரவிகாந்தமத னுள்ளைத்து, கோளப்பாஒளமுமிலுல கண்ணுடிகண்ணில் குணமான ரவிமதியுங் காந்தியுண்டு, ஆளப்பா இதைக்குள்ளே பிஸ்மாதினப் டாரு அண்பான நிபமுடன் சோடசமும்பாரு, நாலப்பாதினைவாங்

கியுள்ளபாரு ரொடிக்கு மூண்னை சாம்பகிலண் ரெகிசினை டெகர
ணும். 523

காணுமடா நினைத்துவண்ணை ரெமல்லாங்காணுங் கதத்துனின்ற மு
ணங்களதி சயமாய்ப்பார்ப்பார், தீதாணுமடா ரெகுரொடி தித்து
காணுங் தீதாணுதா தீதாணுமடா ரென்னரொன்னேன், தீபனிவாய்
தினைதேபாட்டு ரைமந்தாதேகரு மிரியமுடன் ரவிகாந்த மப்பால்லை
த்து, ரவணுவாய் மதிகாந்தந் தன்னைலைத்து உத்தமரென ரணைசீ
ரிப் டாச்சுச்சொல்லே. 524

சொண்ணவுட ரனைலோரும் பார்ப்பாரப்பர சருதிமுனை பார்
த்துவுங் கறுப்டோரலாரும், ரண்ணயமாய் நின்றுவர்க ளெல்லோரு
மப்பர ரணைத்திடுவர தநிசயந்ரைதக்கண்டுகண்டு, டணுமையிக்ன ரு
ரொன்துரிதேறு னிந்திரசாலம் டருணமையுள்ள புலத்தியரென ரன்றுய்ந்
தேரு, தன்னையன்ற டேபரைத்தர லெல்லாருஞ்சித்து தயவிலாச்
சிரைனைநீ தள்ளுதள்னே. 525

தள்ளாமல் செயலருபச் சித்துரொருன்னேன் தயவான மதன
தேனி சித்துதேரு, விள்ளாமல் மூண்டொரண்ன அண்டம்ரத்னைவிசு
வான மூட்டையுட தயிலந்தன்னில், ரல்லான ரசமதனில் சேர்த்து
ப்பாரு ரண்ணமையுள்ள தயிலாசமொண்ரூய்ப்டோருந், சொல்லாமல்
மூண்டொரண்ன ரவிகாந்தத்தில் சருக்கமுடன் தடவிரண்ரூய்ப் பாரு
டாரே. 526

ரன்ரூகப் பார்க்ணைகயிலே யுருக்கள்டேதும் ரனினமூள்ள மலே
டோலேதான் றுமப்பா, குண்ரூதவுணுக்களெல்லா மேருடோலே
குறையாமல் தீதாணுமடா குறியாய்ப்பாரு, தண்டர்தாமும் ரச
ருதேசாத் தயிலந்தன்னை அணுவளவு ராவதனிலடக்கம்பண்ணி வ
ண்டாண மின்மினிமான் உறவேயாழப் பிரியமுட ணுயிரதே மருவ
லாதே. 527

மருவிணல் விந்தாவுந் தம்பனேமையாரும் மதத்தாண தம்பண
ந்தர னெகிழுவென்ரூல், குறியான புனியிலணு வளவுதொண்டால்
தொப்பளிக்குங் காமசல மென்ன சொல்லிவண், தருவான தருந்
தேரடி யிந்திட்டாலுந் தம்பனத்தின் புதுணமலையதீ சாற்றலேயென்
டாம், திருவான மதனதேகளிச் சித்துசொன்னேன் சிவசிவா ரம்பி
வனைச் சித்தாதேகரே. 528

தும்பிவனைச்சித்து.

தித்தென்ன தருவினைடையந் சொல்லப்டோதேமா செயமான ரசு
ந்தேசர்ந்தயிலத்தான்சே, வித்தென்ன அரிதாரம் விங்கமென்னும்
லென்டிடிய தயிலத்தால் ரண்ரூயாட்டி, பத்தென்னமதிதாரந்தன்
னில்தேய்த்து பக்குவமாய்க் கண்ணுடி பார்க்கும்போது, தொத்தா
ன ரூலேபந்திபோகதேதாடான தேரடியது தோற்றும்பாதே.

பரிநகுலச்சித்து.

பாரப்பா ரும்பிவனைச் சித்தசொன்னேனைப் பாங்கான பரிநகு
லச் சித்துகேளு, கோப்பா ரசஞ்சேர்த்த தயிலந்தன்னில் நிசினவாக
வீரமுடன் தூறஞ்சேர்த்து, காரப்பா கல்வத்தில் நன்றுபாட்டி தனைக்
கூவி ரவிகாரத்தந் தன்னிற்தூபி, சோரப்பா மறுபுரத்தில் மூலிப்பால்
தூபி சிறப்பாக பீபார்க்கத் தோணுங்தேளே. 530

தேளப்பா கன்னறடி பார்க்குப்போது கெம்பிரமானதரி அ
னைந்துங்தோழி, தேளப்பா வாரமதில் கன்னிற்காணும் குறியாகப்
பார்க்குவெகு சித்தண்டாருரும், காளப்பா காடுணைகக்கு ளனைந்தந்
தித்து நன்மையுட னடைவெனறு விண்ணம்தேரு, நீளப்பா தன்னி
லொரு சித்துதேரு நிச்சயமாய் சஞ்சேர்த்த தயிலம்வாங்கே.

நரிபரியாரந்சித்து.

வாங்காமல் நரிபரியாரந் சித்துசொல்வேன் வணக்முடன்வா
ங்கினாதார் தயிலந்தன்னில், திங்களைப் புழுகுகாசவ் வகதேசர்
த்து சிவசிவா மத்திந்து ரவிகண்ணறி, பாங்கானபரிணியைப்பாரு
பாரு பறக்கிறதோர் குதிணையைப்போல் கண்ணில்காணும், ஏங்
காமல் விண்ணெமொரு சித்துச்சொல்வேன் எண்மகனே வகாரமாய்ச்
சித்தாகனே. 532

வகாரமயச்சித்து.

சித்தென்ன சஞ்சேர்த்த தயிலம்வாங்கிச் செம்மையுள்ள லிங்
கமணை யாட்டிக்கொண்டு, மூத்தான மதிகாந்தந் தன்னில்சேர்த்து
மூர்க்கமுள்ள சமுத்திரத்தைப் பார்த்தாயானல், வித்தான மச்சங்
கள் விதவிதமாய்த் தோன்றும்வெகுதூரம் சமுத்திரத்தான் விரிவா
ய்த்தோன்றும், பத்தாணை யாகநீ பார்த்தாயானல் பலகோடி சிவ
சந்தைதக் காணலாமே. 533

காணலாய் கன்கொள்ளாக் காட்சியெல்லாங் கருவறியா மா
னிடர்க்கு கருத்தங்தேது, தோணவே சற்குருவை யறிந்தாயானல்
தொல்லுலகி லவன்சுத்தயோகியாகும், பேணலாமிச்சடலம் பிரத
ணப்போகும்பிலத்துபுத்தியறிவினல் பேணிப்பாரு, தூணலாஞ்சக
சால மின்னைங்கேரு புத்தியுள்ள புலத்தியனே பொறணையோனே.

சாத்தாவிதச்சித்து.

பொறணையுள்ள புலத்தியனே ஐயாகேரு புத்தியுள்ள வகார
மயச் சித்தசொன்னேன், வறணையெல்லாந் தான்கற்றுந் சாத்வி
கத்சித்து வகையறியச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேரு, கருணையு
ள்ள குருந்தாளை உச்சிவெள்ளை கண்கள்வெண்டும் பச்சையடை மெத்

கும் மானிலத்தில் மானிடர்க்கு அதிசயமாய்த்தோற்றும், காற்றடை
டை ரசியினின்று நிலகம்வைத்து கண்காணா வெளியேறி நின்றுயர
னும், தோற்றமுள்ள கண்முகத்தான் நிசமுகமாய்த் தோணும் சரு
திமுடி வாணத்தச் சேர்ந்தவனே. 547

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பர ரீஷபமுகச் சித்துசொன்னேன் தப்பாமல் சித்து
மிகச் சித்துகேளு, தானப்பாமுகமாற்ற மூன்றுசித்துங் தெளிவான
கருவெடுத்து உடக்கம்பண்ணி, வேணப்பர கூடாரந் தன்னில்தின்
று விதவிதமாய்ச் சித்தாகூளமாறியாடி, பூணப்பர ரசன்வெகு சந்
தோஷமாகிப் பூட்டுவான் கனவரிசை பூட்டுவானே. 548

பாம்பாரச்சித்து.

வானென்ற சித்துமிகச் சித்துசொன்னேன் வரிசையுள பாம்
பாச் சித்துகேளு, கோனென்ற கருப்பூனைப் பிச்தெடுத்துக் குரு
வான பூணைத்தில் குழைத்துக்கொண்டு, வேனென்ற கண்ணிலாமயி
லிட்டுப்பார்த்தால் வெகுதூரம்பரவெளியாய்வெகுவாய்தான்முப்,
தேனென்ற மயேந்திரமாரு சாலவித்தை செப்புவமாழி கவறுமற்
பாருபாரே. 549

பஞ்சிகரணைச்சித்து.

பார்க்கவே பாம்பாச் சித்துசொன்னேன் பஞ்சிகர ணைச்சித்
தைப் பகராக்கேளு, ஆர்க்கும்வெகு அரிதானதாந்தமப்பர அதிலாசி
தாந்தம் வெகுஅருமையாரும், மார்க்கமதா யூசியுட தாந்தமலாங்கி
னமந்தனை யுக்தாந்தம் பதனம்பண்ணி, சேர்க்கையதாய் வீடா
ன்று திட்டம்பண்ணித் தெரியாமல் முகட்டினிலை கடந்துசாக்கே
தாக்கியதேதார் தாந்தத்தின் எதிர்கீழாக தப்பாலா யிரும்பா
லே பலகைசெய்து, தாக்கியே யதின்மேல் யிருந்துக் கொண்டால்
தப்பாமல் தாந்திபது இரும்பிற்பற்றி, தீக்கியே தனைவைவிட்டு வை
ரத்தூக்கும் நிதானவாக தீயிருந்து சாலம்பண்ணு, பாக்கியமாய்த்தண்
ணீர்கள் வாய்வுஸ்தம்பம் பலித்தசித்த னியனுத மெனச்சொல்
வாரே. 551

உத்திகருச்சித்து.

வாரான பஞ்சிகரணைச் சித்துசொன்னேன் வஞ்சமையுள்ள வுத்
திகருச் சித்துகேளு, தோகைப் பட்சிதோற் மரத்தாற்பண்ணி நிதா
னவாக அதிலிரும்பைப் பாய்ச்சிக்கொன்று, சீராகக் காந்தத்தின் தீபு
காகச் சிறப்பாகப் பட்சியைநீவைத்துப்பாரு, கூராகக்காந்தத்தின்
காந்திசென்று குறிப்பான பட்சியைத்தான் தாக்கும்பாரே. 552

உருமறைப்பு.

பாரப்பா வுத்திகருச் சித்துசொன்னேனஞ் பண்பானவுருமறைப்பு கருணைக்கேளு, சாரப்பா கணபதிபோல் மரத்தால்செய்து சதிராக இரும்பாணி சிரசில்தாக்கி, கோரப்பா காந்தங்கீழ் கணபதியை வைக்க நேராகக் காந்தியது தூக்குந்தூக்கும், சாரப்பா பின்னோடா ரந்தரத்திலிற்கக் கண்டவர்க ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பார்தானே.

வெற்றிமனச்சித்து.

தானென்ற வுருமறைப்பு சித்துசொன்னேனஞ் தயவானவெற்றிமனச் சித்துகேளு, காணென்றவிருப்பிலுலாசிபண்ணிக் கருவானவூசிதனைச் சிக்கில்போட்டு, வானென்ற வட்டிதனில் சீகுவைவத்து வட்டித்தூர் கனிற்காந்தஞ் சுற்றிலுக்கால், வுளனென்ற சீகதுவுங் கூடச்சுற்றும் உறுதியுடன் பார்ப்போர்க்குக் கதைபோலாமே.

கதைபோல பித்திரமாஞ் சாலவித்தைக் கருவாகநிற்பவர்க்கு வுமோதும், விதையாதே சாலவித்தை பார்க்குத்தோணும் விதைப்பதறாருக்குப் புத்தியோர்க்கு, புதையாகப் பூட்டிவிடுமப்பா சொன்னேனஞ் பொருளிதவென்றிருப்பார்க்குப் பத்திபாரு, பதையாமல் மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்தால் பலிக்குமடா வுயிரத்தியிரு நூறுமே. 555

வுயிரத்த இருநூறு மண்பிலுலே வுலைவற்று நின்றதுவு மறிவிலுலே, பாயிரத்தி லேறிடதான்பார்த்தால்லைமக்கா பலிக்குமடா சாலவித்தையின்னைக்கேளு, போவொருத்தர் மொழிகேட்க வேணு மோசொல் புத்திமதி கண்ணுகப் புகலக்கேளு, தாவொருத்திக் கிருவையுன்டே லெல்லாஞ்சித்தி தானவரு நீயிருக்கத்தனதாம்பாரே.

மதுரக்கேளிச்சித்து.

கனதாக வெற்றிமனச்சித்துசொன்னேனஞ் சந்தோஷமதுரகேளிச் சித்துகேளு, மனதான பூரணமும் பின்கருஞ்சாரமும் மதனப்பூ சாதிக்காய் சுக்குருங்கூட்டி, கனமான ஐங்கோலத்தண்ணலாட்டிக் கடுகுரோபோ லிருட்டியது பதனம்பண்ணி, சினமானபுல்லருக்கு சாற்றால் ணமந்தா சிவசிவா வுவணுடைய கூற்றைதப்பாரே. 557

கூற்றென்ன வுவன்தேக முள்ளமட்டுங் கொண்டாடிதத் தான் நிரிவா னப்பாகேளு, மாற்றமென்ற சொற்கேளாக் கொண்டால் மைமந்தா மடிக்குமற்ற தஞ்சாரணை யப்பால்காணும், ஏற்றமென்ற மதுரக்கேளிச் சித்துசொல்லேனஞ் என்மகனே மனதடங்கி பாடுமாதும், சாற்றுமென மாதேமாகச் சித்துகேளு தண்ணையுள்ள புலத்திடேசை யுறிவுள்ளாரே. 558

வேபோற்றிக் கடைக்கப்போய் நின்றவரே யெடுக்கச்சொல்லி, எவ
ன்றுபழம்ஒடிப்போவென்றேதான் எல்லோரு மேயறியச் சொல்லு
மூன்னே, நேரொன்றுவோடியவன் நிறப்பான்பெட்டி நின்றசிட்டுப்
பறக்கோடி மயங்குவானே. 582

வானென்ற பழம்பறந்து போகுமுன்னே மக்களே அழைக்கி
றேன் பாலென்றசொல்லி, தானென்ற சபைசுற்றியோடிவந்து தப்
போமற் பாலனேவ பழத்தைதக்கட்டி, தேனென்ற சுபைக ளநிசய
மாய்ப் பார்ப்பார் சிவசிவாபிரட்டானவித்தையப்பா, மானென்ற
இக்கோல சித்தச்சொன்னேன் மகத்தான ஆவினுடசித்தமேளே.

ஆவின்சித்து.

கேளடா கிறியுட பித்தலாங்கிக் கிருணையுள்ள ஐங்கோலங்
கூடச்சேர்த்து, மாளடா மத்திக்கச் சிமிழில்வைத்து மக்களே புற்
றருகேநின்றுவெகாண்டு, வேளடானிக்கணமைப்புற்றில்தேய்க்க
விசையாகதீயிருக்க ஆவந்தேறி, வாளடாபோலவுமே ஆவம்நின்று
மதிமயங்கி யலருகட்டி யாடுந்தானே. 584

தானென்ற அவுதண்ணைக் கைபால்பற்றித் தான்பிடித்து ராஜ
ரிடஞ் சதிராயோடி, தேனென்றமுத்தமிட்டு அழுதமீக்க சிறப்பாக
ஓட்டிவைத்தால் ராசகைப்போ, கோனென்ற சித்தனிவ ளுருவம
ன்று குணமாகு வெகுவரிசை கொடுப்பானைப்போ, ஊனென்ற மற
ப்புனமையத்திலதம்போட்டு உண்மையுடன் மறைத்துவிடு மைத்தா
போரே. 585

பாரப்பா மறைத்தவுடன் சபையெல்லோரும் பாங்கான அதி
சயந்தா னென்றுசொல்வார், ஓரப்பா அறிவார்கள்சித்தமார்க்கம்
அதிசயித்து னலராலே அறியப்போமோ, சீரப்பா ஆவினுட சித்
தமென்னென்ன சகசால மனத்தியக்கச் சித்தாகேளே, வாரப்பா
மூற்றினதோர்தெங்காயைவாங்கி வயணமதாய்த்தானுடைத்துமை
ந்தாகேளே. 586

மனத்தியக்கச்சித்து.

கேளப்பா ஒருமூடியைத் திருவிக்கொண்டு கெட்டிமா யெலி
பிடித்து நன்றுய்க்கோரு, காளப்பா தினம்பார்த்து மூடிக்குள்ளெ
விடை நன்றுக வைத்து மறுமூடியிட்டு, சேலப்பா வுடைத்தவாய்
தனியாமற்றுன் திறமாக வச்சித்தின் பசைதையூட்டி, சாலப்பா
மஞ்சள்தனை யதிற்மேற்பூசி சமர்த்தாகக் காயவைத்து ஜாலம்ப
ண்ணே. 587

சாலமென்ன சபைகூடி நடுவெறின்று தயவாகத் தெங்காயைக்
கையிலெந்தி, கோலமென்ன கூடுதெங் காயைப்பாரு கூப்பிட்டா

லோடிவெகு சுற்றுல்சுற்றும், ஓலமென்றே தான்கூவி தேங்காயை
னைத்து ஓடினோ யடெனவே யுகந்தசொல்லே, தாலமெண்ணுதிற்
னைபிலே தேங்காய்க் குள்ளே தானிருந்து எவிபிரண்ட தாபத்
தாலே. 588

தாபமென்றதேங்காய்தான ணருண்டதாலேசனைபில்நின்ற மூட
ரெல்லா மதிசயமாய்ப்பார்த்து, தாபமென்றே தேங்காய்தான் மங்
திரத்தினவிசையால் கொடிக்குமுனே வெகுசுற்றல் சுற்றுதப்பா,
தோபமென்ற கொடுமையிலாப் புலத்தியனேஐயா கூறுகேட்ட எவி
யிருந்தகூறுகாணர், லாபமென்று லாபம்வெகு நிதிகள்சேரும் ராச் 589
சியத்தோ ரதிசயிப்பார் நன்றுய்யாரே.

மூத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பா மதியகற்றுஞ் சித்தரென்னேன் பண்பான மூத்து
திருஞ் சித்தரேளுர, தாரப்பாகுண்டுமணிப் பருப்பிரேறு கருவான
ளட்டியுட னிந்தரேசர்த்து, சாரப்பாமதலப்பு அபினைசஞ்சாவுஞ் சம
ணுத அஞ்சதுவு மொன்றுய்ச்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யாமல் ஐங்
தோலத்தால் வீடடங்க மைபோலே ஆட்டிவாங்கே. 590

வாங்கப்பா கருப்பிடித்து ராலுக்கொன்று மைந்தனை கரை
த்தனையும் பாகுசெய்து, சாங்கமாய் கரைத்தொரு மருந்தைப்
பாதில் சமரசமாய்க் கரைத்தையு மடுப்பில்வைத்து, பாங்காகத்
தினவுரில் மெழுகுபோலே பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் பதன
ம்பண்ணி, தீங்கிலா மெழுகுதனில் பணவிடைதான் கொண்டால்
சிறப்பாகச் சிரித்தவலு மகிழுவாரே. 591

வானப்பா கெற்சிதங்களிட்டரப்போலே வலுவாகச் சிக்கை
யிலே வாய்தோறும், தானப்பா வெள்ளிறும்தன் வாலைத்தப்பி
திகையாமல் சிரித்திவர வப்பாசொன்னேன, தானப்பா மூத்து
திருஞ் சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன் தீபரிபுஞ் சித்தரேளுர,
தானப்பா சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேஐயா தொடுமுன்னே 592
தீபெரிய வகையைக்கேளு.

தீயெரியுஞ்சித்து.

வகையான கெந்தகழுஞ் சூடன்கூட்டி பதத்தான தீமூறைப்
பாஷாணஞ்சேர்த்து, தகையாயமெழுகுமொன்றுய்ப்பொழித்துக்
கொண்டு சமர்த்தாகப் பீங்கானில பதனம்பண்ணி, பகையான்ற
சுகனைக் குறித்துக்கொண்டு பஞ்சகனி லப்பொழுதினைப் பணம்பேச
ற்றாகி, புகையான புகையெழுப்பி அப்பாசொன்னேன் புகழிலவம்
பஞ்சில்பொறி யெரியுந்தானே. 593

தியழியுஞ்சித்து.

தானென்ற தியெனியும் சித்தசொன்னேன் தன்மையுடன் தியழியும் சித்தீசனே, தேனென்ற தியெனியும் புகழைமனமந்தா குறி
ப்பாகப் பூரணத்தைக் குவித்திப்பார்த்து, தானென்ற அகப்போ
க்கி நீதானென்ற தன்மையுடன் தொழுதலம் வாமென்றேதான், 594
மோனென்ற மோனமுடன் தெழிக்கும்போதில் மூர்க்கமதாய்மே
லம் பொழிந்தானே.

தாளைவணங் நின்றுதி யெனியும்போது தனைபடங்க மேகசல
மதியிற்சென்று, காளைவலு வானதி யெங்கேயென்று கணகசனை
யனேகோரும் போற்றுவார்கள், தோணைவலு வானெதாரு இந்தவி
த்தை சித்தருக்கு யெய்தமாடா ரூபஞ்சித்து, பூணைவரி தானெதாரு
சித்தசொன்னேன் புகழைமயுடனே வழிநடக்கும் சித்தரேகேளு.

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்ன சந்தனமும் பூரங்கூட்டிச் சிக்கிரத்திலமுதம்விட்டு
புழுகுஞ்சேர்த்து, முத்தாணை நீரதனிற் கரைத்துக்கொளவே, மூர்க்க
முள்ள சல்லுப்பை அரைத்துணைமந்தா விதாரமாகவேநீ காலிற்பூசி
விசையாக நடக்குதற்குக் கைதேயோவில்லை, மத்தாதவிசையுமாதவி
சாவில்தீற்றி மார்க்கமுடன் வழுதங்கொள் வகையைக்கேளு.

அடக்குமதிச்சித்து.

வகையென்ன கொழிக்குமுன்னே யுண்டஞ்சுற்றி மார்க்கமுட
னிருப்பிடத்திற் காணலாகும், தகையில்லா வழிநடக்குஞ் சித்த
சொன்னேன் தன்மையுட னடக்குமதிச் சித்தரேயரு, தகையாமல்
வழியைநீ யடக்கம்பணைவாய், கல்லாரைத் தான்பணிந்து தனமம
தாக, பகையிலாப் பூரணத்தைச் செபித்துக்கொண்டு பருதிமதிச்
சூடொளியைப் பற்றுபற்றே. 597

பற்றுவது பூரணத்தைப்பற்றிருக்கால் பார்க்கின்ற சித்தரெல்லா
ரை எல்லாந்தன்னுள், முற்றுமையா லடக்குட்பூ ரணந்தானேயா
மூடருடன்பேசவா யெடுக்காதப்பா, சித்தரெல்லாரை சகலருடனே யாடு
மதேபோதில் சிவசிவா பூரணமே யென்றேபோற்று, சுத்தமுள்ள மன
தானால் எல்லாருஞ்சித்தி தொடுகுறியி லாதமானவத் தென்றெ
ன்னே. 598

பன்னப்பா அடக்குமதி சித்தசொன்னேன் பகுத்தறிவாய்ப்
பன்னிபண்டி றூறைக்குள்ளே, விண்ணப்பா மனவறிவுகல மனவறும்
விண்ணிற் வெந்தருணத் தெதிருண்டோ வினைப்பக்தரு, கண்ணப்
பா இந்தநூல் சாலவித்தை தருவானை இந்திரமதேயந்திரசாலம், மண்
ணப்பாபொன்னுகுமூப்பூச்சுன்னம் மணிமந்திரவுஷதமும் வகை
சொன்னேனே. 599

சொன்னேனே ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள் தொடுகுறிபோல்
குருமுடிக்க வகையுஞ்சொன்னேன், முன்னை காவியத்தில் சகல
நித்து மூர்க்கமுடனை பாடினதூலார்தான் காண்பார், கண்ணன
பரிபாஷை எல்லாந்தோற்றுங் கருவான கருக்களெல்லாங், காணுங்
காணும், எண்ணிரண்டு யிந்தூல் கடினமாக இருக்குதென்று சொல் 600
லாதே யிருத்திப்பாரே.

இருத்திமெள்ளப் பார்க்கையிலே ஒளிதான்வீசும் என்னசொ
ல்லேவண ஒளியிலே வெளிதான்காணும், தருக்களென்றதருக்களெ
ல்லா மிந்திலேகாணுந் சதுரகிலமு மதிலஞ்மனியு மிந்திலேகாணும்,
குருக்களென்ற பரபரத்தின் குறியுந்தோன்றுங் குணமான குரு
டலியு மெந்திரோகாணும், தருக்களென்ற கருக்களெல்லாமிதனிற்றோ 601
ன்றுங் கற்பூரதீபமைத்தக் காணுகாணே.

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக் கருவானஞானமார்க்கம் கருத்தறவே சொல்லு
திறேன் மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச் சொல்லவிலே காணுமாம்பார்
பொன்கோடி பீர்த்தாலும் நூலிபாதே, உணுதற்குக் கருத்தாகக்
கற்பங்கொண்டு உற்பனைமா யடிதடுவின் மூடிவைப்பார்த்து, தோ
ணுதற்குத் தோணுமடா ஞானமார்க்கஞ் சுருதிமூடிவானபொருள் 602
சொல்லுமேனே.

சொல்லுவேன் அஞ்செழுத்து அஞ்சுமூகமாஞல் சுருக்கான
ஆயுமூகமெஞ்சென்றுகேட்டால், வெல்லுவேன் புகத்தியனே சொ
ல்லக்கேளு வேதாந்தசுருதிமூடி வாயுகலமாகு, நல்லுறவரம் சேச
தூரசுழுமின்று நன்மையுடன் வீற்றிருக்குங் கும்பகமேயாகும்,
புலனுறவாய்நின்றபனி மணிபோலாகும் புகழுவ மணிபோலும் 603
நாதகுருவாமே.

நாதமென்ற அஞ்செழுத்துக் சாதாரமான நடுவான பூரணம்
தான மூறெழுத்துமாகும், பேதமென்றே பேதமெல்லா மெழுத்தே
யாகும் பிசாதது அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமாகும், சோதமெ
ன்ற குற்றமில்லா குருமணிபுமாகுங் குருவான மூலமணி கிரீடமா
கும், வேதமென்ற மலர்க்கொழுந்தின் வாசமாகும் வாசமூண்டு 604
வாசமில்லா தேசமாமே.

தேசமுடனிருப்பவர்தான் மைந்தாசமைந்தா தெரிபெற்ற ஆ
முக மவரேகாண்பார், பாசமற்ற வெளியோரும் பணிந்தகின்ற
பாமருரு வானதொரு ஆயுமுகமாகும், வாசமூற்ற வக்கிரகத்தா
னியான வலுவான ஆணுக்கிரக மாயுமுகமப்பா, தேசிவென்ற சிவ
மலமும மாயுமுகமாகும் தெளிட்டாத மதியமுக மாயுமுகமாமே.

ஆயுப்பா பூரணத்தி னருளோப்பற்றி அப்பகிதிற் கால்நிறுத்தி
யந்தியல்நின்று, சாயுப்பா மூலமென்ற சாதகன்றுல் களியாமல்

சுழிசனவென்ற காடிதன்னில், காமப்பா அதிற்பூட்டி சோதகோமபன்
னெனித் தன்மையுடன்பூசகமாய்நின்றுலகாண்டி, சோமப்பா பூசை
த்தைதக் கொண்டாடுபாரில் சிவசிவா ஓமுழுசுச் செயல்தானம்பாரே.

காணப்பா ஆதியங்கம் பொருளோத்தானம் குருவாசத்தானறி
ந்து நிலைவைப்பற்றி, பூணப்பா ஒருமனதாய்ப் பூஜைபூஜாபுத்தியுட
னுண்டதிரைல் பொறிகள்தானம், காமப்பா தன்மையாய்நின்று
பொறிதன்னில் சுக்காரமுமட்சாரமுந் தானெதாற்றம், சோணப்பா
ஓமுழுதிமன்று அழுதந்தானங்கொளினியானை அழுதமுண்டி 607
ந்துபாரே.

கொளினியானை மனத்தோர்க்கு இந்நாள்சேவணும் சிவசோதகமாவ
தற்கு இந்நாள்சேவணும், அழிபாதகுசிக்கலுக்கு பிந்நாள்சேவணும் அரி
தான மவுனத்துக்கு இந்நாள்சேவணும், வழிபாடன வழிபாடணைக்கு பிந்
நாள்சேவணும் வாஸ்தீபம் சோகத்துக்கு இந்நாலைசேவணும், கொளி
நாள்சேவணும் வாஸ்தீபம் சோகத்துக்கு இந்நாலைசேவணும், சோணப்பா
தான நாள்களுக்கு இந்நாள்சேவணும் சோதனபனிரண்டு நாளைப்பி 608
பாரே.

பாரப்பா பதியறிய இந்நாள்சேவணும் பாசோதகமென்பதற்கு
மவுனம்சேவணும், தாரப்பாசிவமசேவணுஞ் சித்திசேவணும் களங்கம
றச் சற்குருவைக் காணசேவணும், சாரப்பா சமாதிகற்பஞ் சமாதி
சேவணுஞ் சதிரகஞ்சியுட காட்டம்சேவணும், ஓப்பா அறிவார் 609
கள் ஞானமார்க்கம் அப்படினை பூரணத்தைப் பழுத்திப்பாரே.

பார்க்கையிலே அண்டபகிரண்டமெல்லாம் பன்பாகுப்பூரணத்
திலுதித்தவாறும், தார்க்கையிலே பூரணத்தினருவிபாய்ந்து கற்பூரி
தாபங்கள் பதித்தாப்போலே, சேர்க்கையிலே மதிதானுஞ் சினி
வாய்வைமந்தசேருமடர சூரியனிலாதிபப்போலுர்ச், சர்க்கையு
டன் அதாரமதி லுதாரஞ்சேர்ணி இவ்பழுள்ள மகாமொழி விந்து 610
நாதிலை.

நாலானவிந்துவிலே அனந்தன் சோமன் நாடிப்பார் திரோதி
யொடு நாதாந்தான், மேலான வுதாரமதிற் சத்திசியாடி லியானி
யுஞ்ச மூனமுதல்உண் மவுனதானப்பா, சேலான கருவினதருவுமருபி
சேர்க்கையுள்ளே அணக்கமுதாகவுதிதோடு, காலான அவதிசிய 611
னைத்தானம் கண்டுபார் சிவசக்கியைக் காட்டிடுவேமே.

ஓமப்பா சோடசத்தின் கலையுள்ளாகி அருள்தீபம் சோதக்குத
ற்குத் திறவுகோல்தான், ஓமப்பா வுதாரம்தான் மின்போல் மினை
மூலமெனுநாடியிலெழுந்திருக்கும், தாமப்பா அதாரம்தான் னிரு
தயத்துளாளே நாடியேயுத்தினிபோற்பினைவிடும், தாமப்பா மகா
தன்தான் கண்டத்துளாளே தயவானபதிகோடி தான்தியாமே. 612

சரந்தியரம் வீர்த்துவப்பர மிக்கேரசல்வீரி சன்டேரம் அங்குலம் சால்கடந்தசரனும், சரந்தியரம் புருவசரி சரர்ந்தசாலந்து சந்தீரஞ் சோல் வீசுமக்குஞ் சம்புந்சரனும், பரந்தியரம்பத் தினசந்தேசரலும் பழக்கமாகில் பரர்மசதேன சற்பூரத்தேசமரகும், சேரந்தபரர் இச
ற்குமேல் அங்குலழுன்றுரனல் சொப்புஇதேறன் சேரடசத்தின் சலிசர 613
ரனமே.

ஆமப்பர பூரசதேபரலே தூபதேமரலும் அந்திரனீட சேரந்தர
க்சர ஸுர்சன்தேசகம், சோமப்பர சத்தினி அமற்குமேலை பழுரச
ழுன்ரவிரற் கடந்தரயரனல், ஓமப்பர சரதகலை மசனரீசமம்சோல்
ஒளிவீசுங்கால்மாறி ஊணரீப்பரரு, சமைப்பர சரதசந்த உச்சிமீதில் 614
சாலவாய் மீன்சேரடி யொளிசோலுசமே.

ஒளியாகு மரத்திலைதானைமரக்கால்வைத்து ஊணரிப்பரர்மிழ-
த்தவிடம் பொய்யாய்ப்போகும், அறியாத சேரின்ப சோட்சவீடு
அது கடந்து அங்குலம்சலப்பரற்செல்ல, சுறியாத சத்திகூ ரவி
சோல்மின்னி சேரன்றுமடசமாகசனிமரத்திலைதானல்வைக்க, தவரி
ர்ப்பாய்ந்து சுடர்சோலே யுர்தண்டேதமல் தரறுதுற் சத்தியழ மருவிச் 615
சாலை.

மருவியே அங்குலம்சரல் கடந்தபரர்த்தரல் லைமந்தலை விபர
மினரியுங் கலிதானின்று, அருவியே ஆதித்த லொளிசோல் விசும்
பனைக்கானி மரத்திலைதர்ல்லைகீயும், பரவியே பூசித்தர துச்
தண் டேகம் பாலுலைப்சோல் சரத்தியசரய் பத்திப்பரயும், மருவி
யே சேரத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே மகத்தனசித்திமுற்றி வருஞ் 616
சாலை.

சாலுன வுச்சிவெளி கடந்தப்பரலே சமனகலி தனசொத்தரவி
சோல்மின்னும், மாலுன மரத்திலைதான் சால்மசகானி மனக்கன்ன
ஞல்துங்கன்றுல் மருஷீப்பரரு, சேதலுன சேகமப்பர ஒளிசோல
சாலுந்திறமாக உலைமரினலை சேபனிப்பரரு, சேதலுன மணிசேரடி
ஒளிசோல்வீசுங் குனமாக அுனரக்தனி மரத்திலைதாசேலுசி.

ஓமப்பர ஒளிசோலே யுர்தண்டேதம் ஒன்றுமில்லென்ப மிழுத்த
இடம்பொய்யாய்ப்போகும், சடப்பர அங்கடபதி சன்டலிசேச்சரம்
சடலாசேமசடலாமமனைகஞ்சித்தி, தீபப்பர அதிசமரனில்னிவ்றுன்றிலை
த்தப்பரசேதமை சற்சோல்சரறும், வரமப்பர பரசியமரம்
வரிழுலம் வளரந்தரக்கால் சமரத்திருள் வழியுமரச்சே. 618

ஆச்சப்பர இதிலைசன்று தப்பிவிட்டால் அசைகளெத்தசித்தி
பொய்யாய்ப் போகும், மரச்சப்பர சேபசரசே லைந்தர சொன்
சேனன் மந்திரந்தர ஸுரறிவர் லைந்தசேரு, சூச்சப்பர திதசர
மதலுள்விந்து சூட்டுறல் திரிசிதலா சூரினையுசதறும், சரப்பர

பச பகனிக்குனிகை முட்டி வசுக்கு கடைநுனிவ வசுவுடைவத்தி வகுவ
610 வரிக்கிறை.

குறுமுனை.

திக்திக்குய் குருடுனைநாதர் தொல்லிக்கிதரு திவாயாக அவ
தேவுடை சவ்வுக்கூட்டி, நூத்திக்குப் பகைகயிறு வைக்குகொசுன்
தேவை நுஃவாகிவாருக் கழுதிபுனேயில் நுக்கிவன்டேடன், சத்திக்குர்
சவ்வுவரு திக்திபகி சகுகிவாகா பல்வுக்கா சவைகள்குப்பட, பகிதி
க்ரு வொகழுதிபகேவ ஏன்றுறுக்குகுறவம் பாங்குவெபற அக்கிவகழுக்
620 கரற பணிக்திடாவே.

பணிக்திட்ட அருவெகழுத்தால் நூல்வெறழுத்து வைகுப்பகரு பாங்
கரவை வடிவெழுத்தை வாலையாக்க, கணிகதிட்ட வட்டெட நூத்தால்
தவை க்வைகுப்பகரு கருவாவை சபம்படிவிக்கதல் சன்னவிற்கரமுவக, கவி
க்திட்ட அருவெகழுகவைதுப் பிழுத்து வாவைவிக்கி கரவாவை வேவாவெழுத்
வைத்து கூவகுவிப்பகர்த்தால், அவிகதிட்ட அருவெகழுத்தாய் நுவிக்க
625 நூகவை நுவம் அரகரா வேவாவெழுத்வைத பாங்கவைவாவே.

கரணவி கரு வைவரகறு நூலசூட்சகம் கரவன்பவுவே சிவாரோகிசிவன்
நூத்தால், நூணவி கரு வுலகத்திம் மாவன்பாற்வைபர வேபத்தேகரவே வே
றுகற்சுப் வொரறுசிவாக்காமுறர், வேகரணவி கரு வைவரகறுல் கரணாப்வேவ
வேவ சழுத்திறக்க வேவை முரு கடாவிட்டாப்வேபால், வேணவி கரு வாவ்
வேவகனை மனவம் வேபாபாரகும் பிவனறிம்கரு நூவ்வைநிம்கன நுறுவைவற்
630 காவே.

காபப்பர கனாங்கமவன்றி சுழுதிவேகநுள்வேள சற்பூரவேபவிற் சது
த்தேதவெடாக்க, எறுப்பர வாதிவேகனன்று கவை2வ தநுரவன்றடி வன்மத்
கான மிரதுரவம் கடாங்குப்பரவே, சேரப்பர சுழுதிவேவாறுறி விட்டாக
லத் தேசர்த்தேதுரனிகமவிட்டுப் பரத்நாக்நுள்ளாடப், சேரப்பர மனம்
தவும்பும் சேவொரட்டாரு திவுத்துவகேன சிவபோவறி தேரவன்பரவே.

பாரப்பர வசியவெவன்றும் பவதிவெவன்றும் பன்பாரகத்திவாவவெ
ன்ற நூவன்றுதாமாறு, சேரப்பர பிரணவ மெவன்றதாத்ரு தேர்த்தே
தாவன் வெவன்றே தாவத் தீர்த்தாரபாலுல், ஆரப்பர வவன்தேதகும் பொவனவி
றமதேபோறற்காறனும் அரகரா அழுதாமதே திருப்பாயும், சுரப்பர பிர
ணவும் சேமதேபடம் சுடிரே பேரகத்திற் நூறிதவன் றவரட்டே.

சரட்டவெ தேபாகத்தில் நூறிதவன்னரட்டே கலமாகத் நும்மெவன்ற
நாகதத் நூன்சேள, சுடட்டவே ஏம் நூம் வுவமெவன்தேறன நூறிப்பாக வேம்
நும் ஏவெமவன்சேறத்து, நூட்டவே வுஏடாசத்தி எழுத்திரசத்ரு வுஏற்
வெழுத்து மிதிறாதே வுரப்பாமாறு, சீட்டவே எட்வெடட்டிக் வெர
நூிவுமாகிம் சீறிவாக்து சேரட்டவெதல்வாம் சநுருந்தாவே.
635

குருமண்பரை யிலவாலை யெழுந்தக்கூட்டிற் றாக்கிரு னெய்ம்மகள்
மேற் றாரினையாயும், வருகுமப்பா வாதரித்தி காயெனித்தி மதத்தானை
யோசனித்தி ருரணமெய்தும், உருகுமப்பா மீக்காரா மதனிற்பூட்டு-
நூருகோழு நூல்களினிலே யொளித்தாரப்பா, பருகுமப்பா யிலவாலை
யெழுந்தைமாறிப் பாழுரைச் சாத்திரங்கள் பார்த்தறிதிரே. 626

தேரதேவ சத்திரிய மிந்நூல்காட்டுந் தெசத்திலே மிந்நூல்தேபா
ல்தெப்பாலைதயா, தேரதெவ ஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளே நிற்குடோ
யுழுதமந்தேவ நீதரவ்வெள்ளு, கூறுவெண்ணூல் காதெவ னிபாலைதேத்து
கூடியுல்வ மாரிசவ்யு லொளிதேபாற்காணுவ், தேதெவ வெல்லிணை.
த்தேதா மஞ்சுடரித்தி யுருளாவை பூணைழும் தூணைமித்தாரே. 627

தாவனைன்ற நீட்ணைசவித்தி சாக்குணைவப்பு தபவாவை யெழுதுநீச்
காரமெல்லோடு, வளவனைன்ற தயிலவிமாடு கடுகுதற்கம் உரப்பாவை பற்
படிமாடு வெந்தூபங்கள், தாவனைன்ற இந்திமதேபத் திரசாலங்கள்
தேசாரணைந் தசுதாணைமப்பாதேளு, தாவனைன்ற வூணைவத்தா வித்தநூலை
நாட்டிதினைன் தெசத்தோர்க்குந் தாண்டியாதே. 628

தாணைப்பா கிட்டெயது மரிதா நிசாரம் குருவாளி தல்டக்தா
யிர்தேபாற் தாண்பாவை, வினைப்பா வென்தநீ மறதியாதேலெ வெகுளி
யிட்டு நூலைப் தபசுதேலைடோம், வளணப்பா ஆதியென்ற தறபாய்
வெளன்று உணாதுமிதசுத் தேசாரத்தி லுண்ணிப்பார்த்து, தேணைப்பா
வெளவ்று மாரிசவ்று லொளிதேபாற்காணுவ, தேதெவ வெல்லிணை
யெனறிவாரு ஆழுதங்வெளன்றி நிறமாணைமவுனமணைக்காருகாதே.

தாரப்பா தேசாரணைந்தெசத்லக்தே=ரு பாங்காரைபூணைத்தைதப்
பாரப்பா தெசாரணைந்தெசத்லக்தே=ரு பாங்காரைபூணைத்தைதப்
பற்றிக்கொளன்று, தேரப்பா ழுலதெமன்ற சுறியைபோட்டு தேசாரியாய்
தேசாகாசால் பூ வத்தணைத்பாறறி, தேரப்பா ழும்பகத்தினின் ஆதெசா
வன்று நிறமாக வினைசாரடி யனைசத்ருபடதேபாதி, தேரப்பாவெளினெறவ்று
மணையுமபாரு தெப்பாக்தேளன் தெசாரணை மாருத்தாதே. 631

தாவனைன்ற மந்திரமாரு சாலனித்தை தியவாவை தேசாரணைன்
தெருகாரணைமப்பா, மாவனைன்ற சாலத்தி லதேனைகத்தெசாண்தேனைன் மக
தருகாரணைமப்பா, மாவனைன்ற சாலத்தி லதேனைகத்தெசாண்தேனைன், வளவனைன்ற கருவி
த்தாரனை நிற்நினாவித்தை யதேனைகத்தெசாண்தேனைன், வளவனைன்ற கருவி
த்தாரனை நிற்நினாவித்தை யதேனைகத்தெசாண்தேனைன் உண்ணமையுள்ளா சுண்ணமதி ஏறிக்கி
த்தாரனை நிற்நினாவித்தை யதேனைகத்தெசாண்தேனைன் உண்ணமையுள்ளா சுண்ணமதி ஏறிக்கி
தெருண்தேனைன், தேதெவனைன்ற தெசடர்ருக் நிசாரவ்பூருத் தெசாண்தேனை
தெயமாணை டண்ணினாரன்றி நூ றுத்தாருன்தேளா. 632

பஞ்சரிவன்திய குரார்த மைடையர்கரும் பரவிமைவ்ற வுருச்ச மேலைய்வைச்செய்வார், பஞ்சனியுரே ரு கரனிலையர் பேரதுமில்லார் பேரதுமின்வார் பரவிகன் குரன் ருருவுருத்செய்வார், கஞ்சனிலைமக்குன் ருந்திலைவ்ற கருந்துரய்ச்சரணர் கூடுகெட்ட பரவிகள் குரன்வுரு சுகமிருவ்ற, ருஞ்சனியுரே குரர் பரவிமைவ்ற ருங் கொகுலைமெய்சய்வார் ருழுகெட்ட சன்டரனர் துலைக்குன்றிருரே. 633

சதுர்தராடோரலம்.

கொளப்பர சுந்தருமரனைத்தூ சுச்சுன்கேலன்ற கெழுபரனை ரரய் மையிருறைடவரன்றி, கரளப்பர பதிறை ரு மழப்பருரத்துச் ருரன்னைபடு டன்ற குரச்மழுத்ற பழுசின்பிமற்கேரை, கொளப்பர ஐங்கேரனைமெய ன்னைமர்ந்த சிவதிவாரத்துச் ருருவினன கேபரரட்டி, கொளப்பர ஐங்கர யமதிங்கேமற்றுதி கொரன்னைடகேபரற் சுற்றியனைதப் பங்குபன்கேனை.

பண்ணியகேதரர் பற்றுதகேனை மரனைருந்திரன் பதியிருக்கு மிட ந்தனிலை குண்டஞ்செய்து, உன்னிகே நிகேவினை ருன்னிற்சென்ற ருமம்வளர் குண்டமதிற் பதியனவத்து, சென்னிபிரற்ற ரனைனைபரன்னைப்பன்னைனிச் சீக்கிரத்தில் திருவாலைத் ருடகேனையமர்ந்த, ருன்னினையர கேசழனிந்த சரம்பஞ்ருன்னில் ருரன்பிரன்கே னெழுந்திருந்த ந்து நம்பனைகேமகேசய்கேய. 635

செய்யப்பர குன்டமதிங்ன் கிட்டவன்ற சிவயகேமன்ற கெற்ற ழுகமரகிங்ன்ற, மையப்பர யனிகேயன் றிருந்தூ ணமர்ந்த பக்குவ பரய் வசிபனென்ற ருனைகேலனைத்ற, மையப்பர வன்கேலனைக வரு வரல்லமர்ந்த மரந்தரனை ருனைக்ழுட்டி. னமர்ந்தரதீடும், மெய்யப்பர கெய்யனன்ற கேசுரிரி கெரய்பரன் கேமன்பர்டர சுரிபகேனைன்ற ருமம் பண்கேணை. 636

பண்ணப்பர ருமனை யருனைக்ருன்கேன பரங்கரனை சரரயந்ருன் கேரவரங்கி, விண்ணப்பர தரகேறைந்தி அருனிலிட்டரல் வெருகருக் காய்ந்த தீபிடிக்ரும் அப்கேபரனமர்ந்த, மண்ணப்பர சுன்ழுபி. மன்ன கேணவரரி கருருவரயென்ற ரதி கலைக்கப்கேபரட்கே, உன்னப்பர ரதிக் கணையில் ஸ்நானப்பன்னரி உம்பனைகேன சுரனிருந்ரு பிடந்திற்செ ல்கேல. 637

சென்னிவ ரருநக்ரு ரச்சரய்ணமர்ந்த சிடம்கணரத்ற அனல் பீறிகேதக்ன்னை, சொல்லகேபறிபிறக்ரு மிடமரய்ணமர்ந்த சொர ன்னிலைகெய்கேபரகே கழுஞ்ருமனைப்பர், சென்னிவசெபலற்ற மடப் பரர்ணமர்ந்த கருக்சனை கருனித்ரூத சொன்னைதயர, சொல்லகேவ கீகேரத்தசொரு பரனைவணமர்ந்த சிரட்டிலை தேரவுடனில்கே னைர் சென்னைகே. 638

சொன்னதே னன்குருவும் புலத்தியனே ஐயா தொகுதிபோல் மூப்பொருளுந் தூலக்கமாக, கண்ணாக் காணப்பிற்தோ னைவனையா சான கனங்கமற்ற சற்குருவைக் காருகாரு, எங்கோஞ் சற்குருவை மனதிற்கானு மியல்பொன்று சொல்லுகிற இன்பங்கேளு, பொன் னான பொருள்போலே யலைக்காரு புத்தியுடன் வாமனத்தைக் கனிவப்பாரே.

630

கனியான பலருசியும் புசிக்கும்போது கால்திட்டமீந்திவாய் ருருவுக்கப்பா, தனியாக நிக்கதையு னைத்தானையா தாய்தந்தை போலுமே தயவுமாவார், ஜனியாத தோஷட்சகதி வருவஞ்செய்வார் ஜடம்பிலக்க மூழுதாசஞ் செலுத்திவைப்பார், மனியான சிரோமணியின் மணியையீவார் மகாமந்திர சொரூபமென வசனிப்பாரே.

வசியம்.

பாரப்பா சத்குருமா னைத்தைச்சொல்லென் பண்பான வசியமென்ன டாகக்கேளு, சேரப்பா மந்திரத்தால் வசியமென்ன நரிலத்தகாருகாரு கருவுமையால் வசியமென்னடு, ஏரப்பா அறிவர்கள் னெண்சிவித்தானும் அப்பனேமந்திரத்தால் வசியக்கேளு, மாறப்பா சத்சிவ மிரண்டுங்கூட்டி மார்க்முடன் மாயவதால் வசி னைதேகேளு.

631

சேளப்பா இடதாளையில் விபூதினவத்துக் கெனிதமுடன் பரப்பி பதிற் சுழியுமாகட்டி, ஓளப்பா சகாளியம் பரத்துக்கொண்டு அக்பாகச் சிவசிவவென் றறிந்தமாறி, சேளப்பா ஒங்காரில்லே பணதான் வெல்லுங் கூர்மையுடன் விபூதியைதீ குறிப்பாய்பூசி, வாளப்பா பிதமுள்ள விபூதினனை னைமதனே வுள்ளுக்குப் புசிக்கிடாதே.

632

புசித்திதீ னைமந்தரகேள் தினமுனைமபா புத்தியுட னீபிருக்கப் பணரவிலைசம், பசித்திலிவர் தாகமது பேசிலைமந்தர பாரா ருந மசஞ்சூதல் தேவனைதகளெல்லாம், கசித்திடும்ஸ்திரீவசியம் வசி யமெல்லாங் கண்காணாத் தேவனைமடா சருவாய்ப்பாரு, கசித்திடு மே விதோஷமாய மானதெல்லாம் கல்லையுட னிரண்டுடனூத்தை கயாமாய்ப்பாரே.

633

பாரப்பா வெண்டுடனூத்தும் கயணமாகும் பாங்காக வெண்ணை யுமே சுழிணேபேற்றி, காப்பா தேசுசூ மகந்தான்வென்றின் கருத் தறிவு கும்பகத்தில் காக்கப்பன்னி, வீரப்பா செய்யமல் னைத் தாகேளு தேவஸ்முனைதாசர் தோஷமெலாங் கனம்போலாகும், ஜூரப் பா அறிவர்கள் சிவதேயகலாழ்க்ஞை அப்பனே புலத்தியனே யிப் னைங்கேளே.

634

இன்னங்கேள் சிவதேயக வாழ்க்னைதனக்கே இயல்பான கயணம் னைதேமாநந்தேற்றி, சொன்னதொரு கயிலாசதேமாதனை வரிந் தடர்

கோழி கருக்கியைப் ரவிகரன் வீசம், மல்லாவதை கருக்கி கப்புற
த்தை நின்ற பசேணல் மனிசியில் கருணை தரை பெண்ண ஒசல்லேவை,
பிள்ளை ஒனியில் ஒருபிள் கரண்டே தரன் மும் பிலை ஒருவனியி றுள்ளமனை
லை சேமலிப்படாதே. 645

சினலைப்பி.

பரப்பர சரக்கிறுட வைப்புகேரு பாருப்பு தன்றுடனை ய
றுப்புகூட்டி, ஐரப்பர பழுச்சாறு தயிருங்கூட்டி உடன்சோத்
பாண்டத்தில் விட்டிழுமி, சரப்பர குழிலைட்டி வருவைப்பேபட்டி
கருவாணை பாண்டமைத யுதின்சேயல்லைவத்ர, சோப்பர வருப்பே
ட்டிச் சாரதினைவத்தல் திறமாகமண்டலத்தில் சினாமாச்சே.

டுரலைப்பி.

ரூச்சப்பர டூரத்தின் வைப்புக்கேரு அரசர சோவமாவ கரு
ங்கூட்டி, கீச்சப்பர ருசுதிசிக்க றினடதாண்சோத்ர கிலோவாகத்தர
ல்வொழுத்ர செயகீர்வீட்டி, ரூச்சப்பர சோசுரல் தரப்புரலைகூ
ட்டி ரூவைவலினை த்தரை பணிரத ருப்பிக்கோற்றி, பரச்சப்பர வெல்
லணிக்குப் பாகினை தயல்லரில் டங்குவமாப் வலைத்தெதிக்கட் டூமாச்சே.

ஆச்சப்பர டூரமத்ர கரமென்பார் அண்பாரன சலுக்கார வழகே
ரண்பார், கரச்சப்பர ரவிபீர மென்பாரத்தர் கருவாரன அருக்கினி
யின் கேகரமென்பார், பரச்சப்பர வரதத்துக் கலைவிட்டால் பர
பாரத சரக்கெரண்றுமை பழுதக்கரைதயர, கீச்சப்பர கதிரச்ச ரவியில்
வைமந்தர வெறியாரன ரவிவறிவார் கிலேத்திடாசே.

கிலையாரன கல்வரத்துக் கிதில்லைவிட்டால் கோரரன குளிவைக
க்கு மாருமாருஞ், சிலையாரன கற்பத்துக் மாதிபிடஞ் சோக்துதினை ற
மெழுருக்கு மாதிபிடம், அலையாரன வொபரீர்க்கு மாதிபிடஞ் கருக்
காரன டூரத்துக் காதிசேரு, விலையாரன வெண்காரர வைபபுக்கோரு
மேதினியி லாறிவார் லவணட்பேபாக்சே.

வெண்காரலைப்பி.

பேரச்சரன நிலவுப்புகல்லுப்பேரற் புசழுரனபழுதத்தர ளண்ட
வித்து, காச்சரனமணிடருந்து மாவேரவிடாக்க தளிகதள்ளிப் பர
ல்வொர்த்தக் கின்முடனைமத்ர, ஆக்சரன பாவினகளி விட்டிழுமி அரு
வைமபுள்ள திழுதீறுங்கூடவிட்டி, கீக்சாமல் மண்டலத்ரன சமாதி
வையத்தரல் நிவேத்துதரு வெண்காரப் பலனபடாச்சே.

ஆச்சப்பர வெண்காரரத்தன்றுல்லைமத்ர அப்பவினையுண்டாச்சு
சரக்கேரவோரயு, காய்ச்சப்பர வுருக்கினைதக் காதியாரும் கருவாரன
வேனைக்கு மாதியாரும், பாய்ச்சப்பர சத்தரகுரக் குழிசேயாரும்

பரங்கானை நீருக்கும் கன்னைத்துக்கும், பெச்சானை வெடியுப்பு சினம் றண்டில் பிலமான வுணர்திளிட மாலைவச்செசே. 651

சோளப்பாகள்ளிப்பால் விட்டுகஞ்ஞும் நிறமாகக் கின்டிகஞ்ஞும் பாண்டகத்திட்டி, நீரப்பா விட்டுகஞ்ஞும் சமாதிலைத்தால் நிசமாகத் தும்பாகிற வெண்கரமாச்சு, காரப்பா வெண்காரம் பொரிக்காரம்பொண்டில் கருவாளவி தூளறிவார் மற்றோர்காணர், பேரப்பாசொல்லிவைஞ்ஞும் கருவாளவி தூளறிவார் மற்றோர்காணர். 652

சாரலைவிட்டி.

சோளப்பாக கர்மாவுந் சிறுமாசேவகே வெடியாள வழுரிவொ டூலிஞ் சீருஞ், நீளப்பா லுருகுவலைக நீருங்கட்டி நிலத்துவெடி யுப்பு டூனை சல்லுச்சுண்ணம், சோளப்பா எரிதேதாளித்தியாளஞ்செய்து வினைசாளை நீர்விஞ்ற படிசெயதாச்சி, சோளப்பா வாராமல் பாண்ட த்தூட்டிக் சோளைஞ்ற இடமதிலை சமாதிலைவசே. 653

லையப்பா மண்டலத்துக் கப்பாச்சீபு ணைமந்தேனை சார்வாக எடித்தப்பாரு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறஞ் காரஞ்சாரம் மெய் யான சாரமைதை யார்தான்காண்பார், லையப்பா வுதவுவதேபோலே மக்தாள் ணைப்பாளை வுப்புக்கு வுறதியாச்சு, எப்யாதசாளைகடி பட் டுதாலல் எழும்பாமல் வீறடக்குஞ் சாரந்தானை. 654

சாரமென்றல் வழுலைகடிக் கொண்டுதாலல் சரக்கினைத்து மர ண்டுதடா தப்போயிலை, சாரமென்ற கருவழுலைக் கடிதாளைப்பா கடிஞ்சுருக்குச் சாரத்துக் கதிகமாகும், பாழமென்ற சாரமைதைப் பணியேலேவணும் பணிஞ்சுகொதாரு சாரத்தால் கிறுத்தேவணும், ஆர மென்ற அதிசார சாரமைப்பா அனைத்தையிருக்குடாயிதோ யறிதல் பாதே. 655

பாரப்பா வாதத்தைக் சாதியாகும் படியேற வெவுளத்துக் சா தியாகும், சாரப்பா கறபத்தைக் குயிதேயாகுங் கருவாளசெயதீர்க்கு மாதியாகும், சோரப்பா பூரணத்தைக் குயிர்தாளைதி நிசவான அறி வுக்கு மருதமாகி, சோரப்பா சாசுசாரத்தைதக் கண்டி தேர்ந்தமன தொண்ணூனை செயலேப்பாசே. 656

தூரிசுலைவிட்டி.

பாரப்பா தூரிதலுடனைலப்புக்தேளுர பாஞ்சானைகல்லுப்பு சினம் கூட்டி சாரப்பா பழுச்சுதலும் குயிருங்கூட்டித் தன்மையுள்ள அரு நியதனம் கூடச்சேர்த்து, சோரப்பா தாம்பிரப்பாதத் திரத்திலைமந்தா சென்மையுடன் குழிலெட்டி மைந்தாரீயும், சாரப்பா தூரிபி னை நுலைக்கொட்டி. சுருளான பாதத்திரத்தை யறின்மேல்லைசே.

வையப்பா வாய்மூடி மெளனகோட்டி வானமதற் ஞாண்மூடி
னமைத்தாகேளு, மெய்யப்பா சதாசிவத்ஞைப் போற்றிசெய்யும் மௌ
னமையுடன் மண்டலத்துக் கப்பால்வாங்கி, கெய்யப்பா ஆறவிட்டுத்
திறக்கபாரு சிவசிவா னென்றசால்சிவன் ஞாதகர்மை, வையப்பா
டினிப்புடனே டினிப்புசேர்த்ஞ கழிவாஞ குருப்புடனேமிசர்த்ஞிபா 658
த்தே.

சோதச்சப்பா களிம்புடனே யுப்புசேர்த்ஞ வொருமிடித்ஞாஞ
னாக்ஞ ஞாதகியாச்சு, ஆச்சப்பா வெகுஞாளு ஞாதகியாட்டி னுடன்
காதசுன்னைத்துக் காதியாகும், ரோச்சப்பா வெகுஞாளு வெளனம்
பாயும் ரோகண்டகுராவுக்கு இனகேயாதி, நீச்சப்பா வெகுநீச்சு ஞாளு
சார்காண்பார் கெறிவெற்ற சற்குருவுக் ஞழுயாம்பாரே. 659

ஞழுயென்பார் கண்டமென்பார் விஷநிலையென்பார் ஞலங்குப்பச்
சை ஞக்கினியின் டீசமென்பார், ஞழுகொண்ட ஞழுயென்பாரஞி
யென்பார் ஞரகரா ஞிக்கு ஞந்தமென்பார், கழுகாண சத்திலையென்
பார் நீலமென்பார் காமஞாக்குச் சத்ஞாருவான் கண்ணினையென்பார்,
ரோழுகொண்ட ஞகாசரோகலையென்பார் ரோத்திலைவு ஞாருசாகுரோக
லைப்பாரே. 660

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பர் சினமொன்று வெடியுப்பொன்று பரமான விந்துட
னினரோன்றுங்கூட்டி, சோரப்பா தாம்பிரத்தின்னைத்தள்ளோ சோர்ந்
னையிலை சேசரியின் நெய்யைவளர்த்து, சேரப்பா சேறுந்தின்னைத்
தாலேலரோடி நிலைத்தசொரு பாண்டத்தில் மண்ணுமின்னுமிட்டு,
நப்பா பாண்டத்தி லிட்டேல்ல கருவாக வட்டனைகையை யதினமேல்
னைவீரே. 661

னைத்ததின்மேல் ரோன்மேலே நிணநயத்தொட்டி வாகாக மே
ல்ரோடி மண்ணுஞ்செய்து, வித்தாரமாகவே பிடிப்பில்னைத்து வீறு
டங்க வொருசாம மெரிப்பாய் மைத்தா, ரோத்தானை நிறம்மேலே
தாலுஞ்சேர்த்து மெழுகுரோபா லுருகியது வொண்ரூய்ச்சேரும், பத்
தானை பூரணத்னைதத் திபாணம்பண்ணிப் பதமாக ஞாறவிட்டு னெடுத்து
ப்பாரே. 662

பாரப்பர வட்டனைகைக்குள் வினுங்கல்லை பனிங்கதுபோல் பாஷா
ணம்பண்பாய்க்காணும், ஞாப்பா ஞுறிவார்கள் பாஷாணத்னை
ஞுறிந்தவர்கள் ளறிவார்க ளம்பாத்னை, மேரப்பாளண்பார்கள் வெ
ள்ளகண்டமென்பார் விளையான மதியென்பார் நிலவுப்பென்பார்,
சமயப்பா சனைக்கு நாகமென்பார் சகலசாக்கானதற்குஞ் சத்ஞாரு
ஞாண்டாரே. 663

பார்க்கவென்ரு லெலந்தனுட காவியத்திற் பக்குவமாய்ச்சாக்கு
னையப்பு ரூஞுறையச்சானஞ்சேனஞ், மார்க்கமுட னோந்ஞாற்றில் கட்டி

மூன்றாவது ஞானகாண்டம் முழுமுதற்பொருளை சொல்லுதல்

சேர்க்கையுடன் என்னுள்ளத்தில் நிரவகத்தினாலே சொல்லுகின்றேன் சொல்லுகின்றேன் கார்த்திகேய கற்பமுறை ஞானத்தில்சொல்லுகின்றேன் கருணையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே.

கேளப்பா கற்பவகை தானிலொன்றே சொல்லுகின்றேன் தெளிவையில்லாக் ஞானடங்க ளெழுநூறும்பாரு, ஆளப்பாலாகமமா ரணத்தைஞ்சும் அப்பனே என்பதுக்குள் ளடக்கிப்பாரு, தேளப்பா கொட்டுதல்போல் வழியுஞ்சொல்லுகின்றேன் திருமபவொருவர்தானிலையாக் திருமாய் மைந்தா, கோளப்பா வாராமல் சத்துருமித்திரு குணமாகச் சொல்லுகின்றேன் கொடுப்பார்பாரே. 665

பார்த்தவர்கள் மனங்களிய கடந்தாயாலும் பண்பாக முறைகள் தவறுமலையா, கார்த்தவர்க ளிந்திவா ரப்பா சொல்லுகின்றேன் கணகம்வெகு பிந்தாது முறைசொல்லுவார்கள், நாற்றிசையு மறியவே தானிந்தாழில் கலமாகக் கைமுறைகள் கண்டுப்பார்த்தாலும், பூந்தமலர் வாசனைதான் மிகவேவீசுகின்றும் பூவறியார்க் கென்னலாகும் புகலக்கேளே. 666

கேளப்பா வுலகத்தில் முன்தோன்றாமூன் கிருபையுட னன்மை தின்மை யொன்றும்பாடி, காளப்பா தினமபார்த்து வறியவென்று நன்மையுடன் ஜோசியமும் பதிலேபாடி, கோளப்பா வாராம லுலகமீதில் கொட்டிடுவர் சாத்திரங்கள் னென்னசொல்லுவேன், மாளப்பா னன்றசொல் லாகாதென்று மானிடர்கள் நூல்நூறினைப் பார்த்தார்பாரே. 667

பார்த்தவர்கள் குருமொழியைப் பாராமற்றான் பதரோடே கெல்லாரித் தூற்றுவார்போல், கூத்தான கூத்தாடி லெம்பங்காட்டிக் கொடிதான நூல்களோத்தான் பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந் தான்தேடி குருவைக்கண்டு நன்மையுடன்வணங்கியவர் பாதம்போற்றி, கார்த்திகேயல்பலனுணர்ந்து சொல்வேன்கேளு கணகம்போல் நன்மைதின்மை காட்டுவாரே, 668

காட்டிடுவர் நன்மையிலே தின்மையான தரடறிவே தின்மைதீ கண்டுதேறி, மாட்டிடுவர் சோசியத்தை மனதிற்சாரும் மார்க்கமென்ற அருமுகத்தைதப் பார்ப்பம்பன்னூறு, நூட்டிடுவர்தாள் திறந்து வுலகத்தவள்ளே புதுமையெலாம் பதுமமதோக் கண்டுதேறி, ஓட்டிடுவர் ஆம்பலத்தி லேறலைபோலும் அப்பதியிலேறியெள்ள அருமுகம்தானே.

தொள்ளப்பா நூனைத்தை தொண்டுதேறிக் குணமாக மனதறிவால் குருவைக்கண்டு, வீள்ளப்பா வுனதிணைடய பாட்டைடவேல் லாம் வீண்டதிறல் மனமகிழ்ந்து அருட்பார்வையாள், தெள்ளப்பா அதின்பிறகு சாத்திரத்தைதத்தேடி சிலசிலா கண்டதெல்லா மெழு

திப்பொட்டி, சொல்லப்பா மனக்கவ்னரி னழுட்தன்னுரை னெ சொவ்
ஷ திரவல் டொருளடக்கக் தொழுவம்பாரே. 670

கெந்திபாவதானம்.

பாரப்பா கெந்திபா வதானத்தவ் னோப் பகருகிறவ்ன புலத்திய
னை டவ்பாய்க்கொரு, ஆப்பா அறிவாரக்கள் கெந்திசவ்தவ் னோ
டிவ் னைத்திலொ டிவ்விப்பிறகு செயரீர்வாங்கி, காரப்பா பூமியிட்ட ரகத
ந்தவ் னைக்கருவாகத் திரளதம்வாங்கினைமக்க, சுடப்பா பூவ்ன்செர
வ்ன நீரில்லைமந்த்ர சேர்த்தடிதக் கலைக்கலை டவ்னமம்பாரே.

பரப்பா அவ்னைம்மி கதெம்பொதவ்ன்னரில் டக்குவமாம் .மூப்பு
வுங் கருங்கூட்டி, சேடப்பா அழுமுழு டுங்கூடச்சேர்த்து நிறமாகக்
கிவ்டி டவ்னை தொல்லைப்பூழி, மரடப்பாமவ்ன்சோலை வகியப்செய்து வைம
தவ்ன்னை அறிப்பொற்றி அலைவில்லைமல், காரப்பா அலைவிலைலைப் பார
ந்தனை அறிப்பொற்றி அலைவில்லைமல், காரப்பா அலைவிலைலைப் பார
வ்ன்டர்த்தவ்னரில் கருக்கலைவ தவ்னைமூட்டி வொரித்திடாலே. 672

னர்க்கலை மருந்தெல்லாம் பாவ்ன்டத்தவ்ன்னை இளகிமவ்ன்ன
வுருகிபதாகற்பொல்சொரும், தருக்கலை அவ்னைறம்பொ தவ்னைமக்க
ரும்பாமவ்னைடத்தறிதத் தயவால்வாங்கி, பெருக்கலை பீங்கானிற்
பதவ்னைட்டவ்ன்னரிப் பெருவ்னைமயுள்ள மவ்னைமதரப்குருவைப்பொற்றி,
டருக்கு வெவ்ன்னைய் இவரரு மவ்ன்றவ்னைமக்க உவ்ன்மையுடவ்ன
குவ்றிவ்னிறை வெடித்தக்கொன்னை. 673

எத்தவரரு கெந்தியுட மவ்னைமசெரு னவ்ன வொல்லேவ்ன்
புலத்தியனை அடக்கமாக, தொடித்தவெள்ளி றாழுக்கு சாந்தவ்ன்மை
ந்த, சமமாகவையதிசொல்ல முழுடியாவ்னதிய, அரிதவொருவர் கெந்
திமுறை கேட்டவதலுக்தரவ் அரறிவர வரவ்றரீ பகலெறில்லை, முழுத்
தவெரரு நாளாக டறிவோர்க்கெய்தும் மூர்க்கமுட வவிர்நாலைப் பத
வம்பவ்னை. 674

கவுரிரசம்.

டவ்ணவப்பா கவுரியுட முவ்றவைபக்கொரு பவ்பாவனபுலத்திய
னை அறிவுவ்ள்ளதனை, வின்ணப்பா லகவ்ணமாடு காரசாரம் விளை
யவ்ன பழுகமாடு நூவ்ணமுங்கூட்டி, கவ்ன்வவப்பா மஞ்சளவ்ன்று
ரருவங்கூட்டிக் கருக்கூட்டி சல்வத்தி லாட்டிகவ்ன்றாய், மவ்ன்னைப்பா
ட்டிதவ்னரில் வைத்தவ்ணமக்கா வமக்தவ்னை அறிப்பொற்றி வொரித்தி
டாலே. 675

வரித்திடலை சட்டிக்குள் மருக்காரவ்ம் இளகிமவ்ள்ள வுரு
கியது மஞ்சள்பொலை, பெருத்தகல்லுப் பொறவ்றக்க மஞ்சளர
கப் பெருவ்னைமயுள்ள கவுரியவ்ன்ற பேரையாரும், குறித்தபொருள்
ஆதியவ்ன்ற வெவுரியாரருவ் குவ்ணமான கவுரிர பூவ்றாகவ்ணப்பா,

பரிந்தகடு இதற்குரிய மொல்வாறைபோல பாலகனே இதிலுடைபடி
676 சுகிகனே.

சனப்பா அந்டமா யோகமெல்லாம் கெம்பீரமாய்ப்பழுக்கு மிதி ஆலடியேகர்மம், சனப்பாகாளிலொரு காளித்ரூலம் கண்மை புள்ள அட்சயலிங்க வருவாரப்பா, வேளப்பா னித்தசிவன் அட்ச யனை தனக்கு வேண்டியே ஒருவாரத்தை பிரதாரப்பா, ஆளப்பா அவ்வார்த்தை ணைந்தாகேளு அன்பாலென்ன்ட்சமாம பிருவென்
677 றுகே.

வெண்றதொரு அட்சரத்துக் குழிரதன்னில் வேதாக்ஷ சத்தி சிவ மிரண்டுக்கூட்டி, கொண்டதொரு அட்சரத்தைத் குறியில்லா ட்டி குருவாலொன்ன் றட்சமென் றுருவைசாட்டி, அன்டர்தொழு வருவேற்றி சிவ்றதுதி அன்பாக நீபெடுத்து ணைந்தாகேளு, கண்ட தொரு பதார்த்தமதிலுறுவாய்ப்போட்டுக் ைகநீட்டி பெடுக்கல்ல
678 னிலேபாதென்னனே.

துலையாத அட்சரத்தை பார்த்தான்பார் துடியான செவ் றுதி மார்க்கமார்க்கம், மலையாம லட்சரத்தை மவுனமாக மார்க்க மூடனேறுதியே மனதுட்டொன்டால், அலையாமல் பூனைத்தை தோ கலாகும் அப்போத மதியழுதல் கொள்ளலாகும், சிலையான தேக மது அழியாத்ப்பா சிவசிவாபூ ணைத்தியு செயல்தான்பாரே.

சுவீரனைவப்பு.

பாரப்பா சுவீரனைவப்புக்கோரு பரமான வெழுப்பு பத்தா ம்தாரப்சன், தாரப்பா கல்றுப்பு சினத்தாரம் கட்டிரதோர் கவாச் சாரத்ந் சன், வீரப்பா தானடங்கும் பொறித்தாரத்தாண் சாரந் சவுத்தாரந்தான், வீரப்பா தானடங்கும் பொறித்தாரத்தாண் வெள்ளோயென்ற தருசடனே பேதித்தி, சோரப்பா மூப்பூவுக்கூட
680 க்கூட்டிச்சோத்தமிதத் தானபாக்கப் பத்தியாரேரே.

ஆத்தப்பா பத்தலைதாரத்தென்ற அனாத்தமே அந்திகட தருக் குருதோர்த்து, பாத்தப்பா கல்வதிலே பிரியுனைதாக்கப் பாரத்தையிலே மனமன்றி பானை றுப்பிபாரும். நீச்சப்பா செய நீரம் பிரசிதனானு நேர்மையுடன் காசிபானை றுப்பித்தேற்றி, காச்சப்பாமன்சிலை எழுத்துசெய்து, கருவாளை குபிதானை றுப்
681 பண்னனோ.

பண்னனியதோர் குப்பிதனோ பாண்டத்தன்னோ டுத்தூரமும் உப்தோரு பதினாழப்போட்டு, உன்னனிய குப்பிதனோ நுசிலையை தின் றுதுத்தமனோ நெறுயத்தப் பொருளையப்போட்டு, நன்ற றுதியை பாண்டமதிலே வரையுறுபு ஸ்மோகமன்னதிலே நன்றப்சிலபு தை அறுவரம்பு குருபாலோத் தெரழு தோபாற்றித் நிலையான அடைபூ
682 ட்டி அறிப்பிதென்றோ.

எற்றிடை சருகுகம்பு விறகிலை இதமாகப் பற்றிறு சமமாக
டுடி, ஏற்றிடை பகன்டமதி லுலைத்தொலைத்த அரிவிருக்குஞ் சூப்
பினைபோ லுலைபோல்வாளன்றி, போற்றிய புலைத்தும்பர் மதிபோற்
கரலும் புகையுடன் நின்னிப்பார் கற்போற்காலும், நெற்றியை
கை வையிரப்போல் ஒளிசேயவீசும் நேர்மையுள்ள விதலை 683
யேகினை.

சினப்பர மூங்சேபலை கல்லைத்திட்டுச் சினிதமுடன் பொர
டுத்தகைவுரு மலைதகைத்தி, தினப்பர கொட்டுதல்போல் செயிர்
விட்டுத் திமிசகச் சினியைக் குப்பிக்கேற்றி, சினப்பர வாசர
மல் பாண்டகன்றினை மூலைகருமுன்போலே குப்பினைவைத்து சின
ப்பர சேல்முடி மன்னறை குலைப்பர மலிப்பேற்றி வெரித்தி 681
டாசினை.

சனியப்பர சரசுர சமைப்பட்டு சினித்தாடகம் சட்டியிக்கிமல்
லெல்லிப்போட்டான், பொனியப்பரழுப்பிய சுர விழுந்தசரல் புக்
திபுள்ள புலத்தியனை பதைகாலைஞ்ச, குனியப்பரமறவாமற் சூலை
பனைனிக் குனிசமட்டும் நீயிருந்து எடுத்தப்பாரு, வனியப்பர சர
சேனை விசைகாலும் வசகாச இனைதமடைக்குச் சாய்குமாச்சே. 685

ஆச்சப்பர இன்னைமாரு மடைக்குச்சொல்லவன் அரசார மூன்
றோலை கல்லைத்திட்டு, சேச்சப்பர பொழிந்திவார் மாவதாகச்சை
சிப்படிமுன்ன செயிரால் மாலைவந்தின்னும், பாச்சப்பர குப்பிதனில்
பதனமசைப் பக்குவமாய்த் தானைசாத்து மன்னுஞ்செய்ய, மூச்
சப்பர தானைடங்க சினைகோபாட்டு மூக்கியமாய்ப் பாண்டமதில் 686
படியனையிசை.

வையப்பர அடிப்போற்றிச் தினையமூட்டி. வரிசையாய்மூன்றோ
லை வெந்தணைமாரு, வையப்பர அமைசாம மெனிக்தமின்பு பக்கு
வமாய் சினைசைசோத் திருப்பும்போ தில, வையப்பாசாயமல் திரா
வமாகச் சைமூலைறையாய்த் திரியமின் சினைசைவரங்கி, செய்யப்பர
மோமூடிச் சிலைசெய்ய திறமாகத் தெயினிக்கு இறக்குவாசெ.

இறக்கியமின் னறவிட்டி எடுத்தப்பாரு இடிவெகுவ லுவாக
இருக்குபவீரப், உருக்குமுள்ள வீரமென்னை வீரமென்முல் உக்கமினை
சவ்வீர மிகவேபசச்ச, கருக்குளென்ற கருக்களெல்லாம் வீரடவீரங்
குருவாக இன்னைமாரு மடக்குசேகரு, பெருக்கவே சவ்வீரக் கட்டி
வரங்கிப் பெருமையுள்ள செயகீரில் தோய்த்தப்போசே. 688

சோடப்பர சுவிழுசத்தில் பத்தமுறைதானும் புகழான வீர
மது எனனைசொல்லைக், சாடப்பர செயகீரிக்ன வலுவிலேல சவ்ட
மக்கா வீரவது வெனன்னைசொல்லைக், தேடப்பர வீரமென்னை நிறமே
தெனறல் செலந்தடமுன்ன நிறமாருமைக்காரு, கூடப்பர மனுகள்
நிறவீரனைக்குளன் தெரிமையுள்ள சுன்னமதில் சிதப்புமாச்சே.

ஆச்சப்பா இவ்வீரம் சொச்சிவீரம் ஆறிவார் கொச்சியுட னுழ
ந்தங்கே, நீச்சப்பா வெகுநீச்ச கணபதியா காலேனன் நிலைத்தசண்ண
மகாரமதுக் காதியாகும், பாச்சுடா கெவுனாக மனிக்குரல்லி பசம்
கானை சாரணைக்கு மிதுதேவழலும், வாச்சப்பா னெனதயிட வீரம்வே
றறும் வலிவான நீரமெழுதுக் காதிதானே. 690

தானென்ற பண்ணிரண்டு நூலுக்குள்ளே சகலகலைக் ஞானமெ
ல மடக்கமபண்ணி, தானென்ற குருமுறைபு மடக்கம்பண்ணிச்
சொடானை சொழிவிதனை குறிபுஞ்செல்லி, தென்ற குசிதேபா
லே குரானந்துசொல்லி தெவிட்டாத பூரணத்திவ் வகைபுஞ்செல்லி,
மானென்ற மவுனமென்ற குறிபுஞ்செல்லி மனமடக்க வறிவுபிக
வசனித்தேனே. 691

வசனித்த இந்நூல்தான் பெருநாற்சப்பர வண்ணமுள்ள சுரு
க்கமிது பண்ணிரண்டு நூறும், நிசனித்த சருக்கமிது சொடாதொழி
நீள் தினையில் மெத்தவுண்டு கண்டுபாரு, பதனித்தபபாரமல் சரு
வாய்பபாரு பார்க்கையிலே யிந்தநூல் பருவம்பாரு, நிசனித்தக்
குருவாகு யிந்தநூலைச் சொத்தோர்க்குச் சொல்லாதே மனதாய்ப்
பாதே. 692

தொட்டிபாதொணவைப்பு.

பாரப்பா தொட்டிபர் தொணத்தண்ணீப் பண்பாக வைக்குழு
ணை பதாத்தேனு. காரப்பா சீனமுடன் பூசைக்கூட்டிக் குருவாக வெ
டியுப்புக் கூடச்சேர்த்து, சாரப்பா சூதமொடு காசுஞ்சேர்த்து தய
ரிசத வுத்தினைடத்துக் காந்தங்கூட்டி, வீரப்பா தானடங்க வெண்கசு
யாலாட்டி மேண்மையுட னிருப்பகலில் வைத்தழுதே. 693

மூடப்பா சட்டியிற்கு ளிருப்பகலிவைத்து மூர்க்கமூட வூப்பி
ட்டு மேலுழுதி, வீடப்பா மிலப்பதற்கு வடுப்பிலேற்றி வீசையாக
முச்சாமமெரித்தலாக்கி, பாடப்பா ஏனமிதை யாறவிட்டு பக்கு
வமாய புடைத்தெடுக்க வாமந்தானே, தேடப்பா தொட்டிபாதா
ணமென்பார் சொகத்தோர்க்கு இந்தமுறை தெரிபாதனேறே. 694

தெரிபாத தொட்டியுட முறைறையத்தேனு சிவசிவா தாதமது
நிறமையக்கட்டும், பரிபாண தண்ணத்தால் குருவதாச்ச பழுப்பாகும்
வெள்ளிசெம்பில் பதமாய்ப்பாரு; குரிபாண குரியறிந்து குருவாவக்
காத்து குணமான பூரணத்தைக் குறிப்பாய்தகொண்டு, அரிதான
இந்நூலைப் போற்றுதேவர்க்கு ஆச்சரியம் வெகுவித்தை யறிவார்
பாரே. 695

பாரப்பா பங்கயத்தையறிவார்பாரு பதமமலர் பூரணத்தைப்
பதமாய்க்கொள்ளு, தேரப்பா செயலறிந்து தோறத்தறி தேகவச்
சி காயாதது யிருக்குதேவறிந்து,

அதிகார காயத்தி கற்பமென்று, தேகப்பர நிஷ்டையறிந்து வென்னாமர
ட்டோர் நிலையறிந்து மனதறிந்து நிதானம்பாரே. 696

பாலுண்ணு சலமென்று மறிந்தாலுண்ணும் பசுத்தினதேயதா
கிறதேசார் வடிவெனவும் முடம், காலென்று மாகாச வென்னியென்றுங்
குருத்தாசத் தானறிந்து கருவைக்கவும், தேவென்று தானறிந்து
யுஞ்சமென்றும் நிலையாகப்பூரிக்க மைந்தாதேகுரு, ஆவென்று வுனை
க்குரிசார் வென்வரையடா அதாக அடிமுடியை மறந்திடாதே. 697

சிங்கிமுறை.

மறவாமல் சிங்கியுட முறைத்தேருந் மகத்தான வெழுபுப்பு சின
ங்கூட்டி, உறவான காரமதி லுண்முலென்றும் உத்தமனே யிதுங்
குறிசார் காதங்கூட்டி, நிறமான வழிமுடியுங் கூடச்சேர்த்தநக் வென்
மையுள தருசதுவுங் காதுங்கூட்டி, அறமான பூக்குணையில் வைத்
தாலுத அப்படியே யுருகிப்து குழம்பாம்பாரே. 698

குழம்பான பதங்களும் பதமுருக்சேர்த்தநக் குறிப்பாகக் குணை
யெடுத்து வைமந்தாதீபும், தளமான தானத்தனிலே தளம்போல்தீபி
தன்மையுட னதில்வார்க்க இறுகும்போதில், கலமாக வடைத்தெடு
ப்பாய் தண்டுதண்டாய் கண்ணையுள மிருதாரு சிங்கியாச்சு, வள
மான சிங்கிதனை யாமறியப்போற் மகத்தான வேளைக்கு சிங்கி
யாச்சே. 699

சிங்கியென்ற சிங்கியுட முறையைத்தேருந் சிலசிலா வெம்புவை
ச்சனி யொன்தான்றும், அங்கமதாய்க் குளைதனிலே யுருகும்
போது ஆதியந்த வென்றறிந்து பதிலேபோடி, பங்கமில்லாச் சிங்
போது ஆட்டைடக்களவுட பரிசாம சூட்சமுறையுந்தான் கவ்வமப்பா, சங்
மதை ஆட்டைடக்களவுட பரிசாம சூட்சமுறையுந்தான் கண்ணையுட னுருகியதை
யுடனே குளைதனிலே கவலியாவாய்த்து கண்ணையுட னுருகியதை
ஏன்றும்பாரே. 700

ஏன்றுகி உருகிநின்ற களங்குதனன்னை உடைத்தப்பார் மாப்
போலே புகிருமப்பா, கனமுக வப்பொழுதையப் பதனம்பன்றும்
காட்டிலையப் சம்புதனில் தூற்றுக்கொன்று, குன்றுத வடிதனையே
சொல்லப்போறன் குருவானை தங்கமடா மயக்காதையா, சென்
றுட அடிபலத்திக் னைருனாக்காட்டிற் சிவசிவாசிங்கிமுறை கன்றும்
பாரே. 701

சிங்கிமழுகு.

பாரப்பா கட்டுமுறை சிங்கிவரைந்திப் பண்பாகக் கல்வத்தில்
பொடித்தக்கொண்டு, தேகப்பர ஐங்கோலைத் தயிலத்தாலே தினா
வாகத் தானைத்தும் போதிக்கீதான், வாரப்பா குதிமாதி காலி
த்தம் வினைசெடுள்ள காந்தமுட னையமுங்கூட்டி, சாரப்பா அனைத்தி
திப்பாயம் தானுசமம் சமர்த்தாக அனைத்தெடுக்க மெழுகுமாச்சே.

ஆச்சப்பர மெழுதிலொரு கடலைத்தூக்கி அப்படியே வெள்ளி யொரு காலைநீளுறில், பச்சப்பர இப்மெழுதை எள்ளைசொல்லிவெள் பகரிதாய் அலைக்குகின்ற தகுதத்தரய்தாள, ரீச்சப்பர வெருக்கச் சொல்லப்போமே நிலையிலைலாக் கரபமதைதனிழுத்தவேண்டி, காச்சப்பர ஆலமிலறு கணைநிறுதலுல் கணதமென்ன தகுதம்வச்சிரகாய மாசிமை. 703

காயாதிகற்படம்-வல்லாளை.

காயமென்ற காயாதி கற்டந்தண்ணைக் குரினைபெறச் சொல்லு திதேறன் ணைமந்தாகேளந, மேயழுடன் வல்லாளை பாதுமாதம் நிலத் தகொதாருவுளையடா ஆராந்திடசள், தாயகமாய்க் கொண்டுவந் தூள் த்திணைமந்தர சமயசமாய்த் தூளாக்கிக் கல்வத்திட்டு, மாபமென்ற தூள்தனிலே கழிந்திடசள்ள மாயாது காயமது வலுவாய்ப்போ ச்சே. 704

கடுக்காய்கற்படம்.

போச்சென்று விடாமலே தினமுங்கொண்டால் போதுமடா நரைதிரைகள் சாலேயில்லை, ஆச்சென்று கடுக்காய்தான்வருஷமென் றுபப்பனை அதின்முறையைச் சொல்லக்கேளந, வாச்சென்று கடுக்காளையத் தகர்த்தறக்கொண்டு வளமாக அழுஞியிலே பூறட்போட்டு, காச்சென்று மறுதான்தான் காயப்போட்டு கனக்காகப் பக் குமுறை சுத்திசெய்யே. 705

சுத்திசெய்த கடுக்காய்தான் செந்தடுக்காயாச்சு சுகமான கடுக் காய்தன் முறையைக்கேளந, பத்தியுட னீடித்துலடி கட்டினமந்தா பாங்கான காகமதில் பதனஞ் செய்தா, புத்தியுடன் பூரணத்தைப் பணிந்துபோற்றிப் புனிதமுடன் நேசதூ தகுமும்பண்ணி, வெற்றி பறக் குபகத்தினின் றுகொண்டு தெவதாந்தக் கற்பமதை விரும் பிக்கொள்ளே. 706

படத்தியம்.

கொள்ளடா காலிலிலே வல்லாளை கொன்ரு கொண்டபிண்பு மதியமதி லழுதுகொள்ரு, நள்ளடா கடுக்காளை மாலைதன்னில் தூணில்வொரு கழுபளவாய்த் தூணிக்துகொள்ரு, நள்ளடா மதிய மதி லழுதுகொள்ரு காலுமுப்பு சொல்துதிறனையக் தூகேளரு, புல் லுடனே கல்முகஸ்தள் சுத்திபண்ணிப் பலமதனை விரூதியுந் தள மாய்ப்பூசே. 707

பூசிய வெண்டெழுத்தை ஒன்ரும்பக்கூட்டிப் பூரணமாம் செய் தபின்பு அசனங்கொள்ரு, நேசமுட னழுதுகொள்ரு சிறுபயறு கொள்ரு சோர்மையுள்ள சர்க்கரையும் பழமும்கொள்ரு, வாசமுள்ள பதார்த்தமெலா மகிழ்ந்துகொள்ரு மகத்தான கடுக்காய்தன்

வழுவாமற்போற்று, பாசமூட மூலவாத்ம பதிபசுவினிலுறல் பலிக்கும்
டிர காயசித்தி யோகம்தானே. 708

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ள புலத்தியரின சல்லக்கிரமுற உண்மையமுள்ள லிங்
கமுனைக்குந்தேரு, நாகமென்ற கருகாகம் வங்கமென்ற
மாசனி சுதமென்ற குருத்தாரமென்ற, பாகமென்ற தினைமாவென்ற
ஆதியந்தம் பக்குவமென லாங்கூட்டிக் கல்வத்திட்டு, ஆகமென்ற செ
யரோல பொழித்தணுகவரைத்து அப்படினைகுப்பியிட்டு எரித்திடாயே.

எரித்திடவே லிங்கநிஷ்டாகரமறி எகமென்றகம்பியதாயிறு
கிறிற்கும், குறித்திடவே சூளிர்ந்தபிண்டி வடைத்துப்பாரு கூர்மை
யுள்ள குப்பிவைப்பின் தம்பியாகும், கரித்திடவேபோய்விடுமே லிங்
கங்கண்டால் கண்மையுள்ள லிங்கமாகும், வருந்திடிகப்பே
ந்திடுவாய் லிங்கந்தன்னை மந்தானலிங்கமதின் வரிசைதானே.

கோளப்பா லிங்கமனைதந் தங்கத்தூட்டிக் கொணிகமுடன் தா
லெடுத்தவைத்தக்கொண்டு, கோளப்பா கொட்டுதல்போல் வெள்
ளி நூற்றில் தெவிட்டதே லிங்கதுங்கமென்றுதாக்கி, கோளப்பா
அத்தங்கமென்னைசொன்னேயன் குணமற்ற தங்கமடாகூர்க்குபாரு,
கோளப்பா எரித்தபின வெனவைத்துச்சொன்னூர் வேதாந்தப் பன்னிர 711
ண்டு நூற்றில்தானே.

தானென்ற டனிசென்று நூற்றைமந்தா தரணிதனில்விள்ளச
தகரவாடாதே, தானென்றகுருபாஷமதித்தக்காருகுருவானபர
மநிலையாரவனைச்சிவமந்தா, தென்ற மூலதனதானென்டால்மை
ந்தா தகவுச்சிரகாயமடா திறந்தசன்வேணுன், வினைன்ற வீரா
ருடன் வீம்பேசாதே வியம்பெனுளிக்குள் கண்டுனுளியை மேவிப் 712
பாதே.

பாரப்பா மதியிருத்த இலையைப்பாரு பக்குவமாய்த் தானறி
ந்த பருவத்தன்னில், கோரப்பா கதிரிருத்த இலையைப்பாரு கின்னரி
டத்தில் மாறினதை நிலைவாய்க்கண்டு, தேரப்பா கின்மனதை யுறி
வால்தேறு தேர்ந்தகிலல் காயசித்திதிறமதாரும், ஓரப்பா யுறிவா
ர்கள் சத்திசிவத்தன்மை யுறிவானை பொறிவார்பாரே.

நாகமுறை.

பாரப்பா நாகமென்ற மூலதனையத்தேரு பக்குவமாய்ச் சொல்
லுதேறன் வைமந்தானைமந்தா, தேரப்பா தேகமென்ற வெண்ணுறுகல்
தானதென்றகுருநாக மூடிருமாக்கு, வேர்ப்பா இருவையுடு
தானதென்றகுருநாக மூடிருமாக்கு, வேர்ப்பா இருவையுடு
மானதேறயாகும் வெடியுப்பு காலிலைனவுடு ஆகம்ரண்டும், தா
ரப்பா கருவுப்பு காகப்புளிதானத் கல்லுப்புத் தூண்டுமைனிப் பருப்புன் 714
டிடே.

கூட்டியே பிடைசமஞ்ய்க் கல்வத்திட்டுக் குருவானதருவரேல ஏட்டிக்கொண்டு, மாட்டியே குகைபிழந்துக் குகைக்குள்வைத்து மைமத்தனே தருசிட்டு வுலேயில்லைத்து, சட்டியே யுலேயில்லைத்து ஆதம்போது நண்மையுட னிருதிபல்லோ தெளியும்பரு, மாட்டியே பதங்கண்டு தெளிந்துதாரஞ் வயிரம்போல் கண்ணிழுத்த நாக்மாச்சே. 715

நாகமென்ற நாகமதை பார்த்தாண்காண்பார் கல்லோச்களறிவார்கள் மற்றோர்கானர், நாகமென்ற நாகமதி லுயிர்தானிவ்ற நிறமான வுடலாவி காணர்காணர், பாகமென்ற வுடலாவி தனக்குனமந்தா பண்பான பொருளதுவுக்கானமாட்டார், ஆகமென்ற பொருளதினைக் கண்டாரானல் அப்பவல்லோ வாதசித்தி நாகமாச்சே.

ஆச்சப்பா நாகமதி லெந்சுவுண்டி அந்சான நாகமதில் லெண்ணடைக்கேளு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை நாகுதேனு பிசகாமல் வெண்ணெமல்லோ ஏன்னைறஞ்ன்று, மூச்சப்பா டிழுத்தல்லோ வொன்று சோறும் மூனுபான சுழிமூனையி லுயிருமாச்சு, நாச்சுப்பா குகைதனிலே நாகமிட்டுக் குருவானை சத்துருயித் தாருலைமாட்டிட. 717

மாட்டினைதால் நாகமது கட்டிப்போச்சு மகத்தான குருவாச்சு வைமந்தாரேசுரு, தாட்டிகமாய்க் கட்டினைதத்தாலெடுத்து நன்ணமபுளதேமருவிலே நூற்றுக்கென்று, நாட்டினைதால் தெதிலென்னை சொல்லப்போறேன் நாகத்ன மணியதுவு மொவ்வாதையா; தேட்டினைதால் நாகமனைத் தேடவேனுஞ் சிவசிவா வாசுனையில் திறந்தான்பாரே. 718

பாரப்பா வுலகத்தில் வாதிசொல்லும் பார்த்தேனுன் காதாரக் கேட்டேனென்றும், வீரப்பா தானடைந்து சொல்லுஞ்சேதி விள்ளுகிறேன் புலத்தியனேமனதால்க்கேளு, சாரப்பாபச்சிலையால் தங்கமாச்சு சாரமென்ற வுமிநீரால் தங்கமாச்சு, காரப்பா கூகனிக் காத்தாற்பஸ்பம்பண்ணிக் கண்மூடிமூழிக்குமுன்னே தங்கமாச்சே.

தங்கமென்ற தங்கமது குருத்தான்பண்ணி சதுதியிலே பத்தரைதான் மாற்றைக்கண்டேடன், அங்கமூடனிமிஷத்தில் வொளதேபோட்டால் அகாரா மண்ணதுவும் பொன்னப்போச்சு, சங்கையுடன் கண்டெனென்று சொல்வான்மட்டை தங்கமென்ற அங்கமதை யறியாப்பாவி, பங்கமென்ற வாயகன்ன தேசும்பாவி பார்தனிலே மெத்தவுண்டு கண்டுதேதேற. 720

பொதுபோர்மகிமை.

கண்டுதேர் மனமூகத்து தேசவேண்டாங் கடக்கனிக்ஞ அறற்றிவிட்டு கருனைவக்கேளு, பண்டினடைய பரமவொளி கண்டபோர்கள் பதரூமல் வழமைபொத்திருப்பாரையா, தொண்டவொளத் தொன்

டனைப்போன் னுலகத்துள்ளோ ருத்தருள்ளா மனவிடனைத் தலைவிப்
பார்த்து, னுன்னடிப்போன் படமருவா யலருக்கிக்கு ஆயிரத்தும் கூ
றும்று மருள்செய்வாயே. 721

அருளாலே பூப்பி படருறு மலருக்கிக்கு அவர்தொகு பினையில்
லை மதற்றிக்கொள்வே, நிருளாலை மனவிலையில்லை மதற்றிலை எனா
க்கு தாற்றிட்டுச்சயலருக்கிக்கு, பொருளாலை அலைத்திரைப் போதமீ
ச்சு புத்திமதி னுள்ளடையுமே பொதித்தப்பா, மருளாமலைவிடுமே
தவிமெச்சிவர் மார்க்கருள்ள தலருடையார் வழிதான்பாரே.

பாரப்பா குருமுறையால் தானெவெல்லுல் பாதிமத்தப்பாரு
மெத்த வைராக்கியமற்றா, னூடப்பா அறிவார்கள் குருமுறைதானே
பா அதற்குமொரு இடம்பொருள்தர வேவல்லவுறும், சோப்பா
பொருளானவுங் கிட்டிற்முறுல் சோர்வையுடன்கிட்டுவது எப்படியோ
வென்றால், சோப்பா உலகமதில் சென்றுதேறி செகத்தினுள்ள கா
ல்வளையில் சகிபோரே. 723

"சகியிலே எச்சகியாரருலென்ன கண்ணையுள்ள மானிடர்கள்
சோகழிக்கொள்ளு, ஆகியிலே விட்டகுணாக் காருன்று அவர்களுட
னவுதறித்தா சேர்க்காயானால், சோதியென்ற பொருளீவார் வெகு
சாப்போ சொன்னபடி யாட்டிவிக்குந் சோதிசோதி, வீதியென்ற
இடம்பதினாலு மூடிக்குள்ளே வீற்கட்டும் வகையதனை விளம்பக்
கேளே. 724

சமாதியிடம்.

கேளப்பா சரஞ்சருச் சதிரமாகக் கனிதருடன் வெட்டிருன்
றுய்க் கல்லிருலே, வாளப்பா பூமியிலே தூலமூன்றுரும் மதித்தானை
பூமியின்மே லவலமூன்றுரும், கோளப்பா வாசமற் கட்டித்தீர்த்து
கூர்வையுடன் மெழுகுதற்கு வகையைக்கேளு, காலப்பா பிலப்பத்
திற்சுவர் எறிவில்லைமத்தர குருஞ்சாந்தால் மெழுகிவல்லாய்க் கடித்தி
டாயே. 725

சுடுத்தலையுற் தானதிவ்பின் மேல்போக்கெல்லாங் காண்வையு
ள்ள வெண்சாந்தாற் பூசினமத்தர, அடுத்தடுத்து காலுதாம்பூசினமை
த்தர அடிவலுக்க நன்முகத் தீர்த்தைத்தீர்த்து, சுடுத்தாமாய்க் காய்
த்துபின்பு அறைகட்டுள்ளே நல்லதாரு சுக்தனத்தின் கட்டைசிவி,
லடுத்துவிரச சாம்பிராணிப் பொடித்துச்சேர்த்து வைமத்தனை அ
னியிற் போடுபோடே. 726

போட்டவுடன் புகையெழும்புமாசுத்தம் வேப் பொருந்தினை
அமைத்துரன்முய்ப் பூட்டுபூட்டி, சுரட்டியுடன் மண்டலங்துரன் வெ
ன்றபின்பு மதனைசல் தளிலிறுத்தித் திட்டிதன்னால், பூட்டைடனே
முய்த் திறந்துமிகப் பூசப்போட்டு புன்னையிலையினை தானமென்ன தான

ற்செய்து, தேட்டமுடன் கீட்டன்றே யிருந்தானென்று சினிவர
தூரணத்தை நோக்குநோக்கே. 727

நோக்குவது தூரணத்தைப் பணிந்தானென்று நன்மையுள்ளை
மூப்பூவை முடித்துக்கொண்டு, தூக்குவது அழுதாசை வர்க்கத்தோ
டே அப்படியே அழுதுகொண்டு கறபங்கொண்டால், நக்குநனி
அழுதாசை மென்னெஞ்சல்லேவன் நலடன்கப் பூசைபண்ணி நாட்டம்
பார்த்து, வாக்குமன தொண்ணுக மூப்பூச்செய்ய வழிலைமுறை தவ
ழுத்தும் வழியைக்கேளே. 728

மூப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பா அயமான வுருக்குச்சட்டி கெணிதமுள்ள அயக்க
ந்தச் சட்டியொன்று, வேளப்பா காந்தமென்ற சட்டியொன்று வீற
டங்கும் நாகமதாற் சட்டியொன்று, தேளப்பாகுராகச் சட்டியொ
ன்று தெவிட்டாத வெண்ணெகச் சட்டியொன்று, வளப்பா அயச்
செம்பால் சட்டியொன்று, மார்க்கமுள்ள வெள்ளிதகுறற் சட்டி
யொன்றே 729

ஒன்றை தங்கத்தால் சட்டியொன்று உத்தமனே பத்திரமும்
ஒப்பதாச்சு, அன்றன நவக்கிரகபானபத்ரம் அப்படிவழிமுறை
யாவடக்கிக்கொண்டு, நன்றுக அழுதாசை வர்க்கத்தெள்ளு நயனம
யுடன் கற்பமதை அப்படியேதெள்ளு, குன்றுமூப்பூவின செல்லை
மார்க்கம் கூறுகிறேன் வழிமுறையாய்க் கூர்ந்தகேளே. 730

ஆதியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்ற சவுக்காரத்தைதக் கெனிதமுடன் தெ
ன்வெலக்கி வீச்சுநீரில், நாளப்பாதெசாள்தான் தோய்த்தெதா
ய்த்த நன்றுக மஷிமுகத்தில் காய்ந்ததாலல், நீளப்பா சாரமதிலு
ப்புதென்று நோனவழுவியதை நல்லுப்பேபாச்சு, ஞானப்பா ஆதியெ
ன்ற வுப்புமாச்சு அப்படியை நாதவிந்து வுப்புக்கேளே. 731

நாதவிந்துப்பு.

உப்பானை சத்திசிவ மிரண்டுங்கூட்டி உடன்தேரு நூறுடன் ச
தங்கூட்டி, செப்பான அயம்வுருக்குச் சட்டிதன்னில் நேசக்கையுட
னுலினைமுங் கரைத்தலைவத்தால், அப்பான தெனிவிறத்தி பரத்தி
மெட்டில் அரைபளவு விட்டுரவி முதந்தில்லைவத்தால், நைப்பான
வுப்பதுவு மெட்டாரவில் கடுங்கார வுப்பதுவுல் வீசுபுந்தானே.

வீசுந்தவொரு உப்பதுக்கு நயன்தீமரு வீசையான சத்திசிவ
உப்பதாச்சு, வீசுந்திவ சத்தியுப்பின மாசக்கன்தேரு மதந்தான
சிவத்தினைழி சத்துகூட்டி, உசுந்தவொரு வுப்புடனே யிந்தாங்கூட்டி

டடன்சேர்த்ரு அபக்காரத்தச் சட்டிதன்னில், குளழுத்ரு நன்ரூய்ப் கரைத்தியுத்ரு வெதனிலைவளமைந்ரு கூர்மையுடன் டாத்திரத்திற்ருனை மாய்வாரே. 733

வார்த்ரூனன்ரூய் ரவிழுகத்தில் காபக்காப வளமையுள்ள வுப் பாரும் பத்ரூனரனில், காற்ரூமிக வுப்பெடுத்ரூலைத்ரூக்கொண்டு கலங்கரமல் தியுறையில் பதனம்பண்ணி, சேர்த்ரூமிக மூப்பூவுமரு ன்ரூய்க்கூட்டிச் செயுமரூன அழுழுரூக்குச் சட்டிதன்னில், காற்றி நன்ரூய் செயரீரில் கரைத்ரூனமைந்ரு தயவரக ரவிழுகத்தில் காயப் படாரே. 734

பேரட்டவுட ஞாப்பரருளமைந்ரூகுரு புதழுரூன அபக்காரத்ரூச்சு ட்டிதன்னில், தெரட்டமூடன்பேரட்டுரூன்ரூய்செயரீர்வார்த்ரூ திரள வேரு கரைத்ரூமரி முகத்திற்பேரட்டு, கரட்டமூட னவுவரூள்ரூ ஞப்பி டேயரும் நன்ரூயுட வுப்பெடுத்ரூச் சொல்லக்கேளுரு, வாட்டமி லாச் சார்த்தமதின் சட்டிதன்னில் வார்த்திடுவாய் செயரீரைமைந்ரூ 735 ரூடாரே.

பாரான வுப்பெடுத்ரூக் கரைத்ரூலைமைந்ரூ பதிவரக ரவிழுகத்தில் வைத்ரூப்பேரற்ரூ, சேரரக வட்டாரரூருப்பேயரரும் திசமரக வுப்பெடுத்ரூச் சொல்லக்கேளுரு, வீரான ரரகமதின் சட்டிதன்னில் விசையரக வுப்பிட்டு செயரீர்வார்த்ரூ, கூரரக ரவிழுகத்தில் வைத்ரூ காயரூல் குறையரக வப்பரருங் குருவாம்பாரே. 736

பாரப்பர சுருரரகச் சட்டிதன்னில் பக்குவமரு யுப்பிட்டு செய தீர்வார்த்ரூ, சாரப்பர கரைத்திவரய் நன்ரூய்ரைமைந்ரூ தன்னைமபு டன் ரவிழுகத்தில் வைத்ரூரப்பரச்சு, சேரப்பர எழுரரருப்பேயர ரும் வெவிட்டரரு வுப்புகரூனரூத்ரூனைமைந்ரூ, வேறப்பர வெண்ணு கச்சட்டிக்குள்ளே வேலைதவென்று வுப்பெடுத்ரூச்செயரீர்பாய்ச்சே.

பாய்ச்சிநன்ரூய்க் கரைத்ரூபிரவியில்வைத்ரூல் பரமான வுப் பரரு மரரூரனில், காய்ச்சியேரூ ரூப்பெடுத்ரூ ரைமைந்ரூ ரைமைந்ரூ கருவின்னஞ் சொல்லுகிறேன் கருதிக்கேளுரு, காட்சியிலை தரம்பிர ட்பரத்திரற்கண்ணில் தயவரகவுப்பிட்டு செயரீர்வார்த்ரூ, வாச்சுதெ ன்ற கரைத்திவரய்ப் நன்ரூய்ரைமைந்ரூ மதத்ரூனரவிழுகத்தில் வை 738 த்ரூப்பரரே.

பார்த்தவே அந்ரூரரூன் காரமேறிப் பகரைமயென்ற வுப்பரரு ரைமைந்ரூரைமைந்ரூ, ஏர்த்தவே யுப்பெடுத்ரூ ரைமைந்ரூகேளுரு ஏகரூர்த் வெள்ளியென்ற சட்டிதன்னில், மார்க்கமுடவுப்பிட்டுசெயரீர்வார்த் ரூமனைமடங்க ரவிழுகத்தில்வைத்ரூ ரைமைந்ரூ, சேர்த்ரூசையுடலுலாரரு ரூப்பேயரருங் கிவகிவர நிதிச்செயருரைம செப்பரக்கேளே. 739

கேளப்பா சத்திசிவ மூப்பேயாச்சு கேள்மகனே யுப்பெடுத்
துச் சொல்லக்கேளு, வாளப்பா தங்கமென்ற சட்டிக்குள்ளே வரி
சையுட னுப்பிட்டு செயநீர்குத்தி, ஆளப்பா விரவிநன்றாய் மணியில்
காய்ந்தால் அப்பனே மறுபடிபுஞ் செயநீர்விட்டு, காளப்பா மூன்
றுநாள் காய்ந்துதானால் காதமென்றவுப்பாகும் காதமாமே. 740

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்ற வுப்பதுக்கு நாமங்கேளு நாதாந்த வழலைசவுக்கா
ரமென்பார், சோதமென்ற பூரணத்தி னுப்பென்பார் புகழ்காரச
காரமென்ற லவணமென்பார், நீதமென்ற குருவான மூப்பூவென்
பார் நிலைத்ததொரு பூமியென்ப ரடியதென்பார், பாதமென்ற
அடியென்பார் மூடியதென்பார் பாரபரத்தின் னருள்காட்டும் பசு
மைதானே. 741

தானென்ற பூரணத்தி னுப்பால்மைந்தாசதாகோடி சித்தமிக
ஆடலாகும், வீணென்றமானிடர்க ளுப்பைபக்தாரர் விண்ணென்று
மாகாசப் புவியென்றும், தேனென்றமதுவென்ப ரும் காணமற்ரண்
டிகைத்தல்லோ நாதவுப்பை யறியவென்று, நானென்ற ஞானவத்
தால் இன்னீரைக்கூடி நயந்திசுசுந் காட்டியவ னிடத்தில்தானே.

தானப்பா மாதவிடாய் தன்னீரவாங்கித் தவமுமிருப்பெடுப்பே
னென்பார்மானன்பர், வீணப்பா கல்லுப்பைநாதமென்பார் வீணன
சவுட்டுப்பை நாதமென்பார், கானப்பா வெடியுப்பை நாதமென்
பார் கலைக்கின்ற நீருப்பை நாதமென்பார், தானப்பா வெகுவா
கப் பார்ப்பார் மானன்பர் சுந்தரம்போல் நாதமுறையறியாச்தானே.

தானென்ற நாதமுறை யறியவென்றால் தப்பாது வெகுபா
டுபடுமெந்த, தேனென்ற சற்குருவால் காட்டவேணும் குறிப்பா
கக் கைமுறையா யறியவேணும், தானென்ற இடம்வேணும் பொ
ருள்தானும்வேணுந் தினமனதானன்றுசீவநலமேவேணும், மானென
்றமனது நிறுத்தி பழக்கத்தாலே மகத்தான நாதமதை யறியலாமே.

ஆமப்பா நாதவித்து செயல்தான்காணுர் ஆதாரா குருவிடத்
திற் காணலாகும், தாமப்பா வித்துநிலை நாதமென்றுந் தபவான
நாதநிலைப் போதமென்றும், நாமப்பா வென்றசொல் நாதம்நாதம்
நாட்டிதேடு மிந்நூலில் நாதவாழ்வு, ஓமப்பா சொல்வதுபோ லொ
ருநூல்சொல்லா தொடுக்கமென்ற நூல்தான் குருநூலாமே.

நூலான நூற்பன்னிரண்டு நூறு நுணுக்கமுட னித்தநூலைப்
பதனம்பண்ணி, காலான பன்னிரண்டு கலியிண்டார்க்கங் கடக்காம
லித்நூலைற் கட்டலாகும், ஆளான ஆண்பிள்ளைகள் நூலைக்காப்பார்
அமர்ந்தநிலைசித்தனென்றால் பன்னிரண்டுங்காப்பார், காளானை தின
ம்பார்த்து வாசிபார்த்து நாதவித்து நிலைபார்த்து காட்டுவாப்போதே.

சுட்டுரை குதவுப்பை சுதந்தீரல் கன்றுகத்தாளட்டி மில்லை செய்ணு தேட்டுரைடன் மணிரூசத்தில் சுயப்பிபோட்டிச் தெம்மையான போட்டுன்னவத் தேசுநிலுமி, சுட்டியாய் மன்சிலை வறுவாய்ச்சை ய்ணு சுழலைட்டி சொருப்பாய்பிப் படத்தைத்போட்டால், வட்டமி லை சுதவுப்புச்சன்னைமசு மகத்தானை ரூப்பூனின் மாய்க்கன்தேளை.

ரூப்பூச்செபதீர்.

தினப்பை ரூப்பூனில் சாமந்தேசர்த்தாக் கின்னைமெய்ற பீங்சு னில் பனியில்லைவத்தால், தீனப்பை சலமின்னை எவ்ணைசால்தேவை நீரானை சலங்கனிலை மைங்சுதேகுரு, வாளப்பாவிரூடன் பூரஞ்சே ர்த்தை மகத்தானை நீர்கனிலை தூவிப்பாரு, சுளப்பை தேபாலைதை சிவர்தைசாரூம்ணாய்ன்ன வுப்படிலைவுங் சுட்டிபோச்சே. 748

சுட்டிரின்ற சலமதிலை ரூறைறையர்தேகுரு சருவாளை தருசிலைய தெங்சும் வீரம், தீட்டிரூள்ள கெந்திசிலை தசாம்பூரஞ் சிறப்பாளை கெவுரியுட பாதைணைங்கள், சட்டிரூள்ள சுவாச்சாரஞ் சினிக்சாரஞ் சாந்தரூள்ள பொரிக்சாரம் வெடியுப்தேபாது, வுட்டியில்லைச் சருஞ் சாளை சாத்தெல்லாசந்தான் வுப்படிளை சருங்கிடதேவைசட்டிப்தேபாச்சே,

தேபாச்சென்று விசாதேசெயதீர்தன்னில் பொல்லாதசாகரூ டன்சருசாகஞ்சான், தீச்சென்ற வென்ஞரூசதிடிசீவளைகயெல்லாம் சோசாகத்தாளூருக்கிச் சாயப்தாயாளால், வீச்சென்ற சீவசமலை மடைத்திச்சட்டி. வீறடைங்சஞ் சட்டிமடைா ளைசைஞ்சா, பாச்சென்ற சாந்தமளைத்தேசாய்த்தாய்ப் பதிவாசப் புடம்தேபாட சாசஞ்சாதே. 750

சருஞ்சா மப்பிதேசஞ் தேசாய்த்தாவைட்டி சாள்ளைசால்சிவ லெ னிமடைங்கிச் சுட்டிஞ்சுட்டிம், சாசஞ்சாருஞ்சாசஞ்சா மிமல்லாசஞ்சாரூம் சருவாளை வுபாசஞ்சள் சருதேவாரு, வீரஞ்சாம் பூரஞ்சா மெமல்லா ஞ்சாரூம் வீறடைங்சாச் சாஞ்செல்லாம் விளைஞ்சதேபாரூம், சாசஞ்சா ஞ்சு சுவலைசாசக் செல்லாஞ்சாரூஞ் தண்மையுள்ள சட்டிவளை செயதீரா ச்தே. 751

மெழுகுவளை.

ஆச்சப்பா சுட்டிவளைை செயதீர்சொல்லி யுதிலடைங்குஞ் சாசக்கு வளை வெல்லாஞ்சொல்லி, சாரச்சப்பா மெழுகுவளைை செயதீர்தேகுரு சருவாளை சுட்டிவளைை செயதீர்தன்னில், பாச்சப்பா சுட்டிநின்ற சா சாங்சாரம் பாஞ்சாளை வீரழுடன் பூரம்சாலும், தேசாச்சப்பாவொடிஞ்சு ணஞ்ரூப்பூ தூவிபபாரு சிலசிவா மஞ்சஞ்சிறஞ் செயதீராச்தே. 752

தீராளை செயதீரில் ரூஞ்தேளைசாஞ்ளை தீசமாளை சுட்டிவளைை சா ச்ளைகெயல்லாம், தூரூளைதீர்தளிதேலை யுரூக்கினைைச்தா யுப்படிளை வினை

க்ஷொனியில் வாட்டிரக்கால், கூரான சரமெல்லாஞ் சரக்கிற்செ
க்ஷ்று தொறுதொறொனை வெதும்பியது மெழுகுமாமே, வாசனை
மஞ்சள்நிற மெழுகுதக்கீ வகைவகையால் பதனமாப் வைத்திப்
போற்றே. 753

போற்றியே மெழுகுவகை செயதீர் சொல்லிப் புனைமையுளள
கைப்பாகப் பூனைச்சொல்லி, நிதற்றியே செய்வகையுந் தேறச்செ
ல்லி தேகுவச்சிர காயமாயிருபபதற்கு வழ்த்தியே ஆரியத்தம் வழி
யுந் சொன்னவைவ் வரிசையுள்ள தூரணமும் வகையுஞ்சொனனேன்
ஆந்திய அறிவுரு நீயாய்ன்ரல் அப்பவல்லோ தகாரத மறிய
லாமே. 754

செந்தூரவகை.

ஆயப்பா கட்டிவகை நீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகுமெழுகுவகை
செயதீர்சொன்னேன், காமப்பா செந்தூரஞ் செயதீர் சொல்லவன்
கண்ணையுள்ள புலத்தியரே கண்ரூப்பீசரு, தாமப்பாமெழுகுவகை
செயதீரோடே தவறாமல் கட்டிவகை செயதீர்கூட்டி, வாமப்பா நீங்
காளில் விட்டுநல்ல மதியான மிதினிலே வைத்திப்பாரே. 755

பாரீர்சே னெல்லிவகை நீருங்கூட்ட பகுனையுள்ள செந்தூர
ய்ச் சிலம்றுபோரும், ஏற்கவே யிந்நீரில் வகைவையைக்சேரு இன்பழு
டன் கூட்டிவைத்த சரக்கிவ்வைமுன்தா, காக்கவே யெச்சரிக்கும் கல்வ
த்திட்டு கட்டிநின்ற ரசமதுவு மிடைதரவிட்டு, சேர்க்கையுடன்
கட்டிநின்ற செந்திதவ்வரில் செம்மையுடனரளி லொரவ்றுதனிற்சேரு.

சேர்த்தரவன்ரூப்ப பொடித்தமே செந்தூரவிட்டித் திறமாக அ
வைத்தி வன்ரூப் பிலேபண்ணி, போற்றியே ரவிபதனில் காயப்
போடி புதமையுட தேரட்டிவ்வைத்தழுதோழ, தேற்றியேமண்டிலு
வெறிவராய்ச்செய்து செம்மையுட னிதானமாய்ப் புடத்தைப்போடு,
சாற்றுவராய் வயிரவற்கு வடமாலைசாற்றித் தன்மையுடன் பூசைப
ண்ணி யெடுத்திப்பாரே. 757

பாரப்பா செந்தூரங் தன்னொள்ளது பதனமாய்சிமிழதனில்
வைத்திக்கொண்டு, சோரப்பா சரக்குதனோ யிப்படியேசெய்தால் செ
ந்தூரம் பொய்யாது செம்மையாரும், ஆரப்பா அறிவார்செந்தூரப்
போக்கு ஆதியந்த மறிந்தவரே அறிவாரப்பா, காரப்பா தானிரு
த்து மொடுக்கந்தன்னில் உருவாரை செந்தூரம் வைத்திப்போற்றே

ஸுர்த்தப்பா சிவயோகி தனகருவ்ல அன்பான எளிசபார்க்கு மீள்
ணுசபாடே. 759

சோடப்பா சிவயோகி எளிசபார்க்குள் தன் புத்திணைமாய்ஸ்
ஸுகாசத்தால்ணமந்தா, காடப்பா சிவபூணைபி தாதாணுரும் தன்னமயிளா
மாந்தருக்கு சத்தியாரூல், சோடப்பா தனிகதிலிங்காணப்பாசொ
ன்னேன் சோடனிந்தாதாணமத்து குணாமாய்ச்சொப்தா, சோடப்பா சிவ
யோக வாழ்வுதன்னைத் தேறிலது பூணைத்திற் றேறிசோடே. 760

சேட்டமென்ன பூணைமே தெய்வங்தெய்வம் தெவிட்டாத பூ
ணைத்தைக் கொண்டாயாரூல், வாட்டமென்ன சோகமப்பா வச்சிர
காயம் வழுவான பூணைத்தைமறந்தாயாரூல், ஓட்டமென்ற ஓட்டை
மெல்லா மடங்கிப்போருரும் அறிண்பிறகு என்னசெய்வா னையா
னைவபா, சட்டமென்ற பூணைத்தைப் பூணைசபண்ணி தண்டையுள்ள
பற்பலனை சாட்டச்சோளே. 761

பல்படலை.

சோளப்பா சென்நீருங் கட்டுவனைசீருங் கிண்ணமென்ற பிங்கா
னில் சரியாய்ணவத்தா, வாளப்பா ரவிதனிலே ணவத்தப்பாரு மகத்
தான நீரதுவும் வெண்ணீராகும், ஓளப்பா விந்துவென்ற சரக்ணை
பாட்டி. அதிலிடவாய் வீரமென்ற ரசத்தைத்தானும், மாளப்பா அ
ணைத்திடவாய் வெந்நீர்விட்டு மனமடங்க் அணைத்தாவல்ல வட்டிப்ப
ண்சோணை. 762

பண்ணியசோதார் வட்டதனை சோயாட்டில்ணவத்துப் பதிவாகமே
லேடு பதியழுடி, உண்ணியது சோகாமல் மண்ணுருண்செய்து ஒரு
முழத்திற் குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு தண்ணிமையாய் புட
மாறி யெடுத்தப்பாரு தன்மையுட னீறியது தவளநிறமாகும், வண்
ணியென நின்றவதாரு காதவுப்பால் மகத்தான சரக்கெல்லாம் பஸ்
பமாச்சே. 763

ஆச்சப்பா பஸ்பமென்று மகிழ்ந்திடாமல் அரையான குவக
தனிலே ணவத்தப்போற்றி, பாச்சப்பா பணவிடைதான கத்தான்
ளோதான் பக்தியுடன் கொண்டதிறல் பரமசோகம், காச்சப்பாமன
க்கண்ணுற் கனலேத்தாண்டி கற்பூரதீபமதிற் கருத்தைணவத்து, மூச்
சப்பா தானிருத்தி முழித்தப்பார்த்து மூக்காலும் சோசகபூரகமும்
பண்சோணை. 764

பண்ணியசோதார் பஸ்பத்தின் பலனைக்சோரு பக்குமாய் செம்ப
திலே நாற்புக்கொண்டு, தன்னிமையாய்ப் பணித்து பஸ்பம் பண
விடைதானெடுத்து தாயானசெம்பதிலேபூட்டிப்பாரு, விண்ணிறை
ந்தகயிலாசங் கொள்ளையாச்சு வெள்ளையென்ற வெள்ளிமித்தையதி க

டிரனல், புஸ்ணியமாம் சிவபோதி பெனிதியரக்குந்தங் புத்தியு
டன் தரனைதர்மம் புகழ்ந்தரசெய்பே. 765

செம்பப்பர மனதரனி கூர்ந்தரனன்றும் சிவபோதி தங்களுக்கு
அஸ்ணமீவாப், மெய்யப்பர அவரவர்கள் மனதிக்படிசெய்தரல் வெ
குதிகாழி தவமதினமை மிகுந்திசரும், வைபப்பர வுதவுதர சிவத்
திஸ்கூறு கருதினையுடைக் தவமதறிய செய்தரபார், வையப்பர
தவமதறிந்ஸ வைக்குள்ளதரும் தஸ்வமையுதர பிருந்த
வாறே. 766

நலவினைபடலம்.

வாழ்வதற்கு இன்னவிமரு வளமையிதரரு மரர்க்கருடன் நல
வான அழுதஸ்கொண்டாள், காள்வலுக்குஸ் சன்தலைக்குக் கரற்றை
ப்போசக்குஸ் கருத்துபிதத் தரண்வளருக் கருனைசெரும், மேல்லலு
க்கு மதிகமதரய்ப் பினழுஸ்டாரும் மெய்பினை நோய்களெல்லரம்
விலகிப்போரும், ஆஸ்வதற்குக் குரவதனி படிகருஸ்டாம் அரதர
நலவான அழுதஸ்தரள்னே. 767

நரனமடநிலை.

கொள்ளப்பர ஆஸ்டிடஸ்தில் சித்தியரருஸ் குனமரக இன்ன
மெரரு குறிலயம்செரர, விள்ளப்பர தொள்வதற்கு நவுஸ்டிடர
கொல் வினையான சத்தியம்டிலம்பரஸ்தி, நளப்பரதினம்பரஸ்து
அழுதத்தோடே நல்லனதர யுட்தினஸ்தி வீட்டரஸ் வொதர, கல
ப்பர மிலத்தரடர ழுனிலஸ்னிபரலே கலந்தரது வரதிகஸ்முய்க்கட்
டிப்போமே. 768

கட்டிப்போம் வரியத தடக்கரதப்பர காலினர மூலடதிற்
கலந்தரழும், குட்டிப்பரர் தரகமறி குலறுத்தினரதரலும் குருவரனை
தரகமர கற்பூரம்விசம், லெட்டிப்பரர் தரகமறி அனரசபரனதர்
வெகுதிகரடி மனகத்துரடரர மெய்பரய்தரற்தும், தட்டரதர அவமிரு
த்து தட்டிப்போருஸ் தலவரன பூனைத்தின் தஸ்னையதரனே. 769

கரலைஸ்றும் ரகினைஸ்றும் தீகழுவஸ்டிடரிரஸ் தரனைமுட
நின்றதரடர மூலிலஸ்னி, தரலினைஸ்ற குருவரள லஸ்னிறஸ்கினர்
கர்ணமையுடனஸ் கனிமன தொள்ளுப் திஸ்றும், தரலினைஸ்ற அழுத
மதுவுருவிபாயுஸ் தெனிட்டரதரமதுதிதய்வஸ்திதய்வம், வினை
ஸ்று தெய்வமன்ற வரனுரரஸ்னி வினதிரிக்கும் வினதிரிக்கு
மெய்சொன்னனே. 770

சொல்லதரரு இந்தரல் மைந்தரகேளரு குருவரூள்ள ழுதி
தத்தி வீருறரஸ்கும், மூல்தினர்கள் மொழிந்தவரரு றுட்டஸ்தினஸ்
லரம் மூதமரன குருறரலே டீர்றரல்லமந்தர; கண்ணன கன்மனி

தோன்றிற்றால் தண்ணீர்க் காட்டாதே மானிடர்க்குக் காட்டிநிற்கும்,
வின்றேரர்கள் சாபமறச் சபரீவரர் விரேவகருள்ள புலத்தியதேவை
771
றால்காட்டாதே.

றால்காட்டதேவறைமைத்திற்கூடி றறைக்கமிலா றறைக்க
மதை செய்தகாரறல், காள்காட்டி யபர்களுக்கு ணண்ணமகூறி காட்
டமிலாட் தேர்களேமா ணைதேசெய்வாய், காள்கட்டும் தேசாமா யிர
த்தைப்பாரு சனிபமா மாயிரத்தைக் குருத்தாய்ப்பாரு, தேசல்காட்
டுந்தாரு சனிபமா மாயிரத்தைக் குருத்தாய்ப்பாரு சிவசிவாவென்றையடையுரானம்பாதே.

பரப்பர அண்டபதி ரன்டமெல்லாம் பண்பாகப் பூரணத்தி
லொடுக்குணமய, ஆப்பர அறிவாரர்கள் பூரணத்தி னேர்ணம அர
சாச திசாரத மரர்தாவர்களன்பார், காரப்பர மூலமதிற் குருத்தை
வையத்து சமலமென்ற ஆயிரத்தென்ன னரிதுழப்தேபற்றி, தோடபர
தேர்ந்தறி அழுதறிகொள்ளு சிவசிவர கயிலாசத் தேதமாதே.

அடங்குவர் தன்மை.

தேதமென்ற அதமறியார் சித்தர்தேகழு. சிவதேவடன் காணுத
திருட்டிச்சித்தர், ஆடமென்ற றால்மூணறையைப் பற்றிநின்ற அலே
மார்கள் வாய்புதம்பி அழுனாக்காணர், பாதமென்ற சுணவயறியார்
வஸ்துவென்பான் தேபாகமென்பான் எட்டிம்மண்டி மறியாத குரு
774
டன்தானே.

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமூடர் தன்மையென்றிசால்
லறியார் குருவுமம்பர், சானென்ற மதுதேமதாவன் தேபதிப்தேபதி கல்
லோனைத் தான்படிக்கும் நலமிலாதானே, தோனென்ற சற்குருவை
யுறியாத தானுங் கூசாமல் சாசாய வெறியால் வையம்தா, ஆனென்றும்
பென்னென்ற மறியாமற்றான் அருட்பிடித்த மேட்டிகளே யுத்தி
775
டாதே.

அறித்தவெள்ள மூப்பூவின் விபரந்தேட்பான் அதின்பிறவே
வுதுமம் என்னவென்பான், நதித்தாரமாய்ச் சாக்குவதை பல்பந்தே
ட்பான் நலமானவிசந்தார மூறையைத் தேட்பான், நதித்தவிதாரு
மெழுவுவதை என்னவென்பான் குருவானசாக்குவைப்புழுறைதான்
தேட்பான், விதித்தாமிதச் சொல்லாட்டான் தேபட்தேபம் என்டான்
776
விதியுண்டாம் முல்வழுவமன் றறன்னவேபாதே.

எனன்னவல் எண்ணினாண்ணி மனதிலொன்று நினைத்தபடி
கனமாதரு பாவிமார்கள், கன்னவனென்பதத்து கலாத்தான்பி-
கற்பூரதிபமதிற் சுருத்தைகலைத்து, பன்னவனே தேசபூ ரகழும்பண்
னிப்பதினவனை குப்பதத்தில் பதியமாட்டான், பன்னவனே தன் பெரு
மை தனினதேபனன்னவி தாவதாவ வென்றறதாறை தினைக்காவேதே.

காணுமல் குருத்தழிந்த மனடையர்மெத்த கர்மவினை நீராத சூழ்
னைதமானன்பர், வீணுனவாய்மொழிகள் மெத்தப்பேசி வேதமென்ன
சித்தாந்த மென்னவென்பான், சோனை குருபதத்னைக் காணுமல்
ந்தர் குவலயத்தில் மெத்தவுண்டு கண்டுதது தேனை மதியழிதம்
பானம்பண்ணை நிறமான சின்னதயதாய் ஞானம்பாரே. 778

ஞானமென்ன புருவமைய மழுத்திப்பாரு ஈத்தியானிப் பிர
காசஞ் சேராதிசாதி, மோனமென்ன பிரணவமேகாரதம்காரதம் முற்
காரதமதில் விந்துவிந்து, பானமென்ன காதவிந்து வென்றும்
கூடிப் பாஞ்சவிடம் பரமான பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்
தரத்தில் காதவேஷனை மகத்தான ஓகாசபட்ட காதமாதிம். 779

தானக்கட்டு.

காதமென்ன தானகத்தின் கட்டிச்சொல்லிவேன் தலமான வீக்கு
வடை ணுதஞ்சேர்த்து, பாதமென்ற அழுமுழுயுன் கூடச்சேர்த்து பா
ன்தான வெழியுடனே காஞ்சேர்த்து, நீதமென்ற பழுச்சாற்றுக்
கல்வத்தாட்டி நிசமான தானத்தைக் கங்கிபூட்டி, வாதமென்ற பித்
தியால் சீலைசெய்து வலுவாக மணிமுசத்தி லுலர்த்திடாதே. 780

உலர்த்தியதாரு கவசமதனைப்பூய்க்காய்த்தான் உத்தமனே எரு
வடைக்கிப் புடத்தைதப்போடு, அலர்த்துமிசப்புடமாறி எடுத்தப்பாரு
வுப்பனை தானகத்தான் மணிபோல்கட்டும், தளர்த்துமித வாடைதீத்
தொல்லைக்தேரு தண்ணமபுட லுதிர்ச் விட்டுபூட்டி, யலர்த்துதாரு
காரீயத் தகட்டிற்பூசி னைமத்தனை யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்தே.

செய்யப்பா எருவடிக்கிப் புடத்தைதப்போடி செம்மையுள்ள
தகடதிவும் நீறிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்துகிறதுப் பல்பத்த
ன்னை மேகமென்ற மோகத்தைக் கிதானசீல, யையப்பா தேகமெல்
லாம் பறந்துபோகும் பல்பமதின் செயலதனைப் பகரக்தேரு, ஐய
ப்பா ரசமதனைச் சுத்திசெய்து வாசனைதல்வத்தி லுர்திடாதே.

ஊர்தியதேர ரசமதனிற் பத்துக்சொச்சு உத்தமனே பல்ப
மது ஒன்றுபோடு, தோற்றியே வாய்தனை விட்டுபூட்ட தினசினா ரச
மதுவும் வாலையாச்சு, போற்றியே வாலாரசம் பதனமபெண்ணரிப் புல
த்தியனை கைமுனையைப் புகலக்தேரு, வாத்தியே பரித்தகட்டில்
தடவிதண்ணும் வினையுடண் புடம்போட வணைமதினே. 783

கோளப்பா வட்டமதர யோடுதட்டிக் கொணிதமுடன் செம்ப
லென்ற பொடிபரப்பி, தாளப்பாதகமிலைத்த பொடிபரப்பித் தண்
ணமையுடண் மேலோடு தயவாய்மூடி, மூளப்பா எருவடிக்கி அனலே
மூட்டி முக்காலுஞ் சுற்றிவத்து மூன்றினின்று, ஆளப்பா பூங்பா
கட்பொடிந்தனிப்பு அனலைமிகியேற்றுவாய்போதே.

குருவான பரிந்தருட்கை சரத்துப்பாரில் குருபரமம் விக்
கிரவனைத் தேசற்றமாரும், பாருவருடை ஜனைடத்திடேவ தொழிங்கிப்
போரும் பாமரை குருவப்பாள் பதனம்பன்னி, திருவரை சம்ப
திசேவ நாற்பத்தொரண்டு செம்மையுடன் சொத்திடேவ கன்னமெய்ய
ஞும், குருவான வென்னிசிசேவ நாற்புத்தொன்று கணைக்கசக் தொ
த்திடேவ னைக்கமோடே. 785

வனைக்கழுடன் குருவிலைரு பனைத்தான் துக்கி மகத்தாவை வ
ள்ளிசெம்பு கணைக்காய்ச் சேர்த்து, இனைத்தழுடன் சொத்திடேவ
மாற்றுப்பத்தாய் இருக்குமடை புலத்தியிலை பினைத்திப்போரு, தினை
க்குமிதை இடைத்தெரைரு னென்றெறீயும் தானிருக்கும் ஒதிக்கமதில்
பதனம்பன்னி, மனைக்குமிதை யொரைரு னைச் சிவேயோகிக்கு மனை
திழக் குருபூசை செய்குவையே. 786

செய்வினதான் மனை குருமையாகிவை ஜைத் சிவபூசைசு குருபூசைச்
செய்யவேஜைடம், தெய்வமென்ற சிவேயோகி தனைக்குனைமந்த சிங்கை
மனைதான்சு தட்டிவேஜைடம், வையமென்ற வெறி தனிசேவ சிற்ச
தேவனைத்து சன்கற்ப விகற்பமில்லாச் சன்னிசேவஜைடம், மெய்வ தில்வாய்
மனைமாத்தி தட்டிவேஜைடம் மேல்வரம்பு கீழ்வரம்பு மெய்யிற்
கரசேனை 787

காணப்பா வுலகத்தோர் வெடாத்தனைழ்ந்து கமலமென்ற தூயிர
த்தெண் மலருக்குள்ளே, தேணப்பா சோலவுமே புருகனிற்குஞ்
சிவசிவா புருதத்தைக் கொள்ளவென்றும், வனைப்பா மூலமதில்
மனைதினைத்து உறுதியுடன் தேசுபூசைழும்பன்னி, தானப்பாகும்
பகத்தில் தனதாய்தின்று தன்பரிதாறு புருதன்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா புருதமனைதுக் னைதியில்லாங்கிக் குனமாக வசிய
வெண்று குறிப்பாய்க்கொண்டு, வெள்ளப்பா பூரணத்தில் மனைதை
காட்டி மேலாதாரத்திலெத்துக் சுடனைப்போற்றி, செல்லப்பாசோத
கத்தில் நின்றுகொண்டு சொத்தி லுள்ள மானிடர்தன் நோயைப்பா
ர்த்து, வின்னப்பா சிவயோகி வென்று சொன்னால் வெய்யி லுள்ள
விஷகளெல்லாம் விலகிப்போமே. 789

சத்துருவசியம்.

போமப்பா பூரணத்தில் மனைதலைவத்துப் பொறுமையுடன்
சோகத்தால் பூசகத்தைதப்பார்த்து, காமப்பா கும்பகத்தில் நின்று
கொண்டு நமவய வென்றுரீ சொன்னுபாரல், காமப்பா சத்துரு
வும் வசியமாகுஞ் சகலகலைக் ஞானமெலாந் தானேதோற்றப் காம
ப்பா கலியிலை தம்பனத்தைதுத்தோரு கட்டாக நிஷ்டையுறுமை கருத்
திஸ்லையே. 790

ஸையப்பா வாசிதனிலூலத்தூட்டி மகத்தானலூலமதால் சக
த்னைப்பற்றி, செய்யப்பாபூரகத்தால் கும்பகத்தில்சிவ செபித்
திடுவாய் வசியசிவ னைகுமாறி, ஸையப்பா பனைவர்மே லாசை
தொண்டால் பதறுதனித்துவதுசெயமாய்நிற்கும், மெய்யப்பா இம்
மொழியை யுலகத்தோர்க்கு வின்னாதே கூற்றம்வருஞ் செயமாய்
நில்லே (இது வித்தல்ஸ்தம்பனம்.) 791

சத்துருபாடாணம்.

செயமாகச் சத்துருமா ணைத்தைதக்கேகரு செப்புதிறஞ் பலபி
லவ வெண்குமாறு, பயமாகிச் சத்துருவு மயங்கிப்போவான் பஞ்ச
தனிலக்கினிபோற் பற்றும்பற்றுங், கயமாகமாறிநிற்ப தானைபென்
ஞல் கல்லோலைத் தாஞனிப்போற் கண்மையில்லார், மயமான சிவ
சொன்ன அழித்தோர்தஞ்சொ மாணிப்பாய் புலத்தியனே மனதிற் 792
தானே.

தானப்பா பூரணத்தைக் கண்டிபூசித் தைமுமறப்பாய் நெஞ்
டதினுற் காணுஞ்சித்து, வீணப்பா வெண்முசொல்லி சிஷைத்தாபா
லல் வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மிரண்டுக்கிட்டார், தானப்பா தானவ
லப்தனதாபத்த தன்னையுள பூரணத்தி னன்மையாலே, தானப்பா
தருப்பாகுந் தருப்புதானஞ்ஞ சொல்லாத இந்நூல்தான் குருநா 793
லைமே.

குருநாலை மாயித்தி யிருநாருத்தான் குறிப்பாக தியத்தம்
ணன்முப்பாசத்தால், தருநாலாஞ் சகலசித்துமிந்திரசாலந் தன்மை
புள்ள மந்திரமுஞ் சித்துதானும், வருநாலாம் வாதமது ஆனந்தஞ்
சொல்லும் வாருதிபோல் செயரூபும் வலுவாய்ச்சொல்லும், தரு நா
லாம் பண்ணிரண்டுநாலுங்காத்த கட்டாகனட்டுடனே நாலஞ்சாசே.

பூரணபூசை.

காலானை பூரணத்தில் நின்றுபாலுங் கலுங்காது எட்டிம்மண்டு
மொண்முப்போதும், காலானை வாசியது சட்டிங்கட்டுஞ் கட்டாகுஞ்
தேகமது வச்சிரகாயம், மேலானை தேகமப்பாபிர்மயாச்சு மெய்யில்
நின்றவாசியது பாமாய்ப்போச்சு, தானான இதழ்ப்பூவு மறியலா
குஞ் தயங்காமம் பூரணத்தைப் பூசைபண்ணே. 795

பூசையென்ன தேசமதாயிருந்துகொண்டு பூரணமே பராபர
மாய் புத்தியாலே, பூசையுடன் மனிமதினை யன்பாய்க்கண்டு அக்கி
னியின் கோத்திரமா யருளாப்போற்றி, தேசமுடன் மனிமதினை மா
றிமாறி நிலைத்தவொரு அக்கினியில் நிலைத்தாயாலும், பாசமென்ற
தேகமது வலுத்துப்போச்சு பூசைதேகமதாம் நிலைக்காச்சே.

கற்பத்துக்குப்படத்தியம்.

நிலைக்கமே காயசித்தி பண்ணும்போது சோகவொருபோது சோசனைத்தான், மலைக்காமல் பச்சரிசி நிறபடியங்கூட்டி வாகாக அழுதுரைச்சு சர்க்கரை தேனுடனே, குலைக்காக வொருபோது அழுதுரைதான்டி குணமாகமூப்பதறும் பாலுங்கூட்டி, கலைக்காமல் கற்பமணைத்தென்டானல் மைத்தர காயசித்தி யுறுதியாடா தருசிப் 797
பாரே.

பாரப்பா இன்னமொரு பாகத்தேரை பால்தனிலை பச்சரிசி பாகம்பண்ணி, சோரப்பாசர்க்கரையுந்தேன்சாய்தூவும் சோராகப்போ ட்டுசங்ரூய் பதமாய்க்கின்டி, தேரப்பா கனிவகையும் கூடச்சேர் த்து நிறமாக வொருபோது அழுதுரைதான்டி, சாரப்பா கற்பமது 798
தென்டானால் சயமதில் லெக்கடமா சித்தமாடே.

சித்தென்ன தேகமது இறுகிரல்லி சிவசிவா தேகமது பாமா னைந்தம், பத்தென்ன மனதினிலை மாகவே ஐம்பலுசினையுந் தேடி னதால் பலனே துண்டி, கத்தென்ன குருமானைக்குருவால்பத்து குரு ந்தேரோடை அடிபணிந்தால் காலுறுஞ்சித்து, செத்தென்ன அதின்ப் பிறகு சன்னகாலுறுந் சிவசிவா தேகமல்லோ சிவன்கூடாகுமே.

கூறுக இன்னமொரு பாகத்தேரை தூணமாக அழுதுபோடி வாங்கி னைந்தா, சோகத்தினையுட பருப்புங்கூட்டி சீர்தனிலை அழுதுரை செய்து சினைவாய்த்தேரை, சோறுகும்பருவமதில் தேங்காய்ப்பூவுந் தகமாகச் சர்க்கரையும் சொப்புங்கூட்டி, சேரூகத் தின்டிதன்ரு யாறு 800
னைவந்தால் சிக்கனமேயிதுகல்லி பதமாமடாகே.

பதமான அழுவதைத்து வொருபோதனல்லி பக்குவமாய பதின் பிறகு கற்பங்கொள்ளு, மதமான மதக்யலெல்லா மடங்கிரல்லி மகத் தான தேசம்வச்சி காயமாகும், விதமான அவ்டதித்து சட்டி மாதிம் விசேஷகமதா தான்வளரும் விசித்தமாகும், அதமான மனவிரு த்தி யகன்றுபோகும் அரகர அம்பலத்தி னருள்தானடாகே.

தானப்பா அழுதுபடி தனமத்தைத்தென்டு குருத்தாறுதே கட் டுமுப்பு தொட்டுத்தென்டு, தேனப்பா வொருபோது அழுதுதொ ன்டு பிலமான கற்பமது தென்டால்லைமத்தா, தேனப்பா அழுத மது தனித்துதாலுந் தெவிட்டாத அழுதமணைத்தம் பானம்பண்ணு, தூனப்பா குருபதத்தைத்தொழுதுதென்டு பொல்லாத மாயை 802
யெல்லாம் போக்குபோக்கே.

போக்கான அழுதுபடி அதிலைடாக்க புத்திதானைலிசிபோ டித்துப்போட்டு, வாக்காக அழுதுசெய்தலெல்லத்தோடு வளமாக ஒருதோது தென்டாலப்பா, தாக்கான சடலமது வைத்துப்போ

ருந் தன்மையுடன் கற்பமது சார்ந்திகாண்டால், காக்கான அழு
தடது சொலிக்கும்பாரு கணைதிரைகள் தானெழுந்து காலடம்பாரே.

கலமாக இன்னமொரு பாகங்கேளு கல்லெதாரு அழுதிபடி
வாங்கிணைந்தா, பிலமாகச் சீரகழுஞ் சுத்திபண்ணிப் பெருமையுட
னிரண்டுமொன்று யழுதுசெய்து, ருலமான வெல்லமதை தொட்டி
க்கொண்டு கூர்மையுட னெருபோது அழுதுசெகண்டால், தலமான
பித்தவலைப்னிரண்டுபோருந் தானிந்மன்மதஞ்போ லாவாய்
பாரே. 804

பாரப்பா அழுதிபடி கொழுலைப் பக்குவமாய்த் தானெடு
த்து வைத்துக்கொண்டு, வாரப்பா இரம்புதனைக் கஷாயம்பண்ணி
வகையாகக் கஷாயமதில் லழுதுசெய்து, சேரப்பா சர்க்கரையைத்
தொட்டுக்கொண்டு திறமாக அழுதுகொண்டால் தேகவச்சிரம்,
சாரப்பா மூலமென்ற தெல்லாம்போகுங் கட்டாகக் கற்பமுறையுண்
டுதேறே. 805

தேர்ந்தபின்பு இன்னமோர் பாகங்கேளு திறமாகப் பருத்தி
ரைப் பாலும்வாங்கி, சரர்ந்தசம்பா அழுதுபிடி சமமங்கும்போதா
சக்கரைதேது லாட்டிருண்ணூப்ப் பாகஞ்செய்து, கூர்ந்தமிகவுதயமதிற்
கொண்டால்லைமந்தர னெனண்டதொரு தேகமில்லா மற்றுநல்ல,
ஊர்ந்தமிக வீரியந்தா னதிகமாகும் உண்மையுள்ளதாதுவெல்லாம்
பிலக்கும்பாரே. 806

பாரப்பா கம்புடனே திணையுங்கூட்டிப் பக்குவமாய்ப் பால்த
னிலே பாகஞ்செய்து காரப்பா இனிப்புடனே அழுதுகொள்ளு கல
ங்காம லொருபோது கொண்டால் மைக்கா, தேரப்பா சனகயிலு
ள்ள பித்தநீர்கள் நீங்கியிந்த தேகமது குளிர்ச்சியாகும், வீரப்பா
செய்யாமல் கற்பங்கொள்ளு வீறடங்கி தேகம்வச்சிர காயமாதே.

காயவகை.

காயமென்ற காயமொன்று சொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடு
தூமங்கூட்டி, தேயமுடன் வஜ்ரத்திரத்தப் பொடியேசெய்து தினை
வாகச் சட்டியொன்று காயலைத்து, தாயகமாய்க் கருப்புட்டி பத
னிற்போட தப்பாம லுருகியதருமும்பாய்விற்கும், காயமுடன்பொ
டித்தாவிக் கிண்டும்போது கலமாக மெழுகுபதம் கண்முன்பாரே.

ஆமப்பா வெழுகெடுத்தவுதயத்தன்னில் அஞ்பாகக் கொண்
டவுடை னீராகேளு, சாமப்பா வொல்லுகிறேன் உதயத்தன்னில் எளி
நுடனே மகவெட்டை அற்றுப்போகும், தாமப்பால் கற்பமதைக்
குறதினபோகும் தனதானபிரத்தீர் தானேபோகும், காமப்பால் கொ
ண்டவுடை னறுதியாருஞ் சற்றும் வாசமதாய்க் காந்தியாதே. 807

அரிதாரபஸ்பம்.

சுத்தியா மரிதாரம் கல்வத்திட்டுக் குருவான ஆதியத்துக் கூட்டச்சேர்த்து, பார்த்திபமாய்செயநீராலரைத்தணமந்தரபக்குவமாகோர ட்டுல்லைத்துப் புடத்தைப்போடு, சாத்தமாய் மீறியது பற்பமாகுஞ் சயமாலை நோகமெல்ல மடித்தப்போடு, மாத்தமெண்ணவாய்வுளருன் குண்மந்திரும் மகத்தாலை சிதசுர மற்றுப்போமே.

துருசுசெந்தூரம்.

போமென்ற விடகாமல் துருசுசத்தம் புனிதமுடனுதியத்துக் கூடச்சேர்த்து, ஆமென்ற கல்வமதில் வரைத்தணமந்தர அழகாண தாரமதுக் கஞ்சிழுட்டி, சாமென்ற மன்சீலை வலுவாயப்செய்து சாரக்கறித்து புடம்போடத் தாரஞ்சுட்டி, ஓமென்ற செந்தூரங்காத்தி யாக உண்மையுட னிருக்குமலைத்துப் பதனம்பண்ணே 811

பண்ணினதோர் செந்தூரம் பணவிடைதான னெடுத்துப் பாங்கான நிரிகடுகு சூரணமேசெய்து, உண்ணியதோர் செந்தூர மதனத்தங்கொண்டால் உள்வெக்கை மந்தாரசரம்நீங்கும், புண்ணியதேனகற்பமது கொள்ளவெண்ணுல் போக்கறித்து தேகமதின் நோயைத்தீர்த்து, தண்ணிமையாய்க் கற்பமது கொண்டால்வைமந்தர தனதாக தேகமது வலுத்தப்போமே. 812

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவான தாம்பிரப் பல்பஞ்சொல்லுவன் மகத்தான துருசுட னதத்தங்கூட்டி, நலுவாமல் சினமோடி காடபல்பம் கலக்காமல் மூலிப்பாலை வரைத்தணமந்தர, சிலுகாமல் நிட்டதற்குச் சுவசம் பண்ணிச் சிக்கனவேலோட்டிவ்வைத்து சீலைசெய்து, அழுகாமல்புட மிட்போட்டு எடுத்தப்பாரு அப்படியே தாம்பிரமும் நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மின்னமொரு நெறியைக்கேளு நெடிதாகத் தாப்பூ றந் தடாய்த்திட்டி, தேறிப்பா றிதாகக் கட்டைநன்றூய் தென்வி ட்டு வரைத்து அந்தத் தகட்டில்பூசி, பாறிப்பா யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து பக்குவமா யொருமுழத்தில் புடத்தைப்போடு, ஆறிப் பார் வசமதில் வெளுவங்கினிற்கும் அப்படியே பழச்சாற்று வரைத் திடாதே. 814

அரைத்தகன்றூய் வழித்தெடுத்து வட்டுப்பண்ணி அரைகன் றூய்க் காய்ந்தபின்பு சோட்டில்வைத்து வரைத்தடங்கள் தெரியா மல் மன்னறைத்செய்து வலுவாக நிறையறிந்து புடத்தைப்போடு, நிரைத்து அரைபதியே எடுத்தப்பாரு நிறையோடே பழுத்தவெள் ளோ யாகுமைந்தா, கரைத்தபழச் சாறதனல் பின்னுமாட்டிக் குருவாக மூன்றோதினபுடத்தைப்போடே. 815

போட்டபுட மறவிட்டி எடுத்துப்பாரு புரணமயுடன்பூப்போ
லே கீறிப்போகும், தேட்டமூட னீபிறறித்துப் பதனம்பண்ணி சிவ
கிவாபஸ்பமதின் செயலைக்கீதரு, காட்டமூடன் வெள்ளிதுளின்
தூற்றுக்கொண்டு ரண்டுகக் கொடுத்திடாமற் நீரஞ்சாகும், வாட்ட
மூள பிணிகளுக்குத் தீனிலீக்கால் வரங்காத குஷ்மமெலாம் மாண்
டேபோமே. 816

போமெண்ணு விதகாமம் னின்னவெமாண்ணு புத்திபுடன் கொல்லு
கிறேன் ணமக்காகேளு, ஆமென்ணு நாம்பிரம் போழுமாய்ச்செய்ணு
அப்படினை பழுச்சாற்றில் சுத்திபண்ணி, காமென்ணு கொல்லுகிறே
மாதியங்கம் கயமாகஇடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டி, ரண்டி
ன்ணு பழுச்சாற்றிலணைத்தணமக்கா ரண்ணமபுடன்புடம்போட 817
ப்போமே.

கெந்தகபஸ்பம்.

போமெப்பா கெந்தகத்தைத் சுத்திபண்ணிப் போக்கிகாடி
தியத்தின் கூடச்சேர்த்து, காமெப்பா பழுச்சாற்றில் கல்வத்தாட்டி
கனலெழுப்ப ஊட்டினைதால் மழுகாய்நிற்கும், ஆமெப்பா வழுத்த
ரண்ணாய் வட்டிப்பண்ணி ஊறவிட்டு மோட்டிலல்லைத்து சீலைசெய்து,
காமெப்பா சாக்கிலூடை நிதானங்கண்டு ரண்ணமபுடன் புடம்போட
நீறிப்போமே. 818

போமெப்பா பற்பமைது பனாவிலூடைதான்கொரு புதுணமபுடன்
பூதனதிலே கொண்டோராணல், காமெப்பா சொல்லுகிறேன் மேமமெல்
லாம் மாடமதிலேழுவிநிம்ரண்ணமமாக, காமெப்பாதாவிர்த்தி யறி
யும் மாடமதிலேழுவிநிம்ரண்ணமமாக, காமெப்பாதாவிர்த்தி யறி
கழுண்டாங் கயவான கெந்தகத்தின் பற்பத்தாலே ஆயப்பாகாகாரு
பற்பமாகும் ஆதியந்த மமர்ந்திறு லெல்லாம்போச்சே. 819

சாதிலிங்கக்கட்டு.

போச்சென்ணு விதகாமம் னின்னவெமாண்ணு புதுணமையுள்ள சாதி
லிங்கச் கட்டுச் சொல்வேனவ், போச்சென்ண மினாயாகேதா ஆதியங்
தம் பொதுணமையுள்ள சாக்கெடுத்தூட்டி பாலாலரட்டை, நீச்சென்ணு
மெழுகாகு ணமந்தாகேளுநிசமான வெங்திடாற்ப மெழுகிற்சேர்த்து,
ஆச்சென்ணு கல்வத்தி லரட்டிணமந்தா அர்தாரா வினாகமதிற் கவசம் 820
போடே.

போடப்பா கவசமைது மழுத்திணமந்தா போடட்டின்பு நூற்
புடத்திற் போடுபோடு, காடப்பா இப்படியே மூன்றுபுடம்போடு
லமானா சாதிலிங்க பிறுகிகட்டும் ஆடப்பா மதிகளிலே னின்று ஆ
அதின்பிறகு ரணிதனிலே அழுத்திப்பாரு, தேடப்பா சிலேபாகம்
புதுணமதின்னில் தேழுவாதால் தேதாரித்திற் தெரிதாரே. 821

பூரணதிலேகியம்.

திரமாக இருக்கவெண்ணுல் பூரணதி செப்புனிறன் புலத்திப்
னை நிறமாய்க்கேளு, உரமான நிரகடுகுரூணைமெசெய்து உற்றைதா
ழுதனினையிவ் காம்புனிரைக்கி காமான சட்டி தனைத் காடலைத் தி
கந்காமல் ழுனிணைகளோர் துலைமந்தா, நிறமான நிரிடலை தி ரூணைமே 822
செய்து நேமாகத் தான்கணைடந்து னலத் துக்கொள்ளை.

ளொள்ளப்பா பழுச்சாறு வாங்கிரல்லை குணமாக அருப்பேற்றிப்
பாகாய்க்கிண்டி, மெள்ளப்பா பாகுவருந் சமயந்தன்னில் சேலாக
இருவெடாடியு மெள்ளக்கொட்டி, மல்லப்பா பிடித்தூப்போற் கினு
தினும் மார்த்தழுள பாகுடனே பொடியுந் சேர்த்து, ளொள்ளப்பா
நேலையுமே திருநம்ரன்று நிரமாகப் பினைசுந்துருட்டிப் பதனம் 823
பண்ணேனை.

பண்ணியநேதரச் லெகியந்தான் பூரணதி பாந்தனிலேயிற்றும
ரு ஒருவர்காணர், உண்ணைப்பா சண்டக்கா யளவுவீதம் உண்டபி
ன்பு மூலமதில் மனத்தைவைத்து, விண்ணைப்பா தரேவுக்கிமெள்ள
நேரவிதமாக நேரினைதால் பூரகமேசெய்து, ளண்ணைப்பா தும்பகத்
நேதரின்முல்லைமந்தா ளலமான ரூனைத்தாக் குறுகியாகேம. 824

வேறுலேகியம்.

உறுதியுள்ள லெகியந்தா னிண்ணமொன்று உண்மையுடன்
சொல்லுகிறன் ளமந்தாகேளு, பருதிவெயனுந் சாதிக்காய் சாதிப்
பத்திரி பதமான நிரம்புடனே ளெலங்கூட்டி, சருதிவெயனும் பின்சூ
ட்டி ளைந்தமைந்துப்ச் சதமாக ளெண்ணெய்யிலல் மெழுகாயா
ட்டி, சருதிமனை தொன்றுப்பூலினைதாண்ட யாம்பிக் காம்புனினைத் தி 825
னைந்திக் குருக்கிடாகேய.

குருக்குவத்ர ளொண்ணிறம்பேரல் குருக்கிக்காண்டி காடைத்தி
லாய்ப்பொழுடாக ளைமந்தாளைமந்தா, உருக்குவத்ர ளெல்லமதில் பி
ளைந்து தொன்றை உடன்சேரு மூண்ணைலைத்து மருந்தாதுண்ணை, ளெரு
க்கிரன்றுப்பிகைசந்தாருட்டிப் பீங்காண்தன்னில் நிதுத்திபிகப் பதி
னமதாய் ளைத்தாக் ளொண்டி அரிக்குமூதா ளெழுத்தாணைலப் பணி 826
ந்தாபாற்றி அப்பதினை யுடலறிந்து தொண்டிடாகேய.

தொண்டவுடனே பூரணத்தின் பேரளதாண்ணைக் காடுதாற்றுன்
காவுமூண்டோடா பாவுமூண்டோடா, விண்டொதாரு மெழுதிலலு அரி
வுருண்டு வின்றுதிற காவலாடா மேனிலாடா, அண்டோர்பிரா னெருண்
பிதவுந் தொனிக்குமப்பா வுதாரா பண்ணிரண்டி மடங்குமிவிட்டில்
மூண்டு பூரணமாய் பேரளதாயிக் குணமாகச் சாரபேரளதாயா 827
கும்பாகேம.

சாராயபோதைபற்.

பாரப்பா போதமய மாகவென்று பரிசுகெட்ட சாராயத் தினை
க்குடித்தால், வீரப்பா தான்மீறி பித்தங்கொண்டு மெய்மறந்து பி
த்தநீர் மேலேசுண்று, ஊரப்பா தேகமெல்லா மர்ப்புமீறி உண்ட
தொரு கற்பமெலாம் விழலாய்ப்போகும். சோப்பா வுதரமது நசி. 828
த்தாலல்ல நீங்காத ரணதிரையாற் சாவானபே.

கள்ளின்தோஷம்.

பார்க்கவே கள்ளினுட சேர்மமேகரு பச்சாகை பித்தநீர் சி
றிற்கொண்டு எர்க்கவே கண்ணெளிவு மயங்கிப்போகும் எழுந்திரு
க்க வொட்டாது மயக்கித்தள்ளும், சோர்க்கையுடனல்மீறிப் புலம்
புகிக்குஞ் சடந்தளர்ந்து வாசியது சிறுஞ்சிறும், மூர்க்கமுடன் ர
விதேய்ந்து மதியினிப்று சோனரில தான்மறந்து போவாங்க 829
ளே.

புத்திகூறல்.

காணப்பா கள்ளு சாராயத்தாலே கண்மறந்து செத்தவர்க ள
ளைத்தங்கோடி, வீணப்பா இதவெங்குச் தள்ளுதள்ளு வீணருடன்
பேசாதே மொழிதப்பாதே, தானப்பா வென்றமதக் தினைக்கொள்
ளாதே தினையறிந்து மதிமிகுதத் தானதொண்டாடு. தானப்பா
ளுருப்பாருஞ் சுருப்பு தானஞ் செய்வலெலாம் அடிக்கடித்தான்கை 830
க்குள்ளாகோம,

தூஷ்டனைத்தண்டித்தல்.

ஞமப்பா புலத்தியனே யின்னமொன்று அடைவான வுண்
மைசொன்று சொல்லக்கேளு, தாமப்பா வெளியோனைத்தவசியோனை
தானமென்றமொழிமறந்த போகியோனை, தாமப்பால் கொண்டசில
ஞானியோனைக் காலறிந்து தோசமனைத்தும் குறிக்கொளை, தாமப்ப
ரானியோனை யடியோர்தம்மை கண்ணான தாய்தகப்பன் தெய்வாச் 831
தானே.

தானென்ற சற்குருவுந் தானிதண்ணீரில் தயவான தெய்வமதில
சொன்னதெல்லாம், வீணென்று தானிகழ்ந்து அடும்புசெயி னீசர
செய்யுஞ் சண்டாள முலகத்துள்ளே, தானென்ற மதம்பேசித் தெரி
வாரப்பா நலமிலாப் பாதகனைக் கண்டாயானால், துஷ்டனென்றும்பெ
ண்ணென்று மெண்ணவேண்டாம் அனியாயப் பாவிகட்குச் சொல் 832
லக்கேளே.

நாளப்பா நரம்சொண்றேனும் மனதுகொந்தால் செடிதலந்தி
அண்டமுதல் நடுங்குமப்பா, தூளப்பா அவர்கள்மனம் நோகப்பண்

மாணவர்களுக்குமாகவும் ஒருசங்கமும், மாணவிகளுக்கு மாகவும் ஒருசங்கமும் ஏற்படுத்தி அவற்றின் மூலமாக மாணவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தல் வேண்டும். 833

மாணவர்களுக்கு ஏற்ற பொழுதுபோக்குகளை ஏற்படுத்தி அவற்றில் அவர்களை ஈடுபடச்செய்தல் வேண்டும். விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவதால் உண்டாகும் நன்மைகளை மாணவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி அவர்களை விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடச்செய்தல் வேண்டும். விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவதால் மாணவர்களுக்கு ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, ஒற்றுமை, விட்டுக்கொடுத்தல், விடாமுயற்சி, தன்னம்பிக்கை, தலைமைப்பண்பு முதலிய நற்குணங்கள் வளர்கின்றன. 834

மருத்துவத்துறை.

மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களைப் போக்குவதற்கு மருத்துவச் சிகிச்சை அளிக்கவேண்டும். நோய்வாய்ப்பட்ட மாணவர்களைத் தக்க மருத்துவர்களைக் கொண்டு பரிசோதனை செய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய மருந்துகளைக் கொடுத்து அவர்களை விரைவில் குணமடையச் செய்தல் வேண்டும். 835

விளையாட்டுத்துறை.

மாணவர்களுக்கு விளையாட்டுக்களில் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி, அவர்களுக்கு ஏற்ற விளையாட்டுக்களை ஏற்படுத்தி, அவற்றிற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து, அவர்களை விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடச்செய்தல் வேண்டும். 836

பொழுதுபோக்குத்துறை.

மாணவர்களுக்கு இப்புகையைப் பழக்கத்தையும் பானத்தையும் ஏற்படுத்தி அவர்களை நோயாளிகளாக்கி, அவர்களுடைய அறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கெடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை அழித்துவிடுகின்றன. 837

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவே அப்பிரகம் வாங்கிமைத்தா பண்பாகப் பொடித்த
தூணப் பதனம்பண்ணி, ஏர்க்கவே வீழுதிபுடன் கலந்துகொண்டு
என்னளவு தானெடுத்துக் கையில்வைத்து, மூர்க்கமூள மூடர்மூண்
னே யூகலூத்த சோமகமூள அப்பிரக மதுதான்சென்று, சேர்க்கை
யுடன் கன்னைதிலே பறந்துவீழும் சூதினத்திலே கண்ணுமென்னைக் 839
கசக்குவாசே.

கசக்கையிலே அதுதானும் விழியில்பற்றி கறகறெனத்தண்ணீ
ராய்க் கனைந்துபோகும், மசக்கமதாய்த் கண்ணெரிவு மயங்கிப்
போகும் வையகத்தில் நடப்பதற்கு காலைக்கேது, பிசக்குமில்லைகண்
போகூற் காலைக்கேறு பினம்போல மதிகெட்டு துலைவானப்பா, வச
க்கமிலா மானிடரை யகற்றவேணும் வாதவினை தீர்வதற்கு மருந்
தாம்பாசே. 840

மருந்தறிந்து பினிவிலக்கும் வாறுபோலே வஞ்சகர்க்கு மருந்
திறதான் மக்காள்மக்காள், வருந்தியிந்தமருந்தாவதை செய்துகொ
ண்டு வஞ்சகரைச் சங்காரம் பண்ணவேணும், அருந்தமிழா லுரைத்
தபண் ணிரண்டுநூற்றில் அவையடக்கம் பொருளடக்கம் அந்தந்
தொன்னே, தெரிந்துகொண்டு பன்னிரண்டு நூறைமைந்தா சிவ
சிவா வடக்கமதாய்த் தெரிந்துகொள்ளே. 841

வொள்வதற்குப் பன்னிரண்டு சமரசத்தன்னைக் குறிப்புடனே
தானடங்கிக் குருவைப்போற்றி, செல்வதற்கு மூலமதில் மனத்தை
யோட்டித் திக்கமாய் கல்மனைதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வத
ற்கு மேல்மூல நடுவிலாணி வேதாந்த சாதகத்தால் பூணைத்தைட
பற்றி, சொல்வதற்குவுவமையில்லா கும்பகத்தில்நின்று சோராமல்
மதியழுதம் பூணைமாய்க்கொள்ளே. 842

அறிவுகூறல்.

மதியழுதமென்றதொருவகையைமைந்தா மார்க்கமுடன்கோ
டியிலே ஒருவன்காண்பான், விதியறிந்தால் மதியறியு மதிதான்தே
ய்த்து வினைபான வியதனை லழுதங்காணும், பதியறிந்து அழுத
மனைக்கொள்வதற்குப் பக்குவமாய் மூலமதில் மனைதயோட்டி,
கதிமோட்ச மென்றதன்மேல் மூலம்பாரு கருவினையதி லண்டாரு 843
மறிவைப்படற்கே.

பற்றுவது மேல்மூல மாதாரம் பங்கயத்தின் தனிசனத்தைதப்
பற்றிலக்கால், புத்தமூதங் கசிந்தமித வொழுகுமப்பா, புத்தியுட
னனைதயறிந்து கொள்வாயாலல், மூத்தியுள்ள மோட்சமெய்தல்
கடாகூடமூண்டாம் மூதறிவு தோற்றமடா கற்பங்கொள்ளு, அற்று
கடாத தோகமதில் நின்றநோய்கள் வாதரா அழுதாததேகமாச்சே.

தேகமென்ற மூலத்திற் சூதிகொண்டாடல் சிவசிவா அப்படிக்கு
தான் மேலிசென்று, ஆகமூடன் சிரசதிலே அனல்தான்மீறி யுட்
பால் நீர்ப்பிணத்து வலியுண்டாச்சு, பாகமூட னைந்நீர்தானே தமை
யிற்சேர்ந்து பக்குவாய்ச் சூதிகொண்டாடல்சுயங்களாச்சு, தாகமூடன்
காமிறிவாதபித்தங் கணிக்கதறுல் சோத்துமத்தைக் குயிர்தானுற்சே.

ஆச்சப்பா சேத்துமன்தான் மீறிற்றுனல் அப்படினை தானதாக
னைக்குறுதியாச்சு, நீச்சப்பாதானதாத்தைக் கடிதானென்ன நிலையான
வாதமதில் பித்தமீறி, போச்சப்பா பாதாதி சேசன்தொடப்பெ வாய்வு
ங்கியம்தப் பித்தநீர் பறக்குமீறி, தாச்சப்பா தேய்வுடனே வாய்வு 846
கூடி கழனழுட னுதாசம் புக்குரும்பாதே.

பாரப்பா ழுண்ணுவெமன்றுரப்பக் கூடிப்போச்சு டினைதயானை டிரி
திவியு மப்புமின்னு, சோரப்பா கலாரத்திதன்னலீர் மன்னுலையப்போ
ச்சு சிவசிவா பஞ்சகர்த்தான் கூத்திதாச்சு, ஆரப்பா றிவாள்கள்
டுலயாழ்க்கை யாகாச நீர்க்குமிழிமாலையமாலை, தேரப்பா கலு
ப்போலஞ்சடலயாழ்க்கை சிவசிவா இதையறிந்து குருவைவ்தாதே.

தரிசுருவேதாயம்.

தாரப்பா தரிசுவிவு மூதலையுள்ள தர்மவிதே யுளந்தமடாலஸ்
தோரவில்லே, பாரப்பா பிணியறிந்து மருந்தாலெய்யப் பக்குவங்கள்
சொல்லுகிறேன் நன்றுரப்தேகுரு, தேரப்பா தரிசுரு சூரணமெதை
ப்து திறமான மூப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, வாரப்பா தேனதிலை
பிலைதத்தானதி மார்க்கமுடன் வொன்றிலத்தால் சுயங்கள்தோ 848
ந்தே.

தரிசுருகதேதாயம்.

தோச்சப்பா கதேதாயமென்று சொல்லக்தேகுரு புகழாத வர்த்
தையுடன் தரிசுருகூட்டி, தாய்ச்சப்பா தட்டிநன்றுரப்பக் கதேதாயம
னதையுடன் தரிசுருகூட்டி, பாய்ச்சப்பா வெதக்கானகவடித்தெடுத்து மூப்பூச்சேர்த்து, பா
தேனதிலே கொஞ்சம்விட்டுப் பக்குவமாய்க் கொடுத்திடலே சுயங்
கள்தோறும், ஆச்சப்பாசுயமென்றதில்லாதம்தோறும் வராசார குளி 849
ர்சுரமு மகன்றுதோடமே.

சுரத்தாக்குத்தயிலம்.

தோமப்பா தயிலமென்று சொல்லக்தேகுரு புத்தியுடன் சாக
மும் தானங்கூட்டி, தாமப்பாசிறுசோலையைத்தாக்கொண்டு கணக்காக
ஏறுபடி கல்லெலன்னெணெய்வாங்கி, ஆமப்பா பசுவின்பால் கூடச்சேர்
த்து அரைமருத்து அதிலுடனெனையைத்தாக்கொண்டு, தாமப்பாமெ
ழுகுபதமாய்வடித்தாற்றண்மையுடன் முழுதிலாச்சுயங்கள்தோதமே.

சுமான பீத்தத்தால் வெட்டைமீறிக் குதிகொண்டு தேகதீ
நிழிவுதரணும், சிரமான நீரிழிவு பிலத்தாலும் நிறமாக சலீனபுட
னிறங்கும்பாரு, உமமான சலீனபது மீறிற்றூலல் உடன்தரணும்
நீர்ப்பிளவை யுண்ணமபுண்ணம, நிமாகத் தேகமதால் கண்டதோ
கஞ் சேர்ந்தகொரு நீரிழிவுதோகக்தேனே. 851

நீரிழிவுக்கதொயம்.

தேளப்பா கஷாயமொன்று சொல்லதேனரு இருமபுளமற்
தனைத்தின் ஆவானரவேர்ப்பட்டை, தேளப்பாகடலரஞ்சிப் பட்டை
கூட்டி விபரமுடன் மூன்றுமெனறு யிடித்தரல்ல, தாளப்பா பா
ண்டமதி லிட்டுனைமந்தா நல்லதண்ணீர் தாதுபடி. எட்டிடான்றாக்கி,
வாளப்பா அதிலரைக்காற் படியிடித்து மகதீனரீ குறுப்பீபாட்டுக்
குடித்திடாதீயே. 852

நீரிழிவுக்குதேகியம்.

குடித்திவெயம் தாதுழுனரை னைமந்தாகமத்தா குனமாகும் நீரி
ழிவு குடலம்பிற்கும், தடித்தகொரு நீரிழிவுபனைப்புத்தோகத்தன்
மையுடன் தேகியத்தாலெனக்றதேகரு, அடித்தகொரு நிசுகிகு நிசி
பலாதி அதகார வகைக்குறுருபலமாய்வாங்கி, விடித்தகொரு ஆவா
னரசெங்கிருனவுக்கொரனறை விதமான மஞ்சனத்தி லெல்லியாதீம.

ஆமபபா அஞ்சுதேவர்ப் பட்டைவாங்கி அப்பதீன யிடித்திடி
வாய் வெவ்தேவுரு, தாமப்பா பொழிவகைதேயார் பலமாய்க்கூட்டிச்
சுண்ணகயுடன் மூண்மருந்து பொடித்தரச்தோசர்த்தா, நாமப்பா சொண்
னாஜா படத்திரிசாதிக்காய் நலமான குங்குமப்பூ காம்புகூட்ட, தாம
ப்பா வகைக்கு அரைப்பலமாய் வாங்கிக் கடுகரீ பொடித்தழுன்
பொடியிற்தோசே. 854

தோர்த்தகொரு பொழுகளெல்லா மொண்ரூப்க்கூட்டிச் சுண்ணக
யுடன் மைத்தநின்மேல் மூனறனயக்தேகரு, சாற்றிவா யாவிப்பா
ல்தேங்காய்ப்பாலுந் தண்மையுட முட்டிப்பா வினீர்பாதும், தோர்த்
தியாய் வகைக்குவொருபடியாய்வாங்கி தினவாகப் பாண்டமதில்
டுக்கொண்டு, தார்த்திவா படிப்தேபற்றி யனலூட்டிக் தாணதே
தொதிகினம்பும் போதுதாதனே. 855

தாதனதான் தொதிகினம்பும் பருவந்தன்னில் தப்பாமல் தன்
னென்னைப் படிதேயெடுர்த்து, மாதனதேன் பொழிவகைகையக் தொ
ட்டுத்தின்று மக்தோன மெழுகுபதமாகும்போதில், வீதனதான் தரி
யாமல் ரசனைவாங்கி மெய்யானரசனையடா பலதோவென்று, பூதன
தான் மூற்குருவின் வாகுண்டத்தப் புதனையுட னீரண்டையடியதீம
பொடித்தாப்போடே. 856

136 அகவற்றியப் அழுகுகலைக்குரலோம் 1200.

போட்டவுட னிக்கிரண்ழு யாறவிட்டுப் புதிசான பிக்காண் தன் பாணிதன் னில், காட்டழுடன்வழித் தூனைவத் தூப் பதனம்பான் னி நலமான சுன்னுடைக்கா யளவுகொண்டு, தூட்டிகமா யிருபதை காட் கொன்னுரம்போது தப்பாமல் நிரிழிவு தூனையாகும், தூட்ட ழுள்ள நீர்போதும் காலாட்டி தோத பிளவைபோது மேகம்போமே.

நிரிழிவுக்குத்தயிலம்.

போதப்பா தயிலமான் முசொல்லக்கேளு பொல்லாதமேகநி ழிவுபோக, ஆமப்பா கல்தூரித் தயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனே புலத்தியனே நண்ணுய்க்கேளு, தூமப்பா கல்லென்னெய் ஆவின்தெ யும்தூன்மையுள்ள நிம்பனன்னெய் வகைழுான் றுக்கும், தூமப்ப வகைக்குழுரு படியாபவாங்கி தலமான பாண்டத்தி லிட்டுக்கொ 858
ள்ளே.

கொள்வதற்குச் சுத்தனேமார் பலந்தான்பத்தூக் கூர்மையுட னெண்ணெய்தனிற் கலைத்தூ வைமந்தா, விள்வதற்குத் தூய்கொள் ளிக் கிழங்குச்சாறும் விதமானபழச்சாறும் பழுதான்வாரு, சொல் லுபின நீர்தான்படி ரெண்டுவாரு சுத்தழுள்ள சாதிக்காய் சாதிப் டத்தினி, சொல்வதொரு சீரகழும் பழச்சாற்றிலே நிள அரைத்தெ 859
ப்பாகுடனேசேரே.

சேர்த்தமித அடுப்பேற்றித் தினையழுட்டிச் செம்மையுடன்மெ ழுழுபதமாகும்போதில், பார்த்தமிதக் கல்தூரிப் பலமைதான் வாங்கிப் பக்குவமாய்க் காகமதில் போட்டுவைமந்தா, வார்த்திடுவாய் த்தயிலமதாகயதள்ளே மகத்தானதயிலமைதப் பதனம்பன்னி, போற்றிபித ழுழுதினவா மேகக்காங்கை பொல்லாதநிரிழிவுரோகங்கள் 860
போச்சே.

கழுடத்தூக்குத்தயிலம்.

போச்சப்பா நிலேத்தமத்தால் சயங்கள்மீறி பொல்லாத இரு மலைய்மித்தமீறி, காச்சப்பா அனல்மீறி தேகம்வற்றி காங்கை பொடி இருமலிலே கசமாய்ப்போவான், பாச்சப்பா சயமானதோ யந்தீரப் பக்குவம்தான்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, ஓச்சப்பா அரத்தனரண்ழு யிழித்தூக்கொண்டு அழுனிவிட்டுக் கதாயம்மீ யள 861
வாய்க்காய்ச்சே.

கழுடத்தூக்குநேலதயிலம்.

காய்ச்சினதோர் கதாயமதை யிறத்தூக்கொண்டு கனமான ழுப்பூவில் வாகன்சேர்த்தூ, பாய்ச்சுவாய் தேகமதிற் கதாயத்தண் ணீப் பக்குவமாய் ழுன்முகாள் கொள்ளும்போதில், மாச்சலென்ற இருடலீ தகலுனமந்தா மனதாக லெனியம்தா னென்று றுதேரு, தூட்

தியிலைத் தூதனேக் கண்டடங்கத்திரி சமூலமே யிடித்தரன்றுப் வடி
த்துக்கொள்ளே. 862

கொள்ளப்பா இருவகையு மொன்றுப்சேர்த்து குருவன அ
மூரிவிட்டு வெயிற்காய்ச்சு, அள்ளப்பா இப்படியே பத்தமுறைகா
ய்ச்சு அதிண்பிறகு எட்டிலொண்று சர்க்கரையைச் சேர்த்து, வில்வ
ப்பா மூப்பூவுந் சேர்த்துக்கொண்டு விசையான பசுவின்பால் விடு
யுங்கூட்டி, நல்லப்பா அடிப்பேற்றிப் பொழுபைக்கொட்டி கலசன
மெழுகுபத மாகவரங்கே. 863

கூபத்துக்குத்தயிலம்.

வரங்கியே வெல்லிக்கா யளவுகொண்டால் மாறுத சயங்களெ
ல மாறிப்போச்சு, எங்கியே ஓடிவிழ்ந் சயமரம்பேய்தான் எ
ன்சொல்வேண் மண்டலதற்கு தேகசித்தி, தூங்கியே வாடாதே தயில
மொன்று சொல்லுவேண புலத்தியனே நன்றுப்க்கேளு, தேங்காயின்
பால்நாழி தயிருநாழி செம்மைமிறப் பசுவின்கோ மியமும்வரங்கே.

வாங்கிநண்றுப்ப் பரண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு வமந்தனை பழ
ச்சாறு கொடுப்பை முசுமுசுக்கை, பாங்குடனே வகைக்குவொரு
படிதான் வார்த்துப் பக்குலமாய் மிளகுவொரு படிதானவாங்கி,
ஆங்கிகொண்ட அழுரியிலையைத்திவாங்கி அப்பனேபரண்டமதிற்
கரைத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய் நல்லெண்ணெய் படிதால்வார்த்து
சமர்த்தாக அடுப்பேற்றிக் காச்சுதாச்சே. 865

காச்சிநண்றுப் மெழுகுபத மானபிண்பு காகமதில் தாய்வழிக்
கும் போதுமைமந்தா, ஆச்சியே காகமதிலண்டச்சுன்னம் அன்பான
தாரபஸ்பங் கஸ்தூரியோடு, தாட்சிபில்லா வகைக்குஅரைப் பலந்
தான்போடு சமத்தாகத் தயிலமனைவடித்துமைமந்தா, தேச்சுமேழு
முவரச் சயங்கன்போச்சு சிவசிவா தேகமது வலுத்தப்போச்சே.

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பாகுண்மமென்றதெல்லாம்போகப் புதுமையுள்ளே
கியந்தா னென்றுசேகரு, காயச்சிபதோர் கருப்புட்டிப் பலமபதது
வாங்கிக் கருவான அழுரியிலை கரைத்துக் கொண்டு, பாய்ச்சுவ
டுப்பதனி லனலேமூட்டிப் பக்குவமாய்க் காய்ச்சுவாய் பாகுபோ
லே, தாட்சியில்லாப பாகுதனில் சேர்மருந்தைதக்கேளு தப்பாதுல்
காரமுடன் சாரம்வாங்கே. 867

மெழுகுதனைப் பிங்கரனுள்ளே அனைத்தினி பதனமாய் வைத்தும் 868
போற்றே.

போற்றியே மெழுகதனை யமத்தாகேளு டித்தியுடன் பத்தனான
ள் கொன்னச்சொல்லி, தோற்றியே கொலை திரைல் சத்திருண்மங்
திளானை வாயுவினால் வலிருண்மங்ள், சாற்றுயிற வெருசனைடப்பு
சத்திருண்மஞ் சலந்செய்யும் எரிருண்மம் ருத்திரையாய்வு, ஆற்றிய
தோன் சூதகத்தின் வலிபோடொடாக அரகர சூழக்குயி பதனைத் 869
தாம்போமே.

போமப்பா வாய்வுதேல் வத்தரோய்தன் பொன்னாத திட்டி
வொடு மூர்ச்சையெல்லாம், சாமப்பாலெயத்னைத் தண்டோபாதக
சாங்கமாய் குன்மமென்ற தெல்லாம்போரும், ஆமப்பத யிலைமா
ன்ற கசல்லைத்தொரு ஆனைதாரு நல்லெண்ணெய் படிதல்வாங்கி.
தாமப்பா பானடமதி விட்டுக்காசன்டு தப்பாமல்மினருறு படிநீ 870
வாங்கே.

மினருத்தயிலம்.

வாங்கப்பா ஏலமலை படிதான்வாங்கி வளமாக இரண்டைடுப்
மேயுனைடத்தக்கொண்டு, திங்கிலா முற்குருவில் விரசுண்டத்தூ சே
ர்த்தானைரூய்ப் பொட்டனமாய்க் கட்டியமந்தா, தாங்கியேபொட்
டணைத்தை எண்ணெய்க்குள்வைத்து தப்பாமல்வெழுகதேவண்டி
தாரண்ரூய், பாங்குடனே தூலமுழுகதேவண்டி ரூக்கால் பண்பொன் 871
சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே.

கேளப்பா பொட்டனைத்தைப் பிழிந்தாகொண்டு னெணெய்தமுட
ன் முழுதிவரச் சியக்காயால், வாளப்பா னட்டுகா வொருசோறாக
வினையுடன் முழுதிவர வளமதேகளு, மேலப்பா கொண்டுதாரு
வாய்வுசோரச்ச மெய்நினைறந்த உஷ்ணங்களெல்லாம்போச்சு, காலப்
பாதுசதிமே லசதிபோச்சுக் காயசீர் பித்தசீர் மேகம்போச்சே.

மேகத்திரலெழுந்த தோஷம்போச்சு வீரண பித்தவெரதி வா
தம்போச்சு, தாகத்தில் காவாட்சி துன்ரோடாச்சு சலமான பீனி
சங்கள் தானைபோச்சு, தேகத்தில் கதிகொளிபோல் காந்தியாச்சு
திறமாகத் தங்கங்களி றுகிப்போச்சு, மோகத்தில் மண்மதன்போல் 873
கனையுண்டாச்சு மோசமில்லை மினகிறு— தயிலந்தானே.

லூலத்துக்கு லூலிலை.

தானென்ற லூலத்துக்கு துதிசொல்வோன் தயங்காதலூல மென்ற
தெல்லாம்போகும், தானென்ற புல்லரசு அனிரணைத்தச் சென்மை
யுள்ள தண்ணீரிற் குடித்தாபோலும், வானென்ற லூலமெல்லாந் தீரு

க்திரும் உத்தமனே யிரங்க நானில்லைமந்தர, வினைந்த மூலமெல்
லா மொழித்தபோகும் விசையாக இன்னமொரு பாகஞ்சேதனே.

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பா குருவேயென்ற கிழக்குவாசக்கிக் கெட்டியா வருளியி
ருலகித்தவைமந்தர, நாளப்பா திரிபலையைப் பொடியாய்ச் செய்து
ரவமான கிழக்குடனே மிகைசேர்த்தரைத்து, கேளப்பா மூப்பூவுக்
கூடச்சேர்த்து விசையாக அரிப்பேற்றிக் கிண்ணிம்போதில், தானப்
பாருல்லென்னெய் தானெய்விட்டு அரசாரமெழுகுபதமாகவாகுசே:

வாங்கியதோர்லேகியத்தை அர்த்தசந்தி விசையாய்கெல்லிச்சா
பளவுகொள்ள, எங்கியபறந்தோடு மூலமெல்லா மொன்னசொல்லே
னீரஞ்ச நானில்லைமந்தர, பாம்புடனே புன்மூலம் வெளிமூலத்தான்
பற்றிநின்ற நீமூலம் ரத்தமூலம், சாங்கிகின்ற குதமூலம் வாய்வுமூ 87
லம் தப்பாமல் மூலமொன் பதிவய்போதுமே.

மூலத்துக்குத்தயிலம்.

பேர்மப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புனமமென்ற
நல்லெண்ணெய் கெய்யுங்கூட்டி, ஆமப்பா பழச்சாறுந் தானிருந்தே
ச்த்து அன்பாக சாருள்ளிச் சாறுக்கூட்டி, தானப்பா அரிப்பேற்றிக்
காய்ச்சும்போதில் தண்ணையுட னிங்கோகம் கொஞ்சம்விட்டு, தான
ப்பா மெழுகுபத மானபோது கற்கரகமதிற்பூரம் புழுகுப்போடே.

போட்டதோருகரகமதில் வழித்தானந்தர புகழாகத் தேக்கி
ட்டு மூழுகச்சொல்லு, தேட்டமுடன் மூழுகிவர மூலவாய்வு திரங்
கெட்டு வேரழிவிடு மப்பா சொன்னேன், காட்டமூட வீரபதன்ப
தைப்பிளந்போல் தண்ணையுள்ள தேகமதாய்ளினமாகும், வாட்
டமில்லை எட்சிமிதன் கடாகதிமூன்டாம் மண்மதன்போல் காந்தி 88
ன்டா னமந்தரபாரே.

பாரப்பா பன்னிரண்டு தூற்றுக்குள்ளே பாடிவைத்த பொரு
ள்தனைய மடக்கமாகும், கோப்பா பன்னிரண்டா யிரச்சுருக்கம்
நிலையாக இந்தூலைப் பதனம்பண்ணு, தாப்பா குருபதத்தைத் தி
னமாய்ப் போற்றிக் கற்பூர நிபமதிற் குருத்தைக்காலத்தி, தாப்பா
மதியழுகம் பானம்பண்ண சதாகோணை நிவேயாக மாருந்தானே.

தெற்பவியோதிபோகம்.

தானென்ற தெற்பதோஷ நீர்வசற்குந் தபவானை குருவொன்று
சொல்லக்கேளு, ஒன்னென்ற குருவெதித்தாக் குருக்கிலபந்தா டன்னை
யுடன் சிறுநீரிற் தானைதானுட்டி, வானென்ற மணித்தனிலே தானப்
போடி மார்க்குடனேபிட்டுடி பத்தாழுலையபண்ணு, தானென்ற

அழுனியிலே கணரத்தினமைத்தர குருநமையுடன் தெளிவிருத்தி ரவி யின்னையே. 880

வைவக்கலே யுப்பதினவும் படவும்பரு வினசையுடன்பதனமகர வெதித்தலைமைத்தர, கைக்கலேபிங்காளினிற் பதனம்பண்ணிக் காரணி யின் தெளண்கருக்குக் கற்பசேரய்தாண், வைக்கலே வங்கிதண்ணை வெண்ணூல்லைமைத்தர நண்ணமையுடன்கருவிவரகும் காளிற்றுசேண, மைக்க லே மரப்பண்டம் பாலபழத்தினுலே வங்கதடர குருகத்தின் வாய்ப் வுதாசேன. 881

தாவெனவ்ற கருக்குழியில் வாய்வுதங்கித் தளர்த்தலதாரு சோக வாயினால் தளர்தாண்டூடி, உதரவினவ்றுசேதாரமல்ல மதர்த்தாரல் உடல்ணமையுன்ன அழுவபற்றில் வலிபுண்டாச்சு, பாவினவ்றகருக்குழி தாரண்வினாக்காலைறிப் பாமரனவிர்துவுசேர அறுவகாணதுபோ, ஏனை வ்ற வகிரியிலே வாய்வுகொளவ்ன்று இருதாதிரைல கற்பமதா இவலை தாசேன. 882

கற்பவாய்வுக்குடம்.

தாணப்பா கற்பமதில் வாய்வுசோபதத் தயவாகமூன்வொண்ண வுப்வைபனைமத்தர, தேணப்பா அதில்நுணைக்கிக் குழப்பியுண்ணை கொட டத்திலுள்ள மலசலங்கள் சோப்சோபாகும், காணப்பா கற்பமதில் வாய்வுசோபாகும் கருவாணை கருக்குழிபுமவிள்க்கமாகும், கோணப்பா தருவருளால் கற்பமுண்டாகம் கூறுகிறேறு னின்னையொரு பாகங் சேகளே. 883

கற்பமுண்டாகளண்ணைய்.

கேளப்பா கேதங்கப்பால் மருந்சட்பாலும் கெடியாணைதேவ வோவீழிச்சாறும், களைப்பா நிலவாணைச்சாறுங்கூட்டி கண்ணையுடன் வாைகத்தருந பழியாய்வாங்கி, ஆளப்பா பாண்டத்தி விட்டுகல்லை யுண்பாணை வினக்கண்ணெய் பழியேவாரத்து, மேலப்பா இடமருக் ணைதா வாைகயாய்க்கேதரை மேண்மைதினி கடுருகினி பலியிர்தாப்பே.

உப்பதுவுன் காற்பலைந்தான் வாங்கிகல்ல உடன்சேர்த்தமருக் தவை பலமாய்வாங்கி, செப்பமே பெருங்காயம் விராகண்பத்து சே சமே பொடித்தனண்ணெய் தனில்கலக்கி, தப்பாமலடுப்பேபற்றி மெ ழுகுபதத்தண்ணில் தயவாண குருப்போட்டு வடித்தணைமந்தா, அப் டாதேள் பதணமாய் ணவத்தாக்கொண்டு அதின்வீபரஞ் சொல்லுகி றேண் மைமந்தாசேளே. 885

கேளப்பா லிலக்கழுள்ள மூண்முகாரநுக் கெனிதழுடன் படிட மைக்கால் வீதங்கொள்ளுந, காளப்பா மூண்முகாள் கொண்டபோ தல லைமில்லாச் சிதமொடி மேற்கட்டல்லாம், காளப்பாகழுன்முவிடும்

வாய்வுபோகும் கருகாதவயிற்றுவலியுடனேநிற்கும், ஓளப்பா மறு
ஞாகமில்லையில்லை அதகார கெற்பமது வுண்டாம்பாரே. 836

பாரப்பா வுலகத்தில் மலடியில்லை டக்குவமாய்ச் செய்வோர்
க்கு எல்லாஞ்சித்தி, காரப்பா குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணுங
பாதிசற்பமனைதமறந்திடாதே, ஓரப்பா வுனக்கே ஆதிகற்பம் கூறு
தினமும் கேசமுடன் பூசைபண்ணுங, வீரப்பா செய்யாமல் மனதட
ங்கிநில்லு வின்னுரைன கண்டெணெளிகை யேமெய்பாரே. 887

பாரப்பா பதிதலத்தில் மதிவைதிங்கிப் பாலகனை யீன்றபெரு
க்கி லழுதஞ்சிக்கும், ஓரப்பா வுனக்கே யுழுதகண்டொண்டு அன்
பான பூரணத்தை அறிவார்பாரு, தேரப்பா இந்நூலைப் பதனம்ப
ண்ணு, செகத்தோர்க்கு இந்நூலைச் செப்பவேண்டாம், காரப்பா
பண்ணிரண்டு நூனூறைமந்தா கண்ணினமச்குள் வைத்தகூனப் பத
னப்படண்ணே. 888

குஷ்டத்துக்குத்தயிலம்.

பண்ணப்பா குஷ்டமொடு சறப்பானைபோகப் பன்பொன்று
சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, கண்ணப்பா பரங்கியுட பட்டை
வாங்கி கலமான பழச்சாற்றி லூறப்போட்டு, விண்ணப்பா ரவிபட
வே யுலரப்போட்டு விசையாக இப்படியே மூன்றுயபத்து, தண்
ணப்பா கண்ணுக வுலர்ந்தபின்பு தாக்கிநன்று பிடித்துவடிக் கட்டு
வாயே. 889

சட்டாகச் சிவனுர்தண் வேப்பைபலாங்கிக் கண்டமதாய் நருக்கி
குழித்தயிலம்வாங்கி, திட்டமதாய்த் தயிலமதிற் பட்டைத்தூளுந்
தச்சுதாண்ணுப்பி பிசைந்துருட்டி வைத்துக்கொண்டு, மட்டாக
வெல்லிக்கா யளவுகொண்டால் மாறுத கிரந்தியொடு குலேப்புண்கள்,
தொட்டவுட னேடுகின்ற குஷ்டரோகந் தொளிசிரங்கு பெருஞ்சி
ங்கு இண்ணங்கேளே. 890

தேளப்பா மேல்புற்று வெடிப்புவெள்ளை தேளாத செவியடை
ப்பு மூக்கடைப்பு, தாளப்பா மேகத்தால்வக்கரோகந் தருகாமலோ
மிரு பதுகாட்டுகொண்டால், தேளப்பா சிண்டிலும்பூவுஞ்சேர்
த்துக் குணமாகக் கொண்டவுடண் குடிலரீக்கும், காளபபா காலை
க்கு காலேதேகும் கண்ணுக்காணுமடா நமனுடனே. 891

சொரிசிரங்குத்தயிலம்.

காடாமல்லையொரு தயிலஞ்சொல்வேன் கலமான தேங்கா
ய்பால் பழுதாண்வாங்கி, வாடாமல் தரிசிஆனி தாரம்கெந்தி வகை
யொன்றுக் கிருகழஞ்சி வாங்கி வைமந்தா. தேடாம லுலைத்தப்
பால் தனிற்கலக்கி யெம்மையுடண் காய்ச்சி எண்ணெய்த் திறமாய்

வாங்கி, ஞடாம வெண்ணெய்தனை வைத்துக் கொண்டு அப்பனை 892
மூற்குருவில கழஞ்சிசேரா.

சேர்த்தவொரு எண்ணெய்தனை வைத்துக்கொண்டு தகாத நிற் ரூண்டவி சாபங்காலம், பார்த்தல்லோ அப்பிட்டுக் குளித் தாயாலல் பறக்குமடா வொரிறங்கு பறங்கிக்குஷ்டம், மாறாலை மேல்பற்று வெள்ளவண்டுகள் மாறுமடா அதனிலொரு வயணங் தேருரு, காத்தல்லோ மோறுஞ்சோ றுண்டுமைந்தா காசிடைதாலு 893
ண்டிடவே கர்மம்போமே.

பேதிக்குறும்பு.

பேரமப்பா மலசலங்கள் போவதற்குப் புகலிகிரும் புலத்தி யதனை கண்டுய்க்தேருரு, காமப்பா வாளமனைப் பழுத்தின் சாற்ரல் கண்டுக லூண்டுரா லரற்றப்போட்டு, காமப்பா மறுகாள்தா னவிழ்த் தப்போது சண்டாளனஞ்சு திவுமற்றப்போகும், ஆமப்பா பருப்பொ 894
டித்தாக் காயப்போட்டு அப்பனை கண்டுக வுலாவைவோ.

வையப்பா லிங்கமொரு வாகண்வாங்கு வங்கடா அதைத்தா ட்டிப் பொளிக்காமத்தான், மெய்யப்பா அதைத்தட்டி வாளஞ்சேரு விபாழுட னைத்திட்டிவிள்ளத்தேரு, செய்யப்பா ஆமணக்கம்பரு ப்புங்கூட்டித் திறமாகத் தானைக்கும் போதில்லைமந்தா, வையப் பா திறத்துடனே ஆலாக்கும்போதில் கருவான மூப்பூவில் விரை 895
வ்சேரே

சேர்த்தல்லோ ஆட்டிகண்ரூய் வழித்தமைந்தா திறமாகச் சிறி ழ்தனிலே பதனமபன்னி, பார்த்தல்லோ குண்றியிடை யிர்தால் மைந்தா பக்குவமாய் மலசலங்களைகண் றுபோகும், காத்தல்லோ பேதியது பீறிற்ரூலல் கூடுதலே மோருஞ்சோ றுண்ணாதிற்கும், மா ற்றுநீ ரணைபோட்ட வாறுபோல அடைக்குமடா மோரிலை ஆண் 896
மைதானே.

நவாச்சாரபேதி.

தானென்ற இன்னமொரு பேதிசொல்வேன் தயவான நவாச் சாரம் பலமொன்று வாங்கி, நானென்றவெரடிக்கள்ளி பாலில்நாட்டி கண்ரூதக்கல்வத்திற் மைபோலாட்டி, தானென்ற சிறிழுதனிற் பத னம்பன்னி தப்பாமற் குன்றியிடை தயவாய்க் கொண்டால், வை னென்ற மலக்கட்டு ஜலக்கட்டெலாம் ஓடுமடா அதன்பிறகு பொ 897
றுக்காதன்றே.

பொறுக்காதே மயங்கினதால் மைந்தாணமந்தா பொக்கண வே கிற்பதற்குப் புதுமைதேரு, மறக்காதே எலுமிச்சம் பழத்தை த்தின்ரூல் மறிக்குமடா பேதிதனை வளமாம்பாரு, தருக்காதபெரு வயிறு வாய்வுகட்டித் தப்பாத மதோதாம் நீராமபலோடு, உருக்கா

தே வுருகிமல ஜலக்கட்டோடே உள்வினைகள் திருமடை வுண்மை தானே. 898

அகஸ்தியக்குழம்பு.

உண்மையாய்ச் சம்முடைய குழம்பைக்கேளு உறுதியுள்ள பெருங்காயமிக்ஷப்போடு, தண்மையுள்ள கடுகுதான கணியுங்கூட்டிக் கயவானை யசமூடனே காரங்கூட்டி, நண்மையுள்ள திருவிசமுஞ் சேலியுத்தாரம் நல்லகருஞ்சீரகந் திப்புலியுஞ்சேர்த்து, வண்மையுடன் கைபார்க்கப் பத்துமாச்சு வரிசையுடன் சரிபினடையாய் வாங்கிக் கொள்ளே. 899

வாங்கியதேதார் மருந்துக்கு இடைதான்வாளம் வளமாகவுதிக் கடைதான் பச்சைசேர்த்துப், பங்குடனே கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு பக்குவமா யீராறு சாமமாட்டி, தீங்கிலா மூப்பூவும் பத்துக்கொண்டு சேர்த்திரீ திறமாகச் சாமமாட்டி, சாங்கமாய்மருந்தரைக்கும் போதில்லைமந்தர தயிருடனே சேருண்டு கயவாயாட்டே. 900

ஆட்டிநன்றாய் வழித்தெடுத்து மேதிக்கொப்பு தனடவான சிமிழதனிற் பதனம்பண்ணி, நாட்டிலே மானிடர்க்கு வருரோய்க்கெல்லாம் கலமான அனுப்பான மறிந்துசெய்தால், வாட்டமூட மேனிவிடை மைந்தாகேளு மகத்தான வித்தைபடா குழம்பின்மார்க்கம், தேட்டிலே யிக்குழம்பைபத்தேதிடக்கொண்டு சிவசிவகம்மூலடையே போல்வைத்தாரே. 901

போல்வைத்த தாரொன்றுல் லைமந்தாகேளு பெருமையுள்ள சித்தர்தபோதனர்கள்கூடி, போல்வைத்த மருக்குருதி குறிப்பைபக்கண்டு போர்மையுள்ள அகத்திசர் குழம்பென்றார்கள், பார்வைத்த அகத்தியர் பண்பறிந்தால்லைமந்தர பகரினதோர் குழம்புதனி யறிவானைப்பா, கூர்வைத்த குழம்புதனி லென்னவென்றுல் குணமானபிட்டையுடனே வுயிருமாச்சே. 902

உயிரான பரிச்சைதனோ யறிந்தவகண்டு உண்மையாய் நம்முடைய குழம்புபன்னி, பயிரான மானிடர்க்கு வருரோய்கண்டு பரப்பச்சுற்று விதமுனைக்குப் பகருவேன்கேள், தயாளனே லோசனுக்குச் சாற்கள்கண்டோல் சுகமாக இந்நினையீசசும்பன்னி, வயிரனை குழம்பிற்சால் பனவிடைதான் கரைத்து வரிசையாய்க்கொத்தவுடனே பேதியாமே. 903

ஆமப்பா பேதித்த போதில்லைமந்தர அனலதிக்ற சாமதனை, தாமப்பா போதும், தாமப்பா சோறுபோகி வெந்நீர்வீட்டுத் தாகமதுதானடங்கக் குடிக்கச்சொல்லு, தாமப்பா கொல்லுனிரோய் தாகமது காடிற்றுலல், பேமப்பா குடிகளவு தண்ணீர்போட்டுப் புளிசமுட னுணினிலை தீர்ப்பலாமே.

தீற்றிகண்ணுய்க் கண்ணிலிட்டால் முழித்துப் பார்ப்பின் திற
மானை காலறட்சிவிட்டுப்போகும், பார்த்தாகண்ணுய்பரிசுடனை பிணி
யறிந்து பருவமுடன் செய்துவந்தால் பலணைமைந்தா, காத்துமிகக்
கருவறிந்து குணத்தைக்கண்டு காலறிந்து மேலறிந்து காமம்தீரா
க்கி, போற்றிகண்ணுய் மருந்துமிச்செய்தாயாலுல் பூலோகராஜரிஷி
யாவாய்பாரே. 905

பிளவைமுதலானதுகளுக்கு.

பாரப்பா பிளவைமுத லேழுரோய்க்குப் பண்பாக வுமிரோல்
குழைத்துப்பூசு, நோப்பா வீரமெல்லாந்தீருந்தீரும், நேர்மையுடன்
புழைமுதலாய்ப் புண்கள்தீரும், காரபபாஷாணத்தும் போகவெ
ண்ணுல் கடுகளவு கண்ணிலிடக் காணுதோடும், சாரப்பா விரியனுக்
குச் சிறுபாகைச் சாற்றில் தண்ணுமையுட னீகுழைத்து கண்ணில்
தீற்றே. 906

தீற்றியே கழுவாயில் பூசிப்பாரு செம்மையுடன் விஷந்தீரும்
திறந்தானப்பா, போற்றியே சிலஷ்ஷங்க ளானத்தும்போகப் பு
ணமையுடன் சிறுசீரை சிறுகவாங்கி, பார்த்தாமே கடுகளவு கரைத்து
க்கொண்டால் பறக்குமடா சிலஷ்ஷங்க ளணைத்து மைந்தா, காத்
தரிமவயித்திய மாயிரத்தில் மைந்தா கருவாக வயித்தியத்திற் கரு
தினேனே. 907

கருதினேண் சவுரியசா கரத்தில்லைமைந்தா கருவான வழலிழு
தல் சாக்குக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப் பேர்வகையு மாணழுஞ்சொ
ன்னேன் உண்மையுள்ள சத்துருமித் தருவுஞ்சொன்னேன், பருதி
பெணும் பலதிரட்டில் சரிவைபொடுகிரிவை பாங்கான ஞானமுடன்
போகஞ்சொணனேன், அருதியாய்ச் சகலசாஸ்திரங்களுக்கு மான
குரு கூத்திரமா யடக்கினேனே. 908

அடக்கினே னலையடக்க மிந்தாலில் அடக்கமென்ற பொரு
ள்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுத்த காய்போலே வா
ய்வீண்டேசில் மேதினியி லுணதுசிரம் வெடித்துப்போகும், மூடக்க
மில்லை பூணியா னிட்டசாபம் மொழிதவறி யணுகளவு வெளியிற்
போட்டால், நடக்குமிரு வாசியது காணுதோடும் நடப்பறிந்து வா
சியைநீ கட்டுகட்டே. 909

கட்டாகவயித்தியபூ ரணக்தானப்பா கருதினேனுலாற்றிலா தி
யந்தம், திட்டமாய்ப் பற்பலவகை செந்தூரங்கள் திறமான லேகியங்
கள் சூரணங்கள், கட்டமாய்க் கற்பலவகை ரசாயனங்கள் சாந்தமாய்
கஷாயவகை குடிநீர்போக்கு, மட்டாகத் தயிலமுதல் மாத்திரைக
ளெல்லா மார்க்கமுடன் சொற்பமதாய் வசனித்தேனே. 910

வசனித்து வழித்தியபூ ரனைத்ஞதகண்டுஞ்வாய்டுபோற் தங்கு தொண்
டனெஞ்ஞ ணைமந்தரணமந்த, நிசனித்து இந்நாலை நித்தர்கூடி தொண்
டுத்தூலைகேதரு மொளனித்தலையாய, நிசனித்து வசகரடி றுலோவாய்
நித்தெ நிசதத்திலே கல்லோரக்ஞ சுத்தி தனப்பர, அசனித்த மனைக்ஞதி 911
ந்து வாதுரோபால அண்டாத வழித்தியத்தனை யழுத்திப்பாரே.

வழித்தியசினைத் தர்க்கித்தல்.

பாரக்ஞாயிரே வழித்தியத்தில் எதிர்த்காறுனிஞ் டரிகடரனை
தூப்பூனின் விபாறுகேளரு, நேரக்ஞாயுடனை குருமூனைறனையர் ரொளஞ்
ஞைநின் நிசம்மையுட னைவர்களிடம் நிபாதீபசு, பாரக்ஞமூன்ன
னைநர

கமலை மாண்டிலின்கல் துப்புக்கூட்டி, மறவாமற் கருவிலே யதை
த்தாவு மாக்குளுள்ள வெழுத்துப்படுக் கூடச்சார்த்து, நிறமாகத்
தாவுமாக்குளுள்ள வெழுத்தையுந் திருத்தி 917
செய்க.

சொப்பன நிலமுடன் குடங்கூட்டிக் வெளி தருள்ள கருவை
லேயத்தாக்கினை, கொளப்பன மிகவுமைத்தி வைத்தப்பன்னி
லேயத்தாக்கினையுந் தாக்கழுதி, சொளப்பன மென்றிலே யதுவை
மாத்தியுடன் கருவையைத் தாக்கழுதி, சொளப்பன மென்றிலே
ம்பத்தெய்து நன்றாவையுடனே படிப்பதைக் கண்ணமாகும், துளப்பன
அருளினையும் நன்றாக்கூட்டி அதைகளன்னமாதாய் நிறுப்பதாக்கிக.

சோபத்தப்பன நிறனைகளன் மாலைகளன்மாத்தி படிதுரைகத்தை
கவனத்தும்படி பண்ணுதல், நிச்சப்பன நிருவுளத்தாய்ப் பற்றுதலும் நிறமாக
வை அறிந்தகளன்மை (நு)வாயிருக்கை, வைத்தப்பன வாதமுன்னத்தை சுவை
வாய்த்தகளன்மை மாத்தினை கருத்தாவிலாதம் நின்றிக்கை (நு), வாதப்
பன்னிட்டிக் கூடாதவிலக்கணத்தை கறிந்தாரைக் கண்ணை 915
க்கை.

சோதத்தை.

நிறுப்பன பிரதானிட்டோற் கண்ணப்போதத்தை நிலையாகவே அருள்
கண்ணைத்தாவுகளையினிட்டோற், சோதறிப்போதம் சுத்தமாகிய நிறமாய்த்தாக
நிறமாகை சொன்னிதுமை வென்னிதுமை, கூறப்போ மூபாசங்கள
ல்லாவற்றிலுங் கூடாமலை நன்றாயிருத்தியதும், நிறுப்போதம் சு 920
த்தமாகுந் தாவுகளையுமிப்போ வென்னைப்படுந்தை.

கருதுந் தாவுகளையும் அப்படியே யுப்போ வென்னைப்படுந்தை.

நிறுவாகைகத் திரளிட்டோற் கண்ணம்பிக்கை நிறமாக இந்த
தாவுகளன்மை, மாற்றாவுகளைத் திரளிட்டோல் கண்ணப்போத
தாக்கினை காட்டி மாளவேண்டோம், சோற்றிய மனதுடங்கி வாறி
விக்கினை நிறமாகப்படுதலுமின் வாதப்பாதத்தாகை, சோற்றியுள்ள தூ
ரி

தொழில்முறை.

தேளப்பா சவுக்காரம் லங்கம்ஹண்டுங் கெதிதப்பிள் தரூசக்ருக் ஹணிதமிள்ளி, மாளப்பா ஹந்தகழுந் குப்பிபாரனுள் மகத்தான ஹர்தூர மார்க்கம்பிபாச்சு, தேளப்பா ஹாழுப்புச் சினம் தீபாரனுள் நிராலகத்திலுள்தேச்ணமையல்லாரஞ் நிதப்பிபாச்சு, தினப்பா அழுதிபிபுடை கூர்ணமதிபாரனுள் அடிஸ்தாகலிசயதீரு மாதிபம்தீச.

துக்காப்பா ஏறுத்திகைத்ருவுள் காரஞ்சாரம் நிப்பரிகா விசய்டீட்டுள் நீழும்தீபாச்சு, தீபாச்சப்பா படம்தீட்டாரஞ் சாராதபுமிபாச்சு, தீபாச்சப்பா ஹந்தகழுந் குப்பிபாரனுள் மகத்தான ஹர்தூர மார்க்கம்தீபாச்சு, தாச்சப்பா ஹந்தகழுந் குப்பிபாரனுள் மகத்தான ஹர்தூர மார்க்கம்தீபாச்சு, ப

ஸ்வமேந்த மருவிலே பூர்ணத்தை மனதாப்க்கண்டி, தேனைவ்ற அ
ழுதரசங் கொணடோல் மைமந்த சிவசிவா கைலாசத் தேகமாமே.

வாசியடக்க.

ஸுமப்பா மேல்மூல மாரூதாரம் அண்டமெல்லாந் தொட்டிதிற்
குழுலாதாரம், தமப்பா மேல்மூலமூலாதாரந் தன்னையுள்ள மூல
முலாரூதாரம், காயப்போல் சமிபழுது மேலாதாரம் கமலமெனற
ஸுதிரத்தெட்டி தாழில்லின்று, தாமப்பா தேசுபூ ரழும்பன்னி கல
மன ஆம்பகத்தை காடிப்பாரே. 937

பார்க்கையிலே பாமகுருதெளிசினை தாக்காணும் பாலனியிற்
சனைபடினில் சத்தங்காணுமே, காக்கையிலே கடைகொளி கடனல்
காணுங் கற்பூர தீபமதை காருத்தாய்த்தே ணுமே, மார்க்கமுள்ள தீப
மதிலை பனைதலைகதி மந்திரபத்ர சட்சரத்தை மதிற்தாதிபாற்றி,
தீர்க்கமுடன் தேகபூ ரகழும்பன்னிச் சிவசிவா ரும்பகத்தின் திறக் 938
காடிப்பாரே.

செந்தூரமுறைகாத்தம்.

பாரப்பா செந்தூர முறைகள் சொல்லேன் பண்பான காந்த
மதி பாஷாண்பத்து, தேரப்பாலென்னேயது பலக்காணை திற
மாண காரமதி பலக்காணுஞ்று, தேவரப்பா காளகத்தான் பலக்காண
ணென்று தேவமறை சாரமதி பலக்காணுஞ்று, காரப்பா பூசி
பாஷாணக்கூட்டித் தயவான பலச்சாற்ற லைத்தாவர்த்தி. 939

வாங்கிடேய பிஷ்மஞ்செய்து காயப்பிரட்டி மார்க்கமுடன் குகை
யிலிட்டுக் குகையைமூடி, தாங்கிய மஞ்சீலை வஸ்திரம்ச்செய்து
சமசுத்தாக வுலையிலிட்டு ரண்டுசூரி, பாங்குடனே குகையுருக்க
ணுசூரிப பதமாக வுருகியதை மணிபோல் திரும், சாங்கமாய்க் கு
குகையிலி லெடுத்தபாரு தயவான காந்தமதி மணிபோலாமே.

ஸுப்பா மணிலெடுத்த வுடைத்துக்கொண்டு அன்பாகவுரல்
லேபோலே யருந்தூளாக்கி, தாமப்பா செல்லுசிறுத்த குகையிலையு
க்கு ரசுரூகமண்சீலை வஸ்திரம்செய்து தாயப்பாகுகையிலுவுலை வைத்தி
ஹாறு தயவான சாந்தமதி சாயமாகு; தாமப்பா காந்தமதி சாயங்க 941
ளன்டாகி தீயுகையை சாயமதைப்படிதலைப்பன்னே.

பண்ணினிதே தாரு சீயத்துக் கிடைதான்குடம் பாஷாணவீரமாதி
காரஞ்சாரம், உண்ணிய பழுக்காற்ற லைத்தக்கொண்டு உதரம்
தேனில்லெடுத்து காயப்பிரட்டி, கண்ணினிதே போட்டுவைத்த
தேனில்லெடுத்து காயப்பிரட்டி, புண்ணியதேனை பிச்
சீர்கறிபடுதனப்பன்னினிய புகழாக சீயத்திடை வீபரங்கேளே.

அபயத்தின்சாபம்.

தினப்பர அபயப்பொழிதரன் பலந்தரன்பத்தி கெழியாகவே
ள்சேயுத்து பலந்தரவேண்டு, வரனப்பரதுனைதுமும் பலந்தரவேண்
டினைசயுள்ள ஆகமத்து பலந்தரவேண்டு, நீனப்பர சுராமத்து பலந்த
ரவேண்டு நிசேவாகச்சாரமத்து பலந்தரவேண்டு, ஆளப்பர நீயசாற்
றுவேண்டு நிசேவாகச்சாரமத்து பலந்தரவேண்டு, ஆளப்பர நீயசாற் 943
பலந்தரன்கூட்டி அப்படினை கல்வத்தி லாட்டி ஆட்டிட.

ஆட்டிவைய் பழச்சாறு விட்டினைமந்தர அண்பாக சாரறு சாடம
மாட்டி காட்டிசமய் நன்றாகவுணர்த்தினைமந்தர சமர்த்தாக வழித்
தெரித்தப்பில்லைசெய்து, காட்டியேயவிழுகத்திறகாபப்போடு கன்
றாக வுலாணவத்தைச் குணமில்லையத்து, பூட்டிய யன்சீலை வாவா 914
ய்ச்செப்ப புரிசழுட இலையில்லிட்டு ஆதிப்படிரை

பரப்பர குணமழுக பூசித்தெரன்று பன்பாக நுரியபின்ற
ணடத்தப்பாரு, சேரப்பர வென்கலமாயுருகிநிற்கும் நினைவாகப்
பின்பொருக்கா லாதிப்பரத்தால், வீரப்பர தானடன்றியமாகும்
விணையாணை அபகதினுட சயம்காரூர், நிரப்பர அறிவாள்கள் அப
த்தினீயம் ஆதியத்தத் தனையறிந்த்தானறியாள்காணை. 915

தானைப்பர அபக்காரத்த மீயத்தன்னைக் கண்டவர்கள் தேகமெட
சற்றாணுகும், வீணைபபர வென்றசொல்லி பிருந்தாணில் வீடுற
வும் பிலக்கமறை வெளிகாணுது, தானைப்பர இந்நாலில் வெளியாய்ச்
சொன்னைன் நன்மையுட னைபக்காரத்த மீயஞ்செய்து, சேனைப்பர
குருவாணைல் சென்றுமேம்பன்னையத் தூரியுனைத்துச் சொல்லுகிறேன் 916
சேரருசேனை,

காற்றுசத்தாக்செற்றாபம்.

சேனைப்பர காக்கைசத்தப் பலந்தரவேண்டு தினன்மதனை அடக்
சத்துப் பலந்தரவேண்டு, சேனைப்பர தங்கமேரு பலந்தரத்தாக்தி
னைசயாக தூலத்துலாமானை தூருக்கிச்சேரன்றி, வானைப்பர கல்வம
தினை தினபொழுதுசெலசரன்றி வரிசையுடன்ன கூறுகிற மருந்தாசேரரு, ஆ
னைப்பர சன்மூடனைடக்கு வீரம்வாரன்றி அப்படினை இனைடக்குரிசர் தானை
சேரரு, 947

சொற்றவிதாரு இனைடக்குரிசர் சென்றிசர்த்தத்தி நிறமாக பூ
லைப்பாலை லாட்டிக்கொரன்று, சார்த்தூமை யொன்றேநா ளாட்டிப்பி
லை பருவாணை பழச்சாற்றா லாட்டிநனைரப், பார்த்தநீ யுலாணைத்
தி பொழுதுசெலசரன்றி வரிசையுடன்ன கூறுகிற மருந்தாசேரரு, ஆ
னைப்பர சன்மூடனைடக்கு வீரம்வாரன்றி அப்படினை இனைடக்குரிசர் தானை
சேரரு, 948

சொற்றவிதாரு இனைடக்குரிசர் சென்றிசர்த்தத்தி நிறமாக பூ
லைப்பாலை லாட்டிக்கொரன்று, சார்த்தூமை யொன்றேநா ளாட்டிப்பி
லை பருவாணை பழச்சாற்றா லாட்டிநனைரப், பார்த்தநீ யுலாணைத்
தை பருவாணை பழச்சாற்றா லாட்டிநனைரப், பார்த்தநீ யுலாணைத் 918
ருப்பினையிலே,

வைத்தழின்பு குப்பியுட கழுத்தையட்டும் மறைப்பாக வுப்புட
னெமன்னுணர்ந்தொட்டி, மெய்த்தவதாருமேல்மூடி சீலைசெய்து வீரை
யாக வரனுணர்ச்சி லெலிப்பாயப்பா, செத்தவதாரு மூன்று நாள் முன் பூத்
தீயிட்டு நலமாக ஆவிட்டு எடுத்தப்பாரு, வாசக்தொகாரு செந்தூர
மூருக்கம்பூப்பிபாலை சாறுயுடன் செந்தூரம் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பா சதானம் பூரசெய்து பாரதூர செந்தூரம்பட்டால
னினைடதனண்டெள்ளு, நண்ணப்பா மண்டலந்தி னெடுத்துயாறுவி
நைநிலையு மற்றுமடா சட்டைசிபாகும், விண்ணப்பா ரூபமது
மதிக்கத்தானும் வினையாளை சிவகியாக வீருப்பதற்கம்பும், வுப்ப
ணப்பா வுண்டாகுஞ் செந்தூரத்தில் பூட்டிநிற வீரபூரானாகும் பூரண 950
சிவனே.

செந்தூரத்திற்கணுப்பானம்.

பூதலுநிற வீதமேறு வெள்ளுருள்ளைமுக்கா பூட்டிநிறம் பூரணம்ட
லெனியத்தில், பகருநிறைத்தியெரியதனில் கழிஞ்சுவரைக்கிப் பாலம்பிட
செந்தூரமதில் பதியவைத்து, செழுமையன பன்றிபோலிட்
வந்து சேரமூட வினுதத்தினை தினாயிரை, திகைப்பூரணமாகும்
ருஷ்டிசாகம் அசடாணை நிவிழிவு சாகமேபாடே. 951

காசுபொடி பவுத்திரங்கள் நாசதோடெல்லாம் எதிரெயிரி ஞா
டமா இன்னங்கேளு, தேசமூடனே செந்தூரம் பாலையிலுரா மேல்
த்து நிரினமாக வெள்ளமதில் வொட்டாபாதி, பாதியூடன் மாதி
னைத்து மோழிப்பிபாலும் பண்பாக முறைகாய்ச்சி வொழுப்பிபா
கும், வாருள்ள தினைதிலை வொண்டால் வைத்தாயிலக்கமென்ற 952
நெஞ்சடைப்பு வாங்கிப்பிபாமே.

மோமப்பா மூலிப்பாலில் பனைவிட செந்தூரம் பூட்டுவிய
வொண்டதிலுல் வைத்தாரே, ஜூமப்பா தினதெதிபாதி சமனாச்
திரும அடங்காத காலட்டி விட்டிபடிபாகும், காமப்பா பறக்கிமு
தல் கறப்பாவத்திருச் சுழுப்பானவெளுப்புடனே பதமாத்திரும், சுமம
ப்பா செந்தூரம் அதிதிமத்த கலமாவபுன்னாயிலம் விலைதாரனே.

காலைன்ற செந்தூரம் தினமுன்வொண்டால் சடலிமன்ற கூட
தோன் பிலத்தாகப்பா, காலைன்ற வுலமிருச் சேரபடிபாகும்
நாசதிரையு மற்றுமடா சமஞரிவ்வி, சிதலைன்ற மிதுப்பானை மறி
ந்தவொண்டால் சிவசிவா கயிலாச பிதாசமாகும், வாலைன்ற வுடம
பெடுத்தா துரதிதிவனும் உழன்றுமனச் தினிக்கதினுற் றூளாக்கி 954
போமே.

தனாசமவிருப்பதற் கிண்ணமொன்ற சுற்றாகிறன் பூலக்கிய
தினை தபவுள்ளாதினை, உனாசமற்செந்தூரம் பனைவிடாதா வொழிந்து

955

956

957

958

960

பண்ணாப்பா அப்பிரகச் சத்தானாண்டி பலியேற்றாக் ஞான
ஞானிலபுருஞ்பியாது, உண்ணாப்பா தன்னலமாறி பலத்தாய்ச்சத்
தனி டருதிரண்டிக் ஞண்டாகி மனிதியாக்கித்தும், அண்ணாப்பாகளெ
த்தித்திபழுக்கத்தானாகண் கண்டிகடைக்கு வீடுமாக ஞாதஞ்சேயு, அ
ண்ணாப்பா கண்டிகடைக்கு கெஞ்சிகூட்டி அழைக்காக பழக்காற்று எ 962
ட்டியபாதே.

பாரப்பா பழக்காற்று வாட்டப்பிக்பு பண்டான தொடுதலெயி
ஞ்சாற்றுவாட்டி, சாரப்பா இரண்டெ எலைத்தடிக்பு சதுவாகப்
பொழுசெய்த குப்பிக்கிளற்றி, பாரப்பா மண்டிலு பிழுத்செய்து
தண்ணையுடன் கரய்ந்தமிக்பு செல்லக்கேளு, திப்பாருக்தோகெ
லெரித்தப்பாரு சிவசிவ சென்றாய்ந் சிவப்புத்தாகெ 963

காவென்ற சென்றாரம் பதனம்பண்ணிக் தண்ணையுடன் பண
விடதான் தேனிற்கொண்டாள், வாவென்றகாயமதுபிலத்தகல்ல
உறநிவாய் சட்டைடென்று தள்ளுத்தள்ளும், தேவென்ற சற்பமடா
சென்றாரந்தான் திறமானை அணப்பானை மறிக்கசொனஞ்டாள், வாவெ
ன்ற மேகம்போம் சூலிபோகும் மக்கேள மூன்றாற்றை மடிந்த 964
கேளை.

கேளப்பாழுன்றாற்றிற் சென்றாரமார்க்கம் திருவுடனிருந்
றின் பற்பஞ்சொன்தேனன், காளப்பா ஆயிரத்த றாற்றில்லைமங்கா
ண்ணையுடன் யுபித்தியத்தில் கண்ணுய்ச் சொன்தேன், கேளப்பா
அழுறாற்றின் விபரமெல்லைக் விரித்தகண்ணுய் சொல்லிட்டேன்
விபரமாக, ஆளப்பாகாறாற்றில் யுபித்தியபூரணத்தை அற்பாகப்
பாடனைத கண்ணுய்ப்பாதே. 965

பாரப்பா அப்பிகை சென்றாரத்தைப் பரப்சடாவெள்ளியிலை
றாற்றுக்கொண்டு, தேரப்பாமாற்றவு முன்னாரும் திருவன
டவினிலை பிருதாரும், சாரப்பாவெள்ளிசெம்பில் றாதிமாற்று
கயவாகத்தனிச்செம்பி கொம்பகரும், திப்பா றுபிவாய்தன் சென்
றாரப்போக்கு அண்பாண புலத்தியரின விள்ளத்தாரின. 966

பொன்னிலிலைச்சத்து.

தேளப்பா பொன்னிலிலைச் சத்தைசொல்லிவம் கொடாவனெயி
லை கூடுபடுத்தாக்வாங்கி, காளப்பா தேராமதா இடிபசற்றி சன்
னாயத் தயபற்பு காகபற்பம், தேளப்பா சிமிழ்லிவ்பிமல் பூசிச்சொ
ற்றித் தயபற்பு தேராமத்தைத் தற்பிடைத்தா, காளப்பா சுத்திவ்பி
லை கூப்பூச்சண்ணம் தயவாகப் பூசிகல்ல குகைக்குள்ளைபே.

வையப்பா குகைவாயை மூடிகற்றும் மாச்சுத்தடன் ஞாகபி
லை வைத்தூடி, மெய்யப்பா சொல்லிதிறக் குகைபடுசூடிவ

பையப்பான சத்தறிவும் வெண்கலமாய்நிற்கும், பையப்பா ஆரஷிட்
க்ச் சத்துவஞ்சிப் பாலகனே குணயிஷிட்டுக்காரழுட்டி, பையப்பா
வுருக்கிப்பார் கண்ஷிட்டோடும் கண்ணுக ஆநிற்சேரும் வகையைக்
கிடனே. 968

கோளப்பா ரசமொடுதங்கம்என்னும் வெடியானசத்துருக்குச்
சரியாய்த்தூக்கி, வாளப்பா சத்துரின்று வருகும்போது வினைக
யாய்ம் ரசதங்க மிதிலேயூட்டி, தாளப்பா சத்துடனே வென்றுஞ்சே
ர்த்து தயவாக மூன்றுமொஷ்று யுருகுமப்பா, ஆளப்பா குணகயாரி
யெயித்தப்பரு ஆசான் களங்காரு ணமத்தாகிடனே. 969

கோளாடா களங்கதனைக் கல்வுத்திட்டிக் கெட்டியாக யுடைத்திட
வே தூளாக்கிடாரு, வாளடா வீரமது பலந்தான்மூன்று ணமந்தானே
யாலோகம் பலந்தான்மூன்று, தாளடா வெந்திபலம் காதுங்கூட்டிதான்
தெளிட்டாத ஆத்தேந்தும்பலமூன்றுகூட்டி, ஆளடாமூலப்பாலன் கண்
ணுயாட்டி. அதினபிறகு பொதுதூலயிற்சாற்றுலாட்டிடா. 970

ஆட்டியே வழித்தாருட்டிக் காயப்போட்டு அப்படியே பொடி.
வெப்பக் குப்பிக்கேற்றி, காட்டியே வாதுனைகயில் மூன்றுகாள்தான்
றலாக மூத்தியும் கண்ணுய்மூட்டி, காட்டியேசலாகைகொண்டு சோ
திக்தூபார் கதிர்மூலையில் காதகறக்கும் பதந்தானப்பா, தாட்டிக
மாயாரவிட்டி வுடைத்தப்பாரு சமர்த்தாக பொன்னிமினக் கெங்
காரமாச்சே. 971

ஆச்சப்பா செந்தூரம் பதனட்டமணி அப்படியே குன்றியிடை
யிருசேபாகமன்றை, காய்ச்சப்பா பசுவின்பால்தன்னிற்கொள்ரு கதி
ரொளிபோல் தேகமது காந்தியாகும், நீச்சப்பாமூலிப்பாலிற் குன்
றிமிபோல் தேகமது காந்தியாகும், மாய்ச்சப்பா விதை
க்கமுடன் குஞ்சுடனேகம் பலதபசை தேடிமெய்ந்நிலம்பிடாதே. 972

தோமுடாவாதத்தி லெழுந்தகோதமும் பொல்லாத பித்தத்தா
லெழுந்தகோதமும், ஆமடாகிலேற்பனத்தா லெழுந்தகோதமும் அஞ்
சாத தோஷமெலா மகன்றுபோகும், சாமுடா நிமிஷா தனைக் கண்டா
லோகஞ்சாதனத்திலே ஓடிவிடு மையாஜூபா, நாமுடா வுனக்காகச்
சொண்ணேனமபா நலமாகச் சொதந்தாரத் தொழிலக்தானே. 973

தோளப்பா பணவிடைச்சொந் தாரம்வாங்கிக் கெட்டியாய் வெள்
ளியிலே நூற்றுக்கொன்று, தாளப்பா தொட்டிகையிலே வாங்கிக்
கொண்டு சமர்த்தாரவெள்ளியிலே பழுத்தப்போகும், வாளப்பா
வெள்ளியது பழுத்தாதரல் வடதுசொல்ல மூடியாத வமந்தாணம
ந்தா, தாளப்பா வெள்ளிசெம்பி மீந்தாயாரல் கண்ணமபதாய்ப்பழு
த்தமிதத் தங்கமாமே. 974

ஆமப்பா குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று வருள்பொதுக வருக்
கிப்பா மதிகமாற்று, தாமப்பாசெந்தூரம் வலுதேவாசமத்த நமமானை

செந்தூரம் தன்னைக்கண்டு, தாமப்பர மகிழ்தே மனதடங்கிதில்லை
தனையுடன் பூசனைத்தைத் தபவாய்ப்போற்று, தாமப்பரல் சான
றுபரல் கண்டுகொள்ளு கலைமல சமூதமதை சிவமாய்க்கொள்ளே.

தானகச்சத்து.

தொன்னப்பர இன்னமொரு பூசைமையத்தேறு குருவானதால்
கத்திவ் சத்துசொல்லுவன், கல்லப்பர தாமமு பலத்தாலெய்ம
கலமான சன்னத்திற் சத்திபண்ணி, கல்லப்பாசன்னழுடன் தூய
அத்தம் குருவாணை சாரழுடன் தாரம்கூட்டி, அலைப்பர வீரழுடன்
பூரஞ்சேர்த்து அனாத்தியர்ந்த தானத்தைச் சமர்ப்பிட்டே 97

பூட்டிய குணபீன்னைத்தைக் குணவாய்மூடிப் புகழாக மண்
சீலை எழுஞ்செய்து, தாஷ்டி சமாய்க்குளைதனிலை வைத்தபூசை
ந்து பூசைமாயானிட்டு எதிர்க்கப்பரு, தித்திபதுப்பிதனை புடை
த்தப்பாரு வாசா செந்தூர மருளாதிறையப்பர, திதமிய சொற்ச
மப பதனைப்பன்னிச் சிவசின்ன குறிதினடி தெளிந்திசனே
சிவே.

சொன்னசெந்தூரத்தைச் சுத்திருத்தும் குந்டமாதி பாகஞ்சு
தல் குறிசோப்தீரும், அல்லல்செய்புந் குணமிடமே மிசோதனைகள்
அன்டத்தின் வாதமொடு புளக்கவாதம், சன்னிசெய்புந்குளைவாத
மூகத்துவாதம் சுலைதிமலசந்தி கனத்தவாதம், சன்னிதாரு சோக
தாரம் கண்டபோதே நாடாரம சொழிவிடீவ்வை சிவனே. 98

சனப்பர சொந்தாத் தொழிலக்கிரு வெலைசருள்ள கொல்
னிபிரை தாம்பக்கொன்று, வாளப்பாகொத்திடசெலைபோலச்சோல
மாதேவதாதேவதை வலுத்தசுக்கம், தூளப்பர வென்னிசமயில யாழி
யக்கொன்று ஆணத்திடுவ பதினை வயதுப்பின்னை, தாளப்பர
மறியவன் கடனற் செய்வரன் சன்னதின்ன மாதிரம்பி சொற்
திவ்சிலை

கிழவோன் குடையணிந்து வரும் தலைவியை நீட்டிடுதல்

நீடுகுடை நிழற்றி நெடுமொழி பணிந்து
கோடுகொள் இன்னியம் முழங்க ஓடாது
நிலைபெறு நெஞ்சம் நிலைபெறுத் தந்தோன்
வலைபடு மாக்கள் போல
நிலைபெறு நெஞ்சம் நிலைபெறுத் தந்தோன் 982

தலைவன் தலைவியை மணந்து வருதல்

கடுமான் தோன்றல் கதழ்பரி நெடுந்தேர்
நெடுநீர் நிவப்பின் வடுவாழ் வைப்பின்
கானம் கமழ்தரு கவினிய பொலிவொடு
மாண்வினை மகளிர் தோள்தோய் மார்பன்
மாண்வினை மகளிர் தோள்தோய் மார்பன் 983

நாகநற்றனார் நாகம்.

தன்னுடைய தகுதிக்கேற்ற தாய்தந்தையர் பெருமையால் தன்னை மணந்து கொண்டு தன்னுடைய அருமையை நினைந்து நினைந்து தன்னிடத்தே அன்பு பெருகி நிற்கின்ற தலைவனை, தலைவி ஊடல் தீர்ந்து கூடிய பின்னர்த் தோழி சிறைப்புறமாக வருணையிலே வைத்துக் கூறுவாளாயினாள்.

வார்த்தழிய வுருக்கையிலை மூங்கு றுதிமான்றாய் வளமாகவுருவி
யாறு மணிகோடாஞ்சிற்கும், பார்த்துமிகத் தானெடுத்துக் கல்லுத்திட்
டிப் பதாகமலர்த்திணைடங்கு விசுருகோட்டி, பேதற்றன்றாயினைடக்கி
ட்டி லெருத்தினாடுப் பொதுளைப்பு தானெடுத்து வையத்துக்கொண்டி
கதத் தழியிசைக் குரற்றை மேய்ந்த வெல்லாம்போகும் அரசரானுக்கும் ஊமன்ற தேர் 985
வாய்ச் செய்யே.

செம்பியப்பர வரலாறையில் மூண்டோன்வைத்துத் திருமாசுறல் சாடை மெனித்தவாங்கு, வையப்பர ஆசிட்டு எதித்தப்பரு பாமர னை செந்தாரமென்னைசெல்வேவன், மெய்யப்பர செந்தாரம் பூணை மன்னி மெய்க்கோவே தேணிதிலை பணைவினை தானென்கொள்ள, ஐயர் தேவ திராணிவையற்ற தெல்லாம்போகும் அரசரானுக்கும் ஊமன்ற தேர் 986
வாய்ச் செய்யே.

செம்பியப்பர வேகமென்ற தெல்லாம்போகும் பொல்லாத நீரி ழிவு கொத்திருக்கிடம், தாமப்பர மதேகதாரமும் விரைபாதங்களுர் தரு வாத வூரன்றுழுதல் சுவாசகாசம், ஐயப்பரகாசெந்தாரங்களுடைல் வாத வூரன்றுழுதல் சுவாசகாசம், தாமப்பர செரன்றுதி அடைங்காதி திராய்வளல்லாம் மடைவெறும், தாமப்பர செரன்றுதி தீரும் வச்சிரகாயம் நல்மனை தரு மிருக்குவாசாரு சாவஸ்திருத்தி.

சித்தாக இருக்கவென்றல் வையத்தாகிலுர் சிவாசாரை வொத்தாகம் வுனைத்தீதாவிடாக்க, பத்தாரவாசாரதீ பணைவினைடதாய் வாசன்டாரும்

பழுத்தமரத் தீங்கமதிற் சட்டைபோகும், வற்றுதலொந்தாகம் தினமு
ம்பெருகலையுள் வயதறிசாலில முயிபோதல்லை யைமந்தானேகுரு, முத்தனை
மூத்தறிவுள்ள மூத்தியாகுமே மோசமில்லை யென்றோ மூலரையக்
தினை 933

சொப்பர வொள்ளியிலெறற்றுக்கிசன்று செழுமரை வெள்ளி
யெம்பில் றாற்றுக்கொண்டு, சளப்பர குடவனிலை றாற்றுக்கொ
ண்டு சுறுகம்மையிரைச் செம்புகனில் றாற்றுக்கொளவும், சொளப்பர
வாரமும் பழுத்குருந்தகம் மூறியான தக்கமகை யாற்சரை சன்
பாரம், ஆளப்பர வுதிலியன்றுதங்கத்தன்சோ அற்சிறிகொண்டு தலைபி
கை யறிகலெய்சே. (91)

வெய்யடர தலமதிலை மனத்தகரட்டி நிச்சமூடன் குருபத
த்திற் சென்றனிவ்று, வெய்யடர கற்பமனை வீரும்பியுண்ண வீரும்
பிறிச வுண்ணினாயிலை நீபம்பரு, வெளியடர குருவிசொக் வெளிப
ப்பிபரி கன்னையுட வெதிசொலைக்கூர்ந்தபரு, லையடர மூடமதி
வரதுரைத்தெழுப் பயாபரத்தி வாறன் நிசொப் பற்றிப்பரிசே. (92)

பற்றியிப் பரசமற் பெரதுசொக்கறிவு பெறுசொல்லறிபரி பெரி
வெடியிற பற்றிசே று, பற்றிபினா துடம்பெரடுக்கப்படுப்பெரு நிச
நிரந்தரமுடனிருத்தி பதிசிசெய்து, சுற்றியுள்ளதெரி வகையிலை
யடனே நிலைபெற்றுக் குணபில்லையது, சரசமற் சடமிட்டு வாழ
ந்திப்பரு சுக்கரமடிபரல கன்மவிட்டி ஜிதித்தரசே. 993

தானென்ற வஞ்சத்துக் கினடிபரசுச் தியிலை நம்மடனே
சகமுங்கூட்டி, சோதனைபறகுருவாருள துருக்கிப்பரசக்கு குலாயிச
கரமுமொழ்ப் பணிவரம்பித்தும், மானென்ற கம்பகதிரி மரசுக்
கு

நிச்சயமான மாட்டுடைய வீரமொடு லிக்கந்தானும், நிலையன்ற காரு
மொடு வொன்றுக்கூடி. இவரிவர இதுக்கிரட்டிக் வெந்திகூட்டே.

கூட்டுகன்றும் வெழுத்தமிகக் குப்பிக்கெற்றிக் குணமாகமன்ர
சீலை வெறிவாய்ப்பூசி, காட்டு கிட முனைபோலை எரித்தவவங்கி கல்லை
பதுமறியலைன்றல் சலனைதோறி, மாட்டுயதிகார் சலாணைகுறினா
லொழுத்தனுகரல் மாச்சுருடன், காலைதுக்கு ஆரணைவத்து,
டுகாமப்பக் குப்பியையீ யுடைத்துப்பாச்சுத் தங்கறிமானவென்ற 995
மாதே.

பாரப்பா வெத்தூரம் பசினவெல்லைத்தில் பக்குவமாய்க் குன்றி
யினட வெகன்டாஸ்மைத்தா, ஆரப்பா வனைத்தில வெகல்லைப் போகிற
வர் அரசர் தேசத்திர் காமமாகும், தேரப்பா பணயினடதாலை
தானிற்கொண்ட சிவசிவா தேசமென்ற வெல்லைம்போகும், தே
தானிற்கொண்ட சிவசிவா தேசமென்ற வெல்லைம்போகும், தே
ரப்பா ஜனவிவகஸ்தன் குவ்டோகம் திலுதில்லா தீரிழிவு தீங்கிப் 996
போதே.

போமடா வுவுத்திரமுங் கண்டமாலே டொல்லாத குண்மெமாவி
டானுந்தீரும், சமடா தேரவுமாவி காசம்போகும் நடுத்தானை
மூலமூல வன்டவாதம், தாமடா குதிலாதம் நடிக்குவாதம் சமர்த்
தானை வாதமதிற் பச்சைவாதம், தீமடா பித்தமென்ற வெல்லாம் 997
போகும் அரசமா குருவுக்கு மதிகந்தானே.

தானென்ற வெந்தாரத் வெழுதிலேக்கே நப்பாமல் நூற்றுக்
வொன்றுபோட்டால், மானைன்ற வெள்ளியிலை நூலுமாற்று மை
த்தானை வெம்பதிலே அன்பதாரமும், தேனென்றவெள்ளிசமபினிரு
நூறுகும் வெதவிட்டாக குடவைவிலே வன்பதாரமும், போனென்ற
குருவருளாற் வெந்தூரத்தைக் குறிப்புடனேனவொன்டவோ குரு 998
ம்பரமே.

குருவானை சற்குருவனைக் கானவேவணும் குணமாக நந்தி கானட
டனியபேவணும, உருவானை வுருவறிக்க வண்ணவேவணும உன்னம
மயுள்ள சத்திசிவபகானவேவணும், திருவாண மலரோனியைப் போக
ற்றவேவணும் வெவிட்டாக மதியழுகுங் வெள்ளவேவணும், குருவானை
கற்பகத்தைப் பூசைபண்ணிச் சதாகாலம் பூசனைத்திற் காலனை 999
வ்லே.

காண்டிரச்சேற்தாரம்.

திலென்ற திலைகளிலே தின்றுவெளாவுங் திலைவாகக் குருபதந்
தினிற்பூசன்வெய்தானவே, வெல்லென்ற காண்டிரச்செந் தூரமடை
வன்னாளிற் வெள்ளாதற்கு விபரங்கேளுர, வெல்லென்ற குட்டத்திலை
காண்டிவெள்ளாதற்கு மடிபோட்டு, கல்லென்ற
கள்ளாரீர் விட்டுவெனைறுப்பக் களிம்பறவே கழுவிவிடு வோச்சே.

போச்சென்று தாம்பூரப் பொடிதானென்று புனையபுள்ள
தங்கமொன்று ரசக்தானென்று, கீச்சென்ற காளகண்ட வீரமொ
ன்று நிலைத்தொரு லிங்கமொன்று காகமொன்று, பச்சென்ற கல்
லமதி லேழும்போட்டுப் பக்குவமாய்ப் பழச்சாற்று வாட்டிதன்
றாய், துச்சென்று கல்வத்தில் நன்றாபாட்டி அரைத்தெட்டிப்பு செ
ந்தூரமே. 1001

கூட்டியே பழச்சாறும் பொடிகலிச்சாறும் குணமாக வீட்
டுநன்றாய் மைபோலாட்டி, ஆட்டியே வழித்தெடுத்துச் சாயப்போ
ட்டு அப்படியே பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி, தாட்டிகமாய் மண்
டிலை வலுவாய்ச்செய்து சமர்த்தாக முன்போலே மெரித்தலாக்கு,
நாட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு கன்னையுள்ள செந்தூரமதி
தானே. 1002

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் தன்னையுட னீசான்
யம் பூசைசெய்து, தேனென்ற தேனதிலே பவழவிடதாசனென்
டால் தீராத குன்மமூதல் குஷ்டடங்கிரும், வானென்ற மேகமொடு
நெருங்கிநிரும் வகையான பிலிகையு மதேகதாரமூர்ந்திரும், ஊனென்ற
மூலமூதல கண்டமாலை உள்மூலம் பிறமூல மொழித்தேபாரீம.

மாத்திரை.

ஒழியாமை விரும்புதற்கு மாத்திரைதான் வென்று உத்தமனே
சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேரு, வழியான அபக்ரந்தச் செந்தூர
மொன்றை மார்க்கமுள்ள நாகசெந்தூரமொன்று, வெளியான காளக
செந்தூரமொன்று தோனதாம்பிரச் செந்தூரமொன்று, அழியாத
வங்கசெந் தூரமொன்று அப்படியே ஐந்துமாத னிடையாய்வாங்கே.

வாங்கியே கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டி மகத்தாளை மூலிப்பாலும்
பழத்தின்சாறும், பாற்குடனே வெண்டினைறை ஒன்றுப்பச் சேர்த்துப்
பக்குவமாய்க் கல்வத்தி லாட்டிம்போது, தாங்கிய திரிகடுகு மூன்
றுமொன்றாய் சரியிடையாய் செந்தூரத் தண்ணீர்சேர்த்து, நூலை
யொன்றாய் டையாப்பா லாதலான் தேய்ந்திறது மாத்திரைத்
னில்வாறே 1005

வாத்திரண்டு பாதாளையைத்தபின்பு மார்க்கமுடனே வழித்
தமாத்திரையள்செய்து, பாத்திரண்டும் நிழலுலாத்தி வைத்தால்
யொன்றாய் பக்குவமாய்ப் குணங்குறிகளறிந்தையோன்றி, காத்தகபித்
வுஷ்ணமான மறிந்துசெய்தால் காணுமதேயுடிவிற்று வைசூரிதா
வும், சாற்றுமிதேறைகளித்தமொன்று சொல்லக்தேசூ தன்மையைத்
தானறிந்து தனைதாய்வினலே. 1006

கலிக்கூட்டம்.

கலைத்தொகை இசைப்பாடலான இரண்டாவது தொகுப்பு நூல். இதன் பாடல்கள் கலிப்பா வகையைச் சேர்ந்தவை. இதனை வரன்முறை தொகுத்தவர் நல்லந்துவனார். இதன் பாடல்கள் 150. இதனை 1. பாலைக்கலி, 2. குறிஞ்சிக்கலி, 3. மருதக்கலி, 4. முல்லைக்கலி, 5. நெய்தற்கலி என ஐந்து பகுதிகளாகப் பகுத்துள்ளனர். இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் 33 அடிகளைக் கொண்டவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு திணையைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு துறையைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வண்ணத்தைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தாழிசையைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அம்போதரங்கத்தைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சுரிதகத்தைச் சார்ந்தவை. 1007

பரிபாடல்.

பரிபாடல் என்பது இசைப்பாடலான மூன்றாவது தொகுப்பு நூல். இதன் பாடல்கள் பரிபாடல் வகையைச் சேர்ந்தவை. இதனை வரன்முறை தொகுத்தவர் நல்லந்துவனார். இதன் பாடல்கள் 70. இதனை 1. திருமாலுக்குரிய பாடல்கள் 22, 2. முருகனுக்குரிய பாடல்கள் 8, 3. வையைக்குரிய பாடல்கள் 8, 4. மதுரைக்குரிய பாடல்கள் 4, 5. சிவனுக்குரிய பாடல்கள் 1, 6. துர்க்கைக்குரிய பாடல்கள் 1, 7. ஆற்றுக்குரிய பாடல்கள் 1, 8. பிறவற்றுக்குரிய பாடல்கள் 25 என எட்டு பகுதிகளாகப் பகுத்துள்ளனர். இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் 25 அடிகளைக் கொண்டவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு துறையைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வண்ணத்தைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தாழிசையைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அம்போதரங்கத்தைச் சார்ந்தவை. இதன் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சுரிதகத்தைச் சார்ந்தவை. 1008

வேறுகலிக்கூட்டம்.

பாரப்பர கலிக்கடமைன்று சொல்லக்கூறு பக்குவமாய்த் திரி கடுவு அரிகிசைத்தும், தேரப்பர அரிதாரமிக்கப்போடி நிகோவாகச்சா டிவ்வ சொல்லுகிறே வல்லுப்பக்கூறு, வாசத்தி சுரபு முகிலப்படலை தூவத்தி, வமப்பத்து வலைமகு சுரத்தில் சொல்லு சுவு வலைப்பழுச்சாற்று லைசத் அலைமக்கு, திரப்பர கயிறுபோடல் திரட்டி சிவசிவ நிழலுலாத்திப் பகனம்பல்லே. 1009

பல்லனியேதார் கலிக்கமத் திலைபலமக்கு பக்குவமாய்த் திரிந்தனிலை பகலம்பல்லனி, உல்லனிசெபுகலப்பாலாற் கல்லனில் தூஞ்சி உடல்சிவுள்ளஞ்சுவிழுதல் விதங்கள்சொல்போதும், கல்லனியேதார் ஆனிசைவழுதும் கடைசிதிரு இடம்கலவிலை வெற்சமடிப்பு முறைசெபோ ரும், பல்லனியேதை மழுவாலை கலிக்கமப்பர புனிதழுடன் பகலம் 1010

பேரகலிக்கூட்டம்.

பேரப்பர சிங்கமென்று சொல்லக்கூறு பக்குவமாய்த் திரி கடுவு அரிகிசைத்தும், தேரப்பர அரிதாரமிக்கப்போடி நிகோவாகச்சா டிவ்வ சொல்லுகிறே வல்லுப்பக்கூறு, வாசத்தி சுரபு முகிலப்படலை தூவத்தி, வமப்பத்து வலைமகு சுரத்தில் சொல்லு சுவு வலைப்பழுச்சாற்று லைசத் அலைமக்கு, திரப்பர கயிறுபோடல் திரட்டி சிவசிவ நிழலுலாத்திப் பகனம்பல்லே.

கூட்டுகலிக்கூட்டம்.

கூட்டுகலை சரியிலைடையாய் வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச் சூரனை தூக்கு முடிப்பூச்சொல்த்தி, கூட்டுகலை தேவனிலை கொண்டாடல்லைமாக்கு தூக்கு முடிப்பூச்சொல்த்தி, கூட்டுகலை மிர்நாலுக்கு தேவனுக்கொண்டல்லை விபாகிதிரும், கூட்டுகலை மிர்நாலுக்கு தேவனுக்கொண்டல்லை விபாகிதிரும், கூட்டுகலைப்பக் கற்தேவனுக்கு திறமாகப் பலிகண்கொங்காக்கதேவனும், கூட்டுகலைப்பக் கற்பலமனைதுக் கொல்லாதேவனுக்கு தூனைதுனை பூசனைத்துணைக மருவிப்பாரதே.

மாப்பா தூணையம் பச்சைபச்சை பிரம்பு பச்சைநிறம்
பதிவாய்ப்பரிச்சை, தூப்பா அறிவாசன் காலமும் அப்பாவத்தின்
தரிசனத்தை மரத்தாண்டிகண்பார், தேரப்பா மனதறிவாய் தெரிந்
தொன்றி தெளிட்டாத பூரணத்தைப் பனித்தாலும்மை, தேரப்
பா மதுரைசை தொன்றும்பாரு நிஜமாக ஆழ்நிலைப் பாலை 1013
பன்றினை.

காயாதிகற்பழுன் வாய்ப்பாய்.

பன்னாப்பா காலை அற்பத்தொன்னாப் பச்சுவத்தை
தூதிறன் பன்பாரம்தினை, வின்னாப்பா தூதியம்தரிடுதேனை
நிருதிறன் தொருளாதின வீரும்பிதினை, கன்னாப்பா அழுதற்
பா தூதாபீடம் நதினாள தொருவிட்ட மாற்றை தாண்பார், பெண்ணப்
பா தூதாதிபன்றிபாருதினாம்பிதை பூதுதியுள்ள பூபதிதின்ன பூன்
னாதாண்.

தாதொன்ற தூதாபீட வீரும்பிதின் நல்ல
தண்ணாவிதாப்ப, தொதொன்ற வீரும்பிதின் நல்ல
நிதத்தி தொதம்பிதாண்பார். தாதொன்ற தொபற்பி
தின் நல்ல தூணாம்ப தூதாபீட, தூதாபீட
வாரும்பிதாண்பார் தூதாபீட 1015
தாதம்பதத்தி நிதாண்பா தூதாபீட தொதாபீட.

தூப்பா வுறிதினை தாபிதினை தூப்பாதொ தொன்றிதின் பன்
டூறிதின்னா, காப்பா வாதபித்த தொற்றாதத்தினுதொ காபாவும்
விரதிதொன்னாப் பாடாறிதாம், தொபாம்பா காலாப்பா தினாவும்
தொபாதொ தொன்னாத திதாதணைகின் பாபாதாபாதும், தாப்பா
கற்றிவாபாவி திதாதாக்குந் தாவாதாப் தொபாதும்தினாதுதாவாமதாதினை.

தூதொன்ன தீவாபன்ன வொன்திவாபாவ்பு தினாபிதின்னா பாவதாபி
தா தினாபாபாலும், தொதாதொன்ன தூதொன்ன தீவாபாதுவ் தினா
தா தினாபாபாலி பாவாதாதி பாவாதாபாலி, தூதொன்ன
தூபாதொன்ன பூ தாதாபா பாதாபிபாபிதாண்டா, தூதொன்ன
தூபாதொன்ன பூ தாதாபா பாதாபிபாபிதாண்டா தொதாபாபி பூ தாபாவ்
வாந்தினாதாபாதி தீர்தாதீன்னாதாப் தொதாபாபி பூ தாபாவ்
தீர்தினா. 1017

தினாப்பா தபிவாதன தாதாரம்தொபாட்டிப் தினாதாபாபாபி தாதாதின்ன
பூதாதின்தாதாரு, தாளப்பா பூதாரதிமன்ற தாதாரம்தாதாபாம் தாபாபாதா
வீரும்பிதாதாரு, தாளப்பா பூதாரதிமன்ற தாதாரம்தாதாபாம் தாபாபாதா
பூலதிமன்ற பூதாரன் தாண்பார், தோளப்பா தொதாதாபாபி தாதாபாபா
தம்தாரதம் தூபாதன பூபாதாமாதாபாம் தூபாபாதாபாபாபா, தாளப்பா தா
தம்தாரதம் தூபாதன பூபாதாமாதாபாம் தூபாபாதாபாபாபா,
தினாமன்ற பூபாதாபாதாபாபி தாதாபாபாதாபாபாபா தினாபாபாதாபாபாபா.

பூதாபாபாபாபா தினாபாபாதாபாபாபா தினாபாபாதாபாபாபா தினாபாபாதாபாபாபா
பாபாபாபாப

அழுத்திமிகப்பார்க்கையிலேயருளேதான்றும், வாசிக்குமூயிரானை
யுகாரத்தன்னை வரிசையுடன் பூசிக்கும் வகையைக்கேளு. 1019

பூசிக்கும்வகை.

கேளப்பா உலகாயதி சிவத்தைப்பூசி கெணிதமாய்ம தியம
தில் போசனமேசெய்து, காளப்பா மலைதனில் உகாரதீட்சைதன்
மையுள்ள சத்தனையேபூசைபண்ணு, காளப்பா மூலமுதலாழ்தா
ரந் தானத்தடத்தை மேலான சுழினைக்குள்ளே, ஆளப்பா அண்டபதி
ரண்டமெல்லாம் அதகார அகாரமூடன் உகாரத்தானை. 1020

தானைப்பா உகாரமென்ற சத்திதனை தன்னையுடன் மண்டலை
மேபூசித்தான்கால், தானைப்பா அழுர்தசங் கனிர்தகாரணம் சிவ
சிவா அழுதசமந்தமாகும், பானைப்பா உகாரமென்ற அழுத
ரசந்தன்னைப்பிலத்தடுத்தி யறிவதிறம் பேணிப்பார்த்து, ஞானப்
பா மூலமதில் சோதகமேபண்ணி உம்மெனவே நிலையில் பூசைமே 1021
செய்யே

செய்யப்பா நிலையில் பூசகமேசெய்து திடமாக மேல்மூல
த்தேசுத்தாக்கரணம், வையப்பா கும்பகத்திற் பற்றிப்பாரு பருதி
மதி சடரொளியில் பதுத்தேதனில்லு, கையப்பா கடலுலக பேரலை
மக்கான் கருவானை சத்தியையே கருத்தில்லைவத்தால், மெய்யப்பா வு
லகமெல்லாம் பேச்சுமாச்சு மதினியிற் சித்தனென்ற பேருமா 1022
ச்சே.

ஆச்சப்பா சித்தனிலே அதிகசித்தன் ஆதியென்ற மூலமனத
யறிந்தாலே, போச்சப்பா கலைதினையும்மறையில்லை பொன்போ
லே பூரணமாச் தேசமாச்சு, பாச்சப்பா வாசியையே வாசிதன்னு பக்
குவமாய் மதியமெள்ள ரவியிற்சேரு, காச்சப்பா பஞ்சமூகாக்
கினியிலேலே கருத்தறிவே செடத்தைதமெள்ளக் காய்ச்சுகாய்ச்சே.

காச்சுதற்கு அக்கினியில் கருவைச்சான்னென் கருத்தறிவே
சிவபூசை கன்றாய்ச் சொன்னேனே, பாச்சுதற்குச் சத்தியுட பூசை
சொன்னேனே பத்தியுடன் பருத்தறியாப் புத்திகொண்டு, மூச்சுதற்
கு மூன்னிலைதான் பீடமாகும் மூனையான சுழிமூனையே யகாரபீ
டம், பேச்சுதற்குபேசுதற்கு காவேயில்லை பெருமையுடன் சத்திசிவ 1024
பூசைகேளு.

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பா சத்தியென்ற உகாரத்தன்னில் திருவையுள்ள அகா
ரமென்ற சிவத்தைதசட்டி, காளப்பா தினம்பார்த்து நமசிவென்
றேதான் நன்றாக சிவசத்தி யொன்றும்பாரு, வாளப்பா உகாரமூடன்
அகாரத்தேசேர்த்து மார்க்கமூடன் நமசிவென் றருவைசெய்து, கோ

ணப்பா வாசாது மண்டலமே செய்தால் குழலமென்ற தேகவச்சி
1025
காயமாமே.

காயமது மிலத்திதடா கற்பேசன்னைக்க காயாதி பற்பமெ
ன்ற தேகமாச்சு, தேயழுடண் சத்திசிவ பூசையாலே தீலத்திதடா
ஐந்தாருவும் நீக்காமற்றுண், மாயமென்ற மனதினையு மாறிப்பேச
க்கு மகத்தானதேகமது வலுத்தப்பேராச்சு, தேயுமது மந்திரானல்
தேய்த்திதேய்த்தி திறமான ரஷியதாவு மொளியுமாச்சே. 1026

ஆச்சப்பா பரமவினி கண்டெசொள்ளாது அகஸ்தா சோதியிலே
அதிகசோதி, மூச்சப்பா தேவாடாது மூன்பின்ஞக மூக்கியமுடன்
பன்னிரண்டு மடங்கும்வீட்டில், பாய்ச்சப்பா மூலமென்ற அனலி
தானுண்டிப் பக்குவமாய் சோகபூ ரகமும்பன்னி, கரப்சப்பா டது
சமூகாக் கினியிலின்று கருத்தறிவே கும்பகத்தில் நிபமேற்றே.

ஏற்றப்பா நிபமது னன்னசொல்லேன் ஏகத்த மனதொரு
ஏகநிபம, போற்றப்பா தூண்டாத நிபத்தன்னைப் புத்தியனதொரண்
ணுகப் பொருந்தின்று, காத்தப்பா சத்திசிவ பூசபன்னிக் கமல
மல ரூபகமனதைக் கருத்தாய்க்கொண்டு, சாத்தப்பா வாடாத மல
ரைக்கொண்டு தயவான மதேஞ்மணியைப் பூசபன்னே.

மதேஞ்மணிபூசை.

பண்ணப்பா மதேஞ்மணியைப்பூசபன்னப் பத்துவத்தைத்
தொல்லுகிறன் பண்பாய்க்கேளு, கன்னப்பா மிகாரமுடனே மேற்
றன்னாட்டி கலப்காமல் கசிமதியென்று ருசிவசெப்பு, வின்னப்பா
தாரிவுக்கி மகாரத்தன்னே மேவினதால் பாரபாத்தி நேரனிபேக
ணும், கண்ணப்பா மனக்கண்ணுற் கசித்தபாரு கமலமென்ற ஆதி
1029
த்திதன்னைநித்தம் காண்பாரே.

காணப்பா இதழுறித்து பூசபன்னைக் கனிபுடனே அருகமது
கசித்தபடியும், பேணப்பா அருகமதை பூசைபன்னைப் பெரிதாக
மதேஞ்மணிதான் பிரகாசிப்பான், ஊணப்பா மதேஞ்மணியின்
பிசந்தேளு உம்மெனவே சிவசெய்து வருவே செய்தால், பேணப
பா மகாரமென்ற அண்டத்திதானும் பெரிதான அண்டமது பரம
1030
தாமே.

பரத்தின்பூசை-காயாதிதற்பரம்.

ஆமப்பா சத்திசிவ பூசைசொன்னேன் அகஸ்தா பரத்தினுட
பூசைதேளு, சமப்பா சொல்லுகிறேம் சத்தியொன்று கலமான
சிவமொன்று பாந்தாவெனுன்று, சமப்பா மூவனுக்கும்விபரந்தே
ரு சத்தியென்றுசாரமது சாரமாச்சு, சாமப்பா சிவமென்ற அகா
ரசத்திணும் கருவான விந்துவென்ற சாரமாச்சே. 1031

ஆக்கப்பட மகரவொன்ற யகரக்கு னும் அப்படுவை படமாவ
னுண்டாகாக்க. காக்கப்பட கடலுடன் சாரம்வரவும் கருவாக விங்
ஆனை படாக்க, படாக்கப்பட கமலில் விக்குசாக்கு படுவை
ஆவுட மாகுமாக்க, படாக்கப்பட கமலில் விக்குசாக்கு படுவை
வாகு மெனாவி, படாக்கப்பட வொவாவு மகிக்கு
அவுண்டாக்கு மெனாவி படாக்கப்பட வொவாவு மகிக்கு வொவாக்கி வொவாக்கு.

தெருவாப்பட மாவாவிக்கு வொவாக்கு தெருவாப்பட மாவாவிக்கு
சுருவாவுகா மிருக்குவாவாக, கல்லாப்பட வொவாவுக்கு அவாவுடாக்கு வொவாவு
மாவாவுகா மிருக்குவாவாக, கல்லாப்பட ஆடாவுகா படாக்கு
வொவாவுகாவாவு கவாவுகா விடாவுகாப்படாவு, கல்லாப்பட அவாவு
வுடாவுகா படாக்கு கவாவுகா வொவாவுகாவு படாவுகாவுகாவுகா, வொவாவுகாப்பட அவாவு
படாவுகாவுகாவுகா கவாவுகா வொவாவுகாவுகாவுகா படாவுகாவுகாவுகாவுகாவுகாவுகா.

படாவுகாவுகாவுகா வாவுகாவுகாவுகாவுகாவுகாவுக

யில்லைக்க குருகிரன்ரூய் வற்றியபின் மைந்தா மைந்தா, ஓளப்பா யிப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்ச அப்பனே சுடற்று நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மதுபடியும் பத்துமுறை காய்ச்ச நிச்சயமாய் நீறி யது பற்பமாகும், கூறியே நீறினேதான் பற்பத்தன்னைக் குணமாகக் குன்மகுலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே பிங்காந்தன் பாணிதன் னில் மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, தேறியேமன தறினால் பூரணத்தைதப்பற்றி சிவசிவ சேசகபூ ரகமுஞ்செய்மே.

செப்பப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்து செயமான பற்பம தின் பணியிடைதான னெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்கு ருவைப்பற்றி மேலானபற்பமது கொண்டால்லைமந்தா, வையப்பா தேகமது வலுத்தப்போகும் பாதனில்வெகுகோடிகாலம்வாழும், ஐயப்பா வெண்றசொல் லகன்றுபோகும் அகஸ்த மவுனமென்ற 1040
அழுதமாமே.

அழுர்தரசகற்பம்.

ஆமப்பா அழுதரச கற்பமொன்று அன்பான புலத்தியனே தானல்லக்கேளு, தாமப்பா அழுமுழுது மொன்றுச்சேர்த்து சமர்த் தாகப் பானடத்தி லிட்டுக்கொண்டு, நாம்ப்பா குழித்தயிலம் நன் றாய்லண்டி நன்றாகக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, தாமப்பா தனிப் தம் பொழுத்தன்னிட்டு தமலமென்ற பிக்தனில் பதனம்பண்ணை.

பண்ணியதிதர் தயிலமதைப் பணியிடைபிரித்தப் பத்தியுட னிதுபோழுது மண்டலந்தான்சொன்ன, உண்மையிதர் தயிலமது வுள்ளேபோகும் உத்தமனே யாசான்தனில் சட்டையுதிர் ந்தாற்போலுரிந்துபோகும் உரித்தபின்பு கன்னையமாய் தேகமெந்திற் கும்பிமீறி தனிபோல வெளிவீசும் நரம்புஞ்சாரணையும், புண்ணியமே அழுதரச தேகமாகும் புத்திமிக 1042
வுண்டாகும் புனிதமாமே.

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பங்கேளு தூய்மையாய் துலாதனை யாலளந்து, சோமப்பா கல்லுரலி லிருபடுத்திதானாய்ந்து பதினாறு மணிநேரமே யிடித்திக்கொண்டு, தாமப்பா சிறுபாத்திரத்தி லிதைத்தானிட்டு வஸ்திரத்தி னாலேதான் தொண்டி தப்பாமல் மூடுதிரத்தி லிதைத்தானிட்டு, தாமப்பா பத் தாறுமுறை யிப்படியேபண்ணி கன்னையதிலிருகத்தி லுலர்த்திடுமே.

உலர்த்திதன்றாய் மூன்றுபால யிடித்துத்தானாய்ந்து உத்தமனே தனிமூசத்திலை காயப்போடி, சுழித்தமிக கன்னுகக்காய்ந்தபின்பு சுடு தனிமூசத்திலை காயப்போடி, சுழித்தமிக கன்னுகக்காய்ந்தபின்பு சுடு தண்ணீரிலிட்டு மையாலாக்கி, தெளித்தினிட்டு கன்னுகக் கரைத் தாகவுரல

போட்டுநன்று யுலர்த்திமிகக் காய்ந்தகாலில் புளிதழுடன்
மாப்போலே யிடித்துக்கொண்டு, காட்டழுடன் வடிகட்டி மேருக்
கூற்றி கடமாஜர் சக்கரத்தை நன்றுய்க்கி, காட்டிகமூ யதின்மே
லே மேருலையத்து சமர்த்தாக சாரணம் பூசைபண்ணி, வாட்டமில்
லா மலைதனிலில் மனைதலைவத்து மகந்தான மேருலைநீ பதனம் 1045
பண்ணே.

பதனமதாய் மேருலைநீ லைத்துப்போற்றி பாபாமாய்க் கை
காத்தில மனைதலைவத்து, சதமாகநோசகபூ சகழும்பண்ணி தன்மை
யுடன் சூம்பகத்திற் சார்ந்தானின்று, பிதமாய்ப்மனைவிடதா னெடு
த்தனைமந்தர மிஞ்சாமல் தன்னேரிற் தனன்டாபோலே, அதமான
தேதரு லக்கினம் போலாம் அப்படியே மன்டலத்திற் சட்டை 1046
போமே

போமப்பா நன்றிதையு மொழிந்துபோகும் பொன்போலே
தேதழுமாய் புத்தியுன்டாம், தாமப்பா போலதலென்ன சொல்லப்
போறேன் தயவாகப் போலதலெரு தன்னைபோழும், தாமப்பா வா
சியதா ஆடங்கும் வீட்டில் தானைறு போற்போக்கு அற்தாலுச்சு
ஆமப்பா ஆலவனை போலதற்கு அகாராவாசியதா ஆடங்கும்போதே

போப்பா வசிபன்னி னன்றிக்தானம் பக்குவமாயுள்ளாடங்கிப்
போனியுமப்பா, தோப்பா கழிமூனையுச் சலக்கமாகும் தெறியுடனே
கற்பூரதீபம்வீசும், தோப்பா தீமதில் நித்யுதேறி சிவசிவா நாளை
த்தைதச் தினழும்தேசக்தி, தாப்பா ஆதிசத்தி தன்னினிதழைப்பற்றி
கசிக்தாலு மழுதமது கசிக்துசொன்னே. 1048

தொள்ளப்பா நாளைத்தைதச் தினழும் தொன்டால் தொமதா
லைவமிருத்தின் குடலம்போதும், அல்லப்பா தொல்லுதினை பன்ன
டலழுன்றுலல் அப்படியே வயதமாயிரழுமாகும், தலைப்பா வரு
ஷமது தொன்டால்லைமத்தா தலமாலையுபதி னையிரத்தான், தொ
ல்லப்பா மனந்தறி சதாசலம்சொன்ன சிவசிவா வயதுதொல்ல 1049
மூடியாதென்னே.

எண்ணமே நாளைத்தைதச் தயிலத்தோடே எதமா யொன்றுச்
சிப் பதனம்பண்ணி, மூன்னவினச் தான்பணிந்து பன்னவிடதான்
கொள்ளு மூதனையுள்ள தேசமது வாலிவயதாகும், உன்னையிலே
சுழிமூனையில் மனைதலைவத்து உம்மெனவே கும்பித்து தேசதமே
பன்னி, தன்னையமாய்ப் பூரணத்தைப் பூரதமேசெய்ய தினைமதாய்
தேதவச்சிரக் காயமாமே. 1050

ஆமப்பா தேதவச்சிரக் காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்தமறை
விற்காட்டும், தாமப்பா வெளுனாச தேதமாகுஞ் சதாசிவ மாய்ப்
பூரணத்தைச் சார்ந்துனிற்கும், போமப்பா அண்டவனை உயரத்தூக்

கும் போகக்கான அஷ்டமா சித்தமாதிம், காமப்பா சொல்லுகிறே
மின்னலொன்று நலமான வல்லாணைச் சூரணத்தைக்கேளு.

வல்லாரசூரணம்.

கேளப்பா வல்லாணைச் செழுபூண்டல்ல கெணைத்தழுள்ள திக்க
னிலே ஆராந்திங்கள், காளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாரை வாங்க
நலமொன்று சொல்லுகிறேரும் கஷ்டிக்கேளு, ஆளப்பா வெல்லம
தில் சமிபீசஞ்சேர்த்து ஆப்பமேன பிணைத்திருட்டி பஞ்சாய்க்கொ
ள்ளு, வாளப்பா விதனமிஞ்சி வல்லாரைவாங்கி வைக்கதினே சமிழு
கதி லுலர்த்திடுவே. 1052

உலர்த்திமிக வேருக வுலில்தாக்கி வத்தமேன காளிழுத்தற்
றாளதாக்கி, கல்வத்தில்மிகத் தான்போட்டுக் காழுவார்த்தாச் சலை
த்தாளதாக்கி, கல்வத்தில்மிக வூறினல்
த்தாலண்ணுய் சமிழுகத்திற் காயப்போட்டு, செலத்தில்மிக வூறினல்
ருப்புக் காய்த்தபிஞ்பு சிவனிவா மாபடியுஞ் காழுவார்த்து, பிலத்தா
டனே யிப்படியே பத்தழுறை காய்த்தால் பிசகாது வல்லாரைச்
சூரிர்தாணுக்கே. 1053

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பா சத்திரசய்து வல்லாரையலாங்கி அப்படினை யிடித்து
வச்சிரகரம்பண்ணி, பாய்ச்சப்பா பீங்கானி லிட்டுக்கொளும் பஞ்
சுவமாய்ப் பழுச்சாறுத் தெளிவம்விட்டு, காய்ச்சப்பா பிரைசுத்தாலி
முகத்தில்லையுக்குத் தருவளை யெடுத்தமஞ்சாளினல், பேச்சப்பா
பேசாதற்குரைவுழுண்டோடா பேணிபேபாடினிதனில் பதனம்பண்ணுவோ.

பண்ணிபிறகார் வெழுகுக்கண்ணில் பணவினைடதாவனெத்து பர
மான குருபதத்தைப் பணிந்துதேபாற்றி, உண்ணிதேபூலமதில் மய
தனைவத்து ஓமனவே பொருமனைதாய்க் கைகண்டோல் வைத்தா,
கண்ணினமக்குள் மூலமென்ற வண்ணிமீறிக் காட்டுமேடா கற்பூரதீபச்
தண்ணை, கைகளினார் திபமணைக் கண்டோல் வமத்தா தேகசித்தி
யோகசித்தி ரூடமாமே. 1055

ஆமப்பா ரூடவெமந்ரால் வெய்ந்ரூடமாகும் அப்படினை வெ
ய்ந்ரூடன் காடவெமந்ரால், காமப்பாசொல்லுகிறேரும் கிரவாய்க்
தேரு நலமான சரியையிலே நின்தூதி, காமப்பா கிரியையிலே
சார்ந்துகொண்டு தயவான மனதோடே யிருந்தாயாகில், காமப்
பால் காணற்பால் வெண்டுங்கண்டோல் கயிலாசசற்குருவும் வருவார்
பாரே. 1056

வருவார்கள் வெகுவிதமாய்மனதுதாவனை வைத்தனை வெரிசெய
னைத் தெரிண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப் பணிந்தாகொ
ண்டு பக்குவமாய் மனதருகு கடந்தாயாகில், குருவான சற்குருவுங்
தான்டுகொண்டு குணம்பார்க்க வுண்ணிடத்தி லிருப்பானையா

மாயே கலை மடந்தியாடும் ஞான கரவ்டரல் கட்டுவரை நிலாத்தர் கழல் வணங்கி
த்தாடுவாம்.

அகஸ்தியர் தன்வரலாறுரைத்தல்.

அவ்வுரை கான்மொழிந்த மேதைத்தேவரு சத்தியமாய்ப் பிறவுரைத்தாத் தெளிவுறுத்தினீர், தேவரை கசடமாழுதி அருளியபடியுங் தெளிவிட்டீரை யறிவுவிளக்கத் தருவிரிவேண்டுதலால், தேவரை பிரமருல மாஜுதியாகி அருளிய சிறுவரை சிறுவிரிவாகியாதியாரை, மேவரை மலைவரசு மலைவாகியாரை மொழிந்தருளை பிரமருவை செலுத்தியாரேனை. 1055

தெய்வியாகிய சுரக்குருவுரைத்தனை மனக்கரவ்தேதறி விரும்பிபிரசு
சிறப்பாகியை நீ மொழிந்தாயாகில், தூதியிலை பிறந்தாட பிறப்பாகிய மற்றுவை
யறத்திறமுரை பிரமாகமுதிய அறிவாரற்கூடி, நிறையுடைய சுரக்குரவ தெய்வ
திறக்கு இருக்குமாயிரை, தெய்வியமுரைத்த நிறை
சிவனிலையிய தெளிவுரையினை அறிந்தேனை
மாதேவ. 1050

மாதவப்பெரு அறிந்தாலிசைத்த தெளிவுரைப்பாட பிரிவரசு வரை
வும் வரைவரையிலைவரை, தேவப்பெர நிலவுறுகு வரலாறசும் தெளிவாகவே
தெளிவுடையாட தெளிவுரை, மாவப்பெர மலைவறுத்தப் பலவிதி தெளிவாட
தெளிவாகிய மலைமெறுத்தை அருளிலையினை பிருத்திக்கிரசுவை, தேவப்பெர தரை
நிலைவாகிய மலைப்பெருக்கு நிலைத்தி செய்தெரசு நிலத்தைத்தேனை.

நிறமலைப் பிறந்தனை நிட்டையாரிலை. நிர்க்கமர யெய்திபவர்களி
னைர்த்தரையர, உறுமரை எக்கியம்வளர் குண்டோதரன்னிர் படிறி
யுடன்ன கும்பிமரன் றுரை நிர்தனைதரா, பாமரனகும்பாதி மைதேயன்
தன்னினை பாதியங்றர் பொன்னைவுடன் பாய்ந்தனைப்பேர, நிறமரை
கும்பிடரை வரலையாச்சு நிதியுள்ளை வரலையடர கும்பப்பிளன்னினை.

பிரன்னை கும்பேன்வரிக்கும்பின்னை பேர்பெற்ற சக்கிரவே
நிபர்க்குபரின்னை, என்னரை மணிபேரசே பெரினைவளர்க்கக் கரு
வரை விருட்டுள்ளைவரை நிட்டிரைமரத்தர, தன்னரை நிதரென்றே நி
பிர்தரையாட தரையமடர முன்வாங்கிக் கொன்றேடனைப்பேர, பிரன்
னரை நிதன்னிலைகுரக்ஷையிடன்ற பாவித்தார்பாமரனை நிந்தரனை.

நிதியிலை நிந்தினை பறிந்தேதனைப்பேர அரகர விர்மரிவதிக்
கூட்டமரச்சு, சேதநியெறு மரலையறும் தரணரதனன் சுருநியுன்ன
வினரை நிறக்குரச் சொன்னைரச்சூட்டசர், நீதியிலை பேரதரகிரி தன்னிர்தெ
ன்ன நிதினைவுரை நிமன்மனை தரைத்தியாக, பாதிமதி யணிபுயமான் பி
னிபாரை நிரை பதம்பிடித்தர மனதறிவி லமர்த்திரினைனை. 1060

ஆமர்தவி தரசு தன்லரினை பறியமாட்டார் அப்பரினை நிதியை
ன்முறின்னடன்தரணர், தமர்தவி தரசு தேதரிதேபோல்திர்வாரையர தொ
ல்லுநிதிறன் பின்னடவிதரை நடன்டரந்தாக, நமர்தனரிச் சன்னமடர

கத்திரத்தி சதஞ்ஞர்ஷிக்கழுவாறு கலிவரையர, சமயக்கதிராடு பிஞ்ஞரீரஞ் ஜெகல்துங்கிவைல்துப் தஞ்சமபுஞ்ஞ தீர்த்தயாடா சரமா 1014
ச்சே.

சரமென்றுங் சரமுடைத்தும் வழுலியபஞ்ஞ தஞ்ஞைபுடனே ஜெசல்துவரர் தஞ்ஞைசரஞர், பூமென்றும் வீரமென்றும் பூவி ஜேசசர் புகழ்பெரியகல்லசோமதத்ஞதக்கரஞர், சரமென்ற ஞன் டுமறைத் சஞைமரட்டிஞர் சருமரனா சரமென்ற பூஞ்சரஞர், வீர ஜென்ற வீரமறு ஞரத்சரஞ்சரப்சல் வீசைபரனா சம்பியுப்பு சீஜி 1015
தஞ்சே.

ஞதியென்ற மத்தியஞ்ஞ மழுமுழுசரஞைப்பர திப்பரனா சீஜி யதா ஞழுமுழுயிற்சேர்ச்சை, குதியென்ற தழுவையஞக்குஞ் சும்பச் ஜெசன்னைஞ் ஜெசல்வதற்குச் சலமுஞ்சு மூழுசரஞ்சேபாச்சை, பதி ஜென்ற மூழுசேபாஞ லழுதசேஜை பார்மசரனை ஞழுமுழுயு மாதியஞ் தும், நதியென்ற பருதிமதி யழுபவேஞ்சு மக்சரனே சடாசரஞ்சித் 1066
தியஞ்ஞை.

சித்தித்தால் சிவஞ்வேறுபுஞ்டோஜபா தேசசித்தியில்லாமல் சிவஞ்வேபுஞ்சு, மூத்திகொஞ்ட ஜெதிஞரேல சும்பமூனியஞ் ஞ மூக்கியமர வையக்கியத்தில சும்பசத்திற்பாய்ச்சை, பத்திகொஞ்டிவஞ் தஞ்தினால் சும்பமூனியஞ்தும் பதிவாஞ பொதினைகமூனி அகத்தீச ஜெஞ்தும், புத்தியுள்ள தெட்சஞ மூர்த்திமூனிஞஞ்தும் போதமிக 1067
வுஞ்டாகும் பூஞ்ஞைமபாசே.

பாடப்பர வல்லாஜை பர்தரஞ்சாஞ்பர் டக்குவமாய்ஞ் ஞ ஜெசல்லக் காஜைசேஜஞும், சோப்பர குருவுஜைத்துக் கஞ்டாஞ்ஞ தரஞ் திஜைவகை மஜைதிருதி யாகசேஜஞும், சாப்பர மஜைதியர தரஞ் திஜைவகை மஜைதிருதி யாகசேஜஞும், சாப்பர மஜைதியர ஞதுர்தரஞ் ஜைபாகஞ் ஜெய்பாகஞ் காஜைசேஜஞும், ஆப்பர வாஜை 1068
ஞ்சே ருருவில்லாஜீஜைக அர்தர்பர்தர வாசத்தியர்தர ஜெசாஜை ஞ்சேஜை.

நவநீதவெண்ணெய்.

எஞ்ஜைப்பர புலத்தியஜை நவநீதவெஞ்ஜெஞய் இப்படுடஞ் ஜெசல்துகிறை ஜைஞ்ருப்சேஜை, நஞ்ஜைப்பர சவக்கிரகம் ஒஜைபதிக் குஞ் குருவாய்சடிஞ்ற அறைக்கிரக மர்தரஞ்சாஞ்பர், வீஞ்ஜை ஜைப்பர ஆகாச மர்தரஞ்சாஞ்பர் வீதமாஜை டீவுஜைமடாச அஞ்டை ஜைப்பர தஞ்ஜிலையத் தாஜைஜஞ்சு தியாஜை வீரம 1069
க்கூறு, நஞ்ஜைப்பர தஞ்ஜிலையத் தாஜைஜஞ்சு தியாஜை வீரம டாச திஞ்ஜைந்தாஜை.

தாஜைஜ்ற அஞ்டைமடாச டூமிசாகக் காவுவாஜை பூஜைமாய்ச்சாக் விச்சு, சாஜைஜ்ற ஆஜைவத்தாச வீரஞ்டுமாஞ்சுப் நஞ்ஜைபுடஜை கூடுஜைஜைக் காஜைப்பேமா, சோஜைஜ்ற குருவுஜைஞும் நஞ்ஜை

1070 1200.

1070

1071

1072

1073

1074

கொள் மெழுகுதிரை டூகடைசன்னி தப்படினை பிதாபரி சட்டிம் பேரக்கே. 1078

பேரக்கெச் ணவிதரடிதபிக்னைத்திகரள்ள டூனைத்தைப்பற்றி மனதறிவில்லில்லை, எச்சரிக்கை ரனம்திணைக கொள்ள கிசாஞ்சிவன் இடல்பாக ரனைகளின்னை ழுதிச்சிபோக்க, பிடச்சிபற்ற திணைகள சட்டைடபோலை பேனிடிப திணைகளின்னைய சழுக்க ழுதிபோக்க, டூக்கெச்ற கேதமரு மரலைபோக்க அடிகர ணவிதரத் தியைபடிக்கே.

கேதமெற்ற டூத்திதங்கைப் டூரைபரினைச் சிவசிகர டூன்திடச் ற்றிம் கெவுனபரும், பரழுடன் கொட்டரன்டை சந்திடித்தும் பலிக்குமடர ழுன்ழுன்டூல் பரன்னபடிகரு, கூப்டுட கொட்டரனை ஒனிதரன்கேதர்தும் துப்படின் காலரன்டூல் அதிகபடிகரறம், கரகழுடன் தூரதூலைகேதிதிகரள்ளத் தரனிதனிற் சத்தரூவரம்த் தழுவரகே. 1079

தரனவரும்திச்ற்றிகே தரகேகரிதர்தும் தன்னபடியுள்ள டூரணமே சித்தியரகும், தரனவரை ழுனழுதரன்வரறுதரன்ச சபிரிசரனிபர் கடனம் கன்ணிறகட்டிம், பிபரகே வரசியது வுதியரகும், கேதரனிம் அந்தழுத சிதரனமரறம் சொல்லுகிறன் ழுத்தரனத் கேதமரக்கே. 1080

கேதமெக்ற கெடமறியரகரந்தரிபத்தி கொம்மிகேரன் தினரத திருடர்மெத்த, கேரகமெற்ற கேரகதிகை யதிபரர்மெத்த ஒன்டிதி டம் தகனபறிந்த கொரன்டரர்மெத்த, பரகமெற்ற சனவிபரப் பழுதர்மெத்தப் பரமறிபரர் ழுரவரிபரர் பரிம்மெத்த, டூகமெற்ற பொருளறியர ருலகத்தன்றின பிபரம வறிபர வரகே. 1080

வறிஞர் கேதமைதக் கரமபற்றச் சிப்படின சகியரனப் பொழிலைபப்பரர்த்த, ஞரறிஞர் ழுலவரிந்த கரழபற்றச் சயம்பர்வெகு கேடமைதக் ழுரமரப்பிபோட்டி, தினரழுபர் தபசிதிப தன்னினக்கரறர் சந்திரிவம் ருடபதத்தின் தன்மரபரறர், பலதன்னிக்ற மகரிஷிட வரசுக்கரறர் பந்தியழுதன் கொன்னரதர ழுடக்கே 1081 ரதே.

சரரதே தலம்டருடன் வரதடரதே திருவிட்டரதபதியுரதிய பொருள்சொல்லரதே, கரழ்ந பத்திபத்தின் ழுரிசரல்லரம்த ழுரி த்தனிடம் சட்டரதே ழுரணத்சொல்லரதே, நிரன டரசதபதி தி சொல்லரதே தேர்மரபுள்ள பரகதிலைக் கல்சொல்லரதே, மரதக வரசியுட கருக்சொல்லரதே மதிமரபுள்ள புலத்தியரை நிச்வரம் தேனை. 1082

தேனப்பர ழுப்பூனின் கருச்சொல்லரதே திருமபுள்ள பூரண த்தின் வழிசொல்லரதே, வரளப்பர வரழ்வுதிரம் வரகசொல்லர

தே, மகத்தான வெய்புடனே பொய்சொல்லாதே, தானப்பா அகங் கொண்ட சண்டாளர்க்குத் தாழ்ந்திணங் குற்றமில்லை தன்மையப்பா, தானப்பா வானறிந்தோயாகுஞ்செய்புன் கற்பழுன்ன தேகமைதா
க்காருகாதே. 1083

தானப்பா அவர்களன்மனைக் கனியிலிவதாஞ் சனித்திணைச் சலி
த்திலுங் ஙகத்துள்ளாருப், பானப்பா பண்ணினன்றி நானைறவைமந்ர
பத்துலைமையப்த் தானென்றுத்துப் பதனமாக, தோப்பா பொருளினை
த்தா மனைநிற்கோரு தோற்றாதென்றி மனைதடுமி அறிவில்லையு,
ஆப்பா வானத்திலி சொல்லைப்போறலுன் அகதர அழுழுயி லைமர்
ந்தாதில்லை. 1084

அமர்ந்தமித நின்றதினை லருள்வைகுடிம் ஆனந்த லகிரியுட அ
ருளை வாய்க்குமும், கமஞ்துயிகம் பொகமைம் கலைக்காரு நானை
பூசனைபே தெய்வஞ்தெய்வம், தினந்தடந்தளாகமற் கற்பங்கொள்ளு
சிவசத்தி யென்னையுடியே தினமுஞ்சாரு, சனைமந்தாரு கற்பமனைத்
தினமுஞ்சென்றி சதாசாலம் பூசனைத்திற் சார்ந்துநில்லே 1085

நில்லென்ற சொல்லறிந்து நிச்சயுடனன்றி தோனை பூசனைத்
தில் மனைதனவுத்தால், சொல்லென்றுன் தப்பாது எல்லைஞ்சித்தி
சொரூபமுள்ள அழுதரசஞ் சொலிக்குமப்பா, கல்லென்ற கல்லறி
ந்து காரதேற்றிக் கலிங்கதா மானதொரு ஆலைக்கல்லாம், தெல்லை
என்ற ஆலைக்கல் மடந்தாகாரஞ் சொல்றாசாக்கத்தினையுஞ் கட்டிப்போ
ந்தே. 1086

ஐங்கோலத்தயிலம்.

சட்டாக ஐங்கோலத் தயிலமென்ற கருத்தாக வுற்றனுக்குச்
சொல்லக்கேளரு, மட்டாரை அறிந்தியடா மதவைப்பூடு மைக்கனை
பதிவான பதிவையப்பார்த்து, திட்டமாப்ப் பதிபயிற்சேர்
ந்து திடமாக மனைதுதி பாகமின்று, சட்டமா பஷ்டபந்த மெட்
டிஞ்சிசய்து சமூலமாய்வடவேரு கண்ணாலாக்கே. 1087

வாங்கியக்க வடவேரை மைத்தாகேரு வினைசயுடன் கண்டம
தாய் கருக்கிக்கொண்டு, பாங்குபெற விழலிலர்த்தி பாண்டத்திட்டு
ப்பக்குவமாய் மூப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, தீங்கில்லாவிபீசங் கூடச்
சேர்த்துச் செம்மையுடன் வாய்மூடி சீலைசெய்து, சாங்கமாயீசா
னம் பூசைபண்ணி கண்மையுடன் குழித்தயிலந் தயவாய்வாங்கே.

வாங்கியக்க தயிலமதை மேருத்தேற்றி வினைசயுட னீசானம்
பூசைபண்ணி, தாங்கியந்தத் தயிலத்திற் பணவிடைதான் கொள்ளு
தயவாக நாடிதாம் பிறகிப்போகும், தாங்கியதோர் தக்கமதுமோ
டிப்போகுஞ் சந்தாம்போல் கற்பூரத்தேகமாகும், பாங்குபெறவரை
தினமருந்திற்றுபோகும் பழுப்பான சுகதையெலும்பு வலுக்கப்
போமே. 1089

எலுத்தப்போம் தேகமது பழுக்கொண்ணை வாசிபது தின் நிலங்குந் தீபம்போலை, தூரந்தசடஞ் சூட்சமாய்த்துலங்குமையா குருக்காக கெவுனசித்தி கைக்குள்ளாகும், அழுத்தமுடன் அஷ்ட சித்து எட்டுமாகும் அகாரதேகமது தங்கப்போலாம், பருத்ததங் கத் தேகமதனனை வெசல்வேன் பரமகயிலாசமென்றதேகமாச்சே.

ஆச்சப்பா தயிலமதிற் புழுகுசேர்த்து அப்பனேமத்திக்து திலகப்போடு, பேச்சப்பா பிறருசகுரன்ஞய்க்கேட்கும் பெருமையுள்ள சடந்தையரைக் காணமாட்டார், கீச்சப்பா வெகுதூலசன் ணேட்டங்தோன்றும் நோகாப்பாதாளந் தூலதரணேமும், காய்ச்சபபா தயிலமதைதுக் ஙகயில்செய்து குருவாசு சாக்கோடு கட்டிப்போமே.

பேரம்ப்பா பூமிமேடு புழுகுசேர்த்துப் புனிதமுள்ள தயிலமதால் கல்வத்தரட்டி, தாமப்பா திலதமிட வசியமாகும் தண்மையுடன் பார்ப்போர்க்குத் தீபப்போலாம், சாமப்பா சொல்லுகிறும் உலகிலுள்ளோர் சுதாந்தரனை வணங்குமையா, ஆமப்பா அழிஞ்சயுட ஆண்மைமைமத்து ஆறியப் போறுஎழுஞ்சிதானே.

எழுஞ்சித்தயிலம்.

தானென்ற எழுஞ்சியுலகத்துள்ளே தபவாக மைத்தவுண்டி அறியமாட்டார், தானென்ற குருவருளாற் சாணதேவணும் குருமுறையாய்க் கைபாகஞ் செய்யதேவணும், தானென்ற அகமதிலுல் முறைகள் தப்பி நாகரனை நர்சுமது எய்தும்பாரு, தேனென்ற சற்குரு வின் கடாட்சம்பெற்றுச் செப்பாகஞ் செய்தநிலுல் தீர்க்கமாமே.

தீர்க்கமாலையங்கோலஞ் செப்துலைமந்தர செம்மையுடன் தானிருந்து திறமையாய்நின்றால், மார்க்கமுட னெட்டெட்டு சித்துமாகும் மக்தளே தேகம்வச்சிர காயமாகும், சோர்க்கையுடன் சிவயோகம் புனைமையாருஞ் செகத்திலொரு பயமில்லை தீர்க்கவாணும், மூர்க்கமுள்ள முனியாவாய் நீதியுமாவாய் மூதண்டாஜநிவி யாவாய்பாரே.

அழுதரசமெழுகு.

பாரப்பா அழுதரசகற்பஞ் சொல்வேன் பரமனை ஆதியடா அண்டமண்டம், நேரப்பா ஆதிதனை யன்பாய்க்கண்டு நிசனவாகப் பூரணத்தைப் பதிவாய்வாங்கி, வாரப்பா பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு வளமான ரவிமதியுங் கூடச்சேர்த்து, காரபபா ரஷியில்நன்றாய்க் காயவைத்து கசடறவே காய்த்துபிண்பு மெழுகாய்ப்போமே.

மெழுகான பூரணத்தான் பூரணமையாலல் மேண்மையதாயதின்வளமை விள்ளக்கேளு, அழுகாத பிண்டமடா ஆதியாதி அன்பானபூரணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காதவொருள்களெல்லாம் பழுருமையா பரமான பூரணத்தின் பசுமையாலே, தழுக்காதவாசியது ழுன்பிண்ணுக நாடிநின்ற நாடிதனை நாடிக்கேளே. 1096

கொப்பர திருப்பரத்னைத் திபரனம்பன்னிக் கிருனைபுள்ள மெழுந்திருந்து மேருதன்னை, நளப்பர திலம்பார்த்ர சக்கரத்தின் மேலில் வினைரனை மேருகிரி யுதின்மேல் வைத்து, கொளப்பர வர ராம லஸ்ர்ச்சோகள் செய்ர குருவரனை மூலமதில் மனரதுனைவத்ர, ஆனப்பர நேகதூ ரகழும்பலன்னை ஆதிலென்ற சும்பகத்தி னைருசோப் பரற்றி. 1097

பொற்றியே பூரனத்னைப் பனிக்ரவகரன்டு பொருளாரனமெ மூருதனில் பனரசினைடதுனெனித்ர, ஆற்றியே மன்நற்றிக் கொண்டுள்ளமெந்ர ஆரகார களர்ந்தசுடெமிரகிப்பேரகும், நேற்றியே மனடலிந்ரன் கொன்டலைப்பர நேகமென்ற கயிலரச நேகமர சும், வாழ்ந்திபே ழுன்டெரன்றில் நெவுனமாகும் வினைசயுட வீர வன்டரன்ழ ஸ்திகரித்நே. 1098

சித்தியுட னவ்டசித்ரல் வகத்குள்ளாகுந் திறமரும்வாசியுதி திரரனைபர, புத்தியுடன் மூன்ரழுன்ழுடல் புருவத்துக்ளில் புதலைமெ லெரு ஆரிசயங்கள் நாசினேநேரற்றுபம், பத்தியுட னுன்நெர ஆன்ரு மெந்ர சார்ந்துபாரட டெரிசனைபப்பாரு, காரப்பர குருந்நறிவ நெரிசனை யைப்பன்டரல் கயிலரசக் கொழுழுமுடியைக் காலைலாகும், ஆரப்பர ஸ்ரிலாரன்கள் கொழுழுமுடி யின்நேபாக்கு அம்பாரமாய் நின்ரநெரரு ஆந்திபாதி, பாரப்பர பத்திகொரன்டி ஆதிலென்ற அன்டபம் பாமகுரு தன்னை ருளால் மின்டமரைத்நேசநே. 1101

அன்டமெந்ர லாரறிவாள் மூதன்டப்நேபாக்கு அப்பதனை பத்ர குனைபன்பாரய்ப்நேபாற்றி, மின்டமதின் நேதாடகற்றிக் குருவிவரர் ன்நிப் பிசாரமல் சட்டியிற்குர்ர னிட்டினைமந்ர, கண்டநிதாரு அழுரி யிறற் கனைத்துக்கொள்ரு குருத்துறநேவ ரவிழுரதத்தில் வைத்ரப் பாரு, மின்முடநேவ ரவிழுரதத்தில் கண்ரய்க்காய்ந்ரல் விருப்பிநேய ழுன்நேபாலே கனைத்துக்காய்நே. 1102

மும்மன்டலம்.

பாரப்பர மூலமுரு லாறிவனர ரானீழ பன்பாரன நேமல்வனர யில் மன்டலந்ரன்மூன்ரு, நேரப்பர முதலான மன்டலந்ரன்சந் திரன் நேரரச அதின்மேலே ஞாயிமன்டலந்ரன், காரப்பர அதின் நேமநே அக்கினிமன்டலந்ரன் குருவாக இவரயிற்ர சந்திரனில் நின்ரு, நேரப்பர ஞாயிமன்ரு மன்டலத்திலெறி செம்மையுட னக் கினியின் மன்டலத்னை துச்நேசநே.

நேரப்பர அக்கினியின் மன்டலத்தில் ஊமந்ர சார்ந்துபாரட ரத்தினுட தெரிசனையப்பாரு, காரப்பர குருத்துறநேவ தெரிசனை யைப்ரன்டரல் கயிலரசக் கொழுழுமுடியைக் காலைலாகும், ஆரப்பர ஸ்ரிலாரன்கள் கொழுழுமுடி யின்நேபாக்கு அம்பாரமாய் நின்ரநெரரு ஆந்திபாதி, பாரப்பர பத்திகொரன்டி ஆதிலென்ற அன்டபம் பாமகுரு தன்னை ருளால் மின்டமரைத்நேசநே.

அன்டமெந்ர லாரறிவாள் மூதன்டப்நேபாக்கு அப்பதனை பத் குனைபன்பாரய்ப்நேபாற்றி, மின்டமதின் நேதாடகற்றிக் குருவிவரர் ன்நிப் பிசாரமல் சட்டியிற்குர்ர னிட்டினைமந்ர, கண்டநிதாரு அழுரியிறற் கனைத்துக்கொள்ரு குருத்துறநேவ ரவிழுரதத்தில் வைத்ரப் பாரு, மின்முடநேவ ரவிழுரதத்தில் கண்ரய்க்காய்ந்ரல் விருப்பிநேய ழுன்நேபாலே கனைத்துக்காய்நே.

காய்ச்சப்பர திட்சைழுப் பத்திரண்டி னைமுனையாம்ச் செய்து பிஞ்பு கழுறக்கேளுர, ஆச்சப்பர அழுதமெற்ற மூப்பாள்சிட்டி அஞ்பாகக் கனரத்தூளவி மூகத்தில்னைவப்பாய், பேச்சப்பர மூன்றுப்பாகில் மூன்றுதிட்சை பிலமாகச் செய்துபினபு திருநீரக்க, பாச்சப்பர திருநீற்றைறக் குப்பிக்குள்ளே படக்குவமாய்த் தானைடத்தும் பத்தினம்பண்ணேனை 1103

பண்ணப்பர நாற்பத்தமூன்றுதினாணம் பக்குவமாய்த்தாரினை மூதி நடக்கேனைத்தில், நல்லணப்பர திருநீத்தில் குப்பினைவத்து கமமான மலைரலர்ச் சனிகள்செய்து, பன்னைப்பர விபூதிஜாதிக் குமுதிபம் சருத்தறவே கண்டுதனி சனத்தைத்பேபாற்று, உன்னைப்பர திருநீற்றில் பணஜினடதானைப்பர உண்டபிஞ்பு குருபாதமூனாய்பாரே. 1104

ஊணிமிகப் பார்க்கையில் நேசகமேபன்னு உத்தமனே நேசகத்தாற் கும்பகமேசெய்து, பேணியே கும்பகத்தில் மனத்துறியரல் பிறளாது வாசிசுழி மூலையில்நிற்கும், காணியரய் நின்றதலம் வையசமேயாரல் காயாதியுறதியடாகனரத்தியாசனிக்கி, ஞானியரயெற்காரனும் யோகஞ்செய்தால் ஆண்டிவொருகாழினைகடம் மாறினே. 1105

காலைஞ்ற திருநீற்றில் தயினஞ்சேர்த்து தன்மையுடன் பிகை ந்துருட்டிப் பணஜினடதான்கொள்ள, ஊனைஞ்ற தேகமது தன்கதிறமாகுங் குருவான அழுதாசைத் தற் பம்பாரே. 1106

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பர ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கிப் பக்குவமா யதினீருக் குங் கோரைநீக்கி, சேரப்பர கல்லுரலி லிட்டினைமத்தர சேர்த்தமிக த்தானிழுத்துப் பாண்டத்திட்டு, வாரப்பர சுத்தசலம் பாதியளவ மட்டும் வாசாகக் கிண்டியதை அடுப்பிலேற்றி, காரப்பர நீரும்ட்டி பக்குவமாய்க் காய்ச்ச கருகாமற் பாகுபத மாகக்காய்ச்சே. 1107

பாகுபோல் காய்ச்சிகண்ணும் பதமரம்போதில் பண்பாகக் கடி குபோல் தயிலம்நிற்கும், வாருடனே தயிலமதை வடித்தினமத்தி மகத்தானகுப்பிதனில் வைத்துப்போற்றி, தாமரூடன் கடுகதவும் பதனம்பண்ணி தண்ணையுட னிதின்வீபாஞ் சாற்றக்கேளு, ஆசமூட னீசானம் பூஜைசெய்து அன்பாகச் சற்குருவைப் பணிந்தனில்லே.

நில்லைப்பர குருபதத்தில் நேர்ந்தறைகொண்டு நேசமூடன் பூஜை பண்ணி உதயத்தண்ணில், கொள்ளப்பர கடுகதிலேபழிருசியாய்ரு கொண்டபிஞ்பு மாலையிலே கூறக்கேளு, மெள்ளப்பர தயிலங்கர

சிவடதரன்சொன்ஞ பூரணத்தி லறிவாய்நின்று, தள்ளப்பா வுறுசரவணையத் தன்னிலமைந்த தயவாதேயார் பொழுதுபடலெண்ணெங்கொள்ளே. 1109

கொள்ளப்பா தம்சொன்ன முறைதப்பாமல் கொண்டதினால் மேனிவச்சிர காயமாகும், மெள்ளப்பா மண்டலமே கொண்டிதர்ந்தால் மேனிபதினாயிரடதி லாயுவதாகும், செல்லப்பா கெவுணமதாயன்டவைகற்றுந் செம்மையுட னிலமைக்குழுன்சே யிருந்திடுமுன்னூறும், நில்லப்பா சுழிமுனையில் சிக்குவங்கென்று நிச்சயமாய்தின்முறினால் சித்துவசமேளே. 1110

சேளப்பா சுழிமுனையில் தீபத்தைசற்றுங் கிருஷ்டியுடன் தீபவொளி கண்டாலென்னமந்தர, வாளப்பா வின்னக்கதிலே நெய்யையூற்றி வைமந்தனை திரிபோட்டி மனைதபூரணி, ஆளப்பா மனக்கண்ணால் தினமப்பார்க்க வுப்பினை தினதாலும் பற்றும்பாரு, சேளப்பா ஏற்றுமிலே பூரணத்திசைன்மை கொண்டதினால் தினைத்தபடி கூடுமடாரே. 1111

பாரப்பா தினைத்தபடி பாடலாங்கள் பத்துவமா மாதியத்தப் பதினிரண்டிலே, சேரப்பா தின்றபாருள் கண்டதாலே தினவாகமனதுதிக் கொண்டதாலே, வீரப்பா கொண்டதொரு லகிரியாலே வின்னாதசூரணத்தின் செயல்தண்ணூலே, சாரப்பாமதியழுதங் கொண்டதாலே சகலசித்துங் கைவசமாய்ச் சார்ந்துவாச்சே. 1112

அஷ்டகன்மச்சிலை.

சார்ந்துபார் எட்டுவகை யோகத்துக்குஞ் சமரசமாய் வகையொன்று செல்லைக்கேளு, கூர்ந்துபா ருலகமதில் மதனப்பூண்டு கோடானகோடியுண்டு ஒருவர்க்காணர், தேர்ந்துகொண்டு சற்குரு வினருளாற்று திறமாக மதனப்பூண்டதினால் கோர்த்து கொண்டு ஐந்தாய மதிண்மேற்பூசி தினவாக ரவிமுகத்திற் காயப்போடே. 1113

போட்டவுட னன்றாகக் காய்ந்துதாறற் புகழுடனே பத்துமுறை பூசிவாட்டு, நாட்டமுட னதிற்கசிவு தழன்றுபோகும் நன்மையுள்ள பூடதமுந் துரும்புபோலாகும், காட்டாதே யிப்பூவை யுலகத்தோர்க்குக் காட்டினால் குற்றம்வரும் கருவாய்ப்பாரு தாட்டிகமாயிதற்குப்பே ரென்னவென்றால் தயவான அஷ்டகன்மச் சிலையுமாச்சே. 1114

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச் சிலையதாட்டி அதிலிருந்து அஷ்டகர்ம முறைக்கேளு, ர்மப்பாவனைதானையாய்ச் சொல்லவேண்டுகேளு நலமான எட்டுவகை கன்மத்துக்கும், தாமப்பா ரன்றாக விரித்துச் சொல்வேன் தயமான புலத்தியனே தயவாய்க்கேளு, காமப்பாமதி யதற்றி ரஷியுமதேசரு கருவான ரஷியறிந்தா லெல்லைஞ்சித்தே.

ஸ்தம்பனம்.

சித்திக்குந் தம்பனமாம் வகையைப்போலு சிவசிவாதிதுணைத்தி
பஞ்சனிற்புகலன்றி, மூத்திபறுதிற்றிடங்கள் நிலைபோகத்தி மூர்
த்தருள்ள ஆசையாம்புலித்தே தாற்படட்டி, பத்தியுட னதிலிருந்து கீழு
நிப் பதினாலை பூலைத்தை மனதிற்கொத்தி, வெற்றிபெற சோகத்து
தகழும்பன்னி யோதாத்து ஆம்பலத்தில் வைத்திடுவே. 1116

சோப்பன மூலமதில் பிறந்து மூலனாரி சித்திகள்ள கமலமதின்
மலரினையுவாரந்தி, சாப்பன காயசித்தாகி யெய்த மூலனாரின் தாந்த்தாறுசெய
னாற்றொட்டி செபித்தாலுமாத்தா, சூப்பன கண்டுதெளிந்தாத் தம்ப
னமேயாகுஞ் சொடிதானை மிருசூடுள் அஞ்சுகம், சோப்பன சொ
ன்னவழி சோட்டுசெய்ய நிச்சயமுள்ள தம்பனத்தில் நிச்சயதானே.

தானைஞ்ற தாம்தூத் தனிதன்னரில் தூயசாக சமசிவய வெஞ்
சோமாத்தா, நீதானைஞ்ற சருப்பூசித் தாத்தன்னை செம்மையுடனுள்
மானிடர்த்தூஞ் சட்டு ணக்காள், ஊனானைஞ்ற நிதமதில் சோப்பகென
லிலாசம் ஏறிக்கிய தப்பித்தூறுபோகும், மானைஞ்ற லோகத்தி
லுனைக்கண்டால் மனதடங்கி தம்பித்து வாசமாவாரே. 1118

நிடாகனம்.

வாசப்பன தம்பனத்தைத் நிடாகனம் மாத்தா வரிசையுள்ள
மோகனத்தில் வளமாகுரை, நீதாப்பன மனதடங்கி நிதசுத்தி
செம்மையுடனே செப்புவெனவன்று நீயடுதி, காசப்பன கலைத்தோலர
சனத்தில்லைமாத்தா சமமானவே அக்கினியின் தினசோதனை, பாசப்
பன மனம்பதிய இருத்தாத்தென்று பக்குவமாய் மீளுமனிக் னை
யில்லாரத்தே. 1119

வாங்கிய மூலமதில் மனதாதலத்து வரிசையுடனே சோகத்து
தகழும்பன்னி, தாங்கிய சூம்பகத்தில் நின்றுவெகானன்று தவளாகச்
சிவயோகம் வென்றுவேளாது, பாங்குபெற நூற்றொட்டு வேளதிணைக்காள்
பாரிலுள்ள மானிடர்க் ளந்திமோகமாவார், தூங்கமலைத் திருமாது
யுகலாதப்பன பூவனியதே யலைத்து மோகமாதே 1120

ஆமப்பன அரியதனல் தகதிசெம்து அப்பனே சியோகமெனல்
லுந்தாக்கு, காமப்பன சுருப்பூசி உலகத்தோர்க்கு வன்மையுடனே சட்
டிணைதால் கட்டிநிலுள்ளன் காமப்பன சோகனமாய் தன்னமையாகுஞ்
சதாகந்தி யகலாது சாந்தமாவார், காமப்பன சோதகன் வரியர்கள்
வந்தால் காவ்பிடித்து யாதாகவே வென்ன தோபோற்றே 1121

வசியம்.

போற்றியே மோகத்தைதச் சொன்னேன் மைந்தா புதுமையுள்ள வசியமது புகலக்கேளு, தேற்றியே மனதறிவால் தெகசுத்தி செய்கையுடன் செய்துநீ ஆத்தளமாய்ப்பூசி, வாற்றியே பங்கயாசனத்தைப்போட்டு வடதிழக்கு முகமாக இருந்திக்கொண்டு, சாற்றுவாய் பூணைத்தில் மனைதனன்றாய் சாற்றியே சேசகபூசகமும் பண்ணே. 1122

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு பக்குவமாய் முத்திராட்சையில்வாங்கி, பின்னப்பா தூரெறிந்து நயமவசியென்று விருப்பிசையூற்றெட்டு செபித்தால் வைத்தா, நன்னப்பா வுன்னை யெவன் சுண்டாலுத்தான் நடிசே வசியமதாய் வணங்கிநிற்பார், சொன்னப்பா வுலகமதில் சீவதெசத்து உண்டாண வஸ்துவெல்லாம் வசியமாமே. 1123

வசியமாய்க் காரியத் தகடிசெய்து வளமாக நயமவசி யென்று மாறி, உசிதமதாய்க் கருத்தொட்டித் தடவிதன்றாய் உண்மையுள்ள மாத்தருக்குச் சட்டிணக்கால், பசிதரக மானதுபோ புணைக்கண் டோர்கள் பணிவார்கள் வசியமதாய் பண்பாய்வைத்தா, நிசிதரூ ள்ள மிருகதாபரசங்கங்கள் நேர்மையுடன் வசியமதாய் வணங்கும் பாரே. 1124

மாரணம்.

பாரப்பா வசியமொன்று நன்றாய்ச் சொன்னேனும் பக்குவமாய் மாரணத்தைப் பகரக்கேளு, நேரப்பா தெகசுத்தி நன்றாய்ச்செய்து நினைவாக வுத்தளமாய் நீறுபூசி, காரப்பா அத்தியா சனத்தைப் போடு கருத்தறிவே தென்றுமுகமா யிருத்தவைத்தா, சேரப்பா கும் பகத்தில் மனத்தைதாட்டிச் செம்மையுடன்சேசகபூசகமும்பண்ணே.

பண்ணிதே கும்பகத்தால் பணித்துகொண்டு பக்குவமாய் வளசிடணிக் கையில்வாங்கி, நண்ணிதே சுழிமுனையில் கட்டமூற்று நயமசிவய நூற்றெட்டு வருத்தாதேறை, உண்ணிதே புணக்குவினை செப்திதாலெல்லாம் உத்தமனே மாரணித்து ஒடுங்கிப் போவார், தன்னினையமாய் மரணைத்தை தினமாகுந் தாணிதனி லுணக்குவினை செப்தால்பாரே. 1126

பாரப்பா வெள்ளியிரவில் தகடெட்டிப் பக்குவமாய் நசிமயவ னென்றுமாறி, சேரப்பா கருத்தொட்டுதட்டிற்பூசி செடிதானை சேர போர்க்குக் கட்டிணக்கால், மாரப்பா சோய்களெல்லா மாரணித்து

ப்போகும் வஞ்சகருஞ் சத்துருவும் வகையுள்நினாரும், வேப்பா
அற்புமாம் போகேதேபோவார் யெய்யான மாரணத்தை தீருப்பிச்
செய்யே. 1127

உச்சாடனம்.

செம்பப்பாமாரணத்திச் வீபரந்தெசுரிணச் நிமாசவுச்ச
டனஞ் செப்பக்கிரு, மெய்ப்பப்பா நிதசத்தி நன்றுப்ச் செய்ய
விருப்பிநீறுத்தளமாய் மெய்யிற்பூசி, கையப்பா மாக்கிறலி ஞான
த்தைத் தருத்துறசிவ திருநிழுகச் சாத்தினமைத்தா, மையப்பா ஞால
மூதல் மனைதறோட்டி பாங்காக தேசகத்து ளகழும்பண்டோ. 1128

பன்னைப்பா குப்பகத்திற் பதிபரின்று பத்தியுடன் குனிம
னைத் கையில்வாங்கி, விண்ணப்பாதாழ்ஞக்கி மகிலயகலவன் ம விரு
ம்பியே நூற்றெட்டு செபித்தால்லமைத்தா, கண்ணப்பாதீக்கோத்தகா
ருவொருள்சாடிக்கும் கலமில்லா மாந்தரையு மாணவிம செய்யும்,
உண்ணப்பா நீறுகொட்டுத் தெறித்தாயாகில் உலகிபுள்ள வியா தி
யெல்லா மாணித்தப்போமே. 1129

தேமம்பா வெள்ளீயந் தகடுசெய்து புத்தியுடன் மகிலயகவி
ண்ணுமாறி, ஆயப்பா கருத்தொட்டு அழித்தப்பூசி ஆழுத தோய்க
குக்கு அளிதாகயாலால், 'தாமப்பா தோய்களெல்லாம் உச்சாடிக்
குந் தண்ணையுடன் கண்டமிதல்லாம் உச்சாடிக்கும், காமப்பா சூ
லித்தை ஆதிவித்தை காட்டிதேனும் பங்காளியன்றி ஞாறித்துரே.

ஆகருஷ்ணம்.

தானப்பாவுச்சாடனத்தைச்சொண்டினமபா தபவாக ஆக்கு
ஷ்ணத்தைக்கேளு, தேனப்பாதீதகசத்திசெபித்தெண்டு பிளந்த
புத்தி பறிவதினால் தீபபூசி, தானப்பா மேற்குமுக பிருந்தக்கொ
ண்டு தபவாக தெற்ப்பயபா சனத்தில்லைமந்தா, வானப்பா தாதீ
க்கித் தினைப்போற்றி மனதாக தேசகத்து ளழுத்தசெய்தே. 1131

செய்யப்பா கும்பகத்தி றறிவாள்சிக் று செபமான சக்குடனி
கையில்வாங்கி, கையப்பா கரிமபவனத் துசொல்லி பதறும நூற்றெ
ட்டு செபித்தால்லைமந்தா, மெய்யப்பா தின்னத்தவக்கண மாகருஷ்ணை
மாகும் தேவரணிக்கையிலே பதிகஷிக்கை, கையப்பா வுதவுசது
தேபாலைமந்தா காட்டிதேனு மாகருஷ்ணைக்கைதக் கருத்தாய்ப்பாதே.

பாப்பா குடவனிலை தகடெட்டிப் பத்தியுடன் கரிமபவ வெ
ண்ணுமாறி, தேவப்பா கருத்தொட்டு கண்ருப்பூசி தோன்மையுடன்

மரவரிடச்குக் கட்டுரைக்கல், ஆரப்பட அறிவார் ஆகருஷ்ணத்திவ் கோரக்கு அம்பாதனை டறிக்தவர்க ளறிவாரைபட, ஆரப்பட மனை னகரவ்றாய்ந் தேர்க்தாலெனவ்ன் தேறிவாயிவ் அஷ்டகவ்மச் செய்
வப்படாதே. 1133

விக்கலைதனம்.

பாரப்பட ஆகருஷ் னாக்ஷதச் சொவ்கேஷவ் படத்தியுடவ் விக் கலைதனத்தைப் பகரக்கோரை, காரப்பட காவ்முகவ்கள் சுத்தியனை னிச் சம்மனைகேயு தியரீழுத் தளமாய்ப்பூரி, ஆரப்பட அறிவார்கள் ஆகருஷ்ணத்திவ்பலனாக அப்படிசே வடிமற்கு வாய்ஷவப்படற்றி, தேரப் பட மேல்முலப்பதிவிக்கிக்க, சொக்ஷமபுட னெட்டிமனிச் சையில் வாங்கே. 1134

வாங்கிரக்ஷரப் தேரகரூ ரகமுலப்பண்ணி வரிஷையுடவ் கும்பக த்தில் மனத்தனைவத்து, பாங்குபெற மயவாரி யெவ் றுமாரறிப்பத் தியுட னூற்றெட்டி செபித்தாவ்ஷமந்தர, தாங்கிய விக்கெதித்து பூபிடி னூனரி தவ்ஷமபுட னீர்வாரச்க சிஹனத்திவ்ஷமந்த, விவ்க தெ சைவ்சேடவளர்த்து காய்க்குமப்பட விக்கலை வாத்தினுட ஆகவ்ன் வைதனே. 1135

தேதனம்.

பாரப்பட விக்கலைவ வாத்தரச்சொவ்னவ் பண்பாவ தேத னத்தைத்தப் பகரக்கோரை, தேரப்பட மனைதகவ்ஷ்ரய்ச் சுத்திபண்ணிச் சிவாசார்ய வலவ்ஷ்ரதிரூர்ஷ்ரபூஜி, சேரப்பட ஆசனங்கவ் தேவதாரசத் தொம்னைபடுட னை ரூபாயுட நிவாசனைபோரக்கி, காரப்பட குரூனயிவ் தேமல் கருத்வாதனைத்தக் குவாரவ முத்தமனிக் வையில்வாங்கே.

வாரம்மனைதன்ரூகிரையலமரிவையல்ஷ்ர வரிஷையுடனூற்றெட்டி வாரமதேரத், சாஸ்தமாய்க் கண்டவிதல்லாரம் தேதனதேமயாரும் சுமாரமார வெபித்தவிதல்லாரம் தேதனதேமயாரும், பாங்குபெற தேத னத்தின் வாகைசெய்தாக்கரல் பாரிலுள்ளோர குணதபதம் பணிவார ரப்பட, ஆர்கவதேன ஆக்தரவென்ன டெட்டுதித்தாம் அரகார மனை டங்கி அறிவாரச்செய்கே. 1139

செய்யப்பர இருதம்பிஞல் தரிசெய்து நிர்க்கழுடன் கயலிம னக் நமரறி, மெய்யப்பர கருத்தரட்டித் தடகிலையக்தர மெதிரி யிஸ் மரனிடர்க்ஞக் கட்டு.ஞக்கர்ள் கையப்பர தேரய்தள் தீபதனமர் ப்பிபாரும், பரர்தனிதெ ஏருவருக்கும்பதரதெலஞ்டர, மையப்பர பூரணத்திஸ் கருவிஞதெல மரர்க்கழுட னெட்டிலனை சித்தும்பாரே.

பாரப்பர அஷ்டகன்ம மெட்டிஞ்செஸ்னைன் பதிலரனதசித் ட்னை பெற்தெர்ச்சரமே, தேரப்பரதசித்னை கும்மரழுதெம தேர் ஸையுடன்ர மன ஞரிகமை யரணிஸையத்தர, கரப்பரமன தரிஸை வறு லைக்கஸ்தி கருணையுடன்ர கடாரட்டிப்பரர் தசமரத்திட்னை ஏரப்பர யாரணதிக் தசதிட்னை பெற்தெர்ர் அஷரிடமர யஷ்டசித்தை மாதேர் தரனை.

தரனைற அகம்பாரக்கித் தான்தாஞகித் தன்ஸையுடன்ஞரு டதத்திற் சரர்ந்துகொன்று, ஊனைற காயதி சற்பங்கொன்டி ஏருணையுடன்ர பூரணத்தி லொடிங்கிணமர்தர, தேனைற மதிபழு தங் கொரன்டரய ணமர்தர பிசம்ஸையுடன்ர சடலமது வறுத்தப் பாரச்சு, நரனைற ஆனவங்ள ளற்தங்ஸ்ல நஸ்மரன காலதவுர ந்துதோரச்சே.

பாரச்சப்பர பூரணத்தை மறர்தாக்கித்த பொய்யாகு மெர் தன்மேல் குற்றமில்லே, பரச்சப்பர பூரணத்தான் மதிபழுதமாகும் பாமரன தந்தேமாட்டர மதுகிலயரகும், ஆச்சப்பர வாசிதனைக் குறிரு மரகும் அருளாகும் பொருளாகு மரர்கரகும், பேச்சப்பர தெர னிர்தெரரு சர்தமாகும் பேசாத சர்தமுடர சர்தகிலமாரச்சே.

ஆச்சப்பர சர்தகிலவு சர்தகிலயாரச்ச அப்பரே சர்தகில மறிர்தரக்கொன்டு, பரச்சப்பர காலகிலயும் மாலசுத்தி பக்குவமாய் தேர்ஸையுடன் பூரைசபன்ன, ழுச்சப்பர கிவாடரது முன்பின்ஸை ழுதீனைதன்டரல் ஸைலரர ழுறுவுஸ்தரணும், கரச்சப்பர மவுணத்தி லழுதழுமன்ரு கற்பூர தீபமனைக் கன்ரணர்பரரே.

சன்ரணை கன்ரணறிந்து கனலிர்தான்டர்க் கலறிர்து தீயரக மதரல் தருந்தாய்நின்ரு ரல், யின்ரண அருளாகமெ அருவிபாயும் யின் ளரதேகமதியழுது மவுனமாகும், சொன்ரு லுர் தெரியாது மவுனப் தேரர்கு தொட்டுமிகக் காட்டினை தரல் தேறரர்தே தாரும். பொன் ரூனைமலமடர பிர்மமரச்ச பொற்கமலமரனதெரரு அன்டமரமே.

அன்டமுடன் பின்டமனைதயர்ர் தரன்கரன்பர்ர் அரதரரதுன் டபின்டமதரியங்கும், யின்டரது மரதியக்த மறியப்தேரமே யின் ளரதெறன்டுலைத்தியனை ரன்ரூய்க்தெரரு, கன்டரதுன்ரு ரனை ரதெ யின்ரு கருவாகச் சொன்றுகிரூர் கரன்தெயுமரச்ச, வுன்டரனை கரல

கலையில் மண்ணின்ணுச்ச வுறுதியுள்ள மண்ணின்ணுவுஞ் சத்திசிவமாச்சே. 1146

சத்திசிவம்.

சத்தியென்ற சத்திஞானபாகரன்காண்பார் ஞானசிவமதஞோயறியமாட்டார், புத்தியுடன் வெண்ணவுபுத்தரன் வெசல்லக்கூருபுதுணையுள்ள சத்திசிவம் ரவிமதியுமாச்சு, பத்தியுள்ளரவிமதிகாரன் காரசாரம் பாண்காண காரமுடன ரவிபுமாச்சு, வெற்றியுள்ள மதியுவுஞ் சாரமாச்சு வேதாந்தகத்துஞானமுமிதுவபாச்சே. 1147

ஆச்சப்பா ரவிமதியி லாண்ணமதேகுரு அப்பனைகுருவிணுஞ் செய்யுமார்க்கம், தீச்சப்பாமதிதனிலேமதியப்பின்னது நினைவுகதிமாறி யலர்ரவியைக்காணர், பேச்சப்பா ரவிகாண மாந்தர்காணும் பிறர் திறக்ஞமாள்வார்கள் பேணப்போலே, பாச்சப்பா இடைகலையை ரவியிற்சேரு பக்குவமாய்ச் சேர்ந்திஞ் பாலனமே. 1148

பாலறிந்து பால்பொதித்துப் பதிபிள்ளைவுற்ற பக்குவமாய்த் தமர்வாசற்பூட்டித்தேகாணுஞ், காலறிந்து கால்பிடித்து வாசிபூட்டி கலங்காமல் நின்றதிஞல் காலதான்சென்று, மேலான தமர்வாசற் பூட்டைடனைமந்தர விசையபாகநிற்குமடவாசிசென்று, சேலான தமர் வாசல் திறக்காலைமந்தர செம்மையுடன்பூணம்காலகாணலாமே.

காணலாம் பாப்பிர்மக் கபாலத்தன்னைக் குருவான கபாலமடன கபிலாசமாச்சு, பேணலான் கபிலாச மேமிற்சென்று பிலத்தடுத்தி யறிவுணலபூர்த்தங்கொண்டி, பூணலாம் பூரணத்தி லழுர்த்தங்கொடான் டால் போரைதுவென்ன சதாபோரைது புகழ்ந்தகாணுர், தாணலா மப்போரைத தன்னிலிருந்து தலைப்கலா மஞ்சுமைகரிவ்சிடபோகளை.

கௌப்பா ஆதியிலேமருபூரை யெனிதமுடன் செய்கதிஞல் பொதிணகுணிபாகேஞன், காளப்பா ஆன்டானறி லகத்தியனுமா னேன் கலமான மேரிஞுட அழுர்தங்கொடான், காலப்பா வினைபறிந்து குபிலதனிற் சென்றே கலைங்காமல் காயாதி கற்பங் கொடான்டேன், ஞாளப்பா அதிஞுலே கும்பமுனிபாகேன் அகஸ்தி மேரிஞுட ஆன்மைமதாகே. 1151

மேருபூரை.

பாரப்பா மேரிஞுட பூரைசொல்வேன் பத்தியுடன் புலத்திய னென நன்முய்க்கேளு, சாரப்பா சாணைகலஞ் சாண்தானீளம் கருவா கச்சந்தனத்தின் கட்டைவாங்கி, சேரப்பா பலகைகணமுய் சேர்த்

ஆக்கொண்டு நிறமாகக் கால்நாலும் கடைச்சல்போட்டு, கோப்பா பலகரீ மெதுவாய்ப்பண்ணி சீர்மையுள்ள பூசையுளமுறைபக் கோள. 1152

கோளப்பா தேகத்தி பண்ணிக்கொண்டு கிருகைபுட னுத்த ளமாய்நீறுபூசி, வாளப்பா பலகையின்மே னீறுசாத்தி வன்கென் றுதானம்பார்த்து வளமேமசெய்து, கோளப்பாகனியாசனஞ் செய்துக்கொ ண்டு செம்மையுடன் வடமூலச் சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கோளப்பா டந் திரத்தை உச்சரித்து கூர்மையுட னருச்சனைக்கும் மலர்தஞ்சொ ய்யே 1153

கொய்துமெள்ள அருச்சனைகள் செய்துதீபன் கூர்மையுடன் மனம்பதிய அறிவின்னிய, வப்தமுடன் தாம்பூலம் பால்பழங்கள் வைத்து வன்மையுடன் தேங்காய்தா னுவைடத்துப்பாப்பி, சைதன் னியமாகவே தீபனடத்துப்பாத்தி கண்மையுடன் சோகபூசைபண் ணியே பிராணாயம் பண்ணிக்கொண்டு கலமான திருநீற்றைப் பூச வாயே. 1154

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின் பிரமநிஷ்டை தண்ணைக்கோரு பதிவாகச் செம் மையுடனிருந்துக்கொண்டு, புண்ணியனே விக்ரமுத் திஷாபெசெ ய்து பூரணமாய் சோசகபூ ரணமும்பண்ணி, சுண்ணிகமாய் கும்பகத் தில் சாத்துக்கொண்டு சமாசமாய் மாதாவைப்பூசைபண்ணி, கண் ணியே பிராணாயம் பண்ணிக்கொண்டு கலமான திருநீற்றைப் பூச வாயே. 1155

பூசியேதிருநீற்றிப் பணவிடதான்கொள்ள புதுமையுள்ளமா னகுகலாதுணைமந்ர, கோசமுடன் ஊன்டொன்றிற்பூசைபண்ணி, கோ ன்மையுடன் கொண்டதிரல் கோசஞ்சித்தி, வாசமுள மலரொளியில் மனைதுவைத்து மனதாகப்பூரணத்னை மந்தாலமந்ர, பாசமு டன்பதித்து பூரணத்வதேசக்க பப்பிர்ம மானதொரு தேசமா ச்சே. 1156

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பா பிரமநிஷ்டை சொன்னேனைமந்ர அப்பாவிஷ் ணுவுட நிஷ்டைசேரு, கோச்சப்பா சுகாசனமா யிருந்துக்கொண்டு கோணியே யிடதுகால் வலதுகால்மேல், பாச்சப்பா விக்ரமுத் தி னையச்செய்து பதிவாக வும்மனதே திபனம்பண்ணி, மூச்சப்

மகளுடைய பிரணயத்தினையும் மூழ்கி
1157
நின்றாள்.

மெய்ந்நிறைய வீழ்தியுத் தளமாய்ப்பூரி தேறுவரைற் சக்கரத்தை திரளாய்ப்பன்னி, கைந்நிறைய மலரெடுத்துப் பூசனையாகச் சாத்தி திலை நியமஞ் செயற்றொடங்கி வடமராஜப் பன்ப தினை நியமஞ் செயற்றொடங்கி, தெரிவற்றுடன்ன வடமராஜப் பன்ப ழுன்கள் வைத்தி சுமையாகத் தெய்வாய்க் காய்ந்துலம்வைத்தி, செய் பாகந் தன்னாடைய தூபமும்நிபம் செய்கையுடன்னு காண்பனைடக்கி
1158
நிற்கவ்வேளை.

இச்சமயம் சுற்றி நகையிற் சிந்திகைக்றைட்டி நிறமாக வாசியனைத் தூவத்தினாளி, பார்ப்புடன் தெரிந்து வந்தும்பன்னாளி மாரவிலை யும் பாகத்தை மகாராய்பிக்கு, தெச்சனையுடன் பிரணயத் தெய்ய பாகத்தை மகாராய்பிக்கு, தெச்சனையுடன் பிரணயத் தெய்ய பாக நிறமாகத் தெய்துபிம்பு நியமஞ்செய்து, ஏற்றையுடன்சுக்கர விதிபுரி பின்பழுடன் பணிவிடையுட் தெரன்றிருந்தாள்.
1159

தேனப்பர இப்படியே பூசைபன்னாளி திருவாயுடன் குருமொழி வைக் கூர்ந்தறிலது, ஏளப்பர பூரணக்தாய் தொன்னைபடிதேட்கு மம்பரத்தின் தனிசைழும் மழுகாய்க்காரணு, நீளப்பர மனதுகக்தி தினிற் தோன்றவாய்க்காரணுற், சிவாத்துடிபு தேயுஞாக்கு நிதிவாய்க்காரணுற், தேலப்பர வாசியாவெய்து சிற்சுகமனதென்றுக அறி
1160
நிற்கூடே.

கூடிச்சு வாசியாகி குறித்தப்பர்த்து குட்மனதேவ அம் பாத்தின் குறிவைட்டு. சுழுடிய நிற்றிரைவ் சிவயோகமாச்ச நலமான தரகாகம் பிட்டாலாச்ச, நிகழுறிற்ற வாசியடாச பூரணமே யாகத் சிவசிவ பூரணமே வெய்வாய்விகப்பம், ஏறிவிய்ச்ச வுலக் காலுவ்பூரணக்கையுப் வாசாமுடன் உகாரம்வென்று மூழ்க் கிப்பாரே.

ருத்திரநிஷ்டை.

பாரப்பர மரீதுடை நிஷ்டைதென்னாள் பரிவாக ருத்திர நிஷ்டை பதாக்தோரு, தாரப்பர தல்முகங்கள் சுத்திபன்னி தருனை யுடன் வீபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி, தேரப்பர சோன்மையுடனிருந்தக் தொன்றி நினாவாக வலஷ்டாசரலி பிடக்காள்மேலுர், தேரப்பர இட காலி வலக்காள்மேலுந் தெம்மையுட னிதாணித்துப் பிரணயம்
1162
பன்னினை.

பன்னாபர பிரணயம் பன்னிக்தான்றி பலகையிக்மேல் தேமருவைநி பதினாய்ச்செய்து, வுன்னிய மனதெடுத்து வைத்துக்

கரண்டி ஒங்காரச் சந்திரிகை யென்றுரசாத்தி, டுண்ணலியேன வடமா
லேப்பரல் பழங்கள்வலத்தைப் புளிதழுடன் தேங்காய்தாம்பூலஞ் சா
த்தி, தன்னிளமையாய் தாபதீபங் கள்காட்டி சமரசமாய் தேசகூ ரசு
மேம்பண்தேனை. 1163

பண்ணறுவதி சூம்பகத்திற் பதிவாயிரின்று பாமகுருமாதானை
ப்பணிந்தவிசைகண்டி, உன்னறுவையாய் ஓம்கிலீம் சிவாயநமென்று உந்தி
மனை தேசத்திராத்தை நன்றாய்ச்செய்து, கன்னறுவேமற் டுருவமதில்
கனகிலத்தான்டிக் கற்பூர தீபமைதக் குருத்தாய்ச்சேவி, மன்னறுவ
கில் தன்னில்லைகு கீர்த்தியாகி வளருமடா ஆஷ்டசவு பாக்கியங்
தானே. 1164

தானென்ற சக்கரத்தி னீயுபூசி தயவாகப் பணவிண்டதானுட்
கொண்டாடக்காவ், வானென்ற ருத்திரியாள் கேட்டவர மெல்லாம்
வரிணையுடனன் தானீவான் மைமந்தரமைமந்தர, தேனென்ற தேகமதி
னைதத்தான்மைமந்தர சிவசத்தி பூசைசையீ செய்யுசேவகனும், உவனென
ன்றதேகத்தைக் ருபதிபென்னை வுத்தமனே சத்திசிவ பூசைதானே.

சத்திசிவ பூசைபென்ற வர்தானண்கானன்பர் தயவானை சேமருவ
ல்வேன சத்திசிவமாக்க, முத்திதானன்ட சத்திசிவ மென்னவென்
றுன் முறைத்தமுளாதாம்பத்தி முத்தேகனைபென்று, பத்திதானன்ட சி
ம்பர சக்கரத்தானென்று பார்மதனே யிந்நினையுடைய பரிசதேரு, பத்
தியுடனுறம்பத்தி முன்றுக்குருத்தான் பூரணமாகின்ற சிதம்பரமதா
த்தே. 1166

ஆச்சப்பா சத்திக்கு சிவன்தான்கன்றை யுன்பானை சிவத்தான்
தானமாம்தேரு, பேச்சப்பா வென்றமில்லை சத்தியுடனே சம்பிலை
மனை தேசமென்ன வென்றுள்ளைமந்தர, மூச்சப்பா வொழுங்கினின்ற
தானதானம் மூர்த்தமுளன்ன தானமுக்தேதானமப்பா, பாச்சப்பா முத்
தேகனந் தன்னிலேதான் டதமான சிதம்பரமதம் விள்ளதாச்தே.

பாச்சப்பா விந்தனயிட னுதஞ்சேரப் பதினானை பாத்தக்கு வழி
ருமாச்சு, நீச்சப்பா வழிதறிந்து வழினிற்சேர்ந்தால் நிசமானை வாலை
யது நிர்த்தஞ்செய்வாள், ஆச்சப்பா வாலைபவன் நிர்த்தஞ் செய்
தால் அப்பனே வாசியது அகலாதையா, பேச்சப்பா தொனிக்கு
தெரு வாசின்றால் பிசகாது தயவசித்தி அடைவோர்க்குமாமே.

மதேகதாரநிவ்ணை.

ஆயப்பா ருத்திரநிவ்ணை சொன்னேனம்தாம் அதகமதேய
சரந்தி நிட்ணைதேரு, தாமப்பா இல்லாதனைத் சத்தியன்னானி தம்

பணத்தால் திருநீறுத் தளமாய்ப்பூசி, சாமப்பா சொல்லுகிறும்
பிராணயத்தை கழுவாமல் மனதினிணமா யாகச்செய்து, சேமப்பா
சம்பென்ற பலனைதன்னில் சம்மையுடன் திருநீற்றைப் பூசித்திக்
சேதினை. 1169

சேளப்பாசேமருக்கரத்தைதன்றுப் சென்னிதழுட வரிதாவித்து
க்கிருஷைகொர்த்து, ஓளப்பா மலராலர்ச் சினைகள்செய்து அன்பாக
வடமலை அனம்பனடத்து வாளப்பாபால்பழந் தாம்பூலம்வைத்து
வரிசையாய்ச் சேங்கா யுடைத்தினைவத்து, நீளப்பா தூபமுடன் தீப
ங்காட்டி நிச்சயமாய்ச் சேதத்திரத்தை நிவேனாய்செய்யே.

செய்யப்பா சென்மையுட னிருத்தக்கிகரண்டி நிமலை வலதி
ன தூசரத்தூக்கி, வையப்பா இடதழுழந் தையில்வைத்து பஞ்
சாக சேகைபூ தழுமும்பண்ணி, மெய்யப்பா சும்பகத்தில் அங்கென்
றோட்டி மேலான நிபமலை சோசுத்தினமாக்கி. வையப்பா வாசியை
நீ நிபந்தன்னில் வைத்துதிரு லதிஷ்டையுட மங்கையாகேளை.

மங்கையழகுபெண்ண மதிவல்பரியான் நிர்த்தஞ்செய்வாள் மனதில
ந்து சேட்டதெல்லாம் வளமாயிவான், உலமையில்லாப் பூரணத்தை
பூட்டிவைப்பான் உண்மையுடன் தன்மையா யுதவிசெய்வாள், அக
மவளரும் பொருள்வளரு மாயிபூசை அன்புடனே செய்துபின்பு
ஜயாசேரு, சுகம்வளருஞ் சக்கரத்தில் விந்துதன்னை சுத்தமுடன்
தானெடுத்து வைத்துப் போற்றே. 1172

சேபாற்றிதன்றுப் பெய்க்கனிந்து வட்டசென்டாசக்கால் பூலை
கமன்னைநெல்லை வசியமாவார், பார்த்திபரினை சகலசித்தும் கைக்கு
ள்ளாகும் பரமனை கையிலாச சேகமாகும், சாற்றியசேதார் சகல
சுலக் குரானைச்சோற்றுக் தயவாக மதியேழுர்தங்கசித்தாகாலம், ஆத்
திரியே மனச்சேற்றி யருட்பாலினான் அகார சேமரிஜட ஆண்மை
தானை. 1173

சதாசிவநிஷ்டை.

தானென்ற மதேபசாத்தி னிஷ்டை சொன்னேனன் சதாசிவத்தி
னிஷ்டைதானே சாற்றக்கேளு, ஓளனென்ற சேதமனைச்சுத்திபண்ணி
உத்தளமாய் நிரினைந்து வண்ணமதேபாற்றி, சானென்ற ஆதம்சோ
ஷ்தி நீசானென்ற சன்மையுடன் ஒட்டியானம் பெற்தும் பண்ணி,
சோசனென்ற குருப்தத்தில் மனதினைவத்து கூர்மையுடன் பிரணவ
யன் ஜனமாய்ச்செய்யே. 1174

குணமாகச் செய்தமின்பு பலனகமீதிற் கும்மெனவே நிறைத்
தும் குறித்தினமைந்தர, மனதாக மேருவைவிட் தானித் தப்பாவினைச
யுட னுசனத்திங் மேலேவலத்து, தனதாக மலைவிடித்தச்சனோடு
செய்து தண்மையுடன் கும்பமொன்று தயவசய்வலத்து, கனமான
கும்பகத்தைக் காலடசாத்தி கருத்தறியே நீதங்காசய்வலத்தச்சனோ 1175
நீசெய்யே.

செய்யப்பா அச்சனைகள் செய்தமின்பு நிறப்பாக வடமாலை
கண்ணுப்சாத்தி, வையப்பா சவஸ்க்கள் கனிவற்கச்சன் வனமான
பாமரனைத் தாம்பூலங்கள், மெய்யப்பா நீதங்காய்க தூடத்தினை
த்து, விரும்பியே நிபமொடு தூபங்காட்டி, வையப்பா தான்கூப்பி
நீதாத்தினமேசெய்து கண்மூக்கு நெற்றியிலை சதாசிவத்தை நோ 1176
க்கே.

நோக்கியே வாசிதனை அம்மைன்றேற்றி நன்மையுடன் நோ
கபூசாகமும்பண்ணி, தாக்கியே கும்பகத்தில் சதகமென்று தன்மை
யுடன்தானிறுத்தி பூரணக்ணதாக்கி, வாக்குமன தொன்றுக வா
சமலர்தூவி மகத்தான நிபவொளி யதனைக்கண்டாள், நாக்குநினி
கமிலூக்கு நாசிதனில்நின்றுல் லலமான மதேனுண்மணியி னுட்டமனை 1177
க்காணே.

நாட்டமனைக் கண்டவுடன் தாயேயென்று நன்மையுட னெரு
மனை தாய் மயங்காயாகில், கேட்டவர்க் தானீவான் கிலேசமில்லை கே
சாத்தின் தேசரியாள் கிருபையாகும், வாட்டமிலா மதேனுண்மணி
தானருட்பாலீவாள் வினையுடன் கொண்முடலே சித்தியாகுந்,
தேட்டமுடன் சக்காத்தினீறுதன்னை செம்மையுடன்தானிளைத்திட் 1178
கொன்வாரே.

வாயாரமந்திரத்தை வழுத்தவேணும் மனக்தேர்ந்து பூசையி
லே நினைக்கவேண்டும், நேயமுடன் செபதபங்கள் செய்யவேணும்
நிலைமையுள்ள தலைமதனைக்காணவேணுங், தாபகமாய் பூரணத்தைச்
சாத்தித்தானே சதாநித்தம் சக்தியிடஞ் சாரவேணும், காயத்தி
க்கனிபெனித்து நிலைக்கவேணும் கற்பமதை யுண்டெடுத்துங் காணு 1179
காணே.

காணுகிற கண்ணைமிக்க காணுகாணு குருவானகண்ணதுதான்
மணக்கண்ணுக்கு, உளறுகிற கண்ணைமிக்க வூணுவூணு வுறுதியுள்ள
வாசியிரு வாணிப்பாரு, தேடுகிற பொருளைக் கடவொளிதான்
மைந்தா சுடரானவொளியதுதான் பரமவொளிபாரும், பேணுகிற
வொளியதுவு மிலமான கற்பூர வொளியைப்பாரே.

குளிரான தேசத்தில் வசிப்பவர்களும் உஷ்ணமான அதிக வெப்பமுடைய வெப்பமான தேசத்தில் அடிக்கடி அதிகமாய் அதிகமான மேகமூட்டமுடைய மழையுள்ள தேசத்திலும், குளிரான அருவியில் உதயமாகிற நதிகள் நிறைந்த தேசத்திலும், மலைபோன்ற தேசத்தில் வசிக்கிறவர்களும் 1181

பாலைநிலம்.

பாலைநிலத்தில் அருநீர்ச்சுனைகளுடன் பசியமரங்களும் அரும்புகளும், கோடைபோல வெயில் கிளர்ந்தெழுவதும் திசையறியாத் தூசுகளை நிலைகொண்டு, ஆடுபோலவுள்ள விலங்குகளுடனே, அடிக்கடி ஓடுகிறவர்களும் 1182

போரிலே பலரைக் கொன்று தானும் மாண்டுபோன வீரனுடைய மனைவி, தன் கணவனுடைய பிரிவினாலே மிகவும் துன்பமடைந்து, தன் கணவனுடைய நண்பர்களுடனே, தன் கணவனுடைய பிரிவினாலே மிகவும் துன்பமடைந்து, தன் கணவனுடைய நண்பர்களுடனே 1183

சுவர்க்கலோகம்.

பாவங்களில்லாத புண்ணியர்களான தேவர்களும் பலவகையான சுவர்க்கத்தில் வசிப்பவர்களும், சாகாமையுடைய அமிர்தத்தை உண்கிறவர்களும் 1184

மானிடலோகம்.

மனிதர்களான நீங்கள் வானமண்டலத்தில் வசிக்கிற தேவர்களைப் பார்க்கிலும் மிகவும் அதிகமான துன்பங்களை அனுபவிக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் பிறப்பு, மூப்பு, நோய், மரணம் முதலான துன்பங்களை அனுபவிக்கிறீர்கள்.

அரைகதம்.

தேவர்களான அரைகதத்தின் இருவகைகளான இருவகையுடனே சிலர் வசிக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பழிபாவங்களை யழித்திடுமாறு

காருத்திரரு மருட்பாலீஷர், வாளப்பர தேட்டதெல்லாம் வரி ஷையான வரிசையுடன் தான்கொடுப்பார் ஷைன்காஷைன்கர, காளப் பாகாருக்குகாளேஷைன்கர மலர்தூவிவளருமடர பாக்கியர்காலே.

விசுத்தி.

காலைக்ற விசுத்தியுட நேர்ஷைதேகரு காயவாதவுன்தென்துவர திதூட்டி, நிதலைக்ற ஞருபத்தில் இறைவரின்றால் சிவசிவாமதிய ல்பரறுன்கருஷைகூர்க்கு, வுலைன்றமதிபழுர்தமீவர்ச்பரரு வுகந்து பிகத் தேகட்டதெல்லாம் ஒருஷைபாகத், தேகாலைக்ற குருவருளாஸ் ர்ஷைன்கர குவலயத்தில ராஜரீஷி யாவரய்பரதே. 1187

ஆக்கினை.

பாரப்பர சதாசிவத்தின் ஒபருஷைதேகரு பன்பரசயம்தென்ற வரசிடூட்டி, தேரப்பர பூரணத்தை தேரக்கிரின்றால் தேர்மையுள்ள சதாசிவஞம் ரிர்த்தஞ்செய்வார், காரப்பர அவர்பகத்தைப் பூஜை பண்ணை கருஷைசிலைமதிபழுர்தம் கடாட்சிப்பரர்கள், ஆப்பரஉன க்கிரி தொல்லப்தேபரறுன் அப்படிஷை ஷெவலுதிரித்தமரதே. 1188

மதிநெற்றை.

அத்தரஷைமதியிறுட தேர்ஷைதேகரு திறமரக ஆம்மைன்ற வரசி டூட்டி, ரூதத்தரஷைபதிதேரக்கி ரின்றால்ஷைன்கர ரூதஞ்சுடதேரழுமதி தரர்திதர ஞாஜம், வற்றுர தமதியழுர்த மருஷிபாயு மகத்தரஷை அழுர்த மரஷை மகிழ்ந்தாஷைகரன்டால், வீத்தரஷை தேதகமற்றக் கழுதிலேயிஷ்ஷை தேவதர்த்த ருருவிலைதேவ வினம்குவரதே. 1189

வினம்தேவ மதியிறுட தரத்திதொல்லேவன் தேவழுடன் உம்மை ஷைதேவ விருப்பிற்தொல்று, தலம்தாமல்லீதேரழுடதரத்திதரஞாஜ் தன் ழுமத்தியிதேல தரத்திதரஞாஜ், உளம்தனிய பூரணத்வதர்த் தெர ழுதரதேபாறறி உபதேசியுடன் நிலைறத்தலல் ஷைமர்த்தரதேகரு, தலம்மும டர வுன்தேஞகமதி தேபால்ஷைமர்த்தர தூவ்டரதர மனிவிளக்கின் தேர திபரதே 1190

அக்கினிதர்ஷை.

தேரதிபென்ற அக்கினிபர மவுலவீடி தொல்லிரி தர தொல்லுதி ற ஞலைக்கரய்ஷைமர்த்தர, ஆதிபென்ற ஆதிபடர அவ்அம்மைன்வ

அப்பனே நேசகதூ ரகழும்பண்ணை, நீதியுடன் கும்பகத்தில் வாசி
கூட்டிட நின்றதிரு லக்கினரியின் பிரமைசொல்லப், பாதிமதியணிந்த
சிவன் தண்ணல்கூட்டிட பரமவியாளி யொளிவையே பகரலாகுமே.

ஆமப்பா பகரறியா மோட்சவீடு அருளான அருள்பெருகுமா
நிவீடு, காமப்பால் கானற்பால் சொலிக்குய்வீடு கற்பூர தீபமதுகா
ணும்வீடு, காமப்பா மதியகத்தின் மாவின்வீடு கல்லினையுந் தீவினை
யும் காடும்வீடு, சோமப்பால் சொலிக்கும் பூரணத்தின்வீடு சொல்
லாத சூட்சமடா மவுனவீடே. 1192

மவுனமென்ற வீடறிந்த மதியைத்தள்ளி மகத்தான ரவிபெ
ருஞ் ஒளியில்நின்றால், கெவுனமென்ற கெவுனமது கைக்குள்ளாகும்
சேன்மைகளே பூரணமும் உண்டாசேமமாகும், கலிலவொண்ணாப் பூர
ணத்தைக் காடுறைக்கால் கற்சென்ம மில்லைபடா காயன்காயனே, பல
மூலமானசூரு பாதம்போற்றி பத்தியுட னுயிரத்திகட்டி தானைழுப்
போற்றே. 1139

போற்றுவதா னென்னவென்றால் ஞானகுரு பூரணமா மவு
னமைதப் போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவதா மனக்தேற்றி பூரணத்
தைத்தெரிந்துகொண்டு செம்மைபுடன் மனக்தேற்றிச் செம்மையாகி, காத்
தானமனைக் காருணையிலே குருத்தாய்ப்பூட்டிக் குருத்தாகப்பணிவென்
றானைறணைந்தா, பார்த்தானம் பதியவொளி மவுனமாகப் பத்தியு
டன் பார்த்தறிவால் பலிக்குரைத்தே. 1194

நாலாவடக்கம்.

சித்தானை சித்தெல்லா மிதிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல்
லா மிதிலேசொன்னேன், மூத்தானை இந்திர மேயந்திரசாலம் மூர்
க்கமுள்ள ஜாலமெல்லா மிதிலேசொன்னேன், பத்தானை மூப்பூவி
லனைந்தஞ் சொல்லேனே, வித்தார மானவைமப் போக்குஞ்சொன்
னேன் வையமதாய் மோடியையாய் விளம்பினேனே. 1195

விளம்பினேன் செந்தூரம் கன்னுய்ச் சொன்னேன் விள்ளாத
பற்பமெல்லாம் விளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவே மேருவைடைய
விபரஞ்சொன்னேன் தப்பாமல் செயதீரில் கண்மை சொன்னேன்,
உளங்கனிய கற்பமது விரித்துச்சொன்னேன் உண்மையுடன் விள
யாட மோடிசொன்னேன், களங்கமற வுரஞ்சனையு மர்த்தஞ்சொன்
னேன் காயகற்பமனைத்தக் கருதிச்சொன்னேனே. 1196

சொண்ணேனே கிஷ்ணடழுதல் சமாதிகற்பஞ் சுறுக்கமா மக்தி
ாரும மஷ்டகர்மம், எண்ணவொண்ணு விதிகளவகை நன்றுப்செ
ய்னேன் இயல்பாக நாம்சொன்ன முறைகட்கெல்லா, முன்னேம
சொனைவதாரு சூத்திரந்தான் முக்காலு நூற்றிரு பதையும்பாரு,
ந்ணயமாய்ப் பொருள்களெல்லாம் வெளியாய்த்தோணும் கலமா
ணசூத்திரத்தை வெளிவிடுதே. 1197

வெளியாகச் சூத்திரத்தை வெளிவிடுதே வேதாந்த பத்தியி
ஞல் நூலெக்காரு, மொழியாக முன்சொல்ன யறபதிலேதான்
முக்கியமுள்ள தருக்களெல்லா மொழிந்து வைத்தேன், வழியாக
சூத்திரமு மதுவகையும்பார்த்துவால் வகைதோணுமாயிரத்திருநூ
க்குந், தெளிவாக வெண்டையும்நீ யடக்கம்பண்ணி தேசத்திகா
கேட்டாக்கா விஸ்தரமென்னே. 1198

விஸ்தரமென்று நீணமிட்டு சொல்லிப்போடு எண்மகனே யெ
ண்மேலே நீணநீண, புல்லரென்ற புலையரிடம் நூல்காட்டாதே
நூணத்தைப் பற்றிமன தலிவில்நின்று, கல்லென்ற குகைதனிலே
யிருந்துக்கொண்டு கருவான கருக்களென்ன மெய்த்தானு, தொல்
லுலகமும் வெளியரங்கம் பண்ணிஞக்கால் சுகமாக மனதடங்கி யறி
விற்தேரே. 1199

அறிவாக மனதடங்கி மவுனமாக அப்பனே நூலெடுத்துப்
பாருபாரு, குறியான குருபதத்தில் குணமாய்நில்லு குணமில்லா
தங்களிடவ கூடவேண்டாம், பரியான தங்கமடா பரப்பிரமமாச்சு
பாலகோண தங்கமென்றால் நூணமேதங்கம், நெறியான நூணத்
தைத்தினமும்நோக்கி நோனை பாபரத்தின் சார்வாய்முறமே.

சகல கலெக்ஞானமென்று வழங்குகிற

அழுதகலெக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு

முற்றிற்று.